

Decapolis. a deca qđ ē decē: et polis qđ ē ciuitas p̄pōit hoc nom̄ d̄capol̄lis. i. ciuitas v̄l regio q̄ d̄cē h̄z ciuitates sub se. et fac̄ ḡtūs singlaris decapolis v̄l decapoleos: et ē ḡtūs grecus. Mar. 7. Inter medios fines decapoleos. v̄n̄ de capolitanus: d̄ns illius ciuitatis: vel ep̄s vel archiep̄s illius ciuitatis. et cor. po. decapolis.

Decas cadis. vide in deca. et cor. ca.

Decedo dis. cessi cessum. ex de et cedo dis. cessi. ē decedere deorsus vel de vno loco ad aliū cedere. v̄n̄ et ponit̄ p̄ migrare v̄l mori. v̄n̄ decessus sus. sui. Et scias qđ discedim̄ p̄ diuortiu: abscedim̄ p̄ absentationē: secedim̄ p̄ singularitatem. decedimus p̄ mores: discedimus ab vrbe. V̄n̄ quidā. Decedit moriens: discedit ab vrbe recedens.

Decē a deca qđ est decē: sed fm̄ grecā etymologiā d̄nr̄ decē q̄si decimos: qz ligāt et iungūt infra iacētes n̄meros: nā decimos iungere vel ligare apud eos dicit̄. et est decem nomen indecli. et omnis ge. et cor. de.

Decēber bris. a decē et imber cōponit̄ decēber: qz decim̄ est a p̄mo mēse. i. a martio qđ pluuiosus ē et imbr̄ib̄ abū dare solet. et facit abltūs in i. ab hoc decēbri. p̄t̄ ēt declinari adiectiue: vt h̄ et hec decēbris. et hoc bre. et h̄ et hec septēbris. et hoc bre. v̄n̄ et kalēdas septēbris dicimus. et facit actūs in es vel in is. vt decēbres vel bris.

Decemocto cōponit̄ a decem et octo: et est ois ge. et i decli. et pluralis numeri. A quo deriuat̄ decimusoctaū ua. uuz.

Decēpeda de. penl̄ cor. i. ptica decē pedū. et cōponit̄ a decē et pes pedis. V̄n̄ Horatius in odis. Nulla decempedas metata porticus. (cem et septē.

Decēseptē ois ge. numeri pluralis indecli. cōponitur a decē et septē. bellum decē annis gestū fm̄ pap̄. et declinat̄: vt hic et hec decēnalis et hoc le. et pdu. penul.

Decēnis. a decē et ann̄ cōponit̄ h̄ et hec decēnis et hoc cēne. i. decē annoz. v̄n̄ hoc decēniū ny. spaciuz decē annoz.

Decēnouē ois ge. pluralis numeri et indecli. et cōponit̄ a decem et nouem. v̄n̄ decimusnonus na. num.

Decēs. a deceo ces. d̄r̄ h̄ et h̄ et h̄ decēs cētis. p̄icipiū. et decēs aliqñ ē nomē: et d̄r̄ decēs motu corporis: speciosus spe: formosus nā v̄l forma. Itē decēs p̄posit̄ p̄fect̄: egregie forme: et p̄fecte. et tūc videt̄ dici a n̄mero decēz. Et cōpat̄ vt decēs tior. tissim̄. et ide decēter ti. tissime aduer. et h̄ decētia tie. Et cōponit̄ vt idecēs tis. i. n̄ decēs: icōueniēs. et hinc idecēter ti. tissime. aduerbiū. et hec indecētia tie.

Decētari ry. i. igeniosus. p̄m̄p̄: parat̄: vel copiosus: et d̄r̄ Decētrix fe. ge. nauis cōpta: a decē d̄r̄. (a decē.

Deceo ces. cui. cere. i. uenire. ad ornatū ptiner̄: vt Te decet hymnus d̄s in syon. Itē palliū decet istū. Et scias qđ n̄tūs h̄ v̄bi decet d̄z significare ornamentū: actūs v̄o id cui ē ornamētū. si alr̄ fiat nō erit latine d̄c̄n̄: vt Palliū decet istū. Si v̄o dicat̄. Itē decet palliū: v̄l iste decet illud palliū: n̄ d̄r̄ latine. et sic h̄r̄ ibi. Talis part̄ decet deū. Si v̄o dicat̄. Talē partē decet de: v̄l talis partus decet deo: nō est latinū. Itē a deceo d̄r̄ decet impersonale: quod magis est in vsu q̄ suū p̄sonale. et cōstruit̄ cū actō sicut et suū p̄sonale: s̄z dissilr̄: qz it̄r̄sitiue cū suū p̄sonale exigat eūdē tr̄sitiue. Decet cōponit̄: vt p̄decet et dedecet. i. disconuenit. Deceo cū oib̄ suis p̄positis neu. est: et cor. primā syllabā. V̄n̄ Qui. Te decet igenuos tedia ferre sui.

Decerno nis. ex de: et cerno nis. componit̄. vide in cerno.

Decerpo pis. p̄si. ptuz. a de: et carpo pis. componit̄. et est decerpe de alyz carpere. i. eligere.

Decesso. a decedo dis. cessu. u. in o. fit decesso sis. siui. sitū. v̄bum desideratiuuz. i. desidero decedere v̄l declinare.

Decessus. sus. sui. i. mors: vide in decedo.

Decetero. i. de nullo: deinde: itez. Et scias qđ nō est h̄ cōpositio: sed quedā irregularis vocū ḡeries: sic in tertia parte dixi in ca. de figura composita quasi in fine.

Decibilis. a decem deriuat̄ h̄ et hec decibilis et hoc le. que decet aliquid: vel p̄t̄ decere: vel quod decet.

Decido dis. di. dere. i. deorsus cadere: et caret sup̄. et cōponitur ex de et cado: et cor. ci. Item inuenitur decido dis. si. sum. i. deorsum cedere vel valde cedere. et tunc componitur a cedo dis cecidi. et pdu. ci. v̄biqz.

Deciduus dua. duū. i. ad cadendū facilis: a decido dicit̄.

Decies aduerbium numeri. i. decē vicibus: a decē dicit̄.

Deciessepties aduerbium numeri.

Decimo mas. in decimus est.

Decimula le. dimi. parua decima: et cor. penul.

Decim̄. a decē d̄r̄ decim̄ ma. mū. et h̄ decima me. v̄n̄ decimo mas. maui. i. decimā p̄tē dare v̄l auferre. Et ē notandū qđ antiq̄ dicebāt decum̄ p̄ decim̄: v̄n̄ h̄ decuma p̄ decima: et decūare p̄ decimare: qđ cōponit̄ cū e. et d̄r̄ edecumo mas. i. decimas excerpe. Itē inuenit̄ decimo mas. i. decimas auferre. et tūc cōponit̄ a de: et cima me. Vide in qđ dragesima: et i p̄suetudo. (decē et septem.

Decimusseptim̄ ma. mū. dictio p̄posita: v̄l p̄t̄ deriuaria

Decipio pis. cepi. ceptū. cipere. i. fallere. et componit̄ ex de et capio pis. vnde deceptorius ria. riuuz. hic deceptor: hec deceptrix: et hec deceptio.

Decipula le. penl̄. cor. a decipio pis. cepi. et d̄r̄ insim̄ qđ ad aliqd̄ decipiendū effici: sic muscipula ad mures capiendos. v̄n̄ decipula p̄t̄ eē deceptio: muscipula laqueus pedica. D̄r̄ at̄ a decipiēdo: qz sic ponit̄ vt dū esca ponit̄ neqz ipa tr̄sēute videat̄: qđ videlz n̄ facile decipet si videri potuissz. Job. 19. Abscondita ē i terra pedica ei: et decipula ei sup̄ semitā. V̄n̄ qđā. Decipula capiūt̄ aues qđ fossa dicat̄.

Decolino nas. nau. nare. ex de: et clino nas. cōponit̄: nō est i vsu. et est declinare de vno loco ad aliū: vel deorsus clina re v̄l variare. v̄n̄ hic et hec declinis et hoc ne: et declin̄ na. nū. et hec declinatio onis. et declinatus ta. tū. qđ declinatur vel declinari p̄t̄: et est actiuū declino: et pdu. penul. De declinatione nominum dixi in tertia parte.

Decliuis. a de. et cliū cōponit̄ h̄ et h̄ declinis et hoc ue: et decliuus ua. uū. in eodē sensu. i. deorsus iclinat̄ vel plen̄: qđ deorsus a cliuo. v̄n̄ hec decliuitas: et pdu. p̄dicta cli.

Decliuus ua. uum. in decliuus est.

Decollo las. laui. lare. i. collū amputare: verbū actiuuz: ex de et collū li. et scribit̄ per duo. l.

Decolor lozis. cōis ge. ex de et color componit̄. i. sine colore. Vnde decolorare. i. fuscare: verbū actiuū. et dicit̄ decolor qđ nō sit ei color. et cor. co.

Decora a decet deriuat̄ h̄ decora coris. i. honor: et cor. o. i. ḡtō et sic sumit̄ Dan. ii. Et stabit in loco ei v̄lissim̄ et indign̄ decore regio. et infra ēt. Nō tribuet̄ ei honor regius. Itē a decet deriuat̄ decora coris. pdu. o. i. ḡtō. i. venustas: et pulchritudo. Inuenit̄ tñ s̄z quosdā antiquos p̄ honor̄ ra. rū. adiectiue posituz: et tūc est cōis ge. et cor. o. in ḡtō: et fm̄ hoc cōponit̄ cū in vel de. et d̄r̄ h̄ et hec idecor coris. et h̄ et hec dedecora coris. cor. o. in ḡtō. i. eodē sensu. i. ihonorus: dedecorosus. Virg. i. io. Nō tñ idecorē tua te regia reliq̄. Hoc exēplū adducit̄ P̄ris. in. 6. li. et fm̄ hoc ab eo p̄t̄ deriuari decora ra. rū. i. honor̄ media cor. v̄l decora. i. honor̄ deriuat̄ a dec̄ coris. v̄n̄ Stati⁹ theba. Terrarū decora alta viri: decoraqz iugales. Itē a dec̄ d̄r̄ decora ras. media cor. i. honorare. v̄n̄ Dora. in epi. Et gen̄ et formā regīa pecunia donat. Ac bñ numatū decora suadela venusqz. Itē a decora coris. d̄r̄ decora ra. rū. i. pulcher egregius vel p̄fecte forme venust̄ vel p̄t̄ deriuari a n̄mero decē: et pdu. o. v̄n̄ Theodol⁹. Virgo decora nimis dauid de semie regis. Itē qđā dixit. Ad celi decora nos erige virgo decora. Itē a decora d̄r̄ decora ras. media produ. i. venustare. Vel poti⁹ dic fm̄ P̄ris. qđ decora deriuat̄ a decora ras. abiecta o. Et p̄pōit̄ decora: vt p̄decora ras. Itē

scias q̄ a d̄decet. i. discōuenit d̄riuat̄ hoc d̄dec^o coris. i. vituperatio q̄ sit d̄dec^o. Uñ Aug. Nunq̄ est d̄dec^o culpe sine decore iustitie. ⁊ cor. h̄ co. d̄decoris. Uel cōponit̄ ex de ⁊ dec^o. vñ d̄corosus sa. sū. et p̄paf: vt d̄corosus s̄oz. s̄issim^o. vñ d̄corose s̄i^o. s̄issime. aduer. ⁊ d̄decoro ras. pen. cor. i. i. b̄destare: vitupare. Et nō q̄ d̄coro ras. siue corzipi at mediā syllabā siue pducatur actiuū ē cū oib^o suis p̄positis. De p̄dictis nota vsus. Quē veneroz decoro: quē pulchru reddo decoro. Dūc hoies decorāt quez vestimēta decorant. Te vestis pulchrum reddit natura decoro.

Decorus ra. rum. in decoro exponit̄.

Decrepitus. a de ⁊ crepo pas. cōponit̄ decrepit^o ta. tū. valde senex q̄ si deorsum a crepore: q̄ iam desierit crepare. i. sonare. s̄. aperte loqui: vel plationem exprimere.

Decretalis in decretum exponit̄.

Decretista ste. cōis ge. q̄ studet in decretis. a decretū d̄r.

Decretū. a decerno nis. d̄r decret^o ta. tū. ⁊ h̄ d̄cretū ti. i. statutū patz definitū iudiciū. vñ h̄ ⁊ h̄ decretal^o ⁊ h̄ le. vt ista d̄ca sūt decretalia. i. q̄ i decretis p̄tinēt. ⁊ p̄lā h̄ de creta p̄ libro i q̄ p̄tinēt d̄creta. Inuenit̄ ē h̄ decretal^o lis. substantiue: vt i tali decretali sic d̄r. Itē decret^o ta. tū. iuenit̄ i decretesco scis. creui. cretū. ⁊ p̄t̄ ibi de. eē augmēta tūū v̄l p̄uatiū. vñ scias q̄ d̄cretū ē supinū duoz v̄boz s̄. decretesco scis. ⁊ d̄cerno nis. ⁊ decreui est eoz p̄teritū.

Decreui preteritum de decerno ⁊ de decretesco.

Decubie arū. i. vigilie: v̄l q̄ v̄lgo d̄r palee m̄lieris. vñ d̄r. Dec iacet i decubys. ⁊ d̄r a decūbo bis: v̄l a d̄cubo bas. q̄ est vigilare vel iacere in partu vel in infirmitate.

Decuman^o. a decē d̄r h̄ decuman^o ni. i. maxim^o limes. iter agros q̄ ab oziēte i occidentē p̄ trāsuersū dirigit: q̄ q̄ for mā decē effiē decuman^o ē appellat^o. Alger. n. bñ diuisus figurā denary nūeri efficit. Nā cardo d̄r alius limes. in agris q̄ a septētriōe direct^o ē. ⁊ d̄r a cardie celi: q̄ ibi ce/

Decures ris. in decurio est. ⁊ pdu. cu. (lū voluit̄.

Decurio. a de. ⁊ curio p̄ponit̄ h̄ d̄curio onis. i. de curia eie/ a^o. v̄l poti^o de curia ex̄is. In eodē s̄sū iuenit̄ h̄ d̄cures ris. ⁊ h̄ d̄cudes dis. Inueniū ē h̄ noia i alia significatō ne. s̄. p̄ eo q̄ p̄est decē viris: ⁊ tūc d̄riuat̄ a decē: v̄l p̄t̄ cō poni a decē ⁊ cura: v̄l curo ras. i. decē curās: v̄l decē h̄is i cura sua. Itē d̄curiōes d̄r q̄ accipiūt curā d̄ plebe ⁊ ci uilia officia p̄curāt ⁊ exequūt̄. ⁊ p̄pōit̄ tūc a de ⁊ cura re.

Decursz aduer. i. fugaciter v̄l defluēt̄: a decurro ris. d̄r.

Decurso sas. verbum frequen. ⁊ format̄ ab hoc vltimo su pino decursu u. mutata in o.

Decus s̄m p̄ap. hoc decus decoris est gl̄ie: sed hic decoro coris. est forme. Uide in decoro vbi plenius exponit̄.

Decuso. a dec^o d̄coris d̄r d̄cuso sas. i. v̄eustare: adorna. vñ decusat^o ta. tū. ⁊ d̄cusatiz aduer. i. adornate ⁊ venustatiz. v̄l poti^o decuso p̄ponit̄ a de. ⁊ cuso sas. sic dixi i cuso sas.

Dedalus. dedalon interpretat̄ doct^o. ⁊ inde fuit qdā d̄ictus dedalus q̄ fuit valde doct^o ⁊ ingeniosus artifex. vñ ⁊ gl̄i bet ingeniosus artifex pōt̄ dici dedalus. ⁊ cor. da.

Dedecus in decoro vide.

Dedere est infinitiuus de dedo dis. ⁊ cor. penul. vel ē p̄ter ritū p̄fectū de do das dedi. ⁊ pluraliter dedimus dedi stis dederunt vel dedere. ⁊ pdu. penul.

Dedico cas. cani. care. i. d̄secrare deo copulare vel dare p̄ ficere a deo: ⁊ dico cas. ⁊ cor. di. vide in encenia.

Dedidi penul. cor. preteritum de dedo dis.

Dedisco scis. ex de. ⁊ disco cōponit̄. ⁊ est dedicere obliuioi tradere: siue qd̄ didicera p̄dere. Uide etiam in disco.

Deditio onis. fe. ge. in dedo dis. est.

Deditus in dedo dis. est.

Dedo. ex de. ⁊ do das p̄ponit̄ d̄do dis. didi. ditū. i. reddere se victū v̄l vincēdū hostib^o victozib^o se tradere. vñ hec deditio onis. tal^o traditio aut redditio. ⁊ dediti^o tia. tū. g

sic se tradit. ⁊ dediti^o ē d̄r q̄ de sua p̄uicia ad aliā se tra dit. Inuenit̄ ē d̄dere p̄ dare siue amare: ⁊ p̄ tradere s̄z Du. p̄ap. v̄o d̄ic. Deditio q̄ victi hostib^o se tradit: sp̄o/ tanea traditio. Dediti^o a d̄ditioe d̄icti: quōdā dū aduer. suz pplm romanū sui arma s̄p̄sissent: p̄p̄bēsi stigma/ tib^o affecti sunt: ex his post manumissionē p̄pter suppli/ cioz notas ad dignitatē ciuū romanoz nō p̄ueniūt.

Deduco cis. xi. ctū. ex de. ⁊ duco cis. cōponit̄: ⁊ pdu. du. ⁊ ē deducere de vno loco ad aliū ducere: vel valde ducere. vel deducere est amicum abeuntem p̄sequi ⁊ comitari: quod vulgare quozundam redolet.

Deerūt est futuz de suz es est: p̄ u. nō i. vñ d̄m ē deerūt: p̄eerunt. inerunt: non deerint: p̄eerint. inerint.

Defamo mas. mau. ex de. ⁊ famo mas. ⁊ est defamare cō nitiari: criminari: famā auferre. ⁊ pdu. fa. Uñ qdā. Sa/ ma volat trāsitq; modum quocunq; ferat.

Defatigo gas. ē v̄bū actiuū ex de. ⁊ fatigo gas. ⁊ ē d̄fatiga^o valde v̄l deorsū fatiga^o: v̄l a d̄fatiga^ooe alleuiat̄. ⁊ pdu.

Defecat^o ta. tū. in d̄feco cas est. (ti. vñ d̄fatiga^o ta. tū.

Defeco cas. ex de. ⁊ feco cas. ⁊ ē d̄fecare purgare: q̄ si deoz sū a fece ponere. ide d̄fecat^o ta. tū. i. sine fece: v̄l sine soz

Defectio onis. i. d̄ficio est. (dib^o: v̄l pur^o. penl. pdu.

Defectus in deficio est.

Defendo dis. di. ex de. ⁊ fendo. i. p̄tegere. ide hic d̄fensoz sozis: actor: p̄ron^o. ⁊ d̄fensoz^o ria. riū. ⁊ h̄ d̄fensio onis.

Defensaculum li. i. defensio: vel id quod defendit. ⁊ dicit̄ a defenso sas.

Defenso sas. v̄bū frequē. ⁊ format̄ ab vltimo sup. d̄fēdo. s̄. defensu. u. in o. ⁊ est defensare frequēter defendere.

Defertio tis. defertū. i. valde vel deorsuz iplere: euacuare a de. ⁊ fartio tis. ⁊ inde deferto tas. frequē.

Defero fers. tuli. latū. ex de ⁊ fero fers. ⁊ ē d̄ferre d̄ vno lo co ad aliū ferre: vel deorsuz ferre. ⁊ deferre. i. accusare: in qua significatione sepe iuenit̄ in Boe. de p̄so. Et de ferre. i. honozē impendere. ⁊ s̄m hoc cōstruit̄ cū d̄tō: vt ego defero tibi. i. honozē impendo. vñ vsus. Defero fert accusat honozat fertq; deorsum.

Deferre est subiūctiuū modi deferoz ferris. vñ dicendū est cū deferrer reris. vel rere. ref. silr cōferret: auferretur. Judi. zi. Quare d̄ns deus isrl factū est hoc malū in p̄plo tuo: vt hodie vna trib^o auferret̄ ex nobis.

Deferro ras. ex de ⁊ ferro ras. cōponit̄. vide in ferro ras.

Deferto tas. v̄bū frequē. a defertio tis. defertū tu. u. in. o.

Defessus sa. sum. est participium de defetiscoz sceris. Uide in defetiscoz sceris.

Defetiscoz. antig dicebāt fatiscoz sceris. fessus. sū. qd̄ nos nō dicim^o: s̄z p̄ponit̄ defetiscoz sceris. d̄fessus sū. ⁊ h̄ v̄ti mur. d̄fetisci aut̄ ē deficere: v̄l fatigari: vinci. ⁊ q̄ defeti scoz faciat defessus testat̄. p̄ris. i. io. li. dicēs. Defetiscoz d̄fessū fac supinū: ⁊ p̄icipiū p̄teriti t̄pis defessus: naz ab eo q̄ d̄ficio d̄fect^o fit p̄icipiū p̄teriti t̄pis. ⁊ vt d̄ic p̄ap. defessus exhaust^o lassus: fatiga^o: lassatus: a defetiscoz.

Deficio cis. feci. sectū. a de ⁊ facio. ⁊ iuenit̄ in duab^o signi ficatōib^o. s̄. in absoluta ⁊ trāsiua. Nā. deficere. i. defe ctū pati: deesse: vt iste lassus deficit. Itē deficere. i. de/ stituere: derelinq̄re. ide defect^o: ⁊ ide hec defectio onis. ⁊ vt dicit p̄ap. defect^o q̄rte declinatiōis solis ⁊ lune va ry labores. Solis: cum inter nos ⁊ ipm luna obycit: qd̄ nunq̄ fit nisi finita luna. Lune enī defect^o ē cū iter solē ⁊ ipsam lunā ymbra terre obycitur.

Definio nis. niui. nitum. ex de ⁊ finio nis. ⁊ ē definire val de finire: ⁊ idem etiaz qd̄ diffinire. vnde definit^o ta. tū. Ac. z. Dūc d̄finito p̄silio ⁊ p̄sciētia dei traditū. ⁊ pdu. fi.

Defio fis. ex de ⁊ fio fis. vide in fio fis. (gat abnuir.

Defiteoz fiteris ex de ⁊ fateoz. Et s̄m p̄apiaz defiteē ne.

Deflagra gras. ex de ⁊ flagra gras. ⁊ est deflagrare exari

dere diuulgare: furorem deponere.
Defluo is. ex de. et fluo is. vide in fluo is.
Defluus. a defluo is. dicitur defluus flua. fluum. id quod cito discurrit. Et hoc defluum flui. i. decursio.
Deformis a de. et forma. ponitur h. et h. deformis et h. me. i. turpis: quasi deorsum a forma. s. plebna. Item deformis. i. ultra modum magnus: quasi deorsum a forma. i. iusta: unde deformiter aduer. et h. deformitas ratis. et s. p. p. deformis cui deest forma. et spectat ad corpus. turpe autem ad crimem vel ad aium re
Defessus sa. suz. i. detritus: decussus. et dicitur a defren. (ferf. deo des. et pducit fre. (frago gis. coponit.
Defrigo gis. fregi. fractum. i. valde et deorsum frangere: a de. et
Defraudo das. ex de. et fraudo das. s. theologos dicitur defraudo das. tñ fm Hug. debet dici defraudo. au. mutata in u. longas. et est defraudare vel defrudare valde fraudare. Vide in fraudo das. Papi. etiam dicit. Defraudo a frau do componit au. in u. sicut claudio includo.
Defunctorie. i. transitorie: leuiter.
Defunctus. a defugor geris. i. deorsum a functione eē. unde quod quod mori deorsum fit a functione vite: id dicitur defugit. i. mori. unde defunctus cta. ctu. i. mortuus. quod deorsum est a functione vite. Item quondam functi dicebant quoddam genus ciuium quod fungebant officio et honore aliquo. unde defunctos mortuos dicimus quod compleuerunt vite officia. nihil enim iam faciunt: et ideo hec defunctio onis. i. mors. ¶ Queri h. potest an mortui maxime dānati sciāt vel recordentur ea quod h. sciuerunt: ¶ Ad hoc dico quod sic propter perfectam scōrum beatitudinem nil erit in eis quod non sit gaudium maxime: ita nihil erit in dānatis quod non sit eis maxima et causa tristitie: neque aliquid quod ad tristitiam pertinere possit eis deerit: ut sit eorum miserie consideratio presumata. Erit ergo in dānatis actualis consideratio eorum. s. quod sciuerunt prius ut maxima tristitie: non autem ut delectationis causa. Considerabunt autem et mala quod gesserunt ex quibus dānati sunt: et bona neglecta que omiserunt: et ex utroque torquebuntur. Sicut et torquebuntur de hoc quod considerabunt noticiam quam de rebus speculabilibus habuerunt imperfectam eē: et amisisse summam eius perfectionem quam potuerunt adipisci. ¶ Item queritur an dānati videant gloriam beatorum: ¶ Ad hoc respondet Greg. in homel. de diuine epulone sic dicens. Credendum est quod ante retributionem extremi iudicij iniusti in rege quosdam iustos aspiciunt ut eos videntes in gaudio non solum de suo supplicio: sed et de illorum bono crucientur. Iusti vero in tormentis semper intuentur iniustos ut hinc eorum gaudium crescat: quod malum quod aspiciunt misericorditer euaserunt. Tantoque maiores ereptori suo gratias referunt quanto videtur in alijs quod ipsi propter si eent relictis poterant. De hoc vide in sapiētia. Videbunt autem dānati bonos ante diem iudicij: non hoc modo quod gloria eorum qualis sit cognoscant: sed solummodo cognoscant eos eē in gloria quod dā iestimabili: et ex hoc cruciabuntur: tū propter inuidiam dolentes de felicitate beatorum: tū propter hoc quod ipsi talem gloriam amisissent: sed post diem iudicij oīno visione beatorum fruabuntur. nec tū ex hoc pena eorum minuetur: sed augetur: quod memoriā habebunt glorie beatorum: quam in iudicio vel ante iudicium viderunt: et hoc erit eis in tormentum. Sed ulterius affligentur in hoc quod videbunt se indignos reputari et videre gloriam quam sci merentur habere. ¶ Item queritur an dānati videant ea quod in hoc mundo aguntur: Ad hoc respondet Greg. in Moral. tractatus illud Job. 14. Siue nobiles fuerint filij eius siue ignobiles non intelligunt. Sic hi inquit quod adhuc viuētes sunt: mortuorum ante quo loco habent ignorant: ita mortui vita in carne viuētium post eos qualiter disponatur nesciunt: quod vita spiritus longe est a vita carnis. quod tū de anima bus scis sentiendum non est: quod quod in potentis claritatem vident: nullo modo credendum est quod sit foris aliquid quod ignorant. De hoc dicitur in sancto. Dico ergo quod boni vident quod fiunt circa suos: mali autem non. Et si dicas. Magis distat a dānatis gloria beatorum quam ea quod in hoc mundo aguntur: sed ipsi non vident ea quod

circa nos aguntur: ergo multo minus poterunt videre gloriam beatorum. De hoc: quod ea quod habent agunt non ita affligerent dānatos in inferno si viderentur sic gloria sanctorum inspecta: unde non ita ostendunt dānatis ea quod hic aguntur sic gloria sanctorum: quis est eorum quod habent agunt quod dā ostendunt eis. s. ea quod in eis tristitia augere poterunt: sed se non videant. Quomodo autem ante in purgatorio exites poterunt scire quod pro eis suffragia fiat dicant in purgatorio. Item quomodo intelligant quod diues epulo dānatus rogauit pro fratribus suis: cum in inferno sit perfectum odium: et desiderat dānati omnes dānari: dicant in inferno. Item consuevit queri an boni bonos in regno vel mali malos in supplicio agnoscant. Item rei sententia in verbis dicitur in euangelio luce est luce clari demonstrata: ubi dicitur quod lazarus abraham cognouit: et diues fratrum suorum in tormentis inferni meminit. Ex quibus verbis ut dicit Greg. 4. dialo. apte declaratur quod et boni bonos et mali malos cognoscunt. Si enim abraham lazarus minime cognouisset nequaquam ad diuitem in tormentis positum de transacta eius trititione loqueretur dicens: quod mala recepit in vita sua. Et si mali malos non cognosceret nequaquam diues in tormentis positus fratrum suorum et absentium meminisset. quomodo enim poterit agnoscere: quod est pro absentium memoria curauit exorare: Quia in re est ostendit quod et boni malos. Nam diues ab abraham cognoscit: et mali cognoscet bonos: quod est electus lazarus a reprobo est diuite cognitus. Item ut dicit Greg. fit sic in electis quoddam mirabile: quod eos non solum agnoscunt quos in hoc mundo nouerunt: sed velut vicinos ac cognatos cognoscunt bonos quos nunquam nouerunt. Quomodo sancti orationes nostras cognoscant dicam in oratio.
Deguadio as. in guadia die. exponit.
Degeneris. apud antiquos fuit ge. ois: apud nos est cois: vel potius est cois ge. declinatione sed ois constructio. et dicitur degener quod deorsum est a gratia et nobilitate. i. id est cor. et dicitur a de genere ras. et cor. penl. gti. Lucan. i. 6. Degeneres trepidant animi peioraque versant. Papi. vero dicit. Degener quod ex nobili genere nascitur et inhoneste viuunt. Degener ignobilis impar generi: suo generi dissimilis.
Degenero ras. ex de. et genero ras in genero ras. est.
Deglutio tis. tiui. vide in glutio tis. et pdu. glu.
Degina grece morsus latine fm Hug. et Papiam.
Dego gis. gi. i. viuo. et caret sup. s. vsum. et est positum a de. et ago gis. et pdu. de. Unde in Aurora dicitur. Qui cor habet huile vel
Degulator dicitur quod gula sit dedit. (casto corpe degit.
Dehisco scis. i. deorsum vel valde hiscere. unde dehiscens ois ge. i. apertum hiatus et diffusum habes: valde hisces: a
Debortor taris in hortor taris vide. (de et hisco ponit.
Dei cida. deus coponit cum cedo dis. et dicitur hic et hec deici da de. penul. pdu. g deum occidit.
Dei cola. ds. ponit cum colo: et dicitur h. et hec deicola le. pen. cor.
Deiecto tas. vbi fre. a deicio cis. ctu. (quod vel quod colit deū.
Deiero ras. in iuro ras. vide.
Deifico. deus coponit cum facio cis. et dicitur deifico cas. i. deus facere. unde deificus ca. cum. penul. cor. i. diuinus.
Deycio cis. ieci. iectum. ex de et iacio. cis. coponit. et est deycere deorsum vel de vno loco ad alium iacere. unde deiectus ta. tum. et deiecto tas. frequen.
Deinceps. i. ab bodie in antea: aduer. tps vel ordis: et definit in ps. et ut dicit Hug. coponit a de et incepto: et dicitur quod penul. acuitur: sicut de longe: abintus: et hunc sequor.
Deinde antepenulti. acuit. vide in inde.
Deitegro. i. itez vel rursus s. Papi. vide in iteger s. Du.
Deiuro ras. penul. pdu. ex de et iuro ras. vide in iuro.
Delabor beris. lapsus. sum. i. de vno loco ad alium vel deorsum sum labi. ex de et labor beris. coponit: et pdu. la.
Delapido das. verbu actiuum penul. cor. et est delapidare fm Papi. euertere: consumere: erogare: vel vastare.
Delator toris. i. accusator: a defero fers. deriuat: quod est accusare. et sic sumit. et. Mach. 4. Simon autem predictus pecu

niar & p̄rie delator. i. accusator. & vt dicitur p̄ap̄. delator ac
 cusator: eo q̄ detegit q̄ latebat: aut facultates pdit alie
 nas. p̄ot̄ etiam delator poni in illis significationib⁹ in
 quibus defero ponitur.
 Delatura re. d̄f̄ accusatio v̄l pditio d̄tractio v̄l d̄portatio.
 Delatus a defero dicitur. i. de vno loco ad alium latus: vel
 deorsum latus: accusatus.
 Delboza interpretat̄ apis & loquax. apis enī fuit: qz fuit ad
 bellū p̄mptissima: dimicans aduersus sīsarā q̄ p̄empto
 tecinit cāticū: & inde loquax. & cor. penul. Un̄ in Aurora
 dicitur. Dic subyt mortē rebecca delboza nutrix.
 Delecto. ex de. & lacto as. cōponit̄ delecto tas. & mutat̄ a. i.
 e. Inuenit̄ ēt depo. i. eodē sēsu. Un̄ p̄pha. Delectent̄ i le
 titia & exultatiōe. Et ē delectare gaudere: iocūdari: pla
 cere. & significat hoc verbū delecto magis passionē intrin
 secus natā q̄ actionē trāseuntē: sed illā significat ad mo
 dus actionis. Et inde delectat impersonale: & hec delecta
 tio nis. & he delitie arum. qz delectant.
 Delectus tus. tui. i. delecti: & adiectiue d̄lectus ta. tū. a de
 ligo gis. Et vt dicitur p̄ap̄. Delecta de multis electa per
 sona. a deligo deligis.
 Delego gas. gaudi. ex de. & lego gas. inde delegās tis. parti
 cipiū. & est delegare de vno loco ad aliū vel deorsum le
 gare. Inde delegatus ti. & pdu. le.
 Deleo les. leui. lere. letū. i. d̄struere: extinguerē: interficē ex
 de. & leo. les. qd̄ nō ē in vsu. ide delet⁹ ta. tuz. i. destruct⁹.
 penl. pdu. Un̄ dicitur p̄ris. in. 9. li. Deletū a deleo. vñ & le
 tum ipsa res q̄ delet vitā: q̄si a leo simplici qd̄ nō ē i vsu.
 Et format̄ deletum a deleui: nī mutata in tū. & pdu. de.
 Birria. Omnia mors delet oia morte cadunt.
 Deletus ta. tum. in deleo est.
 Delibatio in delibo est.
 Delibo bas. bavi. bare. vñ delibās tis. p̄ticipiū: d̄libut⁹ ta.
 tū. vñ d̄libatio onis. fe. ge. & cōponit̄ delibo ex de. & libo
 bas. & ē delibare sacrificare: imolari: extinguerē: d̄sumare:
 p̄ringere: v̄l p̄ax d̄gustare. & f̄z hāc significationē d̄f̄ ad
 Ro. ii. Qz si delibatio ē scā & massa. Delibatio. n. accipit̄
 ibi p̄ p̄tictā v̄l p̄ortōe ad similitudinē ei⁹ q̄ p̄ax p̄tigit v̄l d̄
 gustat de re vt hēat exp̄ientiā toti⁹. Qz imolari ēt d̄icat̄
 deliboz: p̄z in sc̄da eplā ad Thimo. c. 4. Ego. n. iam deli
 bor. i. imolor: qz parat⁹ erat d̄no imolari i morte sua. & p̄
 du. li. vñ qdā. Un̄ delibo de quo tētans ego gusto.
 Delibuo is. bui. butū. buere. i. inūgere. & ē cōpositū a de. &
 oleo v̄l liquore & buo. vñ delibuere q̄si de oleo v̄l liquo
 re p̄fundere. vñ delibutus. Quidā tñ dicunt q̄ delibuo
 componit̄ a de. & oleo vel liquore & imbuo: & non a buo:
 qz buo f̄m eos nihil est.
 Delibutus. a delibuo is. d̄f̄ delibut⁹ ta. tū. q̄si de oleo v̄l li
 quore inunct⁹ f̄m Dug. p̄ap̄. v̄o dicit. Delibut⁹ p̄fusus:
 bene vnctus: p̄tactus: delicatus: oleo vnctus.
 Delicatus. a delitie deriuat̄ delicat⁹ ta. tū. i. delitys assue
 tus: insolens angustiaz & doloꝝ.
 Delitie. a delecto tas. he delitie arū: qz delectat̄: v̄l d̄fir de
 litie: qz inde delectant̄ hoies. vñ delitiosus sa. suz. plen⁹
 delitys. Et p̄parat̄: vt delitiosus sior. sissim⁹. vñ delitio
 se sius. sissime. vñ hec delitiositas tatis.
 Delictū. a deliquo gs. liq. lictū. d̄f̄ hoc delictū cti. q̄si vere
 lictū: qz derelinqt offm̄ suū. & ē delictū i omissione. q̄si. f.
 nō iplet̄ dei mādatū. p̄ctm̄ v̄o in cōmissiōe fit q̄si. f. p̄bi
 bitū fit. f̄z aliq̄ vñū ponit̄ p̄ altero. Vide in peccatus.
 Deligo gis. legi. deligere quasi de alijs legere. i. eligere: a
 de. & lego gis. componit̄: & cor. li.
 Delimino nas. nauī. v̄bū neu. a de. & limino nas. & est deli
 minare valde liminare: vel deorsum limē auferre.
 Delimo mas. valde limare: v̄l limē auferre. Vide i limo
 mas. In alia ēt significationē b⁹ v̄bo vtimur: vt iste vult

delimare vicios suos. i. d̄struere: q̄si oīno de limo i mū
 Delinific⁹ ca. cū. in delinio est. (do auferre.
 Delinio nis. i. placare: dulcē facere & lenē. vñ delinitus ta.
 tum. & hec delinitio onis. & hoc delinimētū ti. i. placatio
 dulcedo: blādimētū. & p̄ cōpositionē delinificus ca. cū. i.
 callidus d̄sultator vel blādiloquus.
 Delio nis. leui. linere. letū. ex d̄ & lio. & ē d̄linē valde v̄l c̄oz
 sū linere: v̄l planare: v̄l d̄lere: v̄l occidere: & cor. li. vbiqz.
 Deliquo gs. qui. ex de. & liquo gs. & amittit n. i. p̄terito. & ē
 delinq̄re peccare omittēdo bonū: & d̄relinq̄ndo dei mā
 datū. p̄zophā. p̄ziusqz humiliarer ego deliqui.
 Deliqui est p̄teritū de delinquo quis. & pdu. penul.
 Deliquium quij. deliquatio. i. decursio: distillamen: defe
 ctus: & deriuat̄ a deliqueo ques. vide in liqueo ques.
 Deliquus qua. quum. i. defluus. purus: vel liquidus. & d̄i
 citur a deliqueo ques.
 Deliramentum ti. est fatuitas: demētia: discordia: vel de
 uiatio a rectitudine: & dicitur a deliro ras.
 Deliro ras. penul. pdu. in lira exponit̄.
 Deliteo tes. tui. ex de. & lateo res. p̄p̄it̄: & mutat̄ la. i. li. cor.
 Delid⁹ in delos est. (& ē delitere deorsū latere.
 Delos iterptat̄ manifestatio: vñ qdā insula dicta ē delos.
 & o. ouersa i u. d̄f̄ h delus li. qz appollinis r̄nsa q̄ alibi da
 ban̄ obscura: ibi daban̄ manifesta: vel qz post diluuiū
 qd̄ ogigy tpe fuit: añ oēs terras radys solis illuminata ē
 & p̄ma manifestata ē visib⁹: & inde dicta est delos & ciui
 tas & isula. & hec fuit rei vitas: f̄z f̄m fabulas alr d̄icat̄. &
 a delos deriuat̄ deli⁹ lia. liū. & h delius ly. i. apollo. & hec
 delia. i. diana: vel qz ibi colunt̄: vel qz ibi nati sunt.
 Delphin phinis. d̄f̄ phinos. & ēt h delphinus nī. & p̄ot̄ for
 mari a gr̄o greco. f. delphinos. o. mutata i u. fit h delphi
 nus ntus latinus. & d̄fir delphines qdā pisces marini: qz
 voces hoīuz sequunt̄: v̄l qz simphoniā gregatim faciūt
 a p̄hone qd̄ ē sonus: & pdu. phi. Un̄ Qui. in epi. Jam no
 stros curui nozūt delphines amozes.
 Delubz bri. penl. nāl̄ cor. d̄f̄ tēplū a d̄ledo: q̄si delēs ym
 brā: qz i sacris tēplis delent̄ ymbrie pctōꝝ. Itēz delubra
 d̄fir tēpla sacros fōtes h̄ntia in qb⁹ pctōꝝ diluunt̄ siue
 abluunt̄: & regenerant̄ p̄ baptismū: a delēdo v̄l diluēdo.
 Delumbis cōponit̄ a de & lumbus: & d̄f̄ hic & hec delūbis
 & hoc be. quasi deorsum a lumbo. i. fortitudine.
 Demarchus chi. i. p̄nceps sup decē. & p̄ponit̄ a decez & ar
 Demas. i. ornās: in diadema vide. (chos qd̄ ē p̄nceps.
 Demens. a de & mens p̄ponit̄ demēs tis. ge. ois: q̄si deorsū
 a mēte. Et cōparat̄: vt demēs tior. tissim⁹. vñ dementer
 tius. tissime. aduer. & hec demētia tie. f̄m Dug. p̄ap̄. v̄o
 dicit. Demens quasi diminutionē mētis habeat. Est v̄o
 demens tēporalis: amens vero perpetuus.
 Demensum incisuz sectū. defectū: vel mēsuratū f̄z p̄ap̄.
 Demento tas. a demēs d̄f̄ demēto tas. i. furere: vel furio
 sum facere. & demētoz taris. depo. in eodez sensu. vel d̄f̄
 dementare quasi dementes facere: extra mentē. i. rōnē
 ponere. Ac. c. 8. Magicis suis dementasset eos.
 Demeo as. aui. ex de & meo as. & est demeare deorsuz vel
 valde vel de vno loco ad aliū meare vel transire.
 Demergo gis. si. sum. ex de & mergo gis. & est demergere
 deorsuz mergere: vel a mersioē: quasi a deorsum suble
 uare. p̄sal. Nō me demergat tēpestas aque.
 Demeto. ex de & meto. tis. cōponitur demeto tis. i. d̄strue
 re: abscindere: & deficcare. & cor. me.
 Demiroz raris. rar⁹. sum. ex de & miroz p̄ponit̄. & est demi
 rari valde mirari: vel deorsū. vñ ēt ponit̄ pro despiciere.
 qd̄ enī despici⁹ q̄si sub nobis aspici⁹: & pdu. mi.
 Demitigo gas. gaudi. ex de & mitigo gas. & est demitigare
 demulcere: vel percutere. & cor. ti.
 Demo mis. dēpsi. p̄tū. mere. i. extrahere. minuere. & pdu.

de. Hora. epi. Deme supcilio nubē plerūq; molestus.
Demolior. a de. et molior. ponit̄ d̄molior liris. lit̄. suz. li. ri. i. valde moliri v̄l deorsuz. v̄l d̄moliri. i. destruere. et q̄si dissipare. et vetustatē vult̄ q̄si ad nihilū redigere. Uñ i Math. 6. Ubi nec erugo nec tinea demoliet̄. et pdu. li.
Demollio lis. liui. ex de. et mollio lis. ponit̄. et ē d̄mollire valde v̄l deorsū mollire. v̄l idurā. et scribit̄ p̄ geminū. l.
Demō monis. iterptat̄ perit̄ v̄l sciēs. vñ h̄ demoniū ny. illud idē. s. malus spūs. et d̄monic̄ ca. cū. penl. cor. s. a demoniū d̄moniac̄ ca. cū. Demō cōponit̄ cū cacos qd̄ est malū. et calo qd̄ ē bonū. et d̄r cacodemon et calodemō. et sūt cacodemōes mali angeli. q̄si mali sciētes vel maluz sciētes. calodemōes bōi angeli q̄si bōi v̄l bonū sciētes. scribit̄ p̄ ae daemō. et cor. penl. in obliqs. De corpib̄ demonū hēs i succuba. Itē q̄liter imp̄māt fātafiā hēs i volūtas. Itē de obstinatōe demonū hēs in ifern̄ et i pena. Itē an d̄mōes corpa trāsmutēt dicā i diomedes. Itē vide i antixps. et i diabolus. et i miraculū. Et fm̄ Iſi. demones triplici acumiē scie vigēt. s. subtilitate nāe. i. igeny. expientia t̄poz. reuelatiōe supnoz spirituū. Aliqñ ydē nefādi spūs ē q̄ ipsi acturi sunt velut diuinādo p̄dicūt. Rō aut̄ p̄dictoz ē. Lū. n. pctm̄ nō tollat nās s. tñ diminiuat habilitatē ad bonū fm̄ q̄ magis facit a grā distare oz in d̄monib̄ lumē it̄lectuale p̄picuū remāere. qz nā eoz it̄lectual̄ ē. Cognitio at̄ eoz ē de reb̄ duplr̄. Que dā. n. sūt quoz cognitio p̄ cās nāles v̄l signa hēri nō p̄t. et talia nō nisi reuelatōe supnoz spūum demōes cognoscūt. Quedā vō sūt quoz cognitio p̄ nām hēri pōt. et hoc duplr̄. V̄l p̄ cās d̄termiatas ad effect̄ nāles. et talia demōes coḡscūt subtilitate nāe sue. in q̄tuz i eis resplēdēt similitudines totī ordis vniuersi. V̄l p̄ aliq̄ signa ex qb̄ v̄t in plib̄ pōt aliq̄ cognitio rei hēri. sic medici p̄nosticat̄ d̄ sanitate v̄l de morte. et talia coḡscūt d̄mones p̄ expiētā t̄poz s. qz et ex talib̄ signis plēs tales effect̄ d̄currūt.
Demonicus in demon est.
Demōstro as. ani. ex de et mōstro as. cōponit̄. et ē dem̄rare rē subiectā v̄l q̄si subiectā ocul̄ v̄l it̄lectul̄ p̄ntare. vñ h̄ dem̄ratio onis. et h̄ et h̄ d̄m̄rabilis et h̄ le. et d̄m̄ratorius ria. riū. et d̄m̄ratiuus ua. uū. qd̄ d̄m̄rat v̄l qd̄ demōstrat̄.
Demp̄si preteritum in demo est.
Demuloz laris. in emuloz vide. et cor. mu.
Demulus la. lū. penl. cor. i. emulus. et demuloz laris. d̄r. et proprie demulus est eiusdem artis emulatoz.
Demū. i. postmodū nouissime. maxime vero iterum.
Demusso fas. i. dubito. dissimulo.
Denariolus li. dimi. paruus denarius.
Denari. a denus d̄r denari. ria. riuz. et h̄ denari. ry. p̄ tali numero. et pro nūmi quodā ḡne. qz pro decē nūmis olim reputabat̄. et pensat̄ filiquas decem et octo.
Denigro gras. ex de. et nigro componit̄. et cor. ni. naturaliter. Vide in nigro gras.
Deniq; i. postmodū. postremo. nouissime. et cōponit̄ ex de nūto et qz. Et scias qz qz diūctio enclitica nō inclināt h̄ ac centum syllabe p̄cedētis ad se. qz p̄cedēs vocalis corrupta est. ita a simili dic de vndiq;.
Denoiatiū nomē ē illud qd̄ a noīe deriuat̄. v̄t iustitia ab hoc noīe iustus. De hoc require in tertia parte in tractatu de spēbus nominum in ca. de denoiatiuis.
Dens a demo mis. d̄r h̄ dens dētis. qz demant et auferant oīa dētes. v̄l d̄nr q̄si decētes. qz pulchri decēt. sic defoz mes dedecēt. v̄l dētes d̄nr q̄si diuidētes cibos. vel grecci dicūt odētes. et inde nos dicim̄ dētes quoz p̄mi inciſui vel p̄cizozes d̄nr. qz oē qd̄ accipit̄ ipsi p̄zī incidunt. Sequētes canini vocant̄. quoz duo i dextra maxilla. et duo i sinistra sunt. sic dicti qz sic canis ip̄sis ossa cōfrigit. sic et h̄. et qd̄ nō p̄nt p̄ozes p̄cidere illis tradūt v̄t p̄frin-

gāt. Di et pro lōgitudine et rotūditate colūnelli vocant̄. vltimi d̄nr molares q̄ trita et p̄cisa a p̄ozib̄. et p̄fracta a sc̄q̄tib̄ suscipiūt v̄t molāt et masticeēt. Et plēs sūt dētes
Deseo ses. in deso fas est. (in viris q̄ i mulierib̄.
Denser. a deseo ses. d̄r densetus ta. tū. i. densus. s. per se. s. qz inueniat̄ pro densato. sed densatū ab aliquo.
Denso fas. saui. i. spissare. vñ deseo ses. sui. i. spissuz esse vel fieri. Inuenit̄ tñ qz desere positū trāsitine pro desare et a deseo ses. desus. i. spissus. Deso cōponit̄. v̄t deso fas. Denso cum oibus suis cōpositis est actiuuz. sed deseco est neutrum. et caret supino.
Dentana ne. fe. ge. ferrum cum quo medici dētes tollūt.
Dentale lis. neu. ge. illud in qd̄ inducit̄ vomer. q̄si dens. et deriuat̄ a dens dentis.
Dentat. ta. tū. q̄ dētes h̄z. vel qui magnos dētes h̄z. et d̄r a
Denticulus li. dimi. paruus dens. (dens dētis.
Dento tas. i. dētatū facere. et d̄r a dens. et cōponit̄. v̄t eden to tas. i. dentē extrahere vel excludere.
Dentosus sa. sum. dentibus plenus. et d̄r a dens dētis.
Denus na. nū. in singulari tñ valet q̄tū suū p̄mitiū. In plurali accipit̄ distributiue p̄ pares numeros. v̄t Iſi in cedūt deni. i. decē et decē. et tantum in plurali qz valet q̄tum suū p̄mitiū. Et v̄t ḡnaliter faciamus doctrinam qd̄ diximus supius de binus. mō de denus d̄m̄ ē. et ḡnaliter de oibus noibus ḡnalib̄ nūeralibus distributiuis. v̄t sūt bini trini quaterni.
Denusseptenus na. nuz. deriuat̄ a decemseptē. et denusseptenarius ria. rium. et h̄ decemseptenarius ry.
Deorsuz. i. d̄orsuz. a de et orsz ponit̄. aduer. ē loci. et acuiſ penl. Vide d̄ h̄ supra in sc̄da pte vbi agit̄ de ipedimēto
Depact. in depeciscoz vide. (distinctionis.
Depāno nas. nauī. nare. i. dilacerare vel pānos auferre ex poliare. denudare. et componit̄ a de et pānus ni.
Depaui est p̄teritum de depasco pascis. vide in pasco scis. Sap. 19. Tanq; equi enim depauerūt escam.
Depeciscoz sceris. depact. suz. depecisci. i. valde pacisci. v̄l pactū facere. Et depecisci. i. discordare. pactū rūpere vel diffidare. et facit sup. depactū. et cōponit̄ a de et paciscoz.
Depecto ctis. in pecto ctis. vide. (a. mutata in e.
Depellicoz caris. licat. suz. i. decipe. et ponit̄ a de et pelli.
Depelliculo las. i. decipe. a de et pellis. (cio cis.
Depello lis. puli. pulsuz pellere. i. deorsuz vel de vno loco ad alium pellere. vel componitur ex de et pello.
Depesco scis. scini. scitū. ex de et pesco qd̄ nō ē v̄su p̄pōit̄. Et v̄t dic̄ p̄rif. i. io. li. pesco scui. et d̄pesco scui. a p̄nti tpe faciūt supinū mutato o. i. cor. et addita tū. v̄t pesco scitū. et d̄pesco scituz. sic posco et disco. p̄dicta tñ supina mō nō sunt in frequēti v̄su. licet fm̄ artez v̄t eis possum.
Depigis. a de et piga qd̄ est sūmitas nariū d̄r h̄ et hec depigis. et hoc ge. sine narib̄. et pdu. penul. vide in piga.
Depilo las. i. pilos auferre. et ponit̄ a de et pilo qd̄ d̄riuat̄ a pilus li. et in ista significatiōe cor. pi. sic et pilus. Itē depilo las. pōt cōponi a de et pilo las. qd̄ deriuat̄ a pila pro instrumēto terēdi. et est tūc depilare rapere. furari. explo liare. et in hac significatiōe depilo las. pdu. pi. sic pila.
Depigo gis. pegi. pactū. d̄pigere. i. valde pigere. v̄l de vno loco ad aliū ipellere v̄l d̄orsū. et p̄pōit̄ a de et pāgo gis. qd̄ est iniūgo vel ipello. vel pōt eē cōpositū a de et pigo gis. pinxi. et tūc facit depixi. et aliō significat. s. valde pigere.
Depleo ples. pleui. pletum. i. valde replere vel euacuare exinanire. quasi de pleno deducere. et componitur a de et pleo ples. quod non est in v̄su.
Depono nis. penul. pdu. in pono nis. exponitur.
Depōtanus ni. maf. ge. q̄ ad tā grauē deuenit etatē et vitā. v̄t magis p̄sit ei de pōte se p̄ycere qz viuere. qd̄ ē facie bāt in aliquibus puincys. et cōponit̄ a de et pōns pontis.

Ita dicit Dug.
 Depopuloz laris. in populoz est.
 Depozto tas. in portoz tas. vide.
 Depositu ti. e pign^o ad tps pmedatu. ide depositu: traditu
 vl pmedatu: ca custodie comissu: a depono nis. deriuat.
 Deprauo uas. uau. i. valde prauare: prauae facere. z copo
 nit a de z prauo uas. z pdu. pra.
 Depcioz aris. atus. sum. ex de z pcioz. z e deprecari valde
 pciari: vel de pcio auferre: depmere: vilipedere: vilifica
 re. z est depo. antiqui tñ dicebat deprecio as.
 Depcoz caris. catus. sum. ex de. z precor coponit. z est dep
 cari valde pcar. vel de pot ibi ee puatiuu. i. no precari:
 refutare: qd vulgo dr disprecari: vel excusare: vl expur
 gare. z est depo. z cor. pre.
 Depdoz daris. dat^o. su. vbu dpo. i. valde pdari: pdas face:
 dissipare ex de z pdoz daris pponit: z pdu. pre. z pstruif
 cu actio. Un i Tereñ. Oculu me^o depdat^o est aiaz meā.
 Deprehedo dis. di. ex de z prehedo coponit. z est dephe
 dere pfecte cognoscere: valde tenere.
 Depredo dis. di. prensuz. dere. i. deprehedere: vbu actiuu.
 z componit a de z prendo dis. di.
 Depubis. pubes coponit cu de. z dr hic z bec depubis z h^o
 be. i. deozsum a pube. i. a barba. vñ z depubis dr porcus
 suges qsi deozsu a setis. z h z h^o ipubis z h^o be. i. iberbis
 sine pube: q nodu hz pube. z pdu. pu. vide in pubis.
 Depudeo des. cor. pu. vide in pudeo des.
 Depuro ras. pdu. pu. vide in puro ras.
 Deretro cori. re. Baruch. 5. Uisa itaqz turba dretro. i. ab
 an. z pofit a de z retro. Vide a fili i desup. z et in retro.
 Derideo des. risuz ex de z rideo coponit: z pdu. ri. z e de
 ridere deludere: subsannare: de aliquo risuz remouere.
 vñ derisus sa. sum. i. delusus. z hic derisus sus. i. derisio.
 vide in rideo des. Et scias q derisio tato graui^o e pctm
 qto maior reueretia debet psona q illudif. vñ grauisi
 mu e irridere deu z ea q dei sunt: fz illd Isa. 27. Cui ex
 probasti z que blasphemasti z sup que exaltasti vocem
 tua. z postea subdi. Ad scñm israel. Deinde scdm locuz
 tenet irrisio paratu. Un dr puer. 30. Oculuz q subsanat
 ptes z despicit partu mris sue: effodiēt eū corui de torze
 tib^o z comedēt eū filijagle. Deide iustoz derisio graue
 pctm est: qz honor est vtutis pmiuz. Et hoc dr Job. 12.
 Derideēt iusti simplicitas: lapas pteā apud cogitatioes
 dinitu parata ad tps statutu: qsi dicat. Non potestis me
 deridere nec rone minoris vite nec rone minoris scie: qz
 lampas zc. Nec rone minoris glie: qz parata e a deo ista
 lapas remunerari in tpe statuto: qsi diceret. no sum mi
 noris vite nec minoris scie: nec ero minoris glie qz vos
 qui me deridetis: imo maioris sum. vñ minus dr z plus
 significat: qz vos nec bona vita nec bonu intellectu nec
 bona gliam habetis: nec habebitis nisi peniteamini.
 Derisus in derideo exponit.
 Deriuo uas. a riuus p coponez dr diriuo uas. z driuo uas.
 z differut: na deriuare est qsi riuu de fote ducere. fz diri
 uare est fontē in diuersos fotes vl riuulos deducere. Di
 riuat g Grecis. in latinitate. i. qsi fons i riuulos ducit: fz
 latinitas deriuat a Grecis. i. qsi de fonte ducit. Silr di
 ctio pmitiua diriuat: qz qsi fons i diuersos riuulos duci
 tur. Sz dictio deriuatiua. i. qsi riuus de fonte ducit. Et
 pdu. ri. deriuo. De deriuatiōe noiuz dictu est supra i ter
 tia parte qsi in pncipio in ca. de spibus noiū.
 Derogo gas. penul. cor. in rogo gas. est
 Descedo dis. in scando dis. est.
 Descio scis. i. nescire: obliuioni tradere: ex de z scio scis. co
 ponit. (ponit.
 Deseroris. in sero ris. est: z cor. se.
 Desero ras. in fera vide. z pdu. se.
 Desertu. dsero ris. rui. fertu. i. derelinqre. vñ h^o dseru ti. i.

derelictu: dcm sic qz no serit: z io dserta sunt. vl pot dici
 desertu. qz dserit. i. ab hoib^o no habitat. Et hinc deserto
 tas. i. desertu facere. Pot et ee frequē. hui^o vbi deserere
 z declinat etia desertus ta. tu. desolatus: egens auxily.
 Desideo des. coponit ex de z sedeo. z est desiderere deozsuz
 sedere: a pposito desistere: pigrere. vñ desidesco scis. in
 choa. z h z bec deses sidis. i. piger: remissus. vñ bec desi
 dia die. i. pigritia. z hinc desidiosus sa. sum.
 Desideratiuu vbu qd sit habes supra in tertia pre in tra
 ctatu de spibus vboz: in ca. de vbo desideratiuo.
 Desiderius ry. vt o desiderii: pprium nome viri de quo
 dicit Hiero. in plogo pentateuci. Desiderij mei deside
 ratas accepi epistolas. Et infra. Nunc te deprecor desi
 deri charissime zc. z acuit de.
 Desidero deras. ex de z sidero. ras. z est desiderare cupe:
 z pprie celestia. z hinc hoc desiderium ry. vñ desiderio
 sus sa. sum. z est verbum actiuum desidero.
 Designo gnas. in signo nas. vide.
 Desilio lis. in salio lis. vide.
 Desino nis. in sino nis. est: z cor. si.
 Desipio pis. i. deozsuz sape: de sapietia exire: ex de z sapio
 Desisto stis. in sisto est. (componit. z cor. si.
 Desiui pteritu de desino nis est. Sap. 5. Desuimus esse.
 Desolat^o. sicut dicit Pap. desolari solu delinqre: destrue
 re. Desolatus de sole eiectus: inops: deiectus.
 Desoloz laris. ex de z soloz. i. deuastare: dereliquere: z solu
 facere. vñ desolatorius ria. riū. Psal. Cu carbonib^o deso
 latoris vel desolatoris. z pdu. penul. desoloz.
 Despectus in despicio est.
 Despero ras. ex de z spero ras coponit. i. a spe cessare: sine
 spe fieri. z pdu. penul. vnde desperans tis ois ge.
 Despicabilis in despicio cis. est.
 Despicio cis. spexi spectu ex de z specio cis coponit: z e de
 spicere deozsuz aspiciere: z tenere vel vilipedere. Que. n.
 z tenim^o qsi deozsuz aspiciere volumus. vñ despecto tas.
 frequē. z h despect^o: z despectus ta. tu. Et coparat despe
 ctus tior. tissimus. vñ despecte tius. tissime aduer. vnde
 despectiuus ua. uum. z h z bec despicabilis z hoc le.
 Despicor. ex de z spico cas. coponit despico cas. z despicoz
 caris. depo. i. grana de spica excutere vel extrahere. vñ
 z sepe ponit p auferre z p aperire. z pdu. spi. Itē despi
 cor pot driuari a despicio cis. z est idez qd despiciere: vel
 per se coponit a de z specio cis. z sic cor. spi. Un Grecis.
 Tunc ego despicoz cu spicis extraho grana. Despicor ac
 pprie dico cum specto deozsum.
 Despondi est preteritum de despondeo des.
 Desponso sas. frequē. de despondeo des. di. sponsuz su. u.
 mutata in o. Vide in spondeo.
 Despuo is. in spuo is. est.
 Desterno nis. ex de z sterno nis. coponit: vt desterno nis.
 strau. i. valde vel deozsum sternere. vel de est ibi puati
 uuz: qsi a pace vel pactu remouere: vel sella auferre: qd
 z defellare dicit. Et in hac vltima significatiōe sumit.
 Sen. 24. vbi dicitur. Introduxit eum in hospitium ac de
 strauit camelos. i. fellas z sarcinas deposuit.
 Destino. Teneo coponit cu de: z iterposita s. dicit dstino
 nas. i. legare: mittere: deputare: ascribere: significare. Et
 inde coponit pdestino nas. Quidā tñ dicunt q destino
 coponit a de z stino nas. qd no est in vsu. fz pus dictum
 pualet. z cor. sti destino. Un Quidius Meta. Destinat
 imperio clarum pnuencia veri Sama.
 Destiti est pterituz de desto destas: z de desisto desistis z
 Desto destas destiti. in sto. stas. est. (corripit sti.
 Destraui est pteritum de desterno nis. qd coponit a de z
 sterno nis. z tuc scribit ps. Est etia pteritum de dextro
 tras. z tunc scribit px. dextraui.

Desueo sues. in suco sues est.
Desultor in salio lis. est.
Desum es. est erunt. in sum es est vide.
Desuo suis. in suo is. vide.
Desuper si sequitur casus: vt de super terram: due partes sunt: sicut supra dixi in secunda parte in ca. desuper.
Detento tentas. frequentatiuum de detineo nes. nui. tentum tu. u. mutata in o.
Deterior. a detero ris. dñ h̄ et hec deterior et hoc dterius. i. peior. et deterrimus ma. mū. i. pessimus. et hinc aduer. de terius rime. et a deterior deteriozo ras. i. peiozare. Et nota q̄ detero ponit̄ in cōparatione pro positiuo p̄dictoz̄ nominum: vt detero rior. rimus.
Determino nas. a de et termino nas. componit̄: v̄bū actiuum. Et est determinare definire: terminos auferre.
Detero ris. triui. tritū. deterere. i. valde terere. Item detero ris. triui. deterere. i. peiozare vel peiozari.
Deterrimus in deterior vide.
Detestor aris. a de et testor p̄ponit̄. et est detestari valde testari: deierare vel exccrari. maledicere: abominari. vñ hic et hec detestabilis et hoc le.
Detineo nes. nui. tentus. a de et teneo nes componit̄. et est detinere remozari: impedire: vel deorsum vel de suo p̄posito tenere. et cor. ti.
Detonsus sa. sum. a tondeo des quod componit̄ a de et tō deo. detonsus sa. i. non tonsus.
Detractio. a dtrabo his. traxi. tractū. dñ h̄ detractio onis. Nō q̄ detractio consistit in annihilādo v̄l diminūdo bonū alteri. Vñ Haimo dicit. Detrahēre ē alioz̄ bona inuertere v̄l negare. Vñ sic. Detractio ē reuelatio defectus absentis p̄ximi facta alicui vt ip̄m in bono minorē estimet. Et fm̄ has duas notificatiōes distinguunt̄ sex spēs detractiōis. tres fm̄ p̄mā: et tres fm̄ secūdā. Tres p̄me sumant̄ respectu boni: scōde tres respectu mali. Respectu boni cū q̄s negat bonū alterius aut tacet vbi nō d̄z. aut inuertit. Respectu mali cū reuelat vbi nō d̄z alteri p̄ctū siue malū: aut aggrauat: aut fingit qd̄ non est. Vñ qdā. Cū nego iā factū taceo puerto reuelo. Aggrauo delictū noua cudere cū mala conoz. Cōtra detractozes dicit Hiero. ad rusticū monachū. Si vis me corrigi delinquētem: apte increpa tñ ne occulte mordeas. Quid enīz mibi p̄dest si aly mala mea referas: si me nesciēte peccatis meis: imo detractiōib⁹ tuis aliū vulneres: et certatiz oib⁹ narres: Sic singulis loq̄ris q̄si nulli alteri dixeris. hoc. n. nō est emēdare me sed vitio tuo satisfacere. Itē Bern. in. z. li. de cōsideratione ait. Porro detrahēre aut detrahēntē audire qd̄ hoz̄ dānabili⁹ sit nō facile dixerim. Et hoc itelligē si eū iducat ad detrahēdū: v̄l saltez placeat ei detractio p̄pter odiū ei⁹ cui detrahēt: qm̄ de⁹ odit eos dicēs in cāticis. Recti inq̄t diligūt nos: bona p̄fecto cōsolatio cū blasphemamur a malis bñfaciētes: si recti diligūt nos oīno sufficit aduersus os loquentiū iniqua opinio bonoz̄ cū testimonio cōsciētie: nō veniat aīa mea in cōsilia dtrabētū: qm̄ odit eos de⁹ dicēte ap̄lo. Detractozes deo odibiles. Quā inīam de⁹ loquēs in psalmo cōfirmat. Detrahēntē inq̄t p̄ximo suo hūc p̄sequēbar. Nec mirū: cū id p̄cipue vitū charitatē q̄ de⁹ est: et qd̄ ceteris acri⁹ ip̄ugnare et p̄sequi cognoscat: quē admodū vos quoq̄ potestis aduertere. Dis qui detrahēt p̄mū qd̄ seip̄m p̄dit vacuū charitate: deinde q̄ alit detrahēdo intēdit: nisi vt is cui detrahēt veniat in odiū vel p̄tēp̄ū ip̄s apud quos detrahēt. Fecit ḡ charitates in oib⁹ q̄ se audiūt lingua malidica: et q̄tū in se ē necat fundit⁹ et extinguit. Nō solū aut in p̄ntib⁹: s̄ et in absentib⁹ vniuersis ad quos volās v̄bū forte p̄ eos qui p̄ntes sunt p̄uenire p̄tingit. Cor sigdē yelle liuozis amaz per

ligue instr̄m spargere nisi amara nō p̄t: dicēte dñō. Et abūdātia cordis os loquit̄. et sunt spēs pestis h⁹: dū aly qdā nude atq̄ irreuerēter vti in buccam venerit: virus euomat detractōis. aly aut̄ quodā simulate verecūdie fuco p̄ceptā malitiā quā retinere nō p̄t obumbrare conant̄: videas alta p̄mitti suspiria: sicq̄ qdā cū grauitate et tarditate vultu mesto: dimissis supcilyz et voce plāgēti egredi maledictionē: et qd̄ tāto p̄suasibiliōzē q̄to credit̄ ab his qui audiūt corde inuito et magis dōlētē affectu q̄ malitiose p̄ferri. Doleo inq̄t vehemēter p̄ eo q̄ diligo eū satis et nunq̄ potui de hac re corrigere eū: vñ alius qd̄ mibi ait: bene comptū fuerat de illo istud: sed p̄ me nūq̄ inotuisset. at quoniā per altez patefacta res est: veritatē negare nō possuz. Dolēs dico reuera ita est: et addit grāde damnū. Nā als qd̄ in plurib⁹ valet: ceterum in hac parte: vt vez fateamur excusari mime p̄t. vide etiam in vilis: et in derideo: et in p̄ceptum.

Detrabo his. in trabo his. vide.

Derecto tas. quod etiaz detracto dicit̄ ex de et tracto tas. vide in tracto tas.

Detrimentum ti. ge. neu. damnū: iactura: diminutio. et deriuatur a detero ris.

Detrusus sa. suz. a detrudo dis. et est detrusus inclusus: expulsus. pdu. penul.

Detudi. penul. cor. est preteritum de detundo dis.

Deuebo his. in yebo his. est.

Deuecus. a deuerto tis. dñ deuecus xa. xum. i. inclinatus: incuruat⁹: in rotūdū vsus: q̄si deuersus. Uel dñ a deuebo: qz vñdīq̄ deorsum vebat̄. Et comparat̄. vñ hec deuexitas tatis. Et nota q̄ celum p̄prie dicitur deuecū vel deuecum: vel siquid aliud ita factum sit.

Deuias. ex de et vio as. componit̄. i. exorbitare: extraviā ire. vñde deuius a. um. et est idem deuia q̄ auia: q̄si loca secreta: extra viam a via remota.

Deuns. a decem et vns vel vñcia cōponitur hic deuns deuntis. i. decem vñcie: vel quod melius est vñdecim vñcie: quasi vñcia dempta de asse. et tūc componitur a de: quia ei desit vñcia ad libram. Persius. Pergāt auidos sudare deuntes.

Deuoto tas. tau. tare. i. p̄ furozē maledicere: exprobrare: deuotionē sanctis auferre. Vñ p̄rouer. zo. Ruina est hoīs deuotare sanctos: fm̄ vñam litteram. Item deuotare. i. emissum votum infringere: frequenter vouere. et tunc est frequen. huius verbi deuoueo ues. uotum. tu. u. in o. mutata: et fit deuoto tas. pdu. penul.

Deus dñ a greco theos qd̄ signat metū: et ide mutato o. in u. et d. posita p̄ th. dñ de⁹: qz timor sit oib⁹ rebus colētib⁹ eū. Uel dñ a do das: qz dat oīa cōmoda oib⁹. Uel a diligo. qz oīa diligit: et nihil odit eoz̄ q̄ fecit. Uel dñ a desuz

dees per cōtrariū: qz nihil ei desit. Nota q̄ de⁹ dñ essentialiter: vt vnus de⁹. Abusiue. psal. Dy eoz̄ demonia. Partitiue. psal. Dy estis. Et alibi. Dy fortes et. Et hoc tripliciter. Primo similitudinis representatiōe: vt Exo. 7. Ecce cōstituo te deū p̄pharaonis. Potestatiue. Nō detrahēs dys. i. platis. Et meritorie: vt Dy fortes et. Et

scias q̄ largo mō sumit̄ deriuatio: et non p̄prie: qm̄ dicit̄ q̄ deus deriuat̄ a theos. Item scias q̄ de⁹ facit vocatiuum in e. s. dec: et nunq̄ de⁹. Tamē aliq̄ nominatiuus ponit̄ p̄ vocatiuo: sicut agnus pro agne. vt Agnus dei q̄ tollis pctā mūdi. Itē nota q̄ in noiatiuo datiuo et ablatiuo pluralib⁹ istius nominis de⁹: duo i. cōglutinantur in vnū longū i. vñ deberet scribi et p̄nunciari tñ per vnū i. sed scribunt̄ ibi duo: s̄ tñ p̄nunciat̄ vnū. Scribuntur ibi duo i. duab⁹ de causis. Uel causa differentie. si enim scriberēt di dis per vnuz i. viderent̄ esse prepositiones inseparabiles: vel p̄positio et nō mōmen: vt ergo ex ipsa

scriptura ppendat: qd nō sint pponēs. institutū ē vt duo. y. scribant ibi: s3 tñ pnūciē vnū. vel de p̄suetudine antiquoz. Solebāt. n. veteres geminare vocalē lōgā q̄tum ad scripturā: s3 tñ vnū pnūciarēt: nec fiebat illa geminatio scripturē: nisi vt scriptura vocalis pducta eē ostēderet. In hoc ḡ sequēdo veteres seruam̄ antiquā p̄suetudine: et scribim̄ dy. et d̄ys p̄ duas vocales: et pnūciam̄ vnā tñ. et silr̄ in ntō dtō et abltō pluralib̄ istius p̄nois is ea. sic syneresis. i. aglutinatio ei. in i. et tñ scribunt̄ ibi duo y. s3 tñ vnū pnūciē: et fit talis scriptura p̄dictis duab̄ de causis. s. vel de p̄suetudine antiquoz p̄dicta: vl̄ cā d̄rie ad is. et i. v̄bū ioperatiui modi s3 Du. vide in tertia parte vbi agit̄ de dtō scōde decliatiōis. Maḡ aut̄ Bñ. dicit qd dieresis ē diuisio vni? syllabe in duas. Per hāc figuraz sumit̄ bisyllabe hoc nomē dy: qd est monosyllabū in h̄o versu vsuali. Scribe dy lege di si vis vrbān̄ hēri. Et significat multa de: sicut p3 in his vsib̄. Dat nā deū: dat grā: dat dñat̄. Et deos error ē: simulacra reat̄. Justus hō fert̄ d̄s: angelus et p̄ alm̄. Spirit̄ ille malus: de? est q̄nq; vocat̄. Scire ēt te volo qd Damasco. i. z. ca. i. li. diē. L̄beos. i. deus d̄r: vel ab eo qd ē theim. i. currere vel fouere vniuersa: qz. s. p̄ oīa vadit oīa saluās et p̄tinēs. vl̄ ab etbeis qd ē ardere: qz d̄s n̄ ignis ē p̄sumēs oēs maliciā. Deut. 4. vel d̄r a theaste qd est p̄siderare vel videre: qz oīa videt. Nulla euz latet qz oīuz ē p̄tēplator. vide in genu: et himen: et in iuppiter: et in creō: et in credo. Et scias qd quū d̄r d̄s d̄s. est ibi geminatio: s3 nō cōpositio: qz tātū valet geminatio ista si ē cōpositio quātū si nō ē cōpositio: et iō quū nihil mutet talis cōpositio iūtilis est et recusanda. Itē scias qd deus icōmutabilr̄ semp in se existens p̄sentialiter: potēcialiter: essentialiter est in omni nā siue essentia: sine sui diminutione: et in loco omni sine circūscriptione: et in omni tpe sine mutabilitate: et iō in sanctis spiritibus et aiabus est excellentius. s. p̄ grām habitans: et in hoīe x̄po excellentissime: in quo plenitudo diuinitatis habitat totalr̄: vt ait ap̄l̄s. Itē sicut dicit Augu. De? ē oib̄ reb̄ cā essendi: ordo viuēdi: ratio itelligēdi. Itē sicut dicit Greg. in. i. 7. moralīū. Sūt pleriq; ita hebetes qd formidare nesciāt: nisi qd corpallr̄ vident. vñ fit vt deū nō metuāt: quē videre nō p̄t. S3 qz de deo ista vl̄ desipiēs suspicet: qd nimirū quū sit semp̄ oīpōtēs sic intēdit oībus: vt assit semp̄ singulis: sic adest singulis: vt sil̄ oībus vnq; desit. nā si quosdā peccātes deserit: vsdē tñ ipsis adest p̄ iudiciū. qd deesse cernit̄ per adiuuētū. sic itaq; exteriora circūdat: vt interiora implet: sic interiora implet: vt exteriora circūdet. sic sūma regit vt ima nō deserat. sic imis p̄ns ē: vt a supiorib̄ nō recedat. sic latet i sua spē: vt tñ cognoscat in opatiōe. sic coḡscit̄ i suo ope: vt tñ cōprehēdi nō valeat a coḡscētis estimatiōe. vide i p̄scio et in p̄sona. Itē q̄liter deus sit in oībus creaturis cētialiter: et ab eoz sordibus nō cōramineat̄: dicā in sol.

Deuterogamia. Deuteron cōponit̄ cū gamos qd est vxor: vel nuptie. et d̄r hec deuterogamia mie. i. scōda gamos. s. scōde nuptie. Sedē dicunt̄ digamia et bigamia.

Deuteron grece latine dicitur scdm̄ et nomia vel noma lex. vnde quidaz liber dicitur est deuteronomiū my. i. secunda lex: qz replicat ea que dicta sunt: ita tamē qd videtur noua lex: et est p̄figuratio euangely.

Deuteronomiuz my. in deuteron est. Inuenitur etiā deuteronimus. vnde in Aurora dicitur. Hoc nomen deuteronimus lex esse secunda.

Deuterostis sis. fe. generis. i. nouitas. et dicitur a deuteron.

Dextera. a do das dicit̄ hec dextera re. qd p̄ syncopā dicit̄ dextra re. qz ipsa pignus pacis et testis fidei solet dari: vel qz ea dam̄. et a dextera dicit̄ dexter tra. trū. i. ex dextra parte existens: vel bonus: p̄picius: p̄sper: et cōparat̄

dexter terior. timus. qd regulariter deberet facere dexterrimus: sed irregulariter formaf: sicut sinistimus.

Dextimus in dextra est.

Dextralia ornamenta quedam que sunt cōmunia viris et feminis larga et ampla: et ante manicas portantur: et iunguntur vno clauo: et dicuntur a dextera.

Dextralis. a dextra dicit̄ hic et hec dextralis: et hoc dextrale. vnde dextralis dicit̄ securis dextre habilis.

Dextrarius ry. i. equus a dextera: qz per dextrā ducitur.

Dextro as. auī. d̄r a dextera: et cōponit̄ vt ad dextero ras. auī. i. p̄ dextrā ducere: et scribit̄ dextrā eius p̄teritum per x. sed qñ est p̄teritū de dexterno nis. qd cōponit̄ a de et sterno: tunc dextrā scribitur per s.

Dextroceriū ry. ornamentū dextre quasi dextrocirium. a dextra et cyros qd ē man̄: et est torques aureus: vt dicit̄.

Dextrosuz. i. in dextrā partē vel versus dextrā partē a dextra: et ortum et versum cōponitur. et est aduer.

Dextrouersum. i. in dextram partē: vel versus dexteraz partem: a dextra et versus componitur.

D ante I

Di. et dis. sūt p̄positiones que nō inueniunt̄ p̄ appositionē: sed in cōpositione tñr. Lū quibus aut̄ dictionibus cōponatur di. et cum qbus dis dicitur est supra in p̄ma pte de orthographia in ca. de syllaba vbi egi de s.

Dia apud grecos plures significatiōes h3. fm. n. qd scribit̄ p̄ y. grecū nomen est eiusdē significatiōis cui? est hoc nomen. duo: sed qd scribit̄ p̄ iothā pōt eē causalis p̄iunctio. vñ sepe ponit̄ vbi nos ponimus cām: et pōt esse p̄positio greca eiusdē significatiōis cuius est de. apud latinos. nam fm̄ Dug. d̄ra grece. i. duo et scribit̄ etiam per y. grecum: sed dia. i. de scribitur per i. latinum.

Diabolaris. cuz dia qd est duo cōponit̄ obulus qd est medalia. et d̄r hec diabolaris ris. i. meretrix q̄si duob̄ obulis empta. et pōt sepe emi pro duobus obulis.

Diabolatorius ry. q pro opere suo duos obulos p̄meret̄: et componit̄ a dia qd est duo et obulus.

Diabolus. Bolos p̄ponit̄ cū dia qd est duo. et d̄r hic diabolus quasi duplex morsellus. mordet enī aiāz et corp̄: vel diabolus hebraice d̄r deorsuz fluēs: qz sup̄bie pondere deorsum corruēs cecidit: sed grece d̄r criminatoz: qz crimina in q̄ ipse illicit ad deū referat. vel qz electoz innocentia criminib̄ fictis accusat. vñ diabolic̄ ca. cum. Et scias qd Chry. dicit in home. Erat iesus eyciēs d̄moniū. nec enī inqt̄ pōt quis fortis vasa diripere: nisi alligauerit fortē p̄us et. fortem dicit̄ aduersariū nostrū q̄tū ad nostrā ifirmitatē: nō q̄tū ad suā vtutē. Deinde fortē dicit nō vt terreat nos: s3 vt sollicitos magis eē faciat nos. nec enī d3 hostē timere fortē q h3 p̄ncipez fortiorē: s3 qd vigilem̄ et laborem: vt in fiducia p̄ncipis maioris p̄tēnam̄ aduersariū fortē. Nā si cōtēnim̄ eū manifestū ē qd fortiores illo sumus. si aut̄ negligim̄: ille fortior inuenit̄. nā q̄uis sit ifirm̄: fortior tñ est hoīe negligēte. Fortem. n. diabolū nostra negligētia facit: nō illi? potentia. vide deinde q̄ sapiēter eū quē p̄us dixit fortem: postea oñdit ligatū: vt si te audita fortitudo teruit: ligatio ei? nunciata cōfortet. Jam quali opprobrio dign̄ est: imo magis tormēto q aduersariū suū ligatū nō vicerit. Vis scire qd ligatus est aduersari? tuus: cōsidera nāz carnis et spūs et itelliges qd nō poterat hō carnalis sp̄m̄ vincere nisi eū dñs alligasset. Itē Aug. i. 20. li. de ciui. dei loquēs de fidelibus q reperient̄ in fine mundi sic dicit. In eoz sane q tunc futuri sunt sanctoz atq; fidelīū cōparatiōe quid nos sumus qñ qdem ad illos p̄bandos soluet̄ tantus inimicus cū quo nos ligato periculis tantis dimicamus: vide in demon et in miraculū: et in myrmicoleon.

Diacon. Diacones grece latine ministri dicunt̄: quia sicut

in sacerdote cōsecratio: ita in diacono ministerij dispen-
satio habet. ⁊ declinat etiā hic diacon⁹ ni. ⁊ hic diacon
vl diacones nis. vñ hic diaconat⁹ tus. tui. i. offiij vl ordo
diaconi. ⁊ cōponit cū sub vel hypos: vl archos: ⁊ dī sub/
diaconus: hypodiaconus: archidiacon⁹. ¶ Et scias qd cō-
posita inueniunt declinata tot modis: sic ⁊ simplex. Ad
diaconū ptinet assistere sacerdotib⁹: ⁊ ministrare in oib⁹
que agunt i sacris xpi. s. i. baptisate: i chrisate: i pate-
na: ⁊ i calice: oblatiōes quoq; inferre ⁊ disponere in alta-
ri: cōponere etiā mēsa: dei: ⁊ vestire. crucē ferre. ⁊ pdica-
re euāgeliū ⁊ epistolā. Nā sicut lectorib⁹ vetus testamē-
tum: ita ⁊ diaconib⁹ nouū predicare pceptus est.

Diadema. a dia qd est duo ⁊ demo mis. ⁊ ponit hoc diade-
ma tis. i. regia corona: qz duo demat. s. pncipiū ⁊ finem. ⁊
differt a sermo ⁊ corona: qz fertū ē qd fit de florib⁹ isertis.
Corona dī glibet circulus capitis de quocūq; metallo.
Diadema vō tm̄ de auro ⁊ lapidib⁹ p̄ciosis. Vel diade-
ma cōponit a dia qd ē duo ⁊ demas qd ē ornās: qz vtrā-
q; partē capitis ornat: vel diadema cōponit a dia qd est
de. ⁊ demos qd ē iūgere vel ligare: qz tale ornamētū in
circūactis extremitatib⁹ retro astrigit: ⁊ postea ligat: ⁊ ē
regū ⁊ matrōarū ornamētū. vñ vsus. Uirgīs ē fertū cle-
riq; corona: poete Laurea. rex gestat diadema vl idupa-
tor. Mach. li. i. c. ii. Et iposuit duo diademata capiti suo.

Diaforosis. vide in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rhetoricis.

Dialectica. a dia qd ē duo ⁊ logos qd ē sermo dī hec diale-
ctica ce. q̄si dualis sermo: qz dialectica disputatio tota ver-
sa ē ⁊ finit iter duos. s. iter opponētē ⁊ ridentē. nō enī est
ibi necessarius iudex tertius: vt in causis agēdis. vl dī dia-
lectica a dia qd ē de ⁊ lectos qd ē dictio: qz in ea disputa-
tur de dictis: ⁊ s̄z hoc d̄z scribi dia p̄ i. latinū. vl dī diale-
ctica a greco vbo dialegiste qd ē disputare: ide dialecti-
ca q̄si ars disputatoria. vnde dialecticus ca. cum.

Dialis. a dies dī hic ⁊ hec dialis: ⁊ hoc le. vt dialis cibus. i.
quotidianus. vñ dictus est dialis sacerdos iouis.

Dialiton quoddam scema est. vide in quarta parte in tra-
ctatu de scemate.

Dialogus gī. penul. cor. i. dualis sermo. s. qui versatur inter
duos: ⁊ dicit a dia quod est duo ⁊ logos sermo.

Diamas antis. mas. ge. lapis ē p̄ciosus: ⁊ h̄z n. in obligis: sed
nō i ntō. vñ dī i doctrinali. Ex. as. est atis. elephas: gigas:
qz dāt antis. Et diamas adamas: ⁊ c. ⁊ cor. pe. diamas.

Diametrū tri. ge. neu. vl hec diameter tri. vl diametros:
⁊ i mas. ge. iuenit h̄ diameter tri. i. recta linea p̄ cētū du-
cta i duas eq̄les ptes circulū diuidēs: ⁊ dī a dia qd ē duo
⁊ metros qd est mēsurā. ⁊ cor. me. nāl̄r vide in terra.

Dian grece: latine dicitur lux vel claritas.

Diameron ge. neu. ē gen⁹ liquoris medicinalis a succo mo-
ri dictū: ex quo p̄fici. ⁊ cōpo. a dia qd est de ⁊ morus.

Diana. a dian ⁊ neos qd ē nouū cōponit hec diana ne. q̄si
noua lux vel claritas. Est enī luna que singulis mēsis
facta hebes: singulis mēsis a sole lumē accipit: ⁊ sic sem-
per videt ei⁹ lux ⁊ claritas noua. Silr hoc nomē ⁊ gruit
ei s̄z qd p̄est bestys. Liarefcit enī magna claritate: qz flo-
re v̄ginitatis: vel qz ipsa ē lumiare min⁹: qd p̄est nocti: in
qua discursus suū habēt bruta aialia: sicut hō in die. vñ
dicit p̄pha. Posuit tenebras ⁊ facta est nox: ortus ē sol:
⁊ in cubiculis suis collocabunt. Ul' diana dī a dianeon
qd est diuisio tenebrarū: qz radys lunarib⁹ tenebre sil-
uarū separant. vel dī diana quasi duana: qz ipa est luna:
⁊ luna die ac nocte apparet. Ipsa ē ⁊ lucina qz luceat: vl
qz lucē p̄beat nascētib⁹. Eadē ⁊ truiua: qz tres h̄z vias. i.
prātes. vñ ⁊ tribus fingit figuris. Est enī diana in siluis:
luna in celo: ⁊ p̄serpina in inferno s̄m poetas.

Diapente. i. de q̄nq; a dia quod est de: ⁊ penta quinq;.

Diaphonia. a dia qd est de. cōponitur cū phone. quod ē so-

nus. ⁊ dicitur diaphonia dissonantia vocum.

Diapsalma. ex dia qd ē duo ⁊ psalm⁹. ⁊ ponit. h̄ diapsalma
me. i. diuisio psalmi. ⁊ volūt qdā hoc eē hebreū: ⁊ signat
q̄ illa qbus iterponit sempiterna eē p̄firmat. Alij volūt
esse grecū: ⁊ signat interuallū psallendi: vt psalma sit qd
psallit. diapsalma vō interpositū in psallēdo silētius. Et
sicut simpalma dī vocis copulatio in cantando: ita dia-
psalma disūctio eius vbi qdā reges distincte continua-
tionis ostēdit. s. pausatō. vñ dicit Cassiodorus. Est dia-
psalma sermonū rupta cōtinuatio: docēs vbiq; reper-
tum fuerit p̄sonarū fieri mutationē. Hieronym⁹ tm̄ con-
firmat diapsalma cōtinuationē esse sp̄s sancti.

Diaprotus. a dia qd est duo ⁊ protos qd est casus cōponit
diaprotus ta. tum. vel diptotus ta. tū. s. nomen: quod in
vno numero: ⁊ i vno genere: h̄z tm̄ duas diuersas termi-
nationes in diuersis casibus: vt tabi tabo.

Diaria rie. iugis vētris cursus sine vomitu: ⁊ dicit a dies.
Itē a dies dicit hoc diariū ry. cib⁹ diei vel p̄ciū. vñ Do-
ra. Lū seruis vrbana diaria rodere maui. Et Grecism⁹.
Sunt qui sufficiunt in luce diaria sumptus.

Dias diadis se. ge. i. binarius: ⁊ dicitur a dia quod ē duo.

Diasyntastica. syntesis quod est constructio componit cū
dia qd est de: ⁊ dicit diasyntasticus ca. cum. i. de constru-
ctione tractans. vñ ⁊ diasyntastica illa pars p̄sis. dicit
vbi tractatur de constructione: ⁊ cor. sti.

Diasirtos. vide supra in q̄rta pte i tractatu d̄ colo. rheto.

Diastrasis. dia qd ē duo ⁊ ponit cū stasis qd ē stat⁹: ⁊ dī dia-
stasis. s. dissensio aiorū: qd qdā seditionē vocant.

Diastrale qdāz sp̄s metaplasmi q̄ alio nomine dicit extra-
sis. vide in quarta parte. in ca. de metaplasmo.

Diatim aduer. vide in dictim.

Dibellum li. i. secundum bellum.

Dica ce. fe. ge. tabula vel cautio vel charta pp̄ie vbi con-
tinet sūma debiti: ⁊ noīa debitoꝝ vel debentius: ⁊ ponit
tur pro qualibet parte charte. ⁊ dī a dico. cis.

Dicacitas ris. fe. ge. breuis ⁊ acuta dictio ad hoīum risus.
vl imoderata vl mltā locutō. ⁊ dī a dicax cis. qd ē loq̄.

Dicaculus la. lū. i. aliquātulū dicax. vñ Plautus. Dicacu-
la ingt est meretrix ⁊ deriuat a dicax cis. ⁊ cor. cu.

Dicax a dico cis. dī hic ⁊ hec ⁊ hoc dicax cis. i. facetus: vt
banus: vel qui verbis bñ loquit. s. facundus loquax: vel
qui imoderate vel multuz loquit. ⁊ cōparat dicax cioꝝ.
cissim⁹. vñ dicaciter eius. cissime. aduer. ⁊ hec dicacitas
tatis. ⁊ cor. i. ante c. sicut veridicus: maledicus.

Diceriū ry. est verbum iocose dictum. ⁊ dicit a dictum.

Dicio onis. vide in dictio per ct.

Dico cas. caui. care. i. copulare: ⁊ dico cas. i. cōsecrare. ⁊ est
hec significatio tracta ex p̄missa: tūc. n. p̄secrata ē ecclia:
q̄i copulata est deo. Itē dico cas. i. voueo es. ⁊ cōponit
vt ab dico cas. dedico cas. idico cas. pdico cas. Et ē acti-
uū dico cū oib⁹ suis p̄positis: ⁊ deriuat a dico cis. qd pdu.
p̄mā: sed dico cas. eā cor. vñ vsus. Qui dys tēpla dicāt: q
sunt hi dy mibi dicāt. In Grecis. aut dī. Illa dico signat
cōfirmo copulo sacro. Itē qdāz. p̄mo dico lego tertia
dico lego. q̄ versus vtrozūq; verboruz. s. tam lego gis. q̄
lego gas. q̄ dico cis. ⁊ dico cas. differentia ostendit.

Dico cis. xi. ctū. cere. semel est: memorari pluries. Itē di-
cere accipit p̄ signare vel intelligere. vñ dictio dicitur
qz dicat aliquid. i. significet vel intelligi faciat. vnde di-
ctionare. i. dictiones cōiungere ad constructionē oratio-
nis faciendā. Dico componit vt addico cis. i. deputare:
destinare: ascribere: ⁊ p̄strigere. vnde addictus cta. ctū.
.i. deputatus: astrict⁹. Doza. Nullus addictus iurare in
verba magistri. Itē cōdico cis. i. simul dicere: quasi cō-
dere vel statuere: vel decernere vbi nō vnus s̄z plures
dicunt: vel vbi vnus plura dicit. Itē cōtradico cis. i.

dicere. Itē dedito cis. i. rē dictā denegare. Item edico cis. i. p̄cipe: et est regū vel iherator. Itē idico cis. i. p̄cipe vel annūciare: et est sacerdotū q̄ festa idicūt pplis et ieiunia. vñ vsus. Edicūt reges: idicūt festa sacerdos. itez iter dico cis. i. p̄hibere q̄si iteris dicere. itez pdico cis. i. ante dicere. itez obdico cis. i. d̄dicere. itez redico cis. i. iterū dicere. itez dico cis. cōponit̄ cū bñ et male: et d̄ bñ dico cis. maledico cis. q̄ in eodē sensu p̄struunt̄ cū d̄o et actō. idē enī ē bñ dico vl̄ maledico te: et bñ dico vel maledico tibi. Et nō q̄ dico cis. et oīa ei⁹ p̄posita sūt actia. bñ dico tñ et maledico s̄z q̄ p̄struunt̄ cū datiuis neutra sūt: et s̄m q̄ p̄struunt̄ cū actis actiua sūt: et oīa faciūt p̄terituz in xi. et supinū in ctū. et oīa p̄ducūt hāc syllabā di. vbiq̄. Tñ sci as q̄ dixi p̄teritū cor. di. nāl̄r. vñ dicax cis. et mobilia q̄ p̄ponunt̄ a dico cis. vt maledicus: veridicus: falsidicus: cauidicus: cor. i. añ c. q̄z bec nām tenēt magis huius p̄teriti dixi: cui⁹ p̄ma nāl̄r breuis ē. De hoc a simili regre in scda parte vbi agit̄ de accētū vboz̄ quasi in fine.

Dicolos. in colon vide.

Dictator. a dicto as. d̄ h̄ dictator. oris. q̄ dictat. vñ et dictatores dicebant̄ ollz̄ qdā honorati valde ī romana citate q̄si p̄ncipes et p̄ceptores. vñ h̄ dictatura re. eoz̄ honor.

Dictio. a dico cis. d̄ h̄ dictio onis. et d̄ dictio: q̄z dictat aliq̄d. i. significet: vel itelligi faciat. vñ dictionare. i. dictiones. p̄iungere ad p̄structionē orōnis. Itē a dico cis. bec dictio onis. i. p̄tās iheriū: et tūc d̄z scribi penl. per c. solā: et est eius ntūs in raro vsu. vñ in Judith. In dictione tua dñe sūt cūcta posita: s̄z Du. Pap. et dicit. Dictio onis. p̄ c. sola p̄tās p̄dictio iheriū. Dictio vō p̄ ct. ē pars q̄libet orōnis: sed ntūs q̄ scribit̄ p̄ c. solā nō est in vsu. et tūc cor. p̄mā. vñ in auroa d̄. Lellius aut opib⁹: aut dictione vebi.

Dictio tas. v̄bz̄ frequē. i. frequēter dictare: et format̄ ab vltimo supi. de dicto ctas. i. dictatu a. mutata in i. et u. i. o. Dicto. ab vlt. supio dictu u. in o. p̄uersa fit dicto ctas. v̄bz̄ frequē. i. frequēter dicere: et ē dictare aī p̄ceptionē recta orōne p̄ferre: et cōponere: q̄ h̄ mō facit frequēter dicit. Dicto cōponit̄ vt edicto ctas. i. palā vel valde dictare.

Dictū. a dico cis. d̄ h̄ dictū cti. et hic dictus tus. tui. Dictū est qd̄ dicit̄. Dictus est actio vel passio dicendi.

Dicturio. ab vlt. supio de dico cis. i. dictu: addita rio. fit dicturio v̄bū meditatiū: et cor. u. añ r. et caret supino.

Didascalus grece: latine maḡ vel doctor: idē hic didascala tus tus. tui. i. maḡat⁹: et didascalos. i. maḡare: docere: et didascalicus ca. cū. i. maḡalis siue doctrialis. vñ genus qdā legēdi discipuli ad maḡuz d̄ didascalicu quo Boeti⁹ vti⁹ in li. de sola. vbi p̄hia magistra Boetio discipulo loquit̄. et cor. sca. vide hoc in hermeneuticus.

Didimus grece: latine dubius: et cor. penul. Thomas apostolus dicitur est didimus: q̄z diu hesitauit in fide.

Didracma me. due dracme vel mēsure. Matth. 17. Magister vester nō soluit didracmā. Itē Mach. lib. i. ca. 4. portātes argēti didracmas trecētas in sacrificiū herculis. et scribitur per c. nō per g. in penul.

Diduco cis. xi. cere. ex di. et duco cis. et ē diducere in diuersas partes ducere. i. diuidere: vel separare: extēdere: vel

Diecula le. a dies d̄r bec diecula (subtiliare: et pdu. du. le. parua dies: et p̄oif̄ p̄ q̄libet parua moza t̄pis: et cor. cu.

Diemerō. meras qd̄ est dies cōponit̄ cū dia qd̄ est duo. et dicit̄ hoc diemerō: vel diemerū latinū. i. biduū. et est e. tertia littera in Papiā.

Diennū ny. a dia quod est duo et annus cōponitur.

Dieo es. et. i. diē facere a dies d̄r: et est v̄bū excepte actiōis: q̄z soli deo p̄uenit. vñ diesco scis. incho. et hinc diet et die: scit iheronalia. vnde nunc diet. i. dies fit. Diescit: idest dies incipit esse.

Directus directi. idest maḡus dies: dicitur sic per cōtrari-

um: et componitur a dies et rectus.

Dieresis species est mataplasmī. vide in quarta parte in capitulo de mataplasmō.

Dies a dian. d̄r dies: q̄z clarus sit. vel dies d̄r a d̄ys. q̄z eorum noib⁹ dies appellant̄: q̄z noib⁹ planetarū: quos qdā deos reputauerūt. Semp̄ enī dies sumit nomen ab illo planeta: q̄ in illo die h̄z p̄mā horā. vñ q̄z sol h̄z p̄mā horā in die d̄nico: dicit̄ ē dies solis: vel dies d̄nicus: q̄z sol maior ē: et q̄si d̄ns iter planetas: et ea die h̄z p̄mā horā: et sic de alys. vide infra in sabbatuz. vel d̄r a d̄ys. q̄z diuini sit operis: et ē certi gn̄is in singulari dies: s̄z in plurali ē masculu. ge. Et scias q̄ qdā dies d̄r artificialis: qdā nāl̄s. Dies artificialis ē claritas solis in aere: vel ē spaciū t̄pis in quo sol vertit̄ ab oriēte in occidentē. Dies nāl̄s ē spaciū diei et noctis. i. spaciū in quo sol p̄cedit ab oriēte in occidentē: et iterū ab occidentē reuertit̄ in orientē. Diuus diei p̄ncipiū diuerso mō assignat̄. Chaldei et perse a solis ortu faciūt initium diei nāl̄s. Egypti ab initio noctis. Romani a media nocte. Atheniēses a sexta hora diei.

Diesco diescis. in dieo vide.

Diespiter. Dies cōponit̄ cū p̄r: et d̄r h̄ diespiter tris. vl̄ p̄teris. i. iuppiter. et d̄r sic q̄si diei p̄r. vñ Macro. de satur. Ipsi quoq̄ romāi diespit̄re iouē appellabāt: et cor. penl.

Dieta te. penul. pdu. d̄r a dies: et ē dieta diei itineratio. vñ dieto tas. i. p̄ dietas ire: vel pendinare. Itēz dieta d̄r obseruatio legis et vite vel corpis dispēsatio vel cib⁹ infirmoz. vñ dieto tas. i. custodire: conseruare dietas.

Dieticus: a dies d̄r dieticus ca. cū. i. regularis. i. se de die in diem custodiens sicut faciunt claustrales.

Dietim aduer. i. de die in diē vel p̄ singulos dies qd̄ et dietim inuenitur et deriuatur a dies.

Diezensis disunctio dicitur s̄m Papiā.

Diffascio cias. in fascia vide.

Differtio tis. si. fertū. i. diuersis modis fartire: iplere: a dis et fartio tis. vñ differt⁹ ta tū. inde differto tas. frequē.

Differo fers distuli latū. ferre: ex dis et fero p̄ponit̄. et ē differe plōgare: extēdere: vel diuersis modis ferre: vl̄ dis sipare: dispergere. Itē differre. i. distare: d̄rias h̄r: vt hō differt ab asino: et in hac significatione sepe iuenit̄ iheronalr postū. vñ differēs tis. ois ge. inde differēter ti⁹. tissime. aduer. et bec differētia tie. vide etiā in is. ea id.

Differto tas. in differtio tis. est.

Diffessus in diffiteoz vide.

Difficax cis. ge. ois iuenit̄ p̄ difficil: et cōpat̄ difficacior cis. simus. vñ difficaciter eius. sime. aduer. et bec difficacia cie. et bec difficacitas tatis. in eodem sensu.

Difficil. a dis et facil p̄ponit̄ h̄ et h̄ difficil et hoc le. et cōparat̄ difficilior lim⁹: et format̄ in platiu⁹ a ḡtō difficilis: remota is. et addita lim⁹. vt difficillim⁹. vide in facillim⁹. vñ. difficilr vel difficulter li⁹. lime. aduer. et bec difficul tas tatis. et h̄ difficilitas. Itē scias q̄ p̄ facilr vtimur facile: et p̄ difficilr vtimur difficile vl̄ difficulter. p̄ difficili

Difficillim⁹ in difficile vide. (tas vtimur difficultas.

Difficulter in difficilis exponitur.

Diffidi p̄teritum de diffindo dis. et cor. fi.

Diffido dis. sus. sū. ex dis et fido dis. p̄oif̄. i. nō fidere: et p̄

Diffigo gis. fixi. vide ī figo. (ducit si. vide ī fido dis.

Diffindo dis. fidi. fissuz. findere. i. diuersis modis vel ī diuersas p̄tes findere: et p̄oif̄ a dis et findo dis. fidi. et cor. fi. in p̄terito. sed diffido dis. ex di. et fido dis. produ. fi. vñ versus. Diffidit ille falce: diffidit nō bene fidens.

Diffinio nis. ex dis et finio nis. p̄po. et pd. pen. vide ī finio.

Diffinitio. a diffinio nis. d̄r bec diffō. nis. i. termin⁹ demonstrans qd̄ est esse rei. vel diffinitio est orō exprimēs esse rei per substantialia: vt aīal rōnale mortale exprimit eē hoīs p̄ gen⁹ et d̄rias: q̄ sūt ibi substantialia et argumentaf

a diffōne affirmādo: et negādo. Diffō ē qdā color rbe-
toricus. vide in q̄rta pte in ca. de colorib⁹ rbe-
Diffusus sa. suz. penl. pdu. a diffido. dis dī: qd ē nō fidere.
Diffiteoz. a dis. et fateoz cōponit̄ diffiteoz teris. fessus. suz.
quasi diuersa et alia fateri. inde diffusus sa. sum.
Diffodio dis. fodi. in fodio dis. exponitur.
Diffringo gis. fregi. fractum. i. diuersis modis frāgere. ex
dis. et frango gis. a. in i. cōuersa. et f. in f.
Diffugiū. a diffugio gis. dī hoc diffugiuz gy. et diffugus ga.
gū. i. in diuersa fugiens: vel yndiq; fugiens.
Diffugus penul. cor. in diffugium vide.
Diffuso fas. saui. in fuso dissoluere. et componitur a dis. et fu-
sus fusi. et produ. fu.
Digamus ma. mū. penl. cor. a dia qd ē duo: et gamos cōpo-
nit̄: et dī digam⁹: q duab⁹ nupsit. s. vxozib⁹. vñ hec digam-
mia mie. i. due nuptie: vel ppetas q̄ aliqs dī digamus: et
acuit̄ mi. in digamia. vide supra i bigam⁹. ¶ Dic pōt q̄
ri q̄re scōe nuptie nō bñdicant̄: Ad hoc dico q̄ scōz ma-
trimoniū q̄uis i se cōsideratū sit pfectū sacm. tñ i ordie
ad p̄m cōsideratū hz aliqd de defectu sacri: qz nō hz plenā
significatiōne: quū nō sit vna vni⁹: sic ē i sacro xpi et eccle-
sie: et rōne hui⁹ defect⁹ bñdictio a scōis nuptys subtrahi-
tur: s; hoc ē itelligēdū: qñ scōe nuptie sunt scōe ex parte
viri et ex pte mulieris sil: vel ex pte mulieris tm: et nō ex
parte viri tm. Si. n. vgo dicit cū illo q̄ aliā hūit vxozē: ni-
hilomin⁹ nuptie bñdicant̄. Saluat̄ enī aliquo mō signi-
ficatio ē in ordie ad p̄mas nuptias: qz xps et vna ecclia
hēat spōsaz: hz tm plures despōsatas psonas in vna ecclie
sia: s; aia nō pōt eē spōsa alteri⁹ q̄ xpi: qz cū demone for-
nicat̄: nec ē ibi matrimoniū spūale. et ppter hoc qñ muli-
er scōo nubit: nuptie nō bñdicant̄ ppter defectuz sacri.
De significatiōne matrimony. vide in matrimoniū.
Digeries. a digero ris. dī hec digeries riei. i. digestio: eua-
cuatio. et cōponit̄: vt hec idigeries riei. i. indigestio.
Digero a di. et gero ris. cōponit̄ digero ris. gessi. gestū. i. ex-
plicare: vñ ordiare: vel ordinē describere: itegrū ordina-
re: vel exponere: vel diuidere ordinatū: vel euacuare: vñ
ebrietatē deponere: qd vulgariter dī smaltire: qd fit cū
cibaria et pot⁹ i stōacho didunt̄: et qdā ps purior trāsmi-
tit̄ ad mēbra: ad alimēta vite: qdā grossior mittit̄ ad se-
cessū. vñ i p̄ Reg. dī ane. Diriger̄ paululū vinū q̄ mades.
Digestibilis. a digero ris. h et h⁹ digestibilis et h⁹ le. qd faci-
le digeri pōt. et cōponit̄: vt h et h⁹ idigestibilis et h⁹ le. i. nō
digestibilis: et cōparat̄ digestibilis lioz. sim⁹. idigestibilis
lioz. sim⁹. vñ digestibilis lius. sime. aduer. et p cōpositiōne
idigestibilis lius. sime. et hec digestibilitas tatis. et p cōpo-
Digestista ste. cōis ge. q vñ (sitiōne idigestibilitas tatis.
q̄ docet digestū: vñ q̄ doceat. et deriuat̄ a digestū sti.
Digestū sti. a digero ris. vñ a digestus sta. stū. dī h⁹ digestū
sti. quidā liber legalis sic dictus ppter legalia precepta
ibi excellēt̄ digesta. vnde hic et hec digestalis et hoc di-
gestale: quod pertinet ad digestum.
Digestus. a digero ris. dī digestus ta. tū. et cōponit̄ vt idige-
stus. et a digestus dī digesti aduer. i. ordiatī. et h⁹ digestio-
nis. et cōpo. vt idigestio. et h⁹ digestus tus. tui. i. dignitas.
Digitabulū. a digitus dī hoc digitabulū li. instrumētū in
qd digitus intromittit̄: qd et digitale dicitur.
Digitale. vide in digitabulum.
Digitellus li. diminutiuz. paruus digitus.
Digito tas. in digitus vide.
Digitulus li. diminutiū. paruus digitus.
Digit⁹. a decē dī h⁹ digit⁹ ti. qz decē sūt digitī i vtraq; ma-
nu: vñ i vtroq; pede. vñ digitī dicunt̄: qz decēter iūcti exi-
stūt. Nā hz i se numerū pfectū: et ordinē decētissimū. p̄-
mus dī poley: qz iter ceteros pollet vtute: et p̄ate: et gros-
situdine. et salutator⁹: vel demonstrator⁹: vel idex dī:

qz eo fere salutam⁹: vñ aliqd idicam⁹: vñ dī mōstram⁹. 3⁹
dī medi⁹ vel ipudicus: qz p eū plerūq; pbzi isectatio ex-
primi. Idē et verpus a verrēdo podicē. pcussit enī ds iu-
deos i posteriora: et opprobriū sempiternū ddit illis. Nā
singulis annis i crucifixiōe dñi emittūt sāguinē p poste-
riora: quē cū medio digito ibi reponendo: et abstergendo
verrūt podicē: et ide dicit̄ ē verpus: q̄si verrēs podicē. vñ
adhuc ille digit⁹ i opprobriū ostēdit̄ iudeis: quē si alicui
iudeo ostēderis: min⁹ vt ferē te diliget. hinc Iuue. Me-
diūq; ostēderet vnguē. Hoc faciebat Demetri⁹ fortune
s. q̄ p̄tebat ei mediū digitū i opprobriū: sic fit iudeis.
p h⁹ eā p̄ceptibile eē ostēdes. Et hic ē q̄ verpus iuenit̄ p
iudeo. Iuue. Questū ad fontē solos deducere vpos: glo-
sandū. i. iudeos. 4⁹ digit⁹ dī ānularis: qz i eo solet ferri
ānulus: et idē medicinalis dī: qz i eo trita colyria a medi-
cis colligūt̄. 5⁹ auricularis: qz eo aurē scalpim⁹: vñ qz eo
solem⁹ aurē purgat̄. Et a digit⁹ deriuat̄ digitulus li. et hic
digitellus li. ābo dimi. et digito tas. i. digitos facere vel
mōstrare digitis: et p cōponē idigito tas. i. digitos iduere:
vel demonstrare: vel nominare.
Digma. i. dignitas: vñ nomē dī: laus: glia. vide i padigma.
Dignitas ē alicui hōesta auctoritas cultu honore et v̄cum-
dia digna. Itē dignitas: decus: laus: nomē: gloria sumus
Dignitosus. a dignoz aris. dī dignito (honor: s; p̄ap.
sus sa. suz. i. dign⁹. vnde Lbryso. super Matth. Lum in
illo seculo caro infirma dignitose anime fuerit subiecta.
Dignoz aris. natus. suz. i. dignū iudicare: dignū h̄re. vñ di-
gnus gna. gnū. et cōparat̄. vñ hec dignitas tatis. et digno-
sus sa. suz. i. dign⁹. Dign⁹ cōponit̄ vt indign⁹ gna. gnum. et
cōparat̄. vñ hec idignitas. Dignoz vō cōpōit̄: vt dedignoz
naris. et idignoz naris. i. irasci: et est deponēta. cum oibus
suis cōpositis. et cōstruit̄ dedignoz vel dignoz cuz actō et
ablatiuo vel gto. Sed dign⁹ tm cū ablatiuo et gto. Et vt
dicit̄ p̄ap. Dignū: equū: congruum: competens.
Digredior deris. gressus. sū. ex di. et gradior: et ē digredi in
diuersas ptes gradi: et separi vñ diuersis mōis gradi: nūc
buc: nūc illuc: nūc sursum: nūc deorsū: sinistro sursum: et re-
tro sū. Du. p̄ap. vō dīc. Digredi ab inuicem separari.
Digredi. i. diuidi: et cor. gre.
Diudico cas. ex di. et iudico cas. et est dyudicare diuersis
mōis iudicare: vel deliberare: discernere: diuidere: sepa-
re et actiuū. (dis vñ i diuersas ptes labi: et pdu. la.
Dilabor beris. ex di. et labor cōpōit̄. et ē dilabi diuersis mo-
Dilambo bis. in lambo bis. vide.
Dilato tas. penul. pdu. vide in lato latas.
Dilator tozis. maf. ge. qui differt. a differo fers dicitur.
Dilatus ta. tum. pdu. penul. in fero fers dicitur.
Dilectio. a diligo gis. vel a dilect⁹ cti. addita o. dī hec dile-
ctio onis: vñ dī dilectio a dia qd ē duo et ligo gas: qz in se
duo ligat̄: vñ qz a duob⁹ icipit qd ē amor dei: et pximi: vñ
est ethymologia: dilectio q̄si duos ligas: vñ a duob⁹ inci-
piēs: et deriuat̄ a diligo gis. vt dcm ē. Et scias q̄ diliger̄. i.
discrete a laudib⁹ hūanis act⁹ suos subtrahere. Dilige-
re. i. discrete act⁹ suos ad deū colligere et reducere. Dili-
gere. i. in d̄bita distributiōe act⁹ suos trāsire: vt carni de-
bet̄ pabulū necitatis et vga directōis. Nō at vt ei⁹ vires
aie dominant̄: et oē qd ē i corpe sit rōnale saltē p̄tipa-
tiōne. Diligere. i. discreta et distincta legis meditatio: vt i
p̄ncipio p̄sal. Bt̄us vir et. et sic legēs hz dilectōez. i. duo-
rū ligatiōne. Diligere aut̄ debem⁹ deū sup oia et pximū
sic nosipos. valde. n. errat q̄ nō diligit deū creatorē suū:
recreatorē: remuneratorē. vñ dīc Aug. Valde. n. errarē
si deū nō amarē: q̄ ddit mibi aiaz vt viuā: grāz vt bñ vi-
uā: sapiētia vt ordinate viuā: et tandē datur⁹ ē glia vt
beate viuā. Et scias q̄ dilectio dei et pximi p̄pria vtus
est: et sp̄alis p̄iorū atq; sanctorū: cū cetero vtutes bonis et

malis pnt esse cōes fm Aug. vñ q istis geminis vtutib⁹ caret alas ad regnū celoz nō hz vñ volet. vide in chari-
tas. Et scias q vt qdā pbabilr dicūt: qlibet scūs i pa-
tria plus diligit se qz pximū ēt se meliorē: s3 de pparatio-
ne propinquoꝝ ad extraneos: credo q simplr loquēdo
vnuq3q plus diligit extraneū meliorē qz sanguineuz
min⁹ bonū. qz plus attēdit ordo dilectiōis q̄tū ad px-
imitatē ad deuz: q̄tū ad pximitatē ad seipsuz: q̄uis
vtrūq3 oporteat q attendat. vñ de eq̄lr bonis plus dili-
get pximiorē: s3 de eq̄lib⁹ plus diligit meliorē. Itē vt
dicit Aug. q̄tuoz diligēda sūt: vñ qd supra nos ē. s. de⁹.
alter qd nos sum⁹. tertiū qd iuxta nos ē. s. pxim⁹. q̄rtuz
qd infra nos est. s. cozp⁹. De scdo z q̄rto nulla pcepta dāda
erāt. s. vt diligere nos: vt cozp⁹ nūuz. Precipit aut⁹ dōs
diligē z pxim⁹: vt aut⁹ q̄cūq3 se diligit: pcepto nō ē opus.
quātūlibz. n. hō excidat a charitate remāet illa dilectio
sui z cozpis sui: qz nemo vnq3 carnē suā odio hūit. Nam
viri iusti: q cozp⁹ suū cruciāt: nō cozp⁹: s3 corruptiōes ei⁹
z pōdus oderūt. Qd aut⁹ dictū ē in 2° z 4°. i. de dilectiōe
nri z cozpis nri nulla pcepta dāda eē intellige. s. spālia z
diuisa: qz cū illo vno. s. in dilectiōe pximi iuxta nos exi-
stētis totū p̄tinet. z qz id qd nos sum⁹: z qd infra nos ē: ad
nos tm̄ p̄tinet nāc lege diligim⁹: q̄ in bestijs ēt est. Ideo
z de illo qd supra nos est: z de illo qd iuxta nos diuersa p̄-
cepta sūpsimus. In quoz altero hui⁹ qd sumus z illi⁹ qd
infra nos ē dilectio p̄tinetur. z vt gnāliter dicā noīe px-
imi: quilibet viator. z qlibet hō: vel angelus cōprehensoz
p̄tinet. vide in pxim⁹: z in zelus: z in amor: z in scādālū.
Itē de pfectiōe charitatis vel dilectionis dicā in pfe-
ctio z i inimicus. Et qz quū dī. Diliges pximū tuū sicut
teipsuz: tradit z diligēdi rō: z dilectiōis modus. Rō qui
des diligēdi tangit ex eo qz pxim⁹ noīat. ppter hoc enī
debem⁹ alios ex charitate diligere. qz sūt nobis pximi.
z fm nālez dei imaginē: z fm capacitātē glorie. Nec re-
fert vtrūz dicatur pximus vel frater: vt habetur Jo. 4.
vel amicus: vt habet Leuit. 19. Quia per omnia hec ea-
dem affinitas designat. Modus aut⁹ dilectionis tangit
quū dicit: sicut teipsuz: qd nō est itelligenduz q̄tuz ad
b⁹ qz aliqs pximū eq̄lr sibi diligit: sed sibi sibi: z hoc tri-
pliciter. pximo qdē ex pte finis: vt aliqs diligit pximū
ppter deū: sic z seipsuz: ppter deum dz diligere: vt sic sit
dilectio pximi scā. Scdo ex pte regule dilectionis: vt. s.
aliqs nō p̄descēdat pximo in aliquo malo: s3 solū in bo-
nis: sicut z sue volūtati satisfacere dz hō i bonis: vt sic sit
dilectio pximi iusta. Tertio ex parte rōnis dilectionis:
vt. s. aliqs non diligit pp̄ p̄riā vtilitatē vel delectatio-
nez: s3 ea rōne qz velit pximo bonū: sicut vult bonū sibi
ipsi: vt sic dilectio pximi sit vā. Nā cū qs diligit pximū
pp̄ suā vtilitatē: vel delectationē: nō vere diligit pximū
s3 seipsuz. Uolo ēt te scire qz deū debem⁹ diligere ex
tota mēte: z ex tota memoria: vt absit obliuio: z ex toto
corde. i. intellectu: vt desit error. ex tota aīa. i. volūtate: vt
tollat oīs dīa affectio s3 Aug. Vel ex toto corde. i. sapiē-
ter. ex tota aīa. i. dicitur. ex tota mēte. i. fortiter diligi dz
de⁹. Itē qz imēsus ē de⁹: sine mētura diligēdus ē de⁹: vt
cū eū multū diligim⁹ parū nos diligere fateamur. Nul-
lusq3 locus in nobis remaneat vacuus: qz dei dilectione
nō repleat: sed mēs: lingua: manus eius dilectionē reso-
nent. Scias etiā qz qz qlibet pars ē ip̄fecta i seipsa: pfe-
ctionē aut⁹ hz in suo toto. iō ēt nālī amore pars plus ten-
dit ad p̄seruationē sui toti⁹ qz suypsi⁹. vñ nālī hō oppo-
nit brachiū ad defensionē capitis: ex quo p̄det salus to-
tius. z ide est etiā qz particulares hoīes seipso morti ex-
ponūt p̄ p̄seruationē cōitatis: cui⁹ ipsi sūt pars. Quia ḡ bo-
nū nostrū in deo p̄fectū ē: sic in cā vli p̄ma z p̄fecta bo-
noz: iō bonū in ipso eē magis nālī cōplacet qz in nobis.

z ideo etiā amore amicitie nālī deus plus ab hoīe seipso
diligitur: z quia charitas naturam perficit: ideo etiā s3
charitatem deū supra seipsum homo diligit: z supra oīa
alia particularia bona.

Dilema. a dia qd ē duo z lema vorago cōponit: vt h⁹ dile-
ma matis. quedā argumētatio: que a qbusdā vocat cō-
plexio: qz vndiq3 cōplectitur aduersariū. a qbusdā vero
coznit⁹ syllogism⁹: z dī dilema q̄si duplex vorago: qz du-
pliciter. i. vtriq3 vorat aduersariū. Quātūq3 partē enīz
cedat voraginē. i. cōueniēs incurrit: z pdu. le.

Dilubuit. i. vnguento vnxit: per di. scribit. Dilubuntur oleo
vnguntur. vide in dilubuo buis.

Diligo gis. lexi. lectū. i. amare: z cōponit a di. z lego gis. z ē
amare p̄pe i malo: diligere in bono. vñ h⁹ dilectus ctus.
tui. z dilect⁹ ta. tū. z h⁹ dilectio onis. z h⁹ z h⁹ diligēs tis. i.
studiosus. sedulus. z cōparat diligēs tior. sim⁹. vñ diligē-
ter tius. tissime. aduer. z h⁹ diligētia tie. vide in dilectio.

Diluit. i. latuit: inde dilutescere. i. latere fm p̄ap. z cōpo-
nitur a di. z lateo tes. z declinat diliteo tes. z coz. li.

Diluceo ces. ex di. z luceo ces. z pdu. banc syllabā lu. vide
in luceo luces.

Dilucide aduer. i. discrete: plano sermone: euidenter.

Dilucido das. ex di. z lucido das. in lucido vide.

Dilucid⁹ da. dū. i. elatus z apert⁹ pparat: vt dilucid⁹ dioz
dissimus. vñ dilucide dius. dissime. aduer. z deriuatur a
dilucido das. qd cōponit a di. z lucido das.

Diluculascit. i. dilucescere incipit.

Diluculū li. pen. coz. tps illud cum icipit parua lux esse z a
nocte diuidi. z dicitur a diluceo ces. fm Dug. p̄ap. vñ
sic dicit. Diluculum auroza.

Diludiū dy. locus. vbi diuersi ludi. exercent: vel lud⁹ di-
uisus z diuersus ab alio. vñ Hora. in epi. Displicet ille lo-
cus: clamo z diludia posco. z cōponit a di. z ludus.

Dilutus ta. tuz. a diluo is. dī: z ē dilut⁹ distēperat⁹ ligdus:
vel pp̄ ligditatē diuisus. z pparat fm qz est nomen. Ita
dilut⁹ in oī significatione sui vbi iuenit: z pdu. lu. vnde
p̄fatus: Dilutas querit geminet qz fistula guttas.

Diluuū uy. cathaclism⁹: nimia aq̄z iundātia: lōstructio:
z p̄pe ex nimia iundātia aq̄rū: sic dictū. qz aq̄ruz clade
oīa q̄ iundauerit diluat. i. cōmiscet z destruat. z dīuatē

Dimēsus sa. sū. vide i dimetioz tiris. (a diluo is.

Dimetioz tiris. dimetit⁹ vt dimēsus suz. ex di z metioz ti-
ris. p̄ponit. z ē dimetiri diuersis modis metiri. vñ dimē-
sus: dimēsio onis. vñ h⁹ z h⁹ dimēsional⁹ z h⁹ le. ad dimē-
sionē p̄tinet: z fac futuz idicatiui i ar. lz simplex suū iue-
niat i hoz. vt metiboz. vñ p̄pha. Exultabo z diuidā sic-
chima z ouallē tabernacloꝝ dimetiar. Et i euāgelio dī.
Eadē qppe mensura qua mēs fueritis remetiet vobis.

Dimico cas. caui. in mico cas. vide. z coz. mi.

Dimidio as. ex di. z medio as. vide in medio as.

Dimidius. a di z medi⁹ cōponit dimidius dia. diū. vñ hec
dimidietas tatis.

Dimiuo nuis. nui. nutū. p vñ m. a di z miuo p̄pōit: z tūc
ip̄ortat dimiutōez. Itē dimiuo is. p duo. m. z tūc p̄pōit
a di z miuo. i. diuersas ptes miuo. Nā sic dīc̄ p̄rif. in
p̄ maioris. S. trāsit in m. vt diminuo p̄ dimiuo. Ter-
tiū in adelphis. Diminuet tibi cerebrū. vide in miuo is.

Diminutiū. a diminuo is. dī diminutiū⁹ ua. uū. vñ qdā
gen⁹ vboꝝ est dictū diminutiū: qz diminutionē actus
sui vbi signat. De quo dcm̄ ē in tertia pte in tractatu de
spēbus vboꝝ. z qdādam genus noīuz dī diminutiū. de
quo dixi in tertia pte in tractatu de spēbus nominuz.

Dimitto tis. miss. missū. cōponit ex di z mitto tis. z est di-
mittere diuersis modis mittere: vel in diuersas partes
z dimittere. i. parcere: indulgere: cōdonare: z est etiā di-
mittere: differre: derelinquere.

Dina ne. est proprium nomen filie Jacob.
Dinascia vt habet in historijs sup Hen. ca. de ortu regno-
rum dinascia egypty summā potestātē vocant.
Dinodo das. pe. pdu. cōponit̄ ex di. ⁊ nodo das. vide ī no-
Dinosco scis. noui. notū. dinoscere. i. discernere. (do das:
diuersis modis noscere. ex di. ⁊ nosco. scis. cōponit̄. ⁊ nō
h3 g. añ n. vñ Ecclē. 4. In lingua. n. sapiētia dinoscitur.
Diocestis sis. fe. ge. interpretat̄ gubernatio: ⁊ h° nō f3 p̄peta
tez vbi vel ptātē: f3 f3 effectū: ⁊ ē diocestis p̄pē baptisma
lis ecclie territorij ⁊ gubernatio. ⁊ dī a dia qd ē de: vel a
dia qd ē duo: ⁊ cesso: q̄si decisio: qz semp decidit̄ ⁊ sepat̄
Diogenes enis. p̄p̄iū nomē vi (ab alia diocesi. ⁊ cor. ce.
ri: ⁊ cor. penul. sicut ⁊ hermogenes genis.
Diomedes edis. pen. pdu. p̄p̄iū nomē ē cuiusdā viri: ⁊ vt
enarrat̄ p̄ap. Diomedē pagani deū asserūt: cui⁹ socios ī
aues cōuersos ita se ludificare dicūt: vt suis. i. grecis col-
ludāt: alienos vberēt: ⁊ ad tēplū diomedis rostro aquaz
portēt. f3 hoc vl̄ fingūt: vel si aquā portāt: vl̄ tale aliqd:
ludificatiōib⁹ fit demonū: q eos a veri dei cultu abstra-
bunt. Tu. ē dicit. Diomedee aues dicte sūt a socys dio-
medis: quos ferūt fabule ī illas aues fuisse p̄uersos. Au-
gu. ē in. is. li. de ci. dei. ca. 16. sic dicit. Hreci diomedē fe-
cerūt deū: quē diuinit⁹ irrogata pena p̄hibēt ad suos nō
reuertisse: eiusq; socios in volucres fuisse p̄uersos. Qui-
ēt tēplū ei⁹ aiūt eē ī isula diomedea: n̄ lōge a mōte garga-
no: q ē in apulia. ⁊ hoc tēplū circūolare ⁊ icolere has ali-
tes tā mirabili obsego: vt aq̄ ipleant ⁊ aspgāt: ⁊ eo si gre-
ci venerit nō solū getas esse verū ⁊ adulari. Si aut̄ alie-
nos viderit subuolare ad capita tanq; grauib⁹ ictib⁹: vt
etiaz p̄imāt vulnerare. Nā gradib⁹ ⁊ duris rostris satis
ad hec p̄lia p̄hibent̄ armate. Et r̄idet Au. in eodē lib. c.
is. Dec vel falsa sūt: vel tā iusitata: vt merito nō credan-
tur. Firmissime tñ tenēdū ē oipotētē deū oia posse face-
re: q̄ voluerit: nec demōes opari: nisi qd ille p̄miserit: cu-
ius iudicia occulta sūt multa: iniusta nulla. Nec sane de-
mones nās creat: nec aliqd tale faciūt: f3 sp̄ētē q̄ a deo
vō sūt creata cōmutāt vt videant̄ eē qd n̄ sūt. Et subdit
ibidē Aug. Socy vō diomedis: qz nusq; subito cōparue-
rūt: ⁊ postea ī illo loco aues apparuerūt: p̄dētib⁹ eos vltor-
rib⁹ angelis malis: in eas aues: q̄ pro illis sunt occulte ex
alys locis: vbi ē hoc gen⁹ auū: ad ea loca p̄ducte ac repē-
te supposite: credunt̄ eē p̄uersi. Qu autē diomedis tēplo
aquā rostris afferūt ⁊ aspgūt: ⁊ q̄ blandiunt̄ grecigenis:
atq; alienigenas p̄sequant̄: mirādū nō ē fieri demonū ī-
stinctū: quoz̄ itereit̄ p̄suadere deū factū eē diomedem
ad decipiēdos hoīes: vt falsos deos cuz veri dei iniuria
m̄ltos colāt: ⁊ hoīb⁹ mortuis: tēplis: altarib⁹: ⁊ sacrificijs
que non nisi vni deo viuo ⁊ vero debentur: inseruiant.
vide in miraculum.
Dione. a dian dī dione. i. ven⁹: qz pulchra sit. vl̄ oca ē diōe
a m̄re sua: q̄ silr̄ oca ē dione q̄si duos nectēs ī amore. nō
enī amor pōt̄ expleri sine duob⁹. Vel dī dione quasi ex
duob⁹ nata: ide dione⁹ nea. neū. i. venere⁹. vñ Virg. Ec-
Dionimū ī noma ē. (ce dionei p̄cessit cesaris astrū.
Dionysius sy. dicit⁹ ē bachus. Et hīc pluralr̄ bec dionysia
dicunt̄ festa bachi. vñ dionysius dī gda3 lapis fuscus ⁊
rubētib⁹ notis sparsus sic dicit⁹: qz r̄si aque admixt⁹ sit:
tñ r̄trit̄ nimū fragrat f3 Du. p̄ap. vō sic dicit. Dionysia
gēma nigra: mixtis notis rubeis. Itē dionysius sy. p̄p̄iū
uz nomē cuiusdā doctoris sci q̄ ariopagita a vico citatis
in qua h̄itabat dicit⁹ est: ⁊ interpretat̄ dionysī⁹ vehemēter
fugiēs vel eleuat⁹. vel dī dionysī⁹ a dione qd ē venus. s.
dea pulchritudinis: ⁊ sios qd est de⁹: q̄si pulcer deo. vel
dī a dionysia q̄ ē qdā gēma nigra valens ebrietatē: vt
dicit̄ Jsi. Sicut igit̄ vehemēter fugiēs de mūdo p̄ p̄fectā
abrenūciationē. Eleuat⁹ p̄ iternoꝝ r̄tēplationē. P̄lcher

deo p̄ decorē v̄tutū. Valēs pctōrib⁹ ebrietatē vitioꝝ.
Dioscorus ri. mas. ge. penul. cor. i. iunius.
Diota dī vas vinariū duas aures. i. duas ansas h̄is a dia
qd ē duo: ⁊ ota qd ē auris. h° alio noīe dī āphora: ⁊ pdu.
o. diota. vñ Hrecif. Auris oris tibi sit: ide diota venit.
Diotrepes pis. penul. cor. quidā heresiarcha. ⁊ interpretat̄
speciosus insulsus: vel decor infaniens.
Diouolares sūt vilissime meretrices parui stipēdy: vl̄ di-
ouole fm̄ p̄ap. vel he alio noīe dicuntur diuoltres: vt
videtur velle Dug. vt patebit infra.
Diouole. in diuolares vide.
Diplo. a dia qd ē duo ⁊ plico cas. cōponit̄ diplo as. i. dupli-
care. vñ hec dipla ple. i. nota in testamētis signādis.
Diplois. a diplo as. deriuat̄ hec diplois diploidis fe. ge. du-
plex vestis: qz sit duplex amictus: ⁊ est vestis militaris.
p̄sal. Sicut diploide confusione sua. ⁊ cor. i. ante d.
Diplonia. a diplo plas. deriuat̄ hec diplonia nie. i. duplex
locutio. ⁊ diplomus nia. niū. i. duplicatus. ⁊ hic diplomar-
tarius. i. duplicator.
Dipondius dy. ma. ge. duo pondera. s. genus ponderis ex
duobus assibus compositū. vñ in euangelio. Nōne duo
passeres veniūt dipondio. Et sciēdū q̄ pond⁹ vna libra
vel vn⁹ as. est. vñ ⁊ dipōdi⁹ dicit⁹ ē duo pondera due li-
bre vel duo asses. ⁊ cōponit̄ a dia qd est duo ⁊ pondus.
Dipsa se. fe. ge. ⁊ h° dipfas fadis: ⁊ h° dipfis h° sis. vel sidis.
gen⁹ ē sp̄ētis: ⁊ interpretat̄ sitibunda. vñ ⁊ latine dī situla:
qz quē mordet siti fac̄ perire. Deutro. s. In q̄ erat sp̄ēs
flatu adurēs ⁊ scorpio ac dipfas. vbi dicit glosa. Dipfas
gen⁹ aspidis q̄ latie dī situla quēcumq; momorderit sibi
pimit̄ vl̄ perit: adeo pua vt cū calcat̄ nō videat̄: c⁹ vene-
nū añ extiguit q̄ sentiat̄: nec tristitiā sentit moritur⁹.
Diptica ce. fe. ge. tabula manual̄ q̄ ⁊ pugillaris dī ⁊ epb̄i-
meris. vñ qdā. Clerice dipticas lateri ne dēpseris vn̄q;
⁊ d̄riuat̄ a dico cis. vl̄ diptica dī a dia qd ē duo: ⁊ theca
qd ē positio: q̄si duoz̄ theca. s. tabule due. Si. n. p̄les ibi
sint nō p̄pē dī diptica fm̄ Dug. p̄ap. vō dicit. Diptice ta-
bule gb⁹ corruptores amorē suū iscribūt puellis. ⁊ pdu.
pti. vñ in decretis. z. 4. q. z. ca. nōne sane p̄ferē. circa p̄-
cipiū dī. Et in sacris dipticis scripserūt. qd glo. ibidē ex-
ponit̄ dicēs. Diptice a dico cis. vñ Martial. Clerice di-
pticas r̄c. Et dicit eadē glosa postea q̄ diptice sūt colūne
in quib⁹ imagines patrum in suo catalogo ponuntur.
Diphthōg⁹ fe. ge. a dia qd ē duo: ⁊ phthōgos san⁹: ide diph-
thōg⁹ dī cū due vocales iūgun̄t̄ ī eadē syllaba: nā singu-
le vocales suas voces h̄it. Quid at̄ ⁊ quot sint diphthō-
gi dixi supra in prima parte in ca. de diphthongis.
Ditotus ta. tū. penul. cor. alio nomine dicitur diaptotus.
vnde diaptatus. vide supra vbi exponitur.
Dira re. i. furia. ⁊ dī a durus: qz sit dura. ⁊ dicunt̄ p̄pē eu-
menides vl̄ erinides ī inferno: furie ī terra: dire ī celo: q̄si
deoz̄ ire. qz ex ira deoz̄ pueniūt. ⁊ est etby⁹. nō p̄pōnis
vel deriuatōis ostēsis fm̄ Dug. p̄ap. vō dicit. Dire dee
penarum dicunt̄ maloz̄um vltices a dira tractum est.
Dir⁹ ra. rū. i. crudel. re⁹. imisericos: asp̄: atroz: d̄testabil: q̄
at̄ dī dir⁹ q̄si dina ira iūdat⁹. etbymo. est. Prop̄e at̄ dī
dirū qd diuina iferē ifa. Dī ēt dirus. i. magn⁹. ⁊ pdu. di.
vnde qdam. Blandicie plusq; dira venena nocent.
Dirigo gis. rexi. verbū actiūū componit̄ ex di ⁊ rego gis. ⁊
dicit̄ dirigo: q̄si in diuersam partē rego. ⁊ cor. ri. p̄sal.
Dirige gressus meos r̄c.
Dirimo mis. emi. ptū. i. didere: separe: ex di ⁊ emo mis. cō-
ponit̄ iterposita r. cā euphonie: ⁊ mutat̄ e. ī. i. p̄iti: ⁊ cor.
di. Luca. in gnto. Et non admisse dirimit suffragia ple-
bis. Quare di. cor. in dirimo ⁊ disert⁹ dicitū est supra ī q̄r-
ta pte in ca. de metaplasmo ⁊ sistole. vide ēt in disertus.
Diripio pis. pui. reptū. ex di. ⁊ rapio pis. cōponit̄ ⁊ cor. ri.

est diripere diuersis modis: vel in diuersas partes rapi: vastare: diuellere.

Dirupo pis. pi. ptū. ex di. rupo pis: cōponit. et dirūpe in diuersas ptes rūpe: scidef: diuidere. vñ dirupt^o pia. ptū. i. scissus: diuisus. Dan. i. 4. Et dirupt^o ē draco penl. pdu.

Diruo ruis. rui. ex di. ruo is cōponit: et est verbū actiuū: et cor. ru. in supinis: et est diruere: destruere: in diuersas par

Diruptus in dirūpo pis. vide. (tes ruere: euerter: dycef.

Dirus dira dirum. in dira dire vide.

Dirutū est supinū de diruo ris. et cor. penul. sed diruptū p pt. est supinū de dirumpo pis.

Dis ditis. a dito tas. dī h^o et h^o dīs h^o dite. gto ditis. i. dines h^o neutru i singulari nō ē i vsu: vt P. ris. asserit. et cōparat vt dis tior. tissim^o. vñ dititer ti^o. tissime. aduer. Itē. h^o dīs ditis. i. pluto a ditādo: qz nris morib^o orbē suū ditat fm Dug. Pap. vō dicit. Dis. i. diues: opulētus. h^o et h^o dīs hū ius ditis: et hoc dite debuit facere qd singulare neutrum nō ē in vsu: s3 pluralr ditia. et P. ris. in. 6. li. dicit: In is desi nētia lōgā cuiuscūq; sint generis latina: ablata s. et addi ta tis. faciūt gtrū: vt hec lis litis. et hic et hec dīs ditis. vñ hi et he dites et hec ditia: cui^o ntrū singularē neutru i vsu nō iueni. deberet tñ fm analogiā hoc dite eē. Nā in is. fi nire neutru non pōt: supple si sit declinabile: qd dico pp semis: qd est oīs ge. s3 ideclinabile. Statius. Optataq; tē pla licee tot ditia dona dabit sacratīs postibus.

Dis grece: latine dī bis. Itē dīs. et di. semp iueniunt in cōpositiōe. Lū qb^o aut dictiōib^o cōponat dīs. et cū qbus di. dictū ē supra i pma pte i ca. de syllaba: vbi agit de s.

Discalcio as. aui. are. i. calciamenta extrahere. et cōponit a

Discedo dis. cessi. scedere. i. in diuer. (dis. et calcio cias. sam partē cedere. et cōponit a dis. et cedo dis.

Discepto ptas. ptavi. ptare. i. disputare: cōtēdere: vsurpare: iudicare. et vt dicit Jfi. Iudex dicit^o qsi ius dictans vl' dicens populo siue q iure disceptet. Jure autē disceptare est iuste iudicare.

Discerniculū li. penul. cor. ornamētū virginalē: vt actus cū qua vgo discernit et diuidit capillos. et dī a discerno nis.

Discerno nis. in cerno cernis est.

Discerpo pis. pfi. ptū. discerpe vbu actiuū. i. diuersis mōis carpe. i. scindere: laniare: euellē. ex dis. et carpo pis. cōpo

Discerpsi pteritū de discerpo pis (nis: a. in e. mutata.

Discidiū dy. a discindo dis. hoc discidium dy. i. sepatio: diuortiu dictū q quis a pacto discedat. vñ discidiosus sa. sum. qui frequēs est in discidijs: et qui discidia amat. pōt etiā dici discidiū a discido dis.

Discint^o cta. ctū. i. delegat^o: remissus: icōpositus a discingo gis. qd ē dligare: qd cōponit a dis. et cingo gis. Reg. lib. 3. ca. 22. Nō gloziet accinct^o eque et discinctus.

Disciplina a disco vel discipulus dī hec disciplina ne. qz discit plena: et ē disciplina i discipulo: doctrina i magro: facultas vel pffessio vel scia i vtroq;: et lz sint idē disciplina doctria et facultas: vel pffessio: vel scia: Scia tñ ex diuer sitate subiectoz accipit diuersitatē vocabuloz: vel fm quosdā dī disciplina a displiceo ces. qsi displicina: qz discitib^o aliqñ displiceat. et ide disciplino nas. i. docere: vel vberare admonere: vl' castigare. et ide disciplinat^o ra. tū. et cōponit: vt indisciplinat^o ra. tū. i. nō disciplinatus.

Discipularis in discipulus est.

Discipulus a disco scis. dī h^o discipulus li. g addiscit et hinc hec discipula pule. et hic discipulatus tus. tui. et hic et hec discipularis et hoc discipulare. et discipulo las. i. discipulū docere: erudire: vide in respōsum.

Disco scis. didici discitū scere. i. cognoscere: vel sciētā accipere. Disco cōponit: vt addisco scis. addidici. i. valde discere cōdisco scis. i. sil' discere. dedisco scis. i. obliuioni tradere. edisco scis. i. euidēter tradere: discere. redisco scis.

iterū discere. Et nota q disco et cōposita ab eo hnt supinū: s3 nō in frequēti vsu. vñ dicit P. ris. qñq; disco care re supio. qñq; dicit hē. Itē scias q disco et oia ab eo cōposita faciunt pteritū didici: et supinū discitū. Item disco pro cognoscere actiuū est: et silr ab eo cōposita fm q redolēt illā significatiōē. Itē disco p capere scientiam neutru ē. et silr ab eo cōposita fm illā significatiōē.

Discoforus ra. rū. penul. cor. i. discū ferēs. vñ Hiero. in p. logo Danie. Quū vero ad abacie venerat: et de iudea ad chaldeā raptum discoforum lectitabat.

Discolor oris cōis ge. cōponit ex dis. et color. et cor. co. vide in color. Diere. 22. Nūqd auis discolor hereditas mea mibi. et vt dicit P. ris. Discolor aliū colorē habēs mutat^o a pmo colore: nō habēs colorē quē debet habere.

Discolus la. lū. penl. cor. i. discors a scola. idoct^o. idiota. illit terat^o: a scola diuisus et diuersus. et pōt cōpōi a dis. et scho la. i. Petri. 2. Nō tñ bonis et modestis s3 etiā discolis.

Discooperio ris. ex dis. et cooperio componitur.

Discordo das. vide in discors.

Discors. cor. cōponitur cum dis. et dicitur hic et hec discors dis. quasi diuersi cordis: vel qsi deorsum a corde alteri us. vnde hec discordia die. et inde disco: diosus sa. sum: Itē a discors discordo das. dau. dare. verbū neutruz et absolutū. i. diuersum cor habere. dissentire.

Discretio a discerno nis. hec discretio onis. i. diuisio: scia discussio: qru libz rez cōsideratio ad qd tendant: et vt dicit qdā poeta. Oib^o in reb^o sūma res est discretio. Item discretio est attributio act^o. vel passiōis aliqb^o cū exclusionē alicuius vel aliquoz: vide in narratio et in zelus.

Discrimē a discerno nis. dī hoc discrimē minis. i. piculus vite. aliqñ discrimē ē capitis: aliqñ dī differētia: sepatio in duo. vel fm P. ris. Discrimen est piculus: distantia labor a discernēdo: qz aliqñ duaz rez sepatio ondit q cōiuncte esse pnt: vt in ornamentis mulierū. vñ discrimi nalia dicunt q diuidunt capillos p mediū frontem.

Discrimial^a a discrimē. dī h^o et h^o discrimial^a et h^o le. qd diuidit: et h^o discrimiale lis. et sūt ppe discrimialia qb^o crines diuisi religant^o: qz caput mulieris a viro discernāt vl' capillos iter se s3 Dug. vel vt dicit P. ris. Discriminalia muliez capitis ornamēta dca q caput mulieris a viro discernūt vl' crines diuidūt. (men: et cor. mi.

Discrimino nas. nau. nare. i. diuidere separe. et dī a discrimi

Discubens tis. ge. oīs. i. ad discū sedens et fercula sumens: a discūbo bis. dicitur. vide in cumbo.

Discursim aduer. i. passim vel sparsim a discorro ris. dī.

Discurso sas. vbu fre. i. frequē curref. et format a discursu vltio supio d discorro ris. curri. discursū su. u. i. o. puerfa.

Discus a scus qd est rotundū dī h^o discus disci. i. scutella: q olim et scus dicebat. sic et discus a rotūditate. s3 nūc discus dī: qz et escas et fercula apponat: vel potius est et h^o discus qsi dans escas. vñ hic discul^o li. dimi. et discubēs: ad discū sedēs. Et nota q discus pprie est scutella et nō mensa: s3 p ea ponat qñq; p metonomiā. et a disc^o dicit^o est disc^o ludus plūbee scutelle et ipsa plūbea scutella: qz scā erat ad similitudinē scutelle et i aerez pyciebat: q lud^o nūc dī lud^o pyciedi lapidez. vñ Dora. in poetria. Indo ctusq; pile disciue trochiue gescit. Discus ē dī mappa vel mensale. vñ et aialia dicunt apparuisse petro i disco qd alibi liber actiuū aploz lintheū vocat. De pdcis ver sus. Discus scutellā: mēfaz notat atq; mappellā: vel sic et plami^o. Est discus ludus: discus quoq; regia mēfa. Disc^o scutella tibi sit discus quoq; mappa.

Discutio tis. cussi. sū. vbu actiuū cōponit ex dis et cutio tis. et cor. cu. et est discutere sub: ilr idagare: vl' qtere: disium gere. pōt etiā cōponi ex dis et quatio tis. vñ discussus sa. iū. et h^o discussio onis. i. subtilis ingitio vel examinatio.

Disertus ta tū. differo ris. cōponit̄ ex dis. et sero ris. et ē dis-
serere: tractare: dicere sapiēter loqui: confirmare: expone-
re: declarare: eloq̄ lucide. vñ disert⁹ ta. tū. nomē. i. sapiēs:
eloquēs: et faciūsus. vñ vt dicit̄ Du. subtrahit̄ vnū. s. quōuis
sint duo i vbo p̄cipio et v̄bali: vt differo differo: differ-
tus. vñ et p̄ma cor. in disert⁹ noīe. Doza. Sacundi calices
quē nō fecere distū. et Sap. io. Linguas infantū facit di-
sertas. et cōpat̄ disert⁹ tior. tissim⁹. vñ diserte vel distim-
tius. tissime. aduer. et ē diserte lucide: sapiēter disticte. et
hec disertitudo dinis. dista locutio. Itē a differo d̄r dis-
serto tas. frequē. q̄si frequēter differere: discrete loq̄. In-
uenit̄ ēt disert⁹ tas p̄ vnū. s. i. disertū facere: et tunc deri-
uat̄ a dist̄ ta. tū. Itē differo ris. cōponit̄ vt edissero ris.
et ita vult̄ Du. q̄. s. disertus nomē deriuat̄ a differo ris. et
subtrahit̄ ide vnū. s. Alij dicūt cū qb⁹ ego: q̄ disert⁹ cō-
ponit̄ a di. et ars. interposita s. vñ dicit̄ magr̄ Bñ. q̄ disert⁹
nomē. i. faciūsus: p̄ vnū. s. scribit̄. et cōponit̄ a di. et ars. in-
terposita s. cū vō ē participiū scribit̄ p̄ geminū s. Etē
scias q̄ lz di. p̄ducit̄ vbiq̄: di. tñ in dirimo māsit breuis
atq̄ in disert⁹. Unde h̄ nota q̄ sistole qñq̄ fit p̄ liq̄scē-
tiā sequētis l̄fe: vt ap̄ Doza. Regis opus sterilit̄q̄ diu-
palus aptaq̄ remis. Liq̄scit̄ vō s. vltia hui⁹ noīs palus i
scāsiōne metri: qd̄ ēt fit apud Latōnē. Qd̄ nosti factū nō
recte nolito sile: q̄si diceret nolito ilere. et iō dirimo et di-
sertus cor. p̄mas: q̄ sūt nāl̄r lōge: qz dirimo cōponit̄ ex di
et emo. et disertus ex di. et ars: et iterponit̄ s. in disert⁹ et r. i
dirimo. Itē P̄is. in tractatu p̄positionū dicit̄ q̄ di. p̄posi-
tio vbiq̄ p̄ducit̄: excepto dirimo et disertus.

Disgruo gruis. grui. grutus. cōponit̄ ex dis. et gruo. et est dis-
gruere: discōuenire: discordare.

Disycio cis. ieci. iectū cōponit̄ ex dis. et iacio cis. et ē disycere
diuersis modis iace: separe: disp̄gere: diuellerē: diruer̄.
et scribit̄ p̄ duplex y. i. z̄ syllaba: p̄m̄ consonas z̄m̄ vocalē.

Dysinteria rie. iteria qd̄ ē itestina cōponit̄ cū dis. qd̄ est di-
uisio. vñ d̄r hec dysinteria rie. penl. acuta. i. diuisio p̄tinu-
atiōis: vel vlcera itestinoz: et fit ante fluore: quē greci
diaria vocāt: et enteria p̄ e. vel iteria p̄ i. pōt scribi in p̄ia
syllaba. et fm̄ hoc pōt dici dysinteria: vel dysenteria: et ita
i. vel e. pōt eē quarta littera. P̄ap. vō dicit̄ q̄ dysinteria est
sanguineus fluxus vētris cuz excoziatione intestinoz.

Diligo gas. gavi. et deberet dici diligo gas. a di. et ligo gas.
sz iterponit̄. s. cā d̄rie ad diligo gas. Inuenit̄ ēt i eodē sen-
su diligo gas. tertie coniugatiōis sic dicit̄ Du. et cor. li.

Disnoicus. i. suspiriosus q̄ plus de aere recipit q̄ emittit: et
videf̄ eē cōpositū a dis. qd̄ ē diuisio vel diuersus: et noi-
cus qd̄ ē ifirm⁹: ide disnoicus: q̄ n̄ equo mō recipit et emit

Dispectus cta. tū. in dispicio cis. vide. (tit aerem.)

Dispello lis. puli. pulsus. lere. i. diuersis modis vñ in diuer-
sas partes pellere. et cōponit̄ a dis. et pello pellis.

Dispēdiū. a dispēdo dis. d̄r hec dispēsa se. et hoc dispēdiū
dy. i. nimia largitas vel nimia dispēsa. et dispēdiū d̄r qd̄ ē
z̄niū cōpēdio. i. lōgū et inutile. vñ dispēdiosus sa. suz. lon-
gus et inutilis. et cōparat̄: vt dispēdiosus fior. sim⁹. vñ di-
spēdiose osi⁹. issime. aduer. et hec dispēdiositas tatis. fm̄
Dug. P̄ap. vō dicit̄. Dispēdiū dānū vel detrimentus.

Dispēdo dis. di. ex dis. et pēdo dis. cōponit̄. et est dispēdere
largiter donare: expēdere: vel ordinare: diuidere. vñ hic
dispēsoz sozis. et dispēsozius ria. riū. et hec dispensa se.

Dispēso fas. faui. fare. v̄bū frequē. de dispēdo dis. pēsū. su.
u. in o. uersa. et ē dispēfare q̄si largiter donare: diuidere
disponere: vel deliberare: ide h̄ dispēfator tozis. et dispē-
fator d̄r sz P̄ap. cui credit̄ administratio pecuniarū: qz p̄-
us q̄ dabāt pecuniā nō numerabāt sz appendebāt eam.

Disperdo dis. didi. ditū. ex dis. et pdo dis. vñ in psal. Nō di-
spēdiderūt gētes quas dedit d̄ns illis. i. nō destruxerūt
deleuerunt: diuersis modis perdidērunt.

Dispesco scis. scui. dispescitū d̄beret facei supinū: et ē dispe-
scere: distare: separi. Inuenit̄ ēt transitivū p̄ separe: vel
diuidere: et componit̄ a dis. et pesco scis. qd̄ nō est in vsu.
Quidā tñ dicūt q̄ cōponat̄ a dis. et paco cas. vel paciscoz

Dispicabilis: in dispicio cis. vide. (vel pasco.)

Dispicio cis. xi. ctū. ex dis. et specio cis. cōponit̄. et est dispi-
cere diuersis modis aspiciere: vel in diuersas partes. ide
dispectus cta. ctū. et dispicoz caris. et inde hic et hec dispi-
cabilis et hoc le. et vt dicit̄ P̄api. Dispect⁹ cōtemptus: di-
spectio fastidiū: superbia.

Displico cas. penul. cor. ex dis. et plico cas. cōponit̄. et est di-
splicare deorsuz a plica ponere.

Displosus vel diplosus sa. sum. i. dissutus: apertus: dirupt⁹
vide in plaudo dis.

Dispolio as. cōponitur a dis. et spolio: et abycit̄ vnuz s. et est
dispoliare: diuersis modis spoliare.

Dispūctor. dispūgo gis. cōponit̄ a dis. et pūgo gis. et ē dispū-
gere diuersis modis pūgere: vel dispēfare: vñ donare: vñ
deorsuz a pūcto facere et expellere. Itē a pūgo cōponit̄
expūgo gis. extra pellere: extra pūctū scriptiōis ponere:
et delere. Et hinc dicim⁹ expūctores et dispūctores eos q̄
expellūt alios ab hereditate: et d̄bēt noīa eoz de tabula
testamēti. vel eos sic dicim⁹ qui in signādis p̄erāt testa-
mētis: et eoz iserebāt pūctos q̄ erāt ihereditadi: vel co-
rū quotiēs expediebat auferebāt q̄ erāt exheredandi.

Dispūgo gis. ex dis et pūgo gis. cōponit̄. vide in pūgo gis.

Disputo tas. tavi. tare. ex dis et puto tas. cōponit̄. et ē disputa-
re diuersa putare i loq̄ndo: vñ loq̄ndo dissentire vñ dispu-
tare ē diuersa rōe mētis pquirere: vt ad rei v̄itatē possit
puenire. vñ h̄ disputator tozis. et h̄c disputator⁹ ria. riū.

Disquiro ris. siui. sitū. i. diuersis modis q̄ref et iuestigare:
et pdu. qui. et cōponit̄ ex dis et q̄ro ris. mutato e. in i.

Dissecas. ex dis et seco cas. cōponit̄. et est dissecare diuer-
sis modis secare: dirūpere cruciare. et cor. se. Actu. 7. Au-
dientes aut̄ hec dissecabantur cordibus suis.

Dissentio onis. fe. ge. a dissentio tis. et est dissentio diuisio:
discordantia.

Dissentio tis. et dissentioz ris. i eodē sensu. i. discordare: di-
screpare: q̄si diuersa sentire. vñ h̄c dissentio onis: et h̄c dis-
sensus sus. et dissentis aduer. i. discordāter: et dissentane⁹
nea. neū. q̄ facile dissentit. et cōponit̄ a dis et sentio tis.

Dissepio pis. piui. ex dis et sepio pis. cōponit̄: et ē dissepire di-
uersis mōis sepire: vñ sepē reouere: discludere: et pdu. se.

Dissero ris. in disertus est.

Dissero ras. ex dis et sero ras. cōponit̄ dissero ras. i. diuersis
modis serare: vel serā remouere: vel aperire et cor. se.

Dissicio cis. cui. sectū. cōponit̄ ex dis et seco cas. et est dissi-
cere remouere: separe. et cor. si. Ambro. Ille veteris mili-
tie more dissicere hostium cuneos et.

Dissicui est preteritum de dissicio cis.

Dissideo des. i. discordare: discōuenire: et in diuersa parte
sedere. vñ dissidenter aduer. et hec dissidentia tie. et cō-
ponitur dissideo ex dis et sedeo des. et cor. si. Qui. epi. A ver-
bis facies dissidet ista tuis. et a dissideo vel dissido deri-
uatur hoc dissidium dy.

Dissido dis. i. discordare: discōuenire: in parte diuersa se-
dere: q̄si ide significat cū dissideo des. et cōponit̄ a dis et
sido dis. et pdu. si. vñ in. 4. lib. moral. q̄si in p̄ncipio dicit̄
Brego. Sed dū a semetipsis per d̄rietatem dissidunt le-
ctoz: ad intelligentiam veritatis mittunt.

Dissilio lis. ex dis et salio cōponit̄. et cor. li. vide in salio lis.

Dissyllaba. ex dis et syllaba cōponit̄ dissyllab⁹ ba. bū. i. duaz
syllabarum: et pdu. primaz positione. vñ in Doctrinali:
Non sine compositis debent dissyllaba demī.

Dissino nis. siui. sitū. i. diuidere: separare: et cōponit̄ a dis et
sino nis: et cor. si. in presenti et in supino.

Dissipio pas. pani. pare. patū. ꝑponit a dis ꝛ sipo pas. ꝛ cor. si. ꝛ est dissipare dispergere: diminuerere: destruere.
Dissitus ta. tum. penul. cor. i. sepatus. ꝛ dī a dissino nis.
Dissui est preteritum de dissino nis. ꝛ pdu. si.
Dissoleo les. in soleo les. est.
Dissono nas. ex dis ꝛ sono: vide in sono nas.
Dissopio pis. pdu. so. sicut ꝛ sopio pis. vide in sopio pis.
Dissulto ras. in salio lis. est.
Dissurida ē arida vrine digestio: vel difficultas migēdi.
Dissutus. a dissuo suis. quod cōponit a dis ꝛ suo suis. sui. futum. dicit dissutus ta. tum. penul. pdu. ꝛ est dissuere dissungere: futuram frangere.
Distēdo dis. di. cōponit a dis ꝛ tēdo dis. vide in tēdo dis.
Disticon. dia qđ est duo cōponit cum sticon qđ est vsus ꝛ dī hoc disticu vī disticio: ꝛ h° disticiū iuenit. i. carmē vī op° duoz vsuū. vī Theodolus. Quos in disticy carmē cōplecteris emi. Itē disticon dī quoddam genus dicen dūcum. s. autor totuz loquit ꝛ se sine ꝑsona introducta.
Disticum in disticon est.
Distineo. teneo ꝛponit cū dis. ꝛ dī distineo nes. nui. i. deti nere: vel separe: vel in diuersaz partē ꝛ oppositā tenere.
Distingo gis. xi. ctum. gere. i. tincturam auferre: a dis ꝛ tin go gis. componit ꝛ scribit sine u.
Distiguo. a dis ꝛ stinguo guis. ꝛponit distiguo xi. ctuz. ꝛ abycit vñ a: ꝛ ē distinguere determinare: designare: di uidere: separe: ꝑctare discernere. ꝛ ide distinct⁹ ra. tū. ꝛ bec distinctio onis. Distictōis at tres sunt spēs. s. colū: cor ma: piodus. De quib⁹ dictū ē supra in q̄rta pte in fine.
Distiti penul. cor. preteritum de disto stas.
Disto stas. stiti. stitū. distare: ꝛ distatū iuenit: remotū esse. ꝛ cōponit a dis ꝛ sto. stas. ꝛ est distare differre: remotuz esse in diuersa parte stare: cessare. vnde distanter: distā tia. ꝛ componit: vt indistanter indistantia.
Distribuo is ex dis ꝛ tribuo is. ꝛponit. ꝛ est distribuere di uidere: diuersis diuersa tribuere. Vide in tribuo is.
Districtus. a distringo dicitur districtus ta. tum. seuerus: asper: austerus. Et cōparat: vt districtus tior. tissimus. vnde districte tius. tissime. aduerbium.
Distringo gis. xi. ctū. ꝛ abycit n. i. sup. cā euphonie. ꝛ est di strigere diuersis modis strigere. Itē distringere. i. āplia restricturā remouere: vī leuiter tāgere. Et i bacyltima significatiōe pōt sumi. Ezech. i7. vbi dī. Tenet distrin gā. Et i plogo Amos vbi dī. Ruboz moza distringēs.
Distrophos dī oda illa q̄ in scōdo vsu repetit varietatē ver sus. Vide in strophos. (riuat diteo a dito tas.
Diteo tes. i. eē vī fieri diuitē. vñ diteo scis. i. choati. ꝛ de/ Ditor est cōparatiuus de dis ditis. h ꝛ bec dis ꝛ hoc dite: idē est qđ diues: de quo supra dixi in suo loco. Et ꝛpara tur: vt dis tior. tissim⁹. vñ dititer tius. tissime aduerbiū.
Ditissim⁹ ma. mū. i. valde diues: superlatiuū de dis ditis.
Dito tas. tauti. tare. i. diuitē facere. ꝛ est actiuū cū oib⁹ suis ꝛpositis siq̄ bz. ꝛ ide ditat⁹ ra. tū. i. diues fact⁹. Diere. s. Jō magnificati sūt ꝛ ditati. ꝛ pdu. di. Vñ i Aurora. Qđ replet āgelic⁹ ditat ꝛ ornat honoz. Inuenit ēr dicto tas. ꝛ est frequē. a dico cis. dictum tu. u. in o. quersa.
Diu aduer. tps dī a dies: ꝛ accipit ꝛ determinato spacio tps: ꝛ ꝛideterminato sic dies. vñ ꝛ ꝛ cōparationē h ꝛ h° diuitior: ꝛ hoc diuti⁹. ꝛ diutissim⁹ ma. mū. ꝛ ide diutius ꝛ diutissime aduer. q̄ magis sūt in vsu q̄ ꝛdicta noia. Et ꝛ cōpositionē interdū: ꝛ aliquādiū: ꝛ q̄diū. pōt ēt q̄ diu esse due voces. ꝛ ꝛp. sic dicit. Diu: multo tpe: tarde. Si aut est vna pars q̄diū debet scribi per n. ꝛ nō per m.
Diuialis. a diuin⁹ dī h ꝛ h° diualis ꝛ hoc le. i. dīn⁹. vñ diual dī ꝛnceps vī ipator: q̄ q̄s dōs hēbat. ꝛ pdu. ua diualis.
Diuēdo dis. didi. ditū. dere. i. diuise yēdere. ꝛ componit a di ꝛ yendo dis.

Diuētilo las. ex di ꝛ vētilo las. cōponit. i. diuersis modis ventilare. ꝛ cor. ti.
Diuersicliniū. a diuersus sa. suz. ꝛ clino nas. ꝛponit hoc di uersicliniū ny. i. loc⁹ vbi diuerse vie ꝛiugunt: qz illuc di uerse vie acclinant: vī qz illic via iclinat ad diuersa. qđ alr grece dī h° ethroclitū ti. Itē ethroclita siue diuersi/ clinia dīr qđā noia i arte grāmatica q̄si ad diuersa se i/ clinātia. s. q̄ iclinat se ad diuersas dictiōes i diuersis cass h°: vt iuppiter iouis. vī ad diuersas significatiōes vī ad diuersas declinatōes: vī ad diuersa ḡna in diuersis nūe ris: vt vespa vespe: vas vasa: celū celi. Vñ ꝛp. in li. cō/ structionū dicit. Itaqz ethroclita. i. diuersiclinia necessa rio ꝛsequit aliqs ntūs apt⁹ ḡtō: ex quo reliq̄ figuratiōes tā casuū q̄ nūeroꝝ reddant. Et nō q̄ i eodē sensu iueni tur h ꝛ h° diuersiclinis ꝛ h° ne. De noie ēt ethroclito di ctū est in tertia parte in tractatu de genere noium.
Diuersifico cas. caui. i. diuersa facere. ꝛ ꝛponit a diuersus
Diuersifiniū ny. i. bifiniū exponit. (ꝛ facio. ꝛ cor. si.
Diuerso sas. frequē. d diuerto tis. i. frequēter diuertei. Itē iuenit diuerso sas. i. variare. ꝛ cōponit a di ꝛ verso sas.
Diuersoriū. a diuerto tis. dī h° diuersoriū ry. i. diuersitas viaz. s. vbi viator ad callē diuertit. vī locus remot⁹ ab alio: vī receptaculū. s. hospitū vī hospitale. ꝛ dī diuerso riū: vī qz illuc diuertim⁹: vī qz ex diuersis vus ibi cōue nia. vñ i Luca. Nō erat ei loc⁹ i diuersorio. Et Die. 9. Quis dabit me i solitudine diuersoriū viatoꝝ. Et vt dī cit glo. sup Lu. Diuersoriū est domus iter duos muros duas hīs ianuas: vt. s. ex diuersis vus recipiat adueniē tes: ꝛ significat ecclesiā inter paradysum ꝛ mundum.
Diuersus. a diuerto tis. dī diuersus sa. suz. i. diuisus. sepa tus nō ꝛcor. malus: ꝛ cōparat. vñ bec diuersitas tatis: varietas. Et ꝛ cōpositionē diuersifico cas.
Diuerticulū. a diuerto tis. dī h° diuerticulū li. flex⁹ viarū: vbi vna via diuertit ab alia: vī ipe callis ꝛ que diuertim⁹ ab alia via: q̄si diuersa via. Idē ꝛ diuortū q̄si diuer/ suz. i. via vel semita in diuersum tēdens. Et ponit gene raliter diuerticulū vel diuortū ꝛ sepatiōe ꝛ diuisione ꝛ subterfugitiōe. vñ diuortū dī iteryrū ꝛ mulierē quo tiēscūqz dissoluto m̄rimonio alter eoz alias nuptias se/ quit: sic dictū a flexu viarū. i. vie in diuersa tēdentes.
Diuerto tis. in verto tis. est.
Diuēs. a dito tas. h ꝛ bec diues h° diuitis. i. pecuniosus: si ue vtaf siue nō. locuples fundis: q̄si loculis plen⁹. fortu nat⁹: subito fact⁹ beat⁹. honest⁹: morib⁹ ꝛ honoz vsus. se lix: q̄ bz ꝛ yti. Vñ ꝛp. dī q̄ diues ꝛtinet ad q̄ritateꝝ extrinsec⁹ accidētū: sed felix ad q̄litate. Itē sepe iuenit diues potētia ꝛ vtutib⁹: potēs q̄si dō ꝛrim⁹: s. etymo. ē: nō deriuatio vī ꝛpositio. Et cōparat: vt diues diuitior tis sim⁹. q̄ compatū ꝛ suplatiū nūc in vsu nō sūt: q̄uis in autoꝝ iueniant. Vñ Quidi⁹ in epi. Oppida sūt regni diuitioꝝ mei. Et a diues he diuitie arū. Et nō q̄ vt dīc Beda: aliud est pecunias hēre: aliud amare. Multi hñt ꝛ nō amat: multi nō hñt ꝛ amat. Itē alij hñt ꝛ amat: alij nec hñt nec amare se gaudēt: q̄ tutiores sunt: q̄ cū ꝛplo dicere p̄t. Mibi mūd⁹ crucifixus ē ꝛ ego mūdo. Vñ ꝛ Salomon ait. Nō q̄ bz: s. q̄ amat diuitias fruct⁹ nō ca/ piat ex eis. Itē Uindocinēsis dīc. Nō rez cumulus: sed sufficiētia mētis ditat. sufficiūt pauca: diues eris. Vi de in volūtas. Itē scias q̄ diues ē cōis ge. in deliatiōe: s. ois in ꝛstructōe. ꝛ pōt adyci mas. ꝛ fe. ꝛ neu. gnī satis ꝛ ꝛprie: s. nō in q̄lz sui terminatōe: qz q̄litas acti desinētis in em. ꝛ forma ꝛlalis in es nullo p̄t mō neu. ge. adaptā ri. vñ nihil est. Habeo diuitē regnū: vel diuites regna. s. alie terminationes ei⁹ possūt neu. ge. adaptari: vt diues regnum: diuitis regni. Unde Quidi⁹. Addidit externo marmoz diues opus. Unde quidaz dicit. Tez vel tes

neutra fugiunt: sed cetera sumunt.

Diuitiosus. a diuitie dī diuitiosus sa. suz. i. copiosus: plen^o diuitijs. Et cōparat^r vt diuitiosus sior: simus. vñ diuitio se sūs. sine. aduer. et hec diuitiositas tatis. i. copiositas.

Diuidēs. duo pponit cū dēns: et dī h diuidēs tīs. i. ouis vñ agnus duos tm hñs dētes. Item diuidēs tis. oīs ge. pōt esse participium de diuido dis. si. sum.

Diuidia. a diuido dis. hec diuidia die. i. discordia vñ bello na. vñ diuidiosus sa. suz. i. discordiosus: q p suā discordiā alios diuidit et discordare facit: qui et diuidiosus dicit^r.

Diuidiculum. a diuido dicitur hoc diuidiculum li. i. castellum in diuisione terrarum positum.

Diuido. a di et vido dis. tertie coniugationis s3 antiquos pponit diuido dis. si. suz. i. ptiri: vñ qñ diuersis modis vide re. Quidā tm dicūt q ē cōpositū a di et via et do. inde diuido. i. diuersas vias do: s3 etymo. ē. vñ diuisus sa. su. et diuisu^o na. uū. i. diuisus vñ diuidēs. Et p cōpōnē idiuisus sa. suz. et idiuisu^o na. uū. Itē a diuido h et h^o diuisibil^r et h^o le. vñ diuisibil^r aduer. et hec diuisibilitas tis. et p cōpōnē in diuisibil^r le. idiuisibil^r: et hec idiuisibilitas tatis. Diuido cōponit^r: vt p diuido dis. et cor. ui. q aut antiq^o vido dis. fuerit tertie coniugationis: p3 illū vsū Latonis. Hoc vide ne rursus leuitatis crimie dānes. qz de. cor. ibi i vide: cū impatiuus scōe coniugationis desinat in e. pductā.

Diuiduis. a diuido dī diuiduis dua. duū: qd diuidit vel diuidit. vñ hec diuiduitas tatis. et p cōpositionez indiuiduis dua. duum. et hec indiuiduitas tatis.

Diuin^o. a diuus dī diuin^o na. nū. qd ē deoz: vel ptinēs ad deos: et dīni celestes: deificati. et dīni q tractat dō deo: qui magis ppe dñr theologi. Et dīni q dīnat: qñ deo pleni: dīnitate. n. se eē plenos simulāt. et astutia qdā fraudulēta hoibus futura pecturāt. Et a diuin^o ni. addita tas. fit h^o dīnitas tatis. et dīnit^o aduerbiū. i. ex duys vel a deis factū. et dīno nas. vñ neu. cū oib^o suis cōpositis: et pdu. ui. Et vt dīc Varro quatuor sunt gñā diuinatiōis. Vide in aeromantia et geomantia.

Diuisiosus sa. sum. i. diuidiosus: in diuidia vide.

Diuisoriū ry. dī cella ab alys diuisa: et dī a diuido dis.

Diuol: res vilissime meretrices q se suaq; gñā numoz prebent. Et dicunt diuoltes quasi desiderium volētes: vñ quasi pro numo volute. Vide in diuolares.

Diuortium in diuerticulum exponit.

Diurnus. a diu fm q accipit p determinato spacio tps dī diurnus na. nū. i. vñ dīci: vel durās p vñū diem.

Diuis dia diu. i. diuinus et sanctus: et dicitur a deus.

Diutinus na. num. penul. cor. in diuturnus est.

Diuturn^o. a diu s3 q accipit p ideterminato spacio tps dī diuturn^o na. nū. qd h3 ideterminatā significationē tps: sic diurn^o h3 determinatā. et diutin^o na. nū. in eodē sensu. i. lōgus: plixus: diu durās: ptinuās. et dī diutin^o na. nū. a diu: sic diurn^o s3 dug. pap. vñ dīc. Diutina dicta ab eo q diu durauerit. Diuturna a ppetuitate dēā qñ eterna.

Diuulgo. a di et vlgō gas. dī diuulgo gas. gam. gare. i. diuersis mōis vlgare: publicare: oib^o notū facere et significare.

Diu^o. a dō dī diu^o na. nū. i. deificat^o. s3 dō sp ē. diu^o vñ fit qñ si q ex mortali fit immortalis. vñ s3 pap. diu^o dī dēns vñ ipator q post mortē velut dō hñ. Et scias q diuū et diuo qñq; ponunt aduerbiā. Sub diuo. i. sub celo: vñ extra tectū: sub solo aere et nudo. Et cōponit cū pōnē: et dicit subdiuus. D ante O

Do das dedi datū dare. i. dono: trado: pcedo: partioz. vñ h dator tozis. et dat^o ta. tū. vñ h^o datio onis. et h^o datū ti. Do cōponit cū ad. et dī addo dis. et cū ab: et dī abdo dis. i. ab scōdere remouere: et cū cō. et dī pdo dis: qd pōit. vt ab scōdo dis. et recōdo dis. Itē do pōit cū circū: et dī circū do das. dedi. datū. Itē cū cretū: et dī credo dis. et cū de: et

dī dōdo dis. et cū e. et dī edo edis. et cū i: et dī ido dis. et cū p et dī pdo dis. et cū p et dī pdo dis. et cū pre et dī pdo dis. et cū pessū: et dī pessūdo das. et cū ob et dī obdo dis. et cū re et dī reddo dis. et cū sub et dī subdo dis. et cū trās et dī tra do dis: et abycit^r ns. et cū venū et dī venūdo das. et ex eī de cōponit vēdo dis: qd cōponit. vt diuēdo dis. Et nō q do et oīa cōposita trāsūt ad tertiā coniugationē: exceptis trib^o. s. pessūdo circūdo venūdo: q remanēt i pma. Itē oīa vba cōposita a do q sūt tertie coniugationis faciūt pteritū in didi et supinū i ditū. Cōposita tm a pdo: vt abscōdo et recōdo hñt duo pterita. s. in didi. et i di. sine gemiatiōe. et duo supina. s. i ditū. et suz. Itē h^o syllaba da cor. i h^o vbo do das vbiq; et in vbo et ptericio et in supino. vñ dōm est circūdabā dare. dat^o rē. vt semp da. corripiat vbiq; v ueniat an finē i h^o vbo. Ex hoc p3 q verēdoz daris. et iocūdoz daris nō sūt cōposita a do das: cū pducāt a. po nul. in vbo ptericio et supino. Itē scias q do dedi facit supinū datū: et steti statū a. correpta. et eadē corripit in cōpositōe: vt circūdatū et pstatū: vñ mutat i i. breuē: vt red ditū et pstatū. Itē do cor. pma in pterito: vt dedi cū cōpositis oib^o: vt circūdedi. s3 in alys polysyllabis d. pducit penl. vt venūdeē. vñ vsus. In vbis do das si sint polysyllaba dicas. Qz de lōgā: s3 da semp breuiat. Pterituz deē breuib^o tm et breuē. ¶ Dic tm attēde q satisfare acuit penl. fm vsus. cū deberet eā grauare cū sit breuis sic circūdare. Itē pposita a do et monasyllabis pponit^o tertie sunt coniugationis vt trado dis. circūdo at pme coniugationis ē: qz circū dissyllabū ē et magis aduerbiū q ppo. vñ vsus. Ad ternā trāsīt do si monasyllaba denē. Sed redit ad pma dissyllaba si socienē. Itē vt dixi dedi pteritū cor. pma: s3 dedi ifinitiuus de dedo dis. pdu. eon dē. Vñ qdā. Multis mlra dedi: que nūc cupez mihi de di. Et scias q do est vbu actiuū: tm passiuū in pma psona pntis indicatiui. s. doz nō est in vsu sic nec for. Vide supra in tertia pte vbi agit de vbo. Et scias q aliqd dī dari multipliciter sicut dicam in liberalis.

Doceo ces. cui. ctū. et hinc vbalia. Doceo cōponit^r: vt addo ceo ces. i. valde vel abūdāter docere. Lōdoceo ces. i. sil docere. Dedoceo ces. i. nō docē. Edoceo ces. i. valde docere: vñ extra et supra docere. Pcedoceo ces. i. an docere Doceo et ab eo cōposita sūt actiua: et faciūt pteritū i cui et supinū in ctū. et oīa cor. hāc syllabā do vbiq; et pstruit cū duob^o diuersis accusatiuis: vno dsignate rē i quā trāsīt eoq; actus: et altero dsignate rē cui^o respectu ille act^o trāsīt in rē alteri^o accusatiui: vt Doceo te grāmaticā: s3 dug. Quidā tm dicūt q pmo regit ex nā trāsitiōis: et ali^o ex vi cāe mālīs. Verba aut q regūt duos diuersos accusatiuos in his vsib^o cōtinent. Flagito posco peto doceo rogo calceo celo. Induo succingo moneo sil exuo iugo. Accusatiuos varios copulat sibi binos. Instruo iugāt: sine quo res falsificat. Et oīa q filia sunt illis: et q pntēt ad doctrinā: ad depcationē: et ad obsecratōz: vt Instruo te bonos mores. Obsecro te multa. Oro te hoc. Ex q at nā pdicta vba regāt duos actōs duplex ē opio posita. et pōt addi tertia q videlz: pdicta vba regant duos diuersos actōs ex nā trāsitiōis hac rōne. qz ptinent ad duos actus. Nā qctūq; docet agit duo. agit. n. in discipulū quē docet: et agit i artē quā ondit: et iō duos actōs regūt. S3 qz ille due trāsitiōes sūt diuersaz nārū nō debēt copulari: qz vna trāsitiō est depedēs: altera pficiens: et hec opio magis mihi placet. Passiua aut pdictozū vboz regunt vñū accusatiuū: vt Tu doceris a me grāmaticam.

Docibilis. A doceo ces. dī h et hec docibil^r et hoc le. et p syn copā dī h et hec docilis et hoc le. Dñt tm. Nā docilis est discipulus q facile docet. Nō. n. dī docilis: qz sit doct^o: s3 qz doceri pōt. s3 n. ingeniosus et ad discendū paratus.

Docibilis vo est liber q facile discit vl disci pot: ponit
 triqz vnū pro altero. Un Jo. 6. Erūt oēs docibiles. i.
 dociles. Et nota q vbalia in bilis a vbis absolutis veniē
 tia significāt actionē z aptitudinē agēdi: vt ristibilis. i. ap
 tus ridere. Bressibilis. i. apt^o gradi. Inueniunt z qdam
 alia q significāt passionē z aptitudinē faciēdi: vt hec yia
 est gradibilis. i. apta p quā aliqs gradiat. Ueniētia ē a
 vbis trāsitiuis significāt passionē z aptitudinē patiēdi:
 vt amabilis. i. apt^o amari. discibilis. i. apt^o disci. docilis. i.
 apt^o doceri. Inueniunt tñ qdā alia q significāt actionez
 z aptitudinē agēdi nō semp sed qñqz in qbusdā locis: vt
 cū penetrabile ppe sit qd facile penetrat: vl qd ē aptuz
 penetrare. Inuenit tñ penetrabile frigus. i. aptuz pene
 trare: vl qd facile penetrat. Penetrālis vl penetrāle ire
 rior z secretior pars dom^o appellat. Docilis vl docibilis
 cōponit cū in z dī idocilis vl idocibil. i. nō docilis vl nō
 docibilis. Et scias q noia in bilis significāt aptitudinez
 vt patuit. Noia vo in osus significāt plenitudinē. Noia
 autē desinētia in būdus denotāt similitudinē. vnde vsus.
 Osus plena notat: bundus similit: bilis aptat.
Docilis penul. cor. in docibilis exponit.
Docimen. a doceo dī hoc docimen minis. qd z documen
 inuenit. z cor. penul. tam docimen qz documen.
Doctiloqui qua. quū. g docte loquit: a doct^o z loquoz cō
 ponit. vñ h^o doctiloquiū quū. i. doctū eloquiū vl docta
 z sapiēs locutio. z cor. lo. (navi. nare. i. docere.
Doctrina. a doceo ces. dī h^o doctrina ne. vñ doctino as.
Doct^o. a doceo ces. dī doct^o ta. tū. Et pparat: vt doct^o tior.
 tissim^o. vñ docte ti^o. tissime. aduer. Doct^o pponit: vt ido
 ct^o ta. tū. z ppar. z semidoct^o ta. tū. z doctiloquus q. quū.
Documē penl. cor. in docimē est. ide documētū. i. doctria.
Dodona. a do das dī hec dodona ne. i. dea gladiū. z dodo
 na etiā dicta est qdā silua epiri a dādo dona. i. glandes
 bolbus. vnde dodoneus nea. neum. possessiuum.
Dogma. a doceo dī h^o dogma tis. i. doctria vl iteratio do
 ctrine vel decretū placitū p̄sensio p̄solatio. ide dogma
 tic^o ca. cū. i. doct^o sagax prudēs sophistic^o istruēs vel in
 struct^o vl p̄solat^o. Et dogmatizo zas. i. docere: instruere.
 Inuenit etiam hoc doma matis sine g. pro domo.
Dolabra bre. fe. ge. z h^o dolabzū bri. p eodē. i. istro dolādi
 s. p bipēni. vñ dolabella le. z h^o dolabelluz li. ābo dimi.
 vl dolabra dī qsi dolabra. qz duo heat labza z cor. la nā
Dolatilil penul. cor. in dolatura vide. (liter.
Dolatura a dolo as. dicit hec dolatura re. i. dolatio: vl id
 qd dolādo auferē de ligno. vel id cum quo dola. Item
 n dolo as. dī h^o z hec dolatilil z hoc le. i. aptū ad dolādū
 z hoc dolatorium ry. locus in quo dola.
Doleo les. lui. litū. i. pati dolorē. vñ h^o dolor lozis: z hic do
 lorosus sa. sum. Doleo pponit: vt d dolo les. i. sil^o dolere
 cōpati. vñ d dolo les. i. inchoa. Dedoleo les. i. non dole
 re: a dolore cessare. Qui. de reme. Vincula q rupit dedo
 luitqz semel. Predoleo les. i. pfecte vl valde dolere. Do
 leo z oia cōposita ab eo sunt neu. z faciūt p̄teritū in lui z
 supinū in litū: z cor. do. Esop^o. Sepe dolet pietas crimi
 nis arte capi. Et scias q doleo vbu neutrū z absolutum
 regit p̄synodochē actiū: vt vētrē vel caput doleo. Itē
 nota q dolor non est lesio sed lesionis sensus.
Dolium ly. vas terre rotundum.
Dolo las. laui. lare. i. leuigare: planare: pparare: pcutere. z
 est actiū cūz oibus suis compositis siqua habet. z cor.
 vbiqz hanc syllabam do.
Dolon. a dolus dī h^o dolo vl dolon onis. z sūt dolōes tela
 abscondita in lignis vaginis pp dolū. z ipē ē lignee va
 gine dīr dolones: iter qz latet pugio sub spē baculi. z dī
 cū sic. qz fallāt z decipiat ferro cū pferat spēm ligni.
 bos ē vulgus greco noie oxas vocat. i. acutos. vñ z apd

medicos acut^o morb^o orea vocat ab oxi qd est acutum.
Doloro ras. i. dolorē hīe vel pati. z dicitur a dolore.
Dolorosus. a dolor lozis. dī dolorosus sa. suz. plenus dolor
 re. Et comparat. Uide in doleo.
Dolosus. a dolus dī dolosus sa. suz penl. cor. i. ifidiosus vl
 malign^o: qz deludat. Ut at decipiat occultā malitiā blā
 dis fmonib^o adornat. Et pparat: vt dolosus sior. sissim^o.
 vñ dolose si^o. sissime. aduer. z h^o dolostitas tis. i. occulta
Dolumē. a dolo las dī h^o dolumē minis: idē ē (malitia.
 qd dolubza. z pdu. lu. cū veniat a p̄ma cōiugatione.
Dolus li. i. fraus maf. ge. malitia occulta blādis fmonib^o
 adornata. calliditas mētis. z dī a dolore. qz dolorē infe
 rat. Ul dī dolus a deludo: qsi delus: qz dludat z decipiat
 z fit dolus aīo ifidie loco vl telo. fraus circa fidē mutua
 tā. z ē dolus cū aliō agit aliō simulat. z cor. do. Et inde
 cōponit subdolus la lū. z subdolus li. substātiue.
Doma matis. ge. neu. greci tectū dicunt. pot ē dici doma
 tectū vl ēt atriū qd non tegit. Physiologus. Deqz pilis
 eius fit sub domate sum^o. Re. z. li. c. 5. dicit. Domatum
 fistulas zc. Et appellat domatumz fistulas cānales qbus
 stillicidia defluebant. Uide i fistula.
Domesticus ca. cum. i. notus z familiaris: quasi in domo
 eadem stans. z deriuatur a domus.
Domicell^o li. z dominell^o li. dīr a dīs p dimiūtōez. Itē a
 dīs hec dīa ne. z ide hec domicella z hec domiella am
 bo dimi. Domicell^o z domicella ēt dīr qñqz pulchri iu
 uenes magnatū seu liberoz: siue sint seruiētes siue nō.
Domiciliū. a dom^o z ciliū cōponit hoc domiciliū ly. i. do
 m^o fastigiū z altitudo. z dī sic qsi ciliū dom^o. dī tñ qñqz
 domiciliū dom^o ipsa vel habitatio: vel māfio: vel ius z
 ptās fm Dug. In psalmo aut vbi sic dicit. Sicut nocti
 coroz in domicilio. dicit glo. vel i parietinis q vulgo di
 cunt ruine: vbi parietes stāt sine tecto. Dicit at parieti
Domicula le. dimi. pua domus. (na qsi parietū ruina.
Domiduca ce. penul. cor. iuno dī: qz vsqz i domū puellas
 maritatas itroducere credebāt. Uide in interduca ce.
Domifico cas. penul. cor. i. domum facio: a domus z facio
 componitur: a conuersa in i.
Domiatōes. a dominoz naris. dī hec dīatio onis. idē qd
 dīat^o. Dīatiōes ēt dīr qdā angeli. Et vt dīc Grego. ea
 āgeloz agmīa q mira potētia peminēt: p eo q eis ceter
 ra ad obediendū subiecta sunt dīatiōes vocantur.
Dominellus in domicellus est.
Dominic^o. a dīs vel dīa dī dīc^o ca. cū. vñ hec dīca ce.
 p p̄ma feria. z h^o z h^o dīcal^o z h^o le. qd sumit tā a dīca
 p illa die qz a dominicus ca. cū. Et vt dicit Pap. dīcus
 dies p̄inde dī: qz i eo resurrectionis dīi nostri a xpianis
 gaudiū celebra. Itē h^o dīc^o ci. dicit^o est qdā egregi^o cō
 fessor p̄ z istitutor ordīs fratrū p̄dicatoz. z dicit^o ē dīi
 cus qsi a dīo custodit. s. a corruptōe peccati. Uel dicit^o
 est dominic^o qsi dīi sui custos: z iō gloriā dī. Custos
 ḡppe dīi fuit iste. qz volūtātē dīi custodiuit. custos dīi
 qz vinee dīi sabaoth custos a dīo deputatus.
Dominiū. a dīs dī hoc dominiū ny. i. ius: tutela ptās. ide
 dominiosus sa. sum. imperiosus dīs z hō qui bz ardua
 precipere. s. homo magne auctoritatis.
Dominoz. a dīs dicit dominoz naris. qd cōstruit cū geni
 tino vel cum datiuo: verbum deponē. vnde hec dīatio
 onis. z hic dominatus tus. tui. i. dominatio.
Domin^o dī a dom^o: qz domui p̄sit. Oz aut dīs dī qsi dās
 minas vel qsi dās mun^o. s. fuitiū. vl dom^o mur^o: vl dās
 minas. s. pene: vel domās man^o etymo. est: nō p̄pō. Et cō
 ponit cū h^o genitiuo legū: z dī dominus legū. i. iurisperi
 tus. Sz qñ sunt due pres: tūc dī dīs legū sol^o iperatoz:
 qz ipse solus bz potestatē cōdendi z destituēdi iura.
Domn^o. a dīs vel dīa dī hic domnus mni. z hec domna

mne. p. syncopā: qđ pprie uenit claustralib⁹: s; dñs vel dña mundanis. vñ in ecclesia cātaf. Jube dōne benediceret. et domnus abbas et domnus prior.

Domo. a. doma matis. dñ domo mas. mui. mitū. i. vincere subiugare: mānefacere: frāgere: colere. et hinc v̄balia domitor trix. domicilio et domit⁹ ta. tū. qđ cōponit: vt idomit⁹ ta. tū. i. nō domit⁹: et effrenis: et isatiabilis. Domo cōponit. vt edomo mas. i. valde domare. p. domo mas. i. pfecte domare. redomo mas. i. itez domare. Et a supio domitu fit domito tas. frequē. Domo et ei⁹ pposita sūt actiua: et faciūt pteritū in mui. et sup. in mitū. et cor. hāc syll. do. Esopus. Lui des ipse nota teq; gulose doma. Jte verbum pone doma pro longo culmine doma.

Domuncula le. dimi. parua domus.

Dom⁹. a. doma matis. dñ h dom⁹ gto h dom⁹ vl mi. et declinat h nomē s; qrtā et secūdā declinationez p oēs casus absq; dtō et abltō plalib⁹: in qb⁹ declinat tñ s; qrtā. dñ enī domib⁹ et nūq; domis: vt dñ p. in. 7. li. vbi agit de dtō et abltō plalib⁹ scde declinationis. Ntū tñ plalis et yrūs tā singularis q̄ plalis. s. domi vl dome nō sūt i frequēti vsu s; secūdā declinationē. sifr nec abltūs singularis s; qrtā. s. domu ē in vsu. Et scias qđ dom⁹ est vnus familie habitaculū: sic vrbs vni pppli: et sic orbis domicilii est toti hūani gñis. Jte dom⁹ dñ cōmixtio viri et vxoris: et ē familia: s; icipit a duob⁹. Nā ppe familia ē liberi ex liberis legib⁹ suscepti a femore dicta. et dñ dom⁹ qđ domas man⁹: et ē etymo. Jte aiaduerte qđ dom⁹ fm qđ ē scde declinatōis ponit ad modū pprioz noīuz: nō autē fm qđ ē qrtē: qđ ppa noīa in qrtā declinatōe nō repiunt. et iō hñ dñ. Sui domi: s; incōgrue. Sui dom⁹. Jte in pfa pōt dici. Uado domū. et cū ppōne. Uado ad domum: diuersis tñ respectib⁹. Jte volo te scire qđ dom⁹ nō est nomē collectiū vt dici possit ppe. Dom⁹ sunt: ita qđ dom⁹ sit singularis nūeri: sic nec ciuitas sūt vl militāt: qñ vnitās dom⁹ pstitit in pfectiōe priū ptiqaz. Et scias qđ domussalt⁹ libani de q̄ habet i. 3. Re. ca. 7. dicebat: qđ edificata erat de lignis libani. Vt vt dñ glo. sup illud Jsa. 22. Armētariū domussaltus iuxta tēplū erat dom⁹ quā edificauit Salomō ad reponēda arma: i cui⁹ circūitu arbores mlte erāt. vñ domussalt⁹ dñ ipa quoq; dom⁹ nō lapidea s; lignea. et subdit cā qre lignea. Ex hūore enī cemeti et lapidis vt aiunt eruginat ferrū. Ex dictis collige qđ dicebat domussaltus libani: qđ de lignis libani erat. Salt⁹ vo: qđ multis arborib⁹ erat circūdata dom⁹ ista.

Donariū. a. donū dicit hoc donariū ry. idem quod donū. et donariū est locus vbi dona q offerunt in tēplo reponuntur. et donarius ria. riuz. illud quod donatur: vel qđ facile donari potest.

Donatica. a. dono nas. dicit hec donatica ce. i. corona q̄ auroz donat. et donatic⁹ ca. cum. qđ donat vel accipitur.

Donatio onis. in dono nas. est.

Donatiū ui. i. donū: stipediū: satellicū: stola. Vñ in vita bti Martini legit qđ iperatoz cepit donatiūz erogare militib⁹. vel h don⁹ ni. dicit miles a dono: hinc hoc donatiū qđ militib⁹ stipedaris pro stipēdys datur.

Donatus. a. dono nas. dicit hic donat⁹ ti. qđ auz. hic liber ab eo cōposit⁹ dicit donat⁹. vñ hic et hec donatista ste. q sequit donatū: vl q studet in libro eius. Donatiste etiā dñr qđ heretici a donato quodā afro dicti q asserbant filiū eē minozē p̄re: et minozē filio spiritū sanctū.

Donec aduer. i. qđ diu: quoad usq; (nū et fero fers p̄pōit.

Donifer ra. rū. vl donifer⁹ ri. penl. cor. q dñfert dōa: ex do-

Dono nas. nare. i. dona tribuere vel remunerare: vl honorare. et differt a dare: qđ dare ē cū spe remuneratiōis: donare vo sine spe remuneratiōis. Nam donare est quālibet rez trāffigere. vñ et donū cuiuslibet rei trāfactio dñ.

vñ dñ donare qđ donuz agere. et donatio qđ doni actio: Vñ dñ Arist. in. 3. topic. qđ donatio ē gen⁹ doni. Donum enī ē datio irredibilis. Ecce dñ qđ donū est datio et nō ecōuerso. Et differt donū a munere: qđ donū deo dñbe: mun⁹ vo hoī. Jte donū honorariū ē: mun⁹ vo debitū vt patrono. Nā ppe mūera dñr obseqa q̄ paupes diuitib⁹ loco munez soluit: sic dicta qđ manib⁹ accipiunt vl datur. Jte donū dātis ē a dādo vl a donādo. Mun⁹ accipiēntis a manib⁹ vl muniēdo vl monēdo. et pdu. do. Qui. de arte. Placat donis iuppiter ipse dātis. Dono nas. cōponit: vt condono nas. i. simul donare vel remittere. re dono nas. i. iteruz donare. Dono et cōposita eius actiua sunt: et pdu. do. vide in liberalis.

Donum ni. vide in dono nas. et in spūs. Jte quare vni nō dant oīa dona dicit in virtus. item vide in pius.

Dorcas grece iterptat latine videre. vñ h dorcas: vl dorco v̄bū grecū. i. video. ide h dorcas cadis. i. caprea: eo qđ acute videat et de lōgiquo. De et ibices dñr qđ auices: qđ istar auīū ardua et excelsa teneat: et in sublimis bitet: ita vt de sublimitate vix hūanis obtutib⁹ pateat. Vide et in caprea. Jte dorcas ppriū nomen est mulieris de q̄ habet Actū. 9. et cor. penl. in gto dorcas cadis.

Dorciū cy. qđā mlter sic dca cā adulatōis et blādimēti qđ iuuēcula. et dñ a dorcas. et iterptat dorciū pulchra visu.

Dorco conis. mas. ge. i. auidus vorator: dictus sic a dorcas qđ est videre: qđ solo visu accēdit ad leccacitatem.

Dores. dorus fuit filius neptuni. vñ dozi vel dozes quidā greci dicti sunt: qđ ab eo originem duxerunt. vnde dorcus ca. cum. fm Dug. penul. cor.

Dorica ce. est vna ex linguis grecoz quam habent egypti et syri: et cor. penul.

Dormio mis. miui. mituz. mitu. u. in o. fit dormito tas. verbum frequen. penulti. pdu. et est dormire sub pigris dormire: sed dormire naturaliter.

Dorsiculum li. dimi. paruum dorsum.

Dorsum. a. dur⁹ dñ dorsuz si. et est dorsuz a ceruice vsq; ad renes: qđ duruz: qđ illa ps corpis sit durior ad moduz saxi fortis ad portādū et ppetiēdum. inde dorso dorsas qđ cōponit: vt edorso fas. indorso fas. redorso redorsas.

Dorus ri. in dozes vide.

Dos dotis se. ge. dñ a do das. et dñ dos qđ daf vxori a marito cū nubit. Donatio qđ daf eidē ab eodē ppter deuirginationē. Parafernū qđ daf ei ab amicis post nuptias paliquot dies fm p̄suetudinē diuersaz terraz. Et dicitur parafernum a para qđ est iuxta: et fernos qđ est dos: qđ iuxta et post dotē dñ. Et nota qđ antiquit⁹ ritus erat: vt marit⁹ et vxor iuicē se emerēt et dotarēt: ne vxor vide ret ācilla. Et iō dicit dici dotē qđ doite: qđ pcedēte i nuptys viri donatōe seqt dos vxoris. Et nota qđ dos qñq; dicit p̄prietas et virtus alicui⁹. Vñ Boe. in li. i. de cōso. dicit. Ut breuiter oēs ei⁹ dotes icludā patri similis est. et pdu. o. añ t. dos dotis. Qui. de reme. Quā potes i pei⁹ dotes deflecte puelle. Dic nota qđ s; theologos btis qñ in gliam trāferunt aliq; dona diuinit⁹ dant ad eoz ornātū. et hi ornat⁹ a magistris dotes sunt noīati. vñ talis descriptio daf de illa dote. Dos est perpetuus ornatus aīe et corpis vite sufficiēs in eterna btitudine iugiter p̄seuerās. Et sunt tres dotes aīe. s. visio: dlectatio: p̄p̄bē sio. et has tāgit magister in li. z. sententiaz dicens. Quia nō valet dei beatitudinis particeps existere aliquis nisi p̄ intelligētā q̄ q̄to magis intelligit tāto plenius habet. Secit deus rōnalē creaturā q̄ summū itelligeret: et intel ligēdo amaret: et amādo possideret: ac possidendo frueret. et hñt ista q̄tuor se fm ordinē. Intellect⁹ enī s; apprehēsiōne boni gignit amorē. Amor autē amantem vnit amato: et quodāmo illō suū eē facit possidēdo. et ex

hac diuinctōe sequit̄ delectatio q̄ pficit rōnē fruitionis. Dotes aut̄ corpis sunt q̄tuor. s. claritas: impassibilitas: agilitas: subtilitas. Et adaptāt qdā istas q̄tuor dotes corpis q̄tuor v̄tutib⁹ cardinalib⁹: eo q̄ q̄tuor v̄tutū cardina liū mā sunt bona corpalia: vt. s. prudētie respōdeat clari tas ppter cognitionē iustitie q̄ est ppetua ⁊ immortalis ⁊ passibilitas. Fortitudini v̄o agilitas ex q̄ ptingit q̄ nihil possit corp̄ resistere. vñ agilitas notat̄. i. Corin. h. is. per hoc q̄ dī. Surget ī v̄tute. Tēperatiō v̄o q̄ corp⁹ attenu at subtilitas: vt sic q̄tuor dotes corpis r̄ndēat q̄tuor v̄tu tib⁹ cardinalib⁹: sic tres dotes aīe r̄ndēt tribus theologi cis. s. visio fidei: cōprehēssio spei v̄l fruitio fm̄ v̄naz acce ptionē: delectatio v̄o charitati: v̄l fruitio fm̄. aliā signifi cationē. Fruitio. n. p̄fecta q̄lis ī patria hēbit̄ icludit ī se delectationē ⁊ cōprehēssionē: ⁊ iō a q̄busdaz accipiit̄ pro vno: a q̄busdā v̄o p̄ alio. Cōprehēssio. n. nihil aliud ē q̄ ī p̄ntia deū h̄re: ⁊ ī seip̄o tenere. Et nota q̄ corp⁹ dī agile tū: q̄ ad oēs aīe act⁹ est expeditū ⁊ paratū. Itē agilitas nō solū p̄tinet ad motū: s̄ ē ad sensū ⁊ ad oēs alias ptes aīe: vt fm̄ hoc dicat̄ corp⁹ gl̄iosuz eē agile: qd̄ ē p̄fecte ba bilitatū ad oēs opatiōes q̄ ad corpus exercent̄.

Dotalicum in dotalis est. Dotalis. a dos dī h̄ ⁊ h̄ dotal̄ ⁊ h̄ le. i. doti ascript⁹: v̄l ī do te habit⁹. ⁊ ide dotalr̄ aduerbiū. ⁊ dotalici⁹ cia. ciū. idem qd̄ dotalis. vñ dotaliciū cy. i. dos vel dotis p̄cium. Doratus. a dos dī dotatus ta. tū. qui dotez h̄z. Et cōparat̄ vt dotat⁹ tioz. tissimus. vñ dotate tius. sime. aduer. ⁊ do tatum s̄l̄r aduer. i. abundanter. Et per compositionē in dotatus ta. tum. i. sine dote: non dotatus. Doro. a dos dicitur doro tas. tauri. tare. i. dotez dare. ⁊ pdu. do. ⁊ est actiuum cum oībus suis compositis. Doxa grece latine dicitur gloria. Doxula le. dimi. parua doxula siue gloria.

D ante R

Dracena ne. vxoz vel filia draconis. ⁊ dicitur a dracone. Dracma me. p. c. scriptū p̄me declinatiōis quoddā pōdus est. s. octaua pars vncie: ⁊ denary pōdus trib⁹ cōstans ar gēti scrupulis. i. decemocto siliquis fm̄ Dug. Pap. v̄o di cit. Dragma octaua pars vncie p̄stat ex trib⁹ scrupulis. Dracma denary genus vel certum pondus argēti. Lu. is. Aut quēnaz mulier habens dracmas decem ⁊ c. ⁊ est c. quarta littera in Papia. Draco conis. dī a greco dracō. Greci enī draconē dracōtē vocāt: ⁊ dī serpēs. ⁊ ē draco tēploz: anguis aq̄z: serpēs terre. Dū enī est in tēplo p̄pe draco dī. Dū enī est in aq̄ pprie anguis dī. Dū enī est in terra pprie serpēs dī. Glo sa at̄ dīc̄ Jsa. ⁊ 7. q̄ draco vt ferūt in terra serpit: natat ī ags: volat in aere. Et vt dicit̄ Jsa. etymo. iz. Draco maior cūctoz serpetū: siue oīuz aīantiū sup terrā: q̄ sepe a spe lūcis abstract⁹ ferit̄ in aerē: cōcitaturq̄ ppter ipz aer. est aut̄ cristat⁹ ore paruo ⁊ artis fistulis p̄ q̄s abstrahit sp̄m ⁊ linguā exerit. Uim aut̄ nō in dētibus s̄ in cauda h̄z: ⁊ v̄bere poti⁹ q̄z ictu nocet. innoxius est a venenis. Sed iō hūic ad mortē faciendā venena nō erāt necessaria: qz si quē ligauerit occidit: a quo nec elephas tut⁹ ē sui corpis magnitudine. Nā circa semitas delitescēs p̄ q̄s elephā tes soliti gradiūt̄ crura eoz nodis illigata suffocatos pi mit. Signif̄ aut̄ in ethiopia: ⁊ in idia: ⁊ in ip̄o incēdio iu gis estus. Et vt dicit̄ Ambro. in hexame. Dracones sili modo vt pisces pleriq̄ sine pedibus sunt. Et a draco p compositionē dicit̄ dracomarinus quidā piscis qui ba bet aculeos in brachys ad caudam spectantes. Draconari⁹. a draco dī h̄ draconari⁹ nary. i. vexillifer: ve xillari⁹: signifer: q̄ fert vexillū vbi est depictus draco. Dracōtea. a draco dī h̄ dracōtea tee qdā herba q̄ vulgo dī herba draconis. qz basta ei⁹ varia s̄t ī modū colubri:

⁊ silitudinē draconis imitef: vel qz eaz herbā vipera ti meat. Itē a draco hec draconia nie. vel draconita te: qdā gēma ex capite draconis eruta fm̄ Dug. Pap. v̄o di cit. Dracōtea herba dicta sic: qz a sanguine draconis fer tur nata ⁊ eē draconis coloris: ⁊ flos eius vt lingua dra conis. siquis radicem huius herbe sanis p̄fricet manib⁹ serpetes sine periculo prendet.

Dracūculus li. dimi. paru⁹ draco: ⁊ format̄ a draco o. mu tata in un. ⁊ addita culus. ⁊ cor. cu. Dragma tis. ge. neu. tertie declinatiōis p̄g. scriptū ē q̄stio siue it̄rogatio: hinc dragmatic⁹ ca. cū. i. it̄rogatiuus. vñ qdā genus loquēdi dī dragmaticū. s. qd̄ fit it̄er in terrogatē ⁊ r̄ndētē: ⁊ p̄pe p̄sonas it̄roductas: vt ī Terē tio fm̄ Dug. ⁊ Pap. dīc̄ q̄ dragmaticō ē gen⁹ dicēdi in quo poeta nusq̄ loquit̄: s̄z p̄sone it̄roducte tm̄. Uide in Dragmaticus in dragma est. (hermeneuticus. Driades dee arboz: a drindos qd̄ est arbor latine. Drindides didis. mas. ge. dī qdā lapis. a drindos qd̄ est ar Drindos grece. i. arbor latine. (bor. Drindus di. i. arbor: a drindos dicitur. Dromedarius ry. mas. ge. camelari⁹: q. s. ducit dromedos. vñ ī Jsa. Dromedary Madian ⁊ Epha. ⁊ dī a dromed⁹. Dromos grece latine dī cursus ⁊ velocitas. vñ hic drome dus di. ⁊ hec dromeda de. quoddā genus cameloz mi noris quidē stature: sed velociores: vñ a velocitate cur rendi nomen habuerūt. centū enim ⁊ amplius vno die miliaria pergere solent. ⁊ pdu. me. Dromo onis. mas. ge. lōga nauis ⁊ velox cursu. ⁊ dī a dro mos grece qd̄ est cursus velocitas vel curuitas.

D ante V

Dualis. a duo derinat̄ h̄ ⁊ hec dualis ⁊ hoc le. ⁊ ide h̄ dua litas tatis. i. duplicitas: attriplicitas. Et fm̄ Pap. dualis .i. geminus: diuisus. Dubitatio quidaz color rhetoricus: de quo dictū est supra in quarta parte in ca. de colo. rheto. Dubitat⁹. a dubito tas. dī dubitat⁹ ta. tū. qd̄ in actiua signi ficatiōe iuenit̄. Et cōponit̄: vt indubitat⁹ ta. tū. ⁊ vtrūq̄ cōparat̄. vñ indubitatē ⁊ indubitatiue aduer. ⁊ indubi to similiter inuenit̄ aduerbialiter posituz: vt Indubito loquit̄ iste. i. indubitatiue vel indubitanter. Dubito tas. tauri. tare. q̄si duab⁹ vus bitare. qd̄ ē p̄gere. i. eē icertū: vel dubitare q̄si dinitare. i. duaz viaz eē icer tū. vñ dubi⁹ q̄si diuisus. i. incert⁹: q̄si duaz viaz vel q̄si duas tenēs vias. Et cōparat̄: vt dubi⁹ magis dubi⁹ du byssimus. vñ dubie magis dubie dubyssime aduer. et hec dubietas tatis. Itē a dubito dī dubitans tis. oīs ge. Et p̄parat̄ s̄z q̄ ē nomē. vñ dubitatē tius. sime. aduer. ⁊ hec dubitātia tie. Dubitās p̄ponit̄: vt idubitās. i. non dubitās. ⁊ s̄l̄r p̄parat̄. Dubito p̄ponit̄. vt addubito tas. .i. valde dubitare. ⁊ est neu. cū oīb⁹ suis p̄positis. iuenit̄ tm̄ dubitare p̄ dubitādo timere. ⁊ s̄z hoc sepe iuenit̄ pas siuū in q̄libet p̄sona: s̄z tm̄ indicat̄ neu. Or ei⁹ passiuū iue niaf̄ ī p̄ma p̄sona ascribit̄ auctoritati. ⁊ cor. bi. Lato. Ne dubites cum magna petis impendere parua. Dubo bas. baui. inuenitur pro dubito tas. Ducatus. a dux dī hic ducat⁹ tus. tui. i. dignitas ducis vel eius terra. ⁊ ducat⁹. i. ducit⁹ vel guida. ⁊ cor. p̄mā ducat⁹ sicut dux ducis: s̄z Anticlaudian⁹ eam pducat. Dicit. n. Ducatū sūmi regis p̄scēdit in arcem. Ad hoc dīc̄ magf̄ Bene. q̄ errauit ibi sicut ⁊ in pupillus. Ducēti ducēte ducēta a duo ⁊ centuz dī. vñ ducēties ad uer. nūerale. ⁊ ducētesim⁹ ma. mū. ⁊ ducēten⁹ na. nū. s̄z Dug. Pap. v̄o dicit. Ducēti dicti q̄si bis. centum. Ducentuplus pla. plū. i. ducēties tantū: a ducēti ⁊ plica cō ponitur. ⁊ corripit penultimam. Ducilla le. dimi. parua dux.

Ducillus li. dimi. parvus dux.
Duco cas. caui. derivat a dux ducis: et ducare guidare vel nutrire. Et ponitur: ut educo cas. i. enutrire. et ducio cas. cum omnibus suis compositis actiuus. et cor. hanc syl. du. sicut dux cis. sed duco cis. eam pdu. vñ vsus. Tu nisi late duces pueros ad funera duces.
Duco cis. xi. crū. ide h ducor: toris. et h ducitrix cis. et h ducitrus. tui. et ductim aduer. i. tractatis. et ducto tas. vñ frequ. a quo aliud frequ. ductito tas. Duco componitur: ut adduco cis. i. ad se ducere vel ad aliud. abduco cis. i. separe: absentare ab aliquo. abducitur qd ad re ibonestā: pducit ad studiū: deducitur ad honore. Item duco componitur ut conduco cis. deduco cis. diduco cis. Item educo cis. i. extra ducere. ite introduco cis. iduco cis. illud idē qd introducere. Item pduco cis. i. pfecte ducere: vel iniungere. Produco cis. i. pcul ducere et absentare: vel extēdere: vel plōgare: vel in cōspectū ducere: vel in aptū: vel extra ducere. Item obduco cis. i. tegere. vñ hec ductio onis. i. tectio vel opimentum. Eccl. 2. ca. Et ne festines in tps obductōis rē. Item reduco cis. i. retro vel itez ducet. Item seduco cis. ite subduco cis. idē qd seducere vel subtrahere: vel subtrahere. et est ppe subducere naves d ags ad terrā trahere vel ducere. Sic ecōtrario deducere ē naves de terra in aquā ducere vel trahere. Item traduco cis. Duco cis. et ei' pposita sunt actiua: et faciūt pteritū in xi. et sup. in crū. et pdu. hanc syl. du. s3 duco cas. eā cor. Vñ qdā. Educo pma facit: educo tertia dicit. Item duco cis. cā dñe ad duce abltm de dux cis. syncopat secūda psonā singularē impatiui modi: et facit duc: quā correptionē retinet ei' pposita. et inde duco cis. pma nālī pdu. s3 duxi pteritū pdu. pma pōitiōe: s3 nālīter eā cor. Vñ dīc. Prif. in. io. li. Duco duxi qd onidif eē correptū ex noīe qd ab eo deriuat: et corripit dux ducis sic rexi pduci approbat ex noīe qd ab eo nascit. sic rex regis. vñ duci infinitiuus pdu. dū. sed duci nomē eā cor. Vñ quidā. Docto crede duci si vis ab eo bene duci. Sic igit dux cis. nālīter cor. primā. ex hoc patet qd hoc nomē tradux cis. cor. du. Vide etiam infra in duxi.
Ductilis. a duco cis. dñ h et hec ductilis et hoc le. vñ ductiliter aduer. et ductileus lea. leū. et ducillus la lū. et docillus la. lum. i. clepsedra. Vide in fusillis.
Ductito tas. vñ frequ. de ducto tas. tauī. tatus. tatu. a. conuersa in i. breuem et u. in o. fit ductito.
Ducto tas. frequē. i. frequēter ducere: a duco cis. ductu. u. conuersa in o. fit ducto tas.
Ductor toris. mas. ge. in duco cis. est supra.
Ductrix cis. fe. ge. in duco cis. vide.
Duellio onis. mas. ge. in duellum vide.
Duellū. a duo et bellū componitur hoc duellū li. et hoc duellū ly. qsi dubellū vel dubellū. i. duoz bellū. vñ h duella tor toris. ille qui duellū pegit. et h duellio onis. i. pugil: q etiā duellus dñ. et inde duellis lis. p cōpositionē. i. ille pugil qui pseuerāter durat in duello. Et vt dñ. Militis est bellum fortis pugilisq duellum.
Dulcis. i. suavis: iocūdus: amabilis: mitis: misericors. inde dulciculus la. lum. dimi. aliquantulum dulcis.
Dulcoratus ta. tum. i. dulcedine repletus seu dulcore.
Dulensis. a du derivat hec dulēsis sis. i. charitatiua fuit que fit inter duos. vel derivat a dulia qd est seruitus.
Dulia lie. i. fuit q exhibēda est hoī: sic latría ē seruit' q debet deo. et dñ a dolus. Et ponitur dulia cū hiper qd est supra: et dñ bipdulia lie. qsi supra dulia. et hec xpi huanitati debet. Nā honor alicui debet rōne excellētie: quas h3. Nō. n. idē honor dbeet pñi et regi et magro: et sic de alijs vt dīc pñs in. 9. ethi. Inter oēs aut alias rōnes excellētie ē illa p̄cipua q creatura honorat rōne vniōis ad creatorē: sic huanitas xpi et q ad ipm p̄tinēt. et iō spālī noīe hypdu

lia noīat qsi sup duliaz ad latriaz accedēs. vñ hypdulia xpi huanitas p se p̄siderata adorat. Et pōt queri an pctōres debet honorari vel adorari dulia. Dico q dulia reuerētia et honore ipoztat: q creature exhiberi pōt. Lū aut honor vt dicit pñs. nō debeat nisi reb' dñis non debet ppe et directe nisi hñti grāz et vtutē q dñis fac. S3 h3 aliqs vtutē multiplr. Vel sic act' vñ osus: et huic directe et ppe debet et fm se honor. Vel sic hñs aptitudinē nālē ad vtutē: et sic cuilibet hñti imaginē dei est nā exhibēdus honor: nisi sit p̄firmat' in malo: vt demon et dānati: q ligat' est in illis ordo ad vtutē. Vel sic ordinatus ad iducēdū vel p̄seruādū virtutē: et sic debet oibus platis qui ad hoc ordinati sunt vt alios instituāt et dirigāt in virtutē. Dulia ergo hoī debet. Vñ quidā. Mortalis dulia: latría dīc oipotētis. Vide etiam in latría.
Dulos grece dicitur seruitus latine.
Dumeo. a dum' dñ dumō mas. i. spinare: vñ dumeo mes. mui. eē vel fieri spinosum. a quo dumesco scis. inchoa. vt ager dumescit. i. incipit esse dumosus vel spinosus.
Dumetū ti. penul. pdu. dñ a dumus. et est dumetum locus dumo plenus: qd et hoc dūmicetum ti. dñ. i. spinetum.
Dum' mi. mas. ge. ē spina vel poti' spinaz collectio. vñ dumosus sa. sū. i. spinosus sa. sū. vel spinis plen'. Et cōparat' dumosus sior. simus. vñ dumose sius. sime. aduerbiū. et h' dumositas tatis. et h' et h' dūmalis et hoc le. i. spinosus.
Dumtaxat. taxo as. ponitur cuz dū aduerbio et dñ dūtaxat aduer. q̄titatis. i. tñmō. et ponitur a taxat p licitari: q licitatores rē in foro p̄siderātes dñt. Tātū valet. et ide dūtaxat ponitur p tñmō. Vel ponitur a taxare p dicere: q illud qd dñ tūc tñm est dū dñ. Vel vt dicit' cōponitur p arbore succi amarissimi: ex cuius succo figs semel gustauerit suffic' ei tñm semel gustasse. s3 h' n' placet. Prif. dicit' q dūtaxat. i. tñmō ab aduerbio dū et vbo taxo taxas cōpōit.
Duo. a dia qd ē duo dñ plālī hi duo he due: et hec duo: gto hoz duoz. haz duaz. hoz duoz vel duū: dtō his duob' duab' duob' rē. fm Dug. Prif. aut dīc in. 6. li. vbi agit d dtō et abltō scōe dclinationis: q duo et ambo gtōs qdem et actōs fm scōaz dclinationē pferūt. i. duoz et amboz: duos et ambos: q̄uis in neutro differētie cā ad masculinum duum solet dici. datiuos vō et abltōs in bus. faciunt in omni genere: vt duobus duabus duobus: et etiaz ambobus ambabus ambobus.
Duo is. isti. ere. i. tribuere: dare: soluere: a quo cōponitur induo is. et est actiuū duo cū omnibus suis cōpositis.
Duodecēnis. a duodeci et ānus ponitur h et h' duodecēnis et h' ne. i. duodeciz ānoz. vñ hoc duodecēniū ny. spaciū
Duodecēniū ny. in duodecēnis est. (duodeciz ānoz.
Duodeciz. a duo et decē ponitur duodeci ois ge. nūeri plālī et idecli. S3 cū pponat' ex duob' rectis vt q ex vtraq pte dclinet. S3 dico q nō oz: qz reglā itelligēda ē tñm de integris. duodeciz aut' ponitur ex integro et corrupto: qz videlicet decē corrupte venit ad compositionem.
Duodenarius. a duodecim dñ duodenarius ria. riū: et hic duodenarius ry. et duodecimus ma. mum. et duodecies aduer. i. duodecim vicibus.
Duodennis. i. duodecim annoz. et vide f. cōponi a duodecim et ānus sic septēnis a septē et ān'. Raban'. pulchre duodennis dñs sacerdotes interrogas rē.
Duodenus na. num. penul. pdu. sed vide f. q debeat vtraq pte dclinari. qz qñ fit cōpositio ex duob' rectis ex vtraq pte dclinat'. et sic duo dclinat'. sicut et den'. Ad hoc dico q duoden' nō cōponitur ex duo et den'. sed deriuatur ex duodecim. et sic est figure decomposite.
Duodeuiginti. i. duo minus de viginti.
Duonus. i. bonus. qui libenter tribuit: a duo is. dicit'.
Duplex plicis in duplico vide.

Duplicarius. a duplex dicitur h duplicarius ry. qui duabus fauet partibus. s. fraudulentus.

Duplico cas. canu. catu. a duo 7 plico cas. vñ duplex cis ge. ois: 7 cor. du nãlr. Et cõparat duplex cioz. cissimus. vñ duplr cis. cissime. aduer. 7 hec duplicitas tatis. 7 cor. pli. duplico: 7 etiam primam. naturaliter.

Duplus pla. plum. componit a duo 7 plica ce. vnde duplo plas. ani. i. duplum facere: 7 cor. du. naturaliter.

Duran idecli. 7 i sine accẽtuat: qdã fluuii iuxta quẽ gigantes edificauerunt turrim. vide in sennar. Item sicut dñ Dani. 3. Duran est campus in quo Nabuchodonosor posuit statuam auream.

Dureo. a duro ras. dñ dureo res. rui. eẽ vl fieri durz. 7 pponit: vt idureo res. adureo res. a quibus inchoa. durefco scis. idurefco scis. addurefco scis. Dureo 7 eius cõposita neu. sunt: 7 pducũt du. Vide in duro ras.

Duribuccus dicitur ille qui nunq̃ vult aperire os: 7 a durus ra. rum. 7 bucca componitur.

Durities ciei. fe. ge. idem quod duritia: a durus vel a duro dures deriuatur.

Duro ras. rauri. rare. i. durz facere. 7 durare. i. pmanere pferre: sufficere: vt Iste diu durauit. 7 durare. i. patiẽter ferre. vñ h 7 hec duralis 7 hoc durale. Duro cõponit: vt adduro adduras. i. valde durare. Conduro ras. i. sil' durare. 7 deduro ras. i. valde durare: vel duritiẽ remouere. i. mollificare. Eduro ras. i. valde durare. Induro ras. i. in iterioza durare. Un in Exodo. Induratũ e cor pharaonis. P̃deduro ras. i. valde durare vel ante. P̃deduro ras. id pfecte durare vel fortiter. Obduro ras. i. durare: vel quodã velamine durare. Reduro ras. i. itez durare vel retro durare. s. dedurare. Duro ras. pro durz facere est actiuũ: 7 cõposita ab eo fm q̃ redolẽt hãc significationẽ actiua sunt. aliter duro 7 pposita ab eo neutra sunt: sic dureo 7 ab eo cõposita. Item duro 7 dureo 7 ab eis cõposita pducũt hanc syllabã du. Un Qui. de arte. Certius 7 lãgo tpe duret amor. Itẽ a duro duras durus dura durz. Et pparat: vt durus rior. simus. vñ dure ri. sime. aduer. 7 et duriter. aduer. iuenit. 7 hec duritas tis. 7 h' duritia tie. Durus pponit: vt pdur' ra. rã. pdu' ra. rã. q̃durus ra. rã. edurus ra. rã. i. valde dur'. 7 pdu. du.

Durus ra. rum. in duro ras. exponit.

Dustus sy. mas. ge. demõ q̃ hoies ducit a sensu: vl qz ducit eos vsq̃ ad mortẽ. 7 dñ a duco cis. fm Dug. pap. vñ dic dustus noiant: quos romani faunos vicarios dicũt.

Dux a duco cis. xi. deriuat h 7 hec dux cis. cõis ge. qd̃ designat dignitatẽ 7 offiũ. dñ eni dux: qz sit ductor exercit' s; nõ statim gcũq; pncipes vel duces sunt: et reges dici pũt. In bello vñ meli' est ducẽ noiare q̃ regẽ: nã hoc nomẽ expmit in plũ ducentẽ. Dux cõponit vt h 7 hec redux reducis: 7 h hec tradux traducis: 7 deriuat a reduco cis. 7 a traduco duxi. 7 tenet tũc nãm pteritoz predictoz vboz. s. deduxi traduxi reduxi: q̃ nãliter corripũt du. tradux cis. 7 redux cis. dux ducis: s; duco cis. producat du. Vide in duco cis. 7 que desinunt in ux naturalr cori. fm P̃ris. Vide etiam in tradux.

Duxi est pteritũ de duco cis. 7 cor. du. nãlr: sic pbau i duco cis. Dic nota q̃ qñ hoc vbu duxi vel aliqd̃ sile construit cũ noie picipiali desinẽte in dus p̃sidera vtz descedat a vbo hũte pstructionẽ ad actũ: qz tũc agrue p̃nit hoc vbu duxi cũ illo noie in actõ casu: vt Duxi tuaz amicitia rogitaã. Duxi vos attẽtius deprecandos. Si aut vbu nõ p̃struit cũ actõ: tale vba descedẽs ab eo cũ hoc verbo duxi p̃strui nõ valebit. vñ incõgrue dñ. Amicitiam tuã duxi attẽtius supplicãdam: imo debet poni gerũdium loco eius cum sui vbi pstructionẽ: vt Duxi vestre gratie attentius supplicandum.

Prepositio est in ppositio ne est priua/

tiuũ: vt eneruis: vel intẽtiuũ: vt enarro: vel pro extra ponit: vt educo. Quib' aut lris pponit e. 7 quib' ex in cõpositioẽ dixi supra in pma pte in tractatu de syllaba: in ca. de x. littera.

E acides penul. cor. i. eaci nepos. i. achilles. Un quidam. Aio te eacida romanos vincere posse.

E atenus sunt due partes: 7 sub duob' accẽtib' pferunt. vide in secunda parte de accentu in ca. de tenuis.

E ante B

E bassis huius ebasis est euagatio p̃ter mãm. vide in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

E bdoas ebdoadis penl. cor. e spaciũ septẽ diez. 7 dñ ab hepta qd̃ est septẽ: 7 doas qd̃ e dies. 7 silr dñ ogdoas huius ogdoadis spaciũ octo diez: 7 dñ ab octo 7 doas dies.

E bdomades pceptioẽs sunt q̃ fiũt in mẽte q̃ partim note sunt oib': vt si de eq̃lib' eq̃lia demas q̃ relinquunt sunt eq̃lia. partim nota sapiẽtib' tũ: vt icõporeã in loco non eẽ. 7 debet scribi p b. Nã ebdo grece. i. p̃cipio latine. dclinaf vñ hec ebdomadas h' ebdomadis. 7 plãlr he ebdomades haz ebdomadũ. Itẽ hec ebdomas adis. p septimana ponit. Dan. 9. Ebdomasyna: 7 cor. penul. siue do. Ebdomada et̃ pro septimana p̃me declinatiõis e: 7 scribi deberet pprie p p. Nã dñ ab hepta grece. i. septem latine: h. in s. mutata: sed qz apud latinos p. añ d. nõ repit̃ transit p. in b. 7 dñ per b. ebdomada. 7 cor. penul. ebdomades 7 ebdomada: sed infra in b. melius ponit.

E bdomas madis. in ebdomades vide.

E bziolus la. lum. oimi. aliquãtulũ ebzius. Un Plaut'. Tristes ac ebzioli incedunt. 7 cor. o.

E bzius. ab e. 7 bzia qd̃ est mensura pponitur ebzius ebzia ebziũ. i. extra mẽsurã bibens. vñ ebzius sa. sum. q̃ sepe 7 multũ bibit. 7 hec ebzietas tatis. 7 hec ebziostas tatis. ebzius: qñq; ebziostus q̃ sepe 7 multũ bibit. vñ ebzietas aliqñ ebziostas: frequẽs vini temulẽtia. Itẽ ab ebzius ebziostas. are. vbu: qd̃ nõ e in vsu. Arist. tñ posuit simplex dicẽs. Mulieres q̃ raro ebziantur cito senescũt. C Dic no. in ebzietate duo attendi pũt. s. defectus p̃is 7 actus p̃cedẽs. Ex parte aut defectus cõsequẽtis in quo ligat̃ vsus rõnis ebzietas hz excusare pctm̃ inq̃tũ causat iuo luntariũ p̃ ignorãtia. sed ex pte actus p̃cedẽtis videt̃ eẽ distinguẽdũ: qz si ex actu illo p̃cedẽte subsecuta e ebzietas sine pctõ: tunc pctm̃ sequẽs excusat̃ totaliter a culpa: sicut forte accidit de Loth. Si aut actus p̃cedens fuit culpabilis: sic non totaliter excusatur aliquis a peccato sequenti: quo. s. redditur voluntariũ ex voluntate p̃cedentis actus inq̃tũ. s. aliquis dans operam rei illicitẽ incidit in sequens peccatum. Diminuit tamẽ sequẽs peccatũ sicut diminuit ratio voluntary. Un Aug. p̃tra Faustum dicit q̃ Loth culpand' est: nõ inq̃tũ ille icestus: sed quantum ebzietas meruit.

E bullio ebullis ebulliini ebullire. i. valde bullire: verbuz neutrũ per geminũ l. 7 cõponit ab e. 7 bullio bullis.

E bur eboris os elephantis: 7 deriuatur ab eo eburneus eburnea eburneum illud qd̃ est de eboze: vel qd̃ est candidum sicut ebur. Unde in canticis canticoz. Colluz tuum sicut turris eburnea. Inuenit etiaz eburn' eburna eburnum in eadem significatione. Uirg. in. 6. Enei. p̃sequit dictis portaq; emittit eburna.

Ecclesia duocatio interpretat: qz oes ad se duocat: 7 est fidelium: s; synagoga qd̃ interpretat̃ p̃gregatio pprie e iudeoz: q̃uis et̃ ecclesia dicta sit: s; nostrã apli nunq̃ synagogã dixerũt: s; semp ecclesiã sine discernẽdi cã: siue iõ qz inter p̃gregationẽ 7 synagogã 7 duocationẽ: vñ ecclesia nõ

men accepit distat aliqd: qz. s. gregari pecora solēt: quo-
rum greges pprie dicimus. uocari aut est magis yten-
tium rōne: sic sunt hoies. Ut aut notaret iudeoz ifide-
litas dicta est hoz synagoga. i. gregatio: qsi pecoz idi-
scretoz. Et vt fidelitas nostra ipso vocabulo noiaret di-
cta est nostra ecclesia. i. uocatio: qsi rōnabiliū z discre-
toz: q ecclesia dī catholica. i. vltis: nō enim sic ueticula
hereticoz in aliquib⁹ regionū partib⁹ coartat: s; p totū
orbē terraz dilatata diffundit. Et hinc ecclesiola le. di-
mi. z ecclesiastic⁹ ca. cū. Ecclesio as. i. uocare vel cōcio-
nari: qd ecclesiarizare iuenit. ¶ S; vt q ecclesia sit no-
mē collectiuū: qz ecclesia dī uocatio fidelīū: z sic signat
in singulari numero multitudinē: q poterit dici. Ecclesia
dei sūt in celo. ¶ Ad hoc dico q ecclesia nō ē nomē colle-
ctiuū: qz collectiuū sapit diuersitatē: s; ecclesia tā tūmō
vnitate. sunt enī oēs fideles qdā mēbra charitatis vin-
culo cōnita in vno corpore: cui⁹ caput est xps: z sic non est
dōm ecclesia sunt vel ecclesia militāt vel triūphant. ne
videat in ecclesia dei esse diuisio q vnitate spūali firmi-
ter est vnita. Uide in pay: z in charitas. Et scias q Sa-
lomō dicit. Uestigiu nauis nō iuenit in mari. vbi dicit Re-
mi. in Mattheo. Uestigiu nauis in mari nō inuenit: qz
puersatio sancte ecclesie nō est terrena s; celestis. vnde
vn⁹ remex ei⁹ dicebat. Nostra aut puersatio in celis est.
Et quis scā ecclesia terrena officia exercere videat: ve-
rūtū ei⁹ intētio semp spūalis ē in celis. In Job ē dī. Nō
inuenit in terra suauiter viuētū. Abyssus dicit: nō est in
me. z mare loquit. i. p opa loqui se oñdit: nō ē i me. Su-
perb⁹ dicit: nō est i me: qz. s. nec carnales imūdi: nec auar-
ri: nec supbi sunt de ecclesia dei merito: s; i ecclesia sint nūe-
ro. Uide in bigam⁹: z ē in pscriptio: z in vtus.

Ecclesiastes grece: hebraice coelech: latie p̄cionator dī. i.
Salomō. Uñ dicit Hiero. trib⁹ noib⁹ vocatū fuisse Sa-
lomōne: scriptura manifestissime docet: pacificū. i. Sa-
lomōne. z ididā hoc est dilectū dñi. z q nūc dī coelech:
ecclesiastes aut greco s̄mone appellat⁹: qz cetū. s. eccle-
siā greget: quē nos nūcupare possum⁹ p̄cionatorē: eo q
loquat ad pplm. z s̄mo ei⁹ nō spūaliter ad vnū s; ad vni-
uersos gnālī dirigit. Porro pacificus z dilectus dñi: ab
eo q in regno ei⁹ pay fuerit z eū dñs dilexerit salomon
appellat⁹ est. Uide in salomon. Itaq; iuxta numez vo-
cabuloz tria volumina edidit. s. puerbia: ecclesiastē. z
canticūcāticoz. In puerbijs paruulū docēs qsi de offi-
cijs p snias erudiēs. vñ z ad filiū crebro sermo repetit.
In ecclesiaste vō mature virū etatis instituens: ne qd
in mūdi reb⁹ putet eē ppetuū: sed caduca z breuia vni-
uersa q cernimus. Ad extremū iā p̄summatū virū z cal-
cato seculo p̄paratū in cāticocāticoz spōse iūgit ample-
xibus. nisi enī p̄s reliquerimus vitia: z pompis seculi
renūciātes expeditos nos ad aduētū p̄parauerim⁹: nō
possum⁹ cātare cāticūcāticoz. Et scias q pōt declinari
h ecclesiastes stis. z sic nō accētua⁹ in fine vt volūt qui-
dā. Alijs vō videt q p hoie nō accētuet in fine: vt Va-
nitates vanitatū dixit ecclesiastes. s; pro libro accētua⁹
in fine: vt In ecclesiaste ita legit. z hoc magis mibi pla-
cet. Tñ vide qz pōt declinari hoc ecclesiaste h⁹ ecclesia-
stes: z tūc cū declinatio sit greca accētua⁹ semp in fine:
vt Verba ecclesiastes: sicut pentbecoste costes. costē.

Ecclasticū libru iesus fili⁹ syrach nepos iesu sacerdotis
magni hierosolymitani cōposuit: qui liber apud latinos
ppter eloquiū similitudinē titulo Salomonis prenota-
tur. Dictus aut ecclesiasticus quia de totius ecclesie di-
sciplina religiose cōuersationis magna sit edictus cura
z ratione. hic apud hebreos reperitur: sed inter apocri-
fos habetur ab eis.

Ecum componitur ab ecce z eum. z ita s̄m ysum declina-

tur accusatiuo eccum eccam eccum. z pluraliter accusa-
tiuo eccos eccas: quasi ecce eos vel eas. z est p̄nomē. s; si-
militer ellum componit ab ecce z illum: quasi ecce illū:
z ita declinat actō ellum ellam: z pluraliter accusatiuo
ellos ellas ecce illum vel illam: vel ecce illos vel illas.

Echinus in hechinus vide.

Eclypsis sis. se. i. defectus solis vel lune vlt alterius rei. In
dictamine vō si fiat defectus dictionis vel orationis di-
citur eclipsis. sed defectus littere vel syllabe non dicit⁹
eclipsis: sed aferesis vel syncopa vel apocopa. vnde ecli-
pticus ca. cum. i. defectiuus: vnde linea zodiaci p quam
sol discurret dicitur ecliptica. Ad hoc enim q sol vlt lu-
na patiatur eclipsim oportet vt in illa linea sit sol z lu-
na. z hinc ecliptico cas. i. eclipsim facere: obscurare. De
hoc etiam dixi in quarta parte in cap. de vitijs annexis
barbarismo z soloecismo. z differt eclipsis ab aposiopesi:
sicut in quarta parte dixi in tractatu de colorib⁹ rbe-
to. vbi egi de aposiopesi.

Eclypticus in eclipsis est: z cor. penul.

Eco idecli. ge. neu. dī ab icō: z dī eco qsi ico son⁹ aeris vel
vallū vel rupiū vlt mōtiū: qsi son⁹ redditū: qz ē imago
z repitatio vocis. Dicūt tñ qdā q eco saxū ē: qd būane
vocis sonū captās vba loquētū imitat. z dī sic qz ad vo-
cē rñdēs alieni efficiūt imago s̄monis: s; poti⁹ z veri⁹ vi-
det hoc euenire a nā locoz sic quallium z h⁹ s̄m Hug.
Quidā tñ scribūt echo cū aspiratiōe. Pap. vō dicit. Est
vox aeris: sonus in silua vel i cauernis resonās. Sap. 17.
Aut resonans de altissimis montibus eco. z accētua⁹ in
fine: z pdu. primam: scribit tñ per vnum c.

Economicus. ab ecomus dicit⁹ economicus ca. cum. penl.
cor. i. dispēsatiū. vñ hec economica ce. i. scia qua instrui-
mur in dispēsatione pprie familie.

Econom⁹ mi. penl. cor. i. dispēsator pprie familie. vñ hec
economia mie. i. dispēsatio talis. z dī econom⁹ ab eco qd
est son⁹ redditū: qz ad ei⁹ sonū z vocē tota familia vō or-
dinari. Uñ poti⁹ dī econom⁹ ab icō qd ē imago vlt signū:
z noma qd ē lex vlt norma qd ē regula. ide iconom⁹. i. s; si-
gnatilis lex vlt regula: qz ad eius signū vlt regulā tota fa-
milia vō dispēsare. Et ide h⁹ iconomia mie. dī s̄m Hug.
Pap. vō dicit. Econom⁹ grece latine dispēsator: dom⁹ mi-
nister: q mō aduocat⁹ dī. Uide etiam in iconomus.

Econtra aduerbiū ordinādi acuit penul. sicut decōtra.

Ecor ecoris oīs generis: quasi sine corde: ab e. z cor. z est
idem quod excors. Uide in excors. Inuenitur etiaz hic
z hec ecoris z hoc ecorde.

Ecquis cōponit ex en aduerbio z quis mutata n. in c. vt
ecquis quasi ecce quis. De hoc etiaz vide in tertia par-
te in tractatu de figura composita nominis: in ca. de syl-
labicis adiectionibus.

Ecubi cōponit ab en z vbi mutata n. in c. quasi ecce vbi.

E ante D

Edaculus la. lum. aliquantulum edax: vorax: ab edax di-
citur. z corri. cu.

Edax. ab edo es est dicit⁹ edax cis. omnis gene. qui multū
z assidue comedit. z cōparat⁹ edax cioz. simus. vnde eda-
citer eius. sime. aduer. z hec edacitas tatis. z pducit pe-
nul. in gto edacis: sed cor. p̄maz vbiq; tam in recto q; in
obliquis Qui. de remedio amoris. Rūpere liuoz edax
iam magnum nomen habemus.

Edecumo as. au. are. i. excerpere. ab e. z decumo as. p̄po-
nit. vñ z Macrobius de saturnalib⁹. Inuenit inqt lo-
cus veterum viroz decumatos ex multis libris.

Eden hebraice dicit⁹ paradusis terrestris: z interpretat⁹ de-
litie. vel edem dicit⁹ p eiden qd est videre. z s̄m hoc pōt
etiam illi loco conuenire. est enī ibi yfius diuinus quo-
dāmodo z deliciosus: z accentuatur in fine.

E dētāt⁹ ta. tū. i. extra dētes: q dētib⁹ caret: ab e. z dētatus
E dēto tas. tauri. tare. in dēto tas. est. (cōponit.
E dentulus la. lum. i. extra dentes. qui dentibus caret: ab
 e. z dens. z vt dicit Grecif. Dente carens edētulus est: s3
 natus habere: qui dentes habuit: nec habet dentes nec
 habebit: est edentatus prior est infans: vetus alter.
E depol. i. p edē pollucis aduer. adiurādi: z acui⁹ in fine.
E dera ab edus di. dē hec edera re. penul. cor. qz edis supra
 lactis abundantiā in escā a veteribus prebebat: vel dicit⁹
 sic ab herco: qz arborib⁹ rependo adhereat. vnde ederi
 nus na. nu3. penul. pdu. qz autē dicit⁹ edera quasi edita
 petens: vel editis herens: etymo. est.
E des edis se. ge. i. dom⁹: z dē ab edo es est: qz p fuit scā ad
 edēdū. In euāge. aut dē de zacharia: qz peryt iter altare
 z edē: z dē h edē. i. tēplū. z scribit⁹ aedes pae diphrbōgū.
E dico cis. xi. ctum. pdu. di. vide in dico.
E dictū cti. ge. neu. i. pceptū: z proprie regū: vel imperatoz
 vnde in Luca. Exyt edictū a cesare Augusto.
E diculus li. dimi. paru⁹ edus. z cor. cu. vñ Aug. i. z. li. de ci
 ui. dei. Ne ai malis q pcpue cauēda sūt mores corrupā
 tur humani: nulla sacra edicula dignū putauerūt: zc.
E difico cas. edes cōponit⁹ cū facio: z dē edifico cas. i. edez
 facio. z hinc edificās tis. z hoc edificū cy. i. ediū effectio
 vel ipsa edes. Et cōponit⁹ vt coedifico cas. reedifico cas.
 Et edifico neutrū cū suis cōpositis: z cor. fi. z edificās
 figure decōposite. ¶ Dic nota dēiam iter participiuz z
 alias dictiones casuales: qz nomē z p nomen cōponunt⁹
 etiā p obliquos: vt aliusmodi: z istiusmodi: z h3. s3 parti
 cipia nō pnt cōponi teste Prif. nisi p nūm: z hoc habent
 a suis verbis: qm vba vim habēt ntōz z nō obliquoz. q
 si aliquod participiū videat⁹ in obliquo casu ad cōposi
 tionē venire: dicēdū ē qz amittit naturā participij: z cō
 positionē trāsit in nomē: vt doctificus. i. doctū faciens:
 ¶ S3 si obyciat⁹ de edificās. Dico qz faciēs nō h3 hanc
 cōpositionē a se: imo a vbo: qz est figure decōposite.
E diliciū. ab edilis dicit⁹ hoc diliciū cy. honoz vel officij
 edilis z bec edilitas tatis. illud idem. z edilicius cia. ciū.
 i. res pertinens ad edilem.
E dilis. ab edes dē hic edilis: huius edilis penul. pdu. i. cu
 stos edis: qz custodiebat de dignitate z officio erariū z ca
 pitoliū: vel curā regis: vel iperatozis: ne morbofa aialia:
 vt capze z porci z h3 intrarēt z aerē ibi corruprent.
E dilitas tatis. in edilicium est.
E dillus li. dimi. paruus edus.
E dissa se. v2bs Mesopotamie quā condidit Nembroth:
 que antea dicta est Areth.
E dissero ris. edisserui edissertū cōponit⁹ ab e. z dissero ris.
 z est edisserere: valde differere: vel apire: narrare: expo
 nere. vnde in euāgelio. Edissere nobis parabolam hanc
 z hinc edisserto tas. frequentatiuum verbum.
E ditio onis. se. ge. i. expositio: ab edo dis. ditū. z dicit⁹ edi
 tio quasi extra datio fm Pap.
E ditus ta. tū. penul. cor. i. altus: vel manifestus: vel natus:
 vel emissus: cōpositus: expositus. z deriuat⁹ ab edo dis. z
 cōparatur editus tior. simus.
E dituus tui. tuo. idem est qd edilis. s. custos edis. z cōponi
 tur ab ede z tueoz. ide edituus quasi edē tenēs z custo
 diens. vnde boni poete dicuntur editui: qz per carmina
 sua fortia facta virozum custodiunt.
E do es. i. comedere. Antiqui dicebant: edo edis edit regu
 lariter. sed postea differētie causa correpta est secūda p
 sona: z pio edis dictū ē es. Et vt in sūma dicat⁹: quecūqz
 voces huius verbi sequunt⁹ secundā personā per forma
 tionez corrupte sunt: sed que formant⁹ a pma psona non
 sūt corrupte. vñ dicit Prif. in. 9. li. Edo es est. est anorma
 lum: tñ in plurali numero seruat regulā tertie coniuga

tionis: edimus editis edunt. Similiter in preterito im
 perfecto z futuro: edebā edā. z in oibus que solēt in hac
 cōiugatione a pma nasci psona: hoc est in tertia psona i
 peratiui modi: edat. z in futuro optatiui: qui est etiā sub
 iunctiui presens: edā edas edat. In oib⁹ vero que solēt
 in hac iugatione a scda nasci psona: corruptā inuenies
 regulā tertie iugationis: es. tñ pdu. quā a scda acceper
 rūt psona seruat⁹ vbiqz: vt es est: este estote: esto essent es
 se. vñ qdā. Sanus vis esse: noli de fructibus esse. Ne mi
 reris si nō vbiqz dēiam faciat: vel defectionē anceps si
 gnificatio. nō solū enī est in vbis: sed etiā in noib⁹ z alyz
 partib⁹ ofonis. qñqz faciūt dēiam: vel accētu: vel littera
 rū mutatione autore. qñqz nō faciūt: bec Prif. Edo ppo
 nit⁹: vt adedo is. it. vel ades adest. i. iuxta vel valde cor
 rodere: vel edere. Itē comedo is. exedo dis. dit. i. corro
 dere vel extra vl valde edere. Vnde exesus sa. suz. pedo
 dis. i. pfecte edere: corrodere: cōsumere. Edo neutrū ē z
 silr cōposita eius oia: p corrodere tñ inueniunt⁹ actiua.
 Itē edo corrupit secundā psonā: z que ab eo descendūt.
 cōposita vero omnia regulariter declinant. quedaz tñ
 ex illis sequunt⁹ qñqz corruptionē z irregularitatem sui
 simplicis: vt adedo ades. facit etiam adedo dis. Itē oia
 cōposita z simplicia faciūt pteritū in edi tñ fm regula
 ritatē sui simplicis z sup. in esum vel estū: z picipia pas
 siui in esus vel in estus. z oia corripit⁹ hanc syllabā e. in
 pnti z qz retinet⁹ litteraturaz pntis. in pterito vō z ab eo
 formatis eandē syllabā. s. e. pducūt. S3 edo edis edidi
 i. manifesto pducit e. vñ vñus. Duz dape vescoz edo: ser
 monē dū loquoz edo. Sepe bibes z edes si dapsiliū co
 lis edes. Itē scias qz edo es est vñ anormalū facit pte
 ritum edi edisti dit. z ifinitiuum esse: z supinū esum vel
 estum: vt actū est: qñqz tñ regulariter iuenitur fm anti
 quos: vt edo edis edit. i. comedo: z tūc silr facit pteritū
 edi z supinū silr esuz vel estum: ifinitiuus tñ facit ede
 re. sed edo edis. i. manifesto facit edidi geminatum: qz
 cōponit⁹ ab e. z do vas. vide in edo edis.

E do edis edidi edere editū ppoit⁹ ab e. z do vas. z ē edere
 dicere: māifestare: emittēre pponere: exponere: parere:
 pferre: pducef: dare. vñ qdā. Edo ppono pario loquoz
 z māifesto. Anormalū fit edo: tertia fūat edo. Inuenit⁹
 ēt apud antiquos edo edis regulare p comedo: sed tūc
 est simplex z facit pteritū edi. vide in edo es est supra.
E dorso sas. i. dorsum scindere: z pcpue ab anteriori pte.
 vñ edorsatus ti. dē equus ab anteriori pte per dorsum
 scissus z cōponit⁹ edorso sas. ab e. z dorsum si.

E duco cas. caui. care. i. enutrire. z pponit⁹ ab e. z duco cas.
 z corripit du. vide in duco cas. vel fm Pap. Educare. i.
 enutrire: istituere: legere. educere vō est ptabere: erue
 re: subuertere. (lis ad edendū: z cor. du.

E dulis. ab edo es ē deriuat⁹ h z bec edulis: z hoc le. i. habi
E duliū ly. i. cibus ab edo es ē deriuat⁹. vñ dicit Pap. Edu
 liuz ab edendo dictuz qñqz p gustatiua cōmestio vel esca
 edulia cibi alimenta aprū ad manducādum.

E dulus li. dimi. paruus edus. edulus etiā dē estoz vel vo
 rator qui multum comedit ab edo es. est.

E dus edi. mas. ge. dē ab edo es. est. qz tener sit z cōmesti
 bilis: z pdu. primam. vide in fascino.

E ante FF

E ffabilis. ab effoz fariis. deriuat⁹ h z bec effabilis z hoc le.
 qd aptū est vt quis loquat⁹ illud. z cōponit⁹ cū in. z dē h
 z bec ineffabilis z hoc le. z ambo comparantur.

E ffamen minis. vide in effamino nas.

E ffamino nas. cōponit⁹ ab ex z famino z mutat⁹ p. in f. z ē
 effaminare idē qd loqui. vñ hoc effamen minis. i. loque
 la locutio. z pdu. penul. in ntō: sed in gtd eam cor.

E ffectiuus na. uum. in efficio cis. vide,

Effeminatoziū ry. dom^o meretricū: et dī ab effemino nas.
Effemino nas. in femino feminas vide.
Efferatus ta. tū. dī mente ferina effect^o sine rōne: ab effe-
 roz aris. fm Papi.
Effero ras. rauri. ratū. rare. i. crudelr agere: vel ferū face-
 re: et deriuat ab efferus ra. rū. fz Dug. dī et efferoz aris. vñ
 dicit Papi. Efferoz. aris. ratus. suz. efferat^o mēte ferā ef-
 fect^o sine rōne. sed efferoz ras. magis est in vsu: et cor. fe.
Effero fers. extuli elatū. ab ex et fero fers: et efferre extra
 ferre: et ppe cadauerū. et efferre. i. extollere: eleuare: sup-
Effer^o: ab ex. et fer^o. cōponit^o (bire. vñ hec elatio onis.
 efferus ra. rū. i. valde fer^o: crudelis: et imāsuē^o. et cor. fe.
Effeta. i. adaptio vel adapire: sicut Marcus euāgelista ex-
 ponit: et accētua^o in fine. Dī et effectus ta. tū. sed aliud si-
 gnificat: et tūc pdu. pe. sed effeta eaz cor. vñ in Aurora di-
 cit. Effeta sic audit: sic homo verba sonat.
Effet^o. Ser^o ta. tū. cōponit^o cū ex. et dī effect^o ta. tū. i. debilis:
 q̄si sine fetu. i. sine fortitudine viriū. fz ppe dī de muliere
 effeta q̄si extra fetū posita: q̄ iā parere nō pōt: et hinc scā
 ē trāslatio: vt ille dicat effect^o q̄ iā euacuat^o est a virib^o: et
Efficacia ab efficax dī hec efficacia cie. i. potē^o (pdu. fe.
 tia: perfectio: vigor: agilitas.
Efficax caxis. ge. ois dī ab efficio cis. et efficax potēs: q̄ nō
 lā difficultatē hz i q̄libet re faciēda: fz eā ad effectū du-
 cit. vñ et cā medicinā dicim^o efficacē q̄ efficit illō pp qd
 data ē. et ppat^o efficax cioz. sim^o. vñ efficaciter cius. sine.
 aduer. et ppoit^o vt inefficax. i. nō efficax. fz q̄ nō pōt deducere
 ad effectū qd itēdit: et silr ppat^o et cor. si. fz Dug. Papi. vñ
 dicit. Efficax effect^o capax: q̄ facile pōt iplere qd vult.
Efficio. ab ex et facio cis. cōponit^o efficio cis. feci. ctū. et e effi-
 cere pfecte facere: q̄si pficere: leuiter adiplere. et ide effe-
 ctus. tus. tui. i. finis rei qd a cā efficit: vt dies ē effect^o so-
 lis. vñ effectiū^o na. nū. qd hz vel pōt hīe effectū et dī effe-
 ctū^o ab efficio cis: qz efficit: vt medicina ē effectiua. sani-
Effigies. ab effingo gis. qd cōponit^o ab ex et fin^o (tatis.
 go gis. dī effigies giei. i. imago. et hinc effigio gias. giau. i.
 effigiē facere: vel effigiē rep̄sentare: et est actiuum.
Effontio tis. tiui. tire. i. venenose loq̄ vel foras emittere. et
 cōponitur ab ex. et fons fontis.
Effoz aris. fatus suz. fari. i. eloqui. et cōponit^o ab ex et for fa-
 ris. et pdu. fa. vel effoz. i. extra vel aperte loquoz.
Effraim filius Joseph dictus ē: qz auxerit eū deus. et ex eo
 vocabulo in linguā nostrā trāstert augmentum.
Effrateus tea. teū. penul. pdu. ab effraim: scribitur per ge-
 minuz ff. Ephrateus ab ephrata per ph. euphrateus ab
 euphrates p eu. ita dicit in historijs in. i. Regū quasi in
 p̄ncipio: et dz granari effrata in penul. et vltima.
Effregi penul. pdu. preteritū de effringo gis.
Effrenatus ta. tuz. dicit^o ab effreno nas. et componit^o ab ex.
 et freno nas. fm Papi. effrenatus dicit^o: qz preceps et pro-
 nus: et sine freno rationis sit.
Effrenis. Grenū cōponit^o cū ex. et dicit^o hic et hec e ffrenis et
 hoc ne. et effrenus na. nū. i. sine freno: et pdu. fre.
Effringo gis. gi. ctū. gere. i. valde vel extra frangere: et com-
 ponitur ab ex. et frango frangis.
Effrons tis. cōmunis ge. i. inuerecundus: sine fronte et si-
 ne verecundia. et dicitur ab ex. et frons frontis.
Effugiū gy. i. fuga: effectus fuge ab effugio gis. dicit^o. Job
 ii. Et effugium peribit ab eis.
Effugus ga. gū. ab effugio gis. et dī effugus penul. cor. i. fugi-
 tiuus: vel extra fugiēs: qui. f. cōtinue et sepe fugit.

E

ante

G

Ega grece: latine dicit^o capra. et est tertia littera a.
Egeator in egens vide.
Egens tis. ois ge. i. necessaria nō habens: vel opus habēs.
 ab egeo eges deriuatur. q̄ autem dicitur egens q̄si sine

gentē vel genere etymologia est.

Egenus na. nuz. pdu. penul. deriuatur ab egeo es. et dicit^o
 egenus. i. egens: inops. pauper. q̄ autē dicit^o egenus q̄si
 sine gente vel extra gentē: etymo. est.
Egeo ges. gui. eo mutata in ui. diuisas. i. nō hīe vel op^o ha-
 bere. et ita differt a carere: qz carere ē nō hīe: fz multoti-
 ens egem^o rei quā habem^o. Egeo pponit^o cū in. et dī indi-
 geo ges. iterposita d. et e. in i. mutata. Egeo cū oibus suis
 cōpositis ē neutru^o: et facit p̄teritū i gui. et caret supi. et cor.
 ge. vñ Posp. Paucoz exigui tps vsus eget. Et fz Papi.
 Egeo illi^o rei: vel illa re: vel illā re dicimus. Et vt dīc
 Papi. Egere et idigere. i. paupertatē pati. necessaria nō hīe
Eger gra. rū. dicit^o ab egeo ges. qz egeat virib^o vel leticia
 .i. tristis vel infirmus. et cōparatur vt eger egrioz rim^o.
 vñ egre egrius rime. aduer. vñ hec egritudo dinis. i. tri-
 stitia vel infirmitas. et hec egrimonia nie. illud idem. et
 egrotus ta. tū. i. eger: fz eger ppe aie: egrotus corpe. Itēz
 eger. i. tristis et infirm^o ad tps: sed egrot^o tm infirmus et
 diu et sepe: sicut iratus et iracūdus differūt. et pdu. e. vñ
 quidā. Ingemit egrotus: qz lāguet corpe totus. Eger
 languescit mentis vitium qz crescit.
Egere pōt eē ifinitiuus de egeo ges. gui. Itē potest eē pre-
 teritum perfectuz de ago agis egi egerūt vel egere: et in
 vtraq; significatione produ. ge.
Egero ab e. et gero ris. pponit^o egero ris. egeffi stū. et e egere
 re digerere: foras emittere: et ppe malā substātiā ven-
 tris p secessū vel anū. et hinc trāslatiue dī pro euacuare.
 Pponit^o et pro vomere: et cor. ge. vñ qdā. Qui bene dige-
 rit: egerit: ingerit est homo sanus.
Egesco scis. inchoatiuū. i. incipio egere: et forma^o ab egeo
 eges addita co.
Egestas ab egeo es. dī. et egestas peior q̄ paupertas: paup-
 tas. n. honesta pōt eē: fz egestas sp est turpis. vñ egestuo
 sus sa. sū. i. egestate et miseria plen^o. Itē egestas pōt esse
 actūs plalis se. ge. h^o nois adiectiui egest^o sta. stuz. et tūc
 deriuat ab egero ris. et est egestas euacuatas vel foras p
 anū missas vel domitas. vñ qdā. Post res egestas mul-
Egestuosus sa. sū. in egestas vide. (tos afflixit egestas.
Egeus egei penul. acuta pater fuit Thesi: postea de^o ma-
 ris factus q̄ in illud se p̄cipitauit. vñ egeū dictū ē ma-
 re illud in quo se p̄cipitauit. et hinc egeus gea. geū. et hic
 egeator toris. i. hortator nauis in mari. ab egeo mari.
Egilopa in egilopium est: et cor. lo.
Egilopicus in egilopium vide.
Egilopiū py. ge. neu. et hec egilopa pe. i. vlc^o vel caro q̄ na-
 scit in angulis oculoꝝ. vñ et Macer de virtutib^o herba-
 rum. Egilopā curat figs cōmasticat illā. vñ egilopic^o ca.
 cum. penul. cor. q̄ talē infirmitatē patitur vel curat.
Egyptiacus dies: in egyptus vide.
Egyptius in egyptus est.
Egypt^o ti. ē qdā regio se. ge. vñ egypti^o tia. tiū. et iterptant^o
 egypty lingua hebraica affligētes: qz afflikerunt pplm
 dei p̄sq; diuio auxilio liberare. et egyptiac^o ca. cu. pe.
 cor. vñ in quolibz mēse dīr duo mali dies egyptiaci: qz
 ab egyptys fuerūt itroducti fm quosdā. Et vt dīc glo.
 sup illud Isa. 19. ca. Tradaz egyptū i manu dñoz crude-
 lium. Multis inqt glosa dñis egypt^o est tradita. P̄rio
 assyrys: postea nabuchodonosoz: tertio ale xādro: ad vl-
 timū romanis. Anthonio et Cleopatra sub angusto supa-
 tis. Caldei crudeliores: romani potētiores. vide i pena.
 Dic nota q̄ in quolibz mēse sūt duo dies egyptiaci: hoc
 est ab egyptys deprehensi. In egypto vo erant pitissimi
 astronomici: et inuenerunt quosdam cōstellationes esse
 nociuas a ctibus hominū in his dieb^o. i. aliq̄ hora horuz
 dieꝝ. et iō notauerūt hos dies: fz nō d̄bet obfuarī: qz scā
 mater ecclesia p̄hibet fidē talibus adhiberi fz quosdā.

Uel dicuntur predicti dies egyptiaci: quod dicitur in illis diebus
 multas plagas in egyptios. et scribuntur in kalendario: non quod
 aliquid sit incipiendum vel desinendum his diebus potius quam in aliis:
 sed ut dei miracula in memoria teneantur: et hoc magis pla-
 tet. Quotus autem dies sit egyptiacus a principio vel a
 mensis fine quolibet mense istis versibus explanatur. Auguriorum
 decies audito lumine clagor. Lingit olus abies coluit co-
 lus: execute gallu. In his duobus versibus sunt duodecim di-
 ctiones duodecim mensibus seruietes. prima pars: et secunda secunda: et
 sic de aliis per ordinem sumpto initio a Januario: ita quod quo-
 ta est prima littera prime syllabe alicuius istarum dictionum totus di-
 es est egyptiacus infra menses cui deseruit illa dictio: compu-
 tando a mensis principio versus fines: et quota est prima littera secunde
 syllabe dictionis: totus dies est egyptiacus a fine mensis versus
 principium computando. ubi gratia. Auguriorum quod est prima dictio de-
 seruit ianuario: quod est prima mensis: et a. quod est prima littera prime syl-
 labe huius dictionis auguriorum est prima littera in alphabeto. g.
 prima dies ianuarii est egyptiacus. Item g. est prima littera secunde syl-
 labe eiusdem dictionis. 7. in alphabeto. et g. septimus dies ia-
 nuarii est egyptiacus: computando a fine versus principium: et sic
 de aliis. Et deinde accipe secundas dictiones per secundo mense fa-
 ciendo sicut: ut dictum est: et sic deinceps: et c.

Egloga ge. dicitur quasi egloga. ega. n. grece: capra latine: logos
 sermo: ideo egloga. i. sermo de capris: vel quasi de rusticis vel
 vilioribus rebus. Uel dicitur egloga. i. caprum sermo: vel per fecundi-
 tatem et turpitudinem materiei: ut apud satyricos: vel quod ibi
 sermo habeatur de capris precipue: ut apud Virg. in bucc. et
 cor. pe. Virg. egloga. 9. Verbenasque adole pingues et ma-
 Egonis. et egona ne. i. seculum: vel ut dicitur (scilicet) scula tburra.
 Pap. Egones penul. pdu. sunt sacerdotes rustici.

Egoceron. Ega quod est capra componitur cum ceron: quod est cornu: et
 dicitur egoceron ontis. quod dicitur aial quod alio nomine dicitur capcorinus:
 et potest dici per eodem aiali egoceron vel egoceros: et acuit in
 fine. vnde quod dicitur. Est tibi saturne domus egocerotis et vrne.

Egommet. i. ego et non aliter. vnde dicitur Priscianus. in. 13. li. de casibus pro-
 minis. Dicendo: ego dico vel possus et solus: et cum alio itelli-
 gitur: solet tamen met addita plerumque significatiua vel discretio-
 nes ostendere: egomet. i. ego et non aliter. Necnon egoipse vel
 egometipse. Et scias quod syllabica adiectio imutat speciem:
 sed non figuram. vnde egomet est species deriuatiue ab ego. sed fi-
 gure simplicis. De syllabicis adiectioibus autem que adiu-
 guntur pro nobis dictum est supra in tertia parte: ubi agitur de
 figura nominis in ca. de syllabicis adiectioibus in fine.

Egonane. in ego egonis exponitur.
 Egre aduer. i. difficulter: acerbe secundum Priscianum.
 Egregior eris. egressus suus. i. exire: extra gradi. et componitur
 ab e. et gradior deris. vel egregior dicitur de vno loco ad
 alium locum exeo.

Egregi. ab e. et grex componitur egregi a. u. i. nobilis: maxi-
 mus: precipuus: quasi extra gregem aliorum: et per suppletionem pro-
 raat egregi magis egregi egregissimum: et hic egregie ma-
 gis egregie egregissime aduerb. et hec egregietas tatis.
 talis proprietatis. i. nobilitas.

Egreo es. egrui ere. i. esse vel fieri egrui: et dicitur ab ager: et est verbum
 Egreco scis. ichoa. i. incipio egrere: et formatur ab (neutrum).
 egreo es. addita co. fit egreco.

Egrimonia ab eger dicitur hec egrimonia nie. i. tristitia vel in-
 Egrotas. tau. i. infirmare vel frequenter (firmitas).
 ter egrere. L3 eni egreo es. egrui sed versus caret supio. fit
 tamen ab eo egrotas. frequenter quasi ab egrotu supi. et pdu. o.
 Doza. in episto. Quod mihi dabis egrotare volenti.

Egrotus ta. tum. penul. produ. in eger est.
 Eguitrisyllabum preteritum de egeo es.

E ante I

Eiteriectio volentis vnus syllabe est: et ei datus cum de-
 beret minui vna syllaba a toto: sicut omnia faciunt gratia in ius per

dieresim profertur causa differentie: sic
 igitur ei: eide: eisdem: per dieresim profertur secundum Priscianum.

Eia. i. age proprie aduer. hortandi.
 Eiecto ctas. verbum frequenter. i. frequenter eycere: et formatur
 ab eycio cis. eieci. eiectum ctu. u. in o. conuersa.

Eycio cis. ieci. ctu. eycere. i. extra iacere: enellere: euidenter
 iacere. et componitur ab e. et iacio cis. et mutat a. in i. et fit eycio
 cis. et scribitur per duo y. et est prima i. consonans: secundum vocalis. vnde
 dicitur Priscianus. in. 13. li. q. e. propositio in compositione iuenit an-
 te u. et i. loco consonantium positas: ut eueho et eycio is.

Eiulath indie regio sic dicta: eo quod possessa sit ab eiulath fi-
 lio iectam post diluuium secundum Priscianum.

Eiulor. Iulus multum fleuit in morte patris: ideo a iulo et e.
 per compositionem dicitur eiulor laris. latus. sum. i. flere: voce do-
 lore manifestare: voce confusa pro dolore clamare. vnde quod
 dixerunt esse compositum ab e. et iubilus: quod est vox confusa
 pro gaudio: quasi extra iubulum esse: et est eiulari prope feminarium
 Inuenit etiam eiulo las. vnde dicitur Priscianus. Eiulare plorare al-
 ta voce. vnde hic eiulatur tus. tui. i. ploratus vel clamor pro
 dolore confusus. et hec eiulatio onis. ideo quod eiulatus.

E ante L

Eloy et eloe nomina dei sunt apud hebreos: et interpretatur Iel deus
 vel chiros quod est fortis secundum Dug. Priscianus. vo dicit. El deus
 vel fortis dicitur quod nulla infirmitate opprimatur. est autem sed be-
 breos el. primum dei nomen: secundum eloy: tertium eloe.

Elabor beris. lapsus suus. ab e. et labor beris componitur. et est elabi
 valde vel extra labi: euadere: dcurrere: effugere: et pdu.

Elamite penul. pdu. dicitur per se ab elam filio sem. (cit la.

Elate sunt palmarum folia que sursum eleuantur: nec pedet dorsus
 sicut aliarum arborum elate et palmarum sunt productiores rami et
 excellentiores interdum aurei coloris crispantes vel circustan-
 tes: et sp. ad excelsa tendentes: nunquam virore amittunt. Quidam
 elatas abietes dicitur: ita dicitur Priscianus. et secundum hunc dicitur elata: quasi ele-
 uata ab effero fers: et pdu. la. vnde quod dicitur canticorum. 5. vbi dicitur.
 Come ei? sicut elate palmarum. pdu. ibi media de elate. Sed
 hunc non videtur: quod ibi dicitur glo. Alia translatio crines eius abietes:
 abies grece elates vocatur. vnde ibi elate vel elates non est lati-
 num: sed grecum videtur: et ideo multi corripunt hanc syllabam la. ad
 dicitur de elate per rame palme: et per ipsa palma adiectiue
 elatur. tu. et ut dicitur elate est nomen arboris filis palme alti-
 tudine vel folijs. (vnde hec elatio. i. iactantia confidantia.

Elatus ta. tu. i. extra latum quasi eleuatur superbus: ab effero fers.
 Elbidus da. dum. penul. cor. in elbus exponitur.

Elboe in elbus vide.

Elbus ba. bum. siue elbidus da. dum. est color medius in-
 ter nigrum et album: ab albus dictus. vnde elboe: quasi al-
 boe dicuntur vitis vel vire: neque purpuree: neque nigre: me-
 que albe: quas quidam varias appellant.

Eleadaberim hebraice: deuteronium grece quod dicitur liber est.

Eleazar interpretatur dei adiutorium: et pdu. penul. positione.

Electo ctas. i. frequenter elicere: foras emittere. et est fre-
 quentatiuum huius verbi elicio cis. elicui electum ele-
 ctu. u. in o. fit electo ctas.

Electrum ab elios quod est sol dicitur est electros. vnde dicitur hoc ele-
 ctum tri. quod ad radium solis clarius auro argenteoque reluceat.
 Et sunt tria genera electri. vnum genus est gummi quod fluit
 ab arboribus et durefcit in lapide: quod et succinum dicitur. Secun-
 dum genus electri est quod ex auro et argenteo fit: aurum. s. tribus
 partibus: et argenti vna. Tertium est metallum quod naturaliter in-
 uenitur: et precio habetur. Et scias quod Grego. in. 2. homecl. eze-
 chi. exponens illud. De medio eius quasi species electri. dicit.
 In electrum dum auro argenteoque miscetur: argenti ad clarita-
 tem crescit: aurum vero a suo fulgore pallescit. quod g. in vnige-
 nito dei filio nature deitatis vnita est natura humanitatis in
 qua adunatione humanitatis in maiestatis gloria excreuit.
 diuinitas vero a sui fulgoris potentia humanis se oculis.

tēporauit: et sic p̄ illa expositione qualiter nos deus ex
altauit per hoc q̄ humana nā clarioz facta est: quasi per
aurū creuit argētū: et qz diuinitas a fulgore suo n̄ris est
aspectib⁹ tēporata: q̄si aurū nobis palluit: argētū excre
uit q̄si electrū. ergo in igne ē de⁹ hō factus in p̄secutiōe.
Electuariū ry. ab electione rerū quibus cōficiū dictū. vñ
de ab eligo eligis dicitur.

Elect⁹ cta. ctū. i. splēdidus: excelsus: clarus: ex alyis elect⁹:
ab eligoz eris. d̄r. vñ hec electio onis: quū q̄s de multis

Elefrōs grece d̄r mōs: et accētuaū in fine. (eligiū.

Elegās tis. ois ge. d̄r valēs: excellēs: nobilis: egregius: de
cens: pulcer: bon⁹. et d̄r ab eligo gis. Bona enī et pulchra
sunt eligēda. et cōparat̄ elegās tior. sim⁹. vñ elegāter ti⁹.
sime. aduer. et h̄ elegātia tie. p̄stātia: excellētia: pulchritu
do: valitudo. et d̄r elegāter vrbane nobilit. et cor. le. p̄dcā.

Elegia gie. in elegus est.

Elegus. a. um. i. miser ra. rus. et d̄r ab eleyson qd̄ ē misereri
vñ viri sc̄i de miseria dicunt̄ elegi. vñ h̄ elegia gie. i. mi
seria: et h̄c elegiac⁹ ca. cū. i. miser vel de miseria cōposit⁹
cor. le. vñ Boe. Et veris elegi fletib⁹ ora rigāt. Elegi ē et
p̄teritū de eligo gis: et tūc pdu. pe. et vt dicit P̄ap. elegia
cū carmē dictū: q̄ modulatio eiusdē carminis miseris
cōueniat: qd̄ metrū stat p̄ vsu heroico: sc̄do p̄timeme
meri: p̄ma heroico: sc̄da dactilica: vt Larmina q̄ quondā
studio florēte pegi. S̄lebilis heu mestos cogoz inire mo

Elemētāris. in elementū vide. (dos.

Elemētū. ab ile d̄r hoc elemētū ti. q̄si elimētū: qz de⁹ p̄ lo
co de nihilo creauit ile: et ex ile fecit elemēta: et ex elemē
tis oia alia. vel d̄r elemētū q̄si elicitamētū: qz oia ex ele
mētis elicitā sūt et extracta. vel d̄r elemētū: q̄si eleuamē
tū: qz vñ sup aliud est eleuatū. s. aq̄ sup terrā: aer super
aquā: ignis sup aerē. vel elemētū q̄si elimētū: qz oia aia
lia alunt̄ i elemētis: qdā i terra: qdā in aq̄: qdā i aere: q̄
dā etiā viuētia in igne. Et nō q̄ elemētū q̄nqz d̄r ip̄s
elemētū: vt terra quā videm⁹ et calcam⁹: et aq̄ quā vide
mus et potam⁹: et sic de ceteris. Q̄nqz ē et ipsuz verū ele
mētū: cui⁹ q̄libz ps ē eiusdē gn̄is cū ip̄o toto: vt elemētū
terra d̄r illud corp⁹ cui⁹ q̄libet ps d̄r terra: et sic de alyis.
sz hoc poti⁹ ad phias ptinet. Et ab elemētū d̄r h̄ et h̄ ele
mētāris et h̄ re. i. res elemēti: vñ qd̄ ptinet ad elemētū. et
qz elemētū ē p̄ma ps corp̄is in cōpositiōe: et vltia in reso
lutiōe: ide ē q̄ quodā mō loquēdi: q̄qd ē p̄ma ps alicui⁹
in cōpōne: et vltia in resolutiōe d̄r elemētū: vt l̄ra est ele
mētū vocis l̄rate: et dictio ē elemētū vocis significati
ue. Et vt dic̄ Damas. i. z. li. ca. iz. Oz sc̄i q̄m q̄tuoz elemē
ta sūt: terra sicca et frigida. aq̄ frigida et hūida: aer hūidus
et calidus: ignis calidus et sic⁹. et silr q̄tuoz hūozes p̄por
tionē hūtes cū q̄tuoz elemētis. Nigra cholera. i. melan
cholia q̄ h̄z p̄portioez cū terra. ē. n. sicca et frigida. P̄ble
gma p̄portioē cū aq̄ h̄z: frigidū ē. n. et humidū. S̄āguis
p̄portioē h̄z cū aere: humidus. n. est sanguis et calidus.
Rubea cholera p̄portioē h̄z cū igne. calida enī ē et sic
ca. Vide et in terra fm̄ Ambrosiū de q̄tuoz elemētis.
Itē vide in estas de q̄tuoz tp̄ibus anni: et in etas. Itē vi
de in mare. Et nota q̄ supiora elemēta sūt mas. ge. vt
ignis et aer. inferiora vō fe. ge. vt terra et aqua. nā supiora
elemēta sunt q̄si mares: et inferiora quasi femine: qz illa
agunt in inferiora: et hec patiuntur in illis.

Elemon grece: misericors latine: fm̄ P̄ap.

Elemosyna. ab elemonia qd̄ ē misericordia: et syna qd̄ ē mā
datū cōponit̄ hec elemosyna ne. i. mādatū misericordie: et
fm̄ hoc scribit̄ per e. in sc̄da syllaba: sz meli⁹ scribit̄ p̄ y.
et tūc d̄r elemosyna ab ely qd̄ ē de⁹: et syna mādatū: inde
elyna q̄si mādatū dei. ip̄e. n. mandauit eā fieri. vñ Lu
cas. Date elemosinā: et oia mūda sūt vobis. Et P̄. quod
paupi dat̄ deo dat̄. Vel d̄r elemosyna ab ely qd̄ ē de⁹ et

moys qd̄ est aqua: ide elemosina q̄si aq̄ diuina. sicut enī
aqua extinguit ignē: ita elemosyna extinguit peccatuz.
Et scias q̄ septē sūt elemosyne corporales: q̄ ptinent̄
in hoc vsu. Visito: potio: cibo: redimo: tego: colligo: cōdo.
Visito. s. infirmū. Poto. s. sitiētē. Libo. s. esuriētē. Redi
mo. s. icarceratū. Tego. i. vestio nudū. Colligo. i. recolliv
go hospite. Cōdo. i. sepelio mortuū. Et septē sūt ele
mosyne spūales q̄ in hoc vsu cōtinent̄. Cōsule: castiga: so
lare: remitte: fer: ora. Cōsule. i. doce ignozātē: et dirige du
bitātē. Intelligit̄ enī i hoc duplex spūalis elemosyna. s.
doctrina et p̄siliū. Castiga delinquētē. Solare. i. solare
tristē. Remitte delinquētib⁹ in te. Fer. i. porta ifirmita
tes alioz et grauamia. Ora p̄ oibus. Et ab elemosyna h̄
elemosynari⁹ nary. et hec elemosynaria rie. et mobilr de
clinatū iuenit̄ elemosynari⁹ ria. riū. Vel elemosyna d̄r
ab elimon grece qd̄ ē misericors latine: ide elemosyna: qd̄
est mīa. vide i sors. Dic pōt q̄ri an de illicite acqui
sitis possit fieri elyna. Ad h̄ d̄z q̄ aliqd pōt esse triplr
acq̄sitū illicite. Uno q̄n id qd̄ illicite acq̄rit̄ ab aliquo
debet ei a quo ē acq̄sitū: nec pōt ab illo retineri q̄ acq̄si
uit illicite: sic ptingit in rapina: in furto: in vsuris. et de ta
libus cū hō teneat ad restitutōez elemosyna fieri nō pt
Alio vō mō ē aliqd illicite acq̄sitū: qd̄ qd̄ ille q̄ acq̄sivit
retinere nō pōt: nec tū debet ei a quo acq̄sivit. qz. s. vñ
i iustitiā accepit: et alter i iustitiā dedit: sic ptingit in si
monia: in q̄ dās et accipies i iustitiā legis diuine agūt. vñ
nō d̄z fieri restitutio ei q̄ dedit: sed debet in elemosynas
erogari: et eadē rō ē in silib⁹ in qb⁹. s. datio et accipio ē i
legē. Tertio mō est aliqd illicite acq̄sitū: nō qz ipsa acq̄si
tio sit illicita: sz qz id ex quo acq̄rit̄ ē illicitū: sic p̄z de co
qd̄ mulier p̄ meretriciū acq̄rit. et hoc p̄pe vocat̄ turpe lu
crū. q. n. mulier meretriciū exerceat: turpis agit et i legē
dei: sz i eo q̄ accipit nō iuste agit nec i legē. vñ qd̄ sic il
licite acq̄sitū ē retineri pōt: et de eo elemosyna fieri. Cir
ca illa vō q̄ p̄ aleas acq̄runt̄ videf̄ eē aliqd illicitū ex iu
re d̄ino. s. q̄ aliqs lucref̄ ex his q̄ re suā alienare nō p̄nt:
sic sunt mīozes: furi: furiosi et h̄z. et q̄ aliqs trahat aliū ex
cupiditate lucrādi ad ludū: et q̄ fraudulenter lucref̄ ab
eo: et in his casib⁹ tenef̄ ad restitutōez: et sic de eo nō pōt
elemosynā facere. Aliqd aut̄ videf̄ eē vlti⁹ illicitū ex
iure positiuo ciuili qd̄ p̄hibz vlr tale lucrū: sz qz ius ciu
le nō obligat oēs: sed eos solos q̄ sūt his legib⁹ subiecti:
iterū p̄ vsuetudinē abrogari pōt: id apud illos q̄ sūt h̄z
legibus astricti: tenent̄ vlr ad restitutionē q̄ lucrant̄: ni
si forte cōtraria consuetudo p̄ualeat: aut nisi aliqs lu
cratus sit ab eo qui traxit eū ad ludū: in quo casu nō te
netur restituere: qz ille qui amisit non est dign⁹ recipere: et
ille q̄ lucratus est non pōt licite retinere tali iure positi
uo durante. vñ debet de hoc elemosynas facere in hoc
casu. Itē nota q̄ ille ludus est turpis et reprobatus v̄pu
ta. qz est cōtra deū et oia iura. vñ p̄pter ludū nullus pōt
aliquid acquirere nec titulū nec bonā fidē habere. In
iustus enī titulus pro nō titulo est habēdus: et malefidei
possessor d̄r q̄ cōtra legū interdicta mercatur.

Elenc⁹ ci. mas. ge. i. titulus libri: qz totū op⁹ illuminet. Un
in euāgelio Luce sic ititulat̄. Elenc⁹ Luce. i. titul⁹. hinc
ēt elencos vocamus p̄ciosos lapides i superficie ornamē
ti: qz illuminat illud. et q̄cūqz p̄ciosi lapides in loco nota
bili ponunt̄ d̄r elenci. vñ Iuuenal. Aurib⁹ extēsis ma
gnos cōmisit elencos. Elenc⁹ et d̄r in dialectica qd̄dā ge
nus argumentatiōis. s. syllogismus et dictiōis. et tūc com
ponit̄ ab en qd̄ ē i. i. cōtra: et lexis qd̄ est sermo vel dictio.
inde elencus. i. cōtradictio. et diffiniē sic. Elencus est syl
logismus cōtradictionis vnius et eiusdem non nominis
solum: sed rei et nois: non synonymi sed eiusdez: et ex his
que data sunt de necessitate accidere: non cōnumerato

quod erat in principio s3 idē: et ad idē silr: et eodē tēpore. hec autē diffinitio magis ad logicum pertinet.

Elephātus. elephon grece dī mōs latine. vñ hic elephan-
tus. ti. et elephas: qđ h3 n. in obligis elephātis phāti. s3 nō
in ntō: et dī a magnitudine corpis sui: qz formā mōtis p-
ferat. vñ hec elephātia tie. qđā spēs lepre: qz sic elephas
est maior oib⁹ alyis aīalib⁹: ita passionib⁹ ceteris h⁹ ma-
ior est. Et scias qđ dī elephātus ti. vel elephātos: et o. mu-
tata in u. dī elephātus ti. Elephas mire castitatis credi-
tur: ita vt si pdat coniugē nulli copulet: iter siluas cōmora-
tur solus. biēnio aut portat fet⁹: nec ampli⁹ q̄z semel gi-
gnit: s3 nec plures: s3 tm̄ vñū. viuit aut trecētis annis: et

Elephas. in elephātus exponit. (cor. pe. elephas.

Elesmot. liber qui dicit exodus. et accētatur in fine.

Eliachim interpretatur resurrectio domini.

Eliades. ab elios qđ ē sol dī h eliades de. fili⁹ vñ nepos so-
lis: et subtracta de. syllaba dicitur hec belias dis. filia vel

Elias dis. in eliaades vide. (nepris solis.

Elicio cis. cui. citū. ab ex et licio cis. cōponit: et ē elicere ex-
trahere extra vocare et deducere. vide in licio cis.

Elicon onis. mas. ge. ē vñū de duob⁹ cacuminib⁹ parnassī
in quo solebat eē olim studiū: et dī ab elicio cis. qz olim
eliciebat inde sapiētia. vñ et elicio dī q̄si eliciēs cūcta: et
est etymo. et inde eliconius nia. niū. derivatur.

Elicon is nidis. fe. ge. dicitur musa que i parnaso habitabat
vel femina illius loci: et dicitur ab elicon.

Elido dis. si. suz. penl. pdu. ab e. et ledo dis. cōponit. et ē eli-
dere valde vel extra ledere. et inuenitur pro tentare.

Eligo gis. egi. ctū. ab e. et lego gis. cōponit: et est eligere excer-
pere: q̄si extra aliqd legere. vñ dī aliqs elect⁹ in ep̄m q
nōdū cōsecrat⁹ ex alyis iā exceptus est. et ide hec electio
onis. et est eligere pprie de duob⁹ ppositis vñū accipe: et
alterū dimittere. nō enī eligit qui nil accipit: vel qui oīa
accipit. vñ qđā spēs cōiūctiōis dī electiua q̄ de duob⁹ p-
positis vñū eligere: et alterū refutare oñdit. Eligo cōpo-
nit vt peligo gis. i. pre alyis eligere: et cor. li.

Elimas iterptat magus: et sic ē nomē maleficioz: et appro-
pari ē elime mago in actib⁹ aploz: et cor. penl. vñ in au-
roza dī. Obstat eis elimas magus vtēs arte recēti.

Elimino nas. nauī. nare. ab e. et limino nas. cōponit: et cor.
li. vide in limino liminas.

Elimo mas. maui. ab e. et limo mas. cōponit: et est elimare
purgare. vñ elimat⁹ ta. tū. i. clarus vl purgat⁹. et elimatiz
aduer. i. clare purgate. et h⁹ elimamētū ti. i. purgamētū:

Elinguis ab e. et lingua cōponit (et pducūt hec oīa li.
hic et hec eliguis: et hoc elingue. i. sine lingua vl mutus.

Elinguo guas. guauī. cōponit ab e. et lingua: et ē elinguare
linguā extrahere vel auferre.

Elyon apud hebreos nomē dei dī: et iterptat excelsus.

Eliotropiū herba nomē accepit: eo qđ estiuo solsticio flo-
reat: et qđ solis motib⁹ folia circūacta puertat. vñ a lati-
nis solsequiū dī: qz solē sequat apiedō florē suum.

Eliotrop⁹ lapis ē viridis coloris sanguineas habēs venas
missus in argētea peluē aq̄ plenā: radios solis in sangui-
neū et obscurū vertit colorē. et ē splēdidus cū ortu et occa-
su solis colorē mutās. in Aphrica iuenit. vide i solsequz.

Eclipsis est quedā metaplastmi figura: de qua supra dixi i
quarta parte in ca. de metaplastmo.

Eliquo quas. penul. cor. in liquo quas. est.

Eliquus qua. quum. i. purus: liquidus vel liquore plenus.
et dicitur ab eliqueo eliques.

Elyzabet. iterptat dī mei saturitas vl dī mei iuramētū.

Elisus. lisus cōponit cū e. et dī elisi⁹ sia. siū. i. valde solut⁹:
vel extra solutionē posit⁹. vñ et elisy in inferno dicūtur
cāpi vbi regescūt aīe btōz fm fabulas poetarū: et dicū-
tur illi cāpi elisy q̄si solutoz: vel quasi extra solutionez

posito. sunt enī ibi cōmorātes beati: et nunq̄ patiunt
dissolutionē. vel dicunt elisy q̄si extra lesionē positi: ab
e. et lesio. s3 enī veritatē sancti qui sūt in vita eterna sūt
elisy. i. extra oēm penā et lesionē positi. Absterget enī dō
omnē lachrymā ab oculis sanctorū: et iā nō erit amplius
illis: neq; luctus: neq; clamor: sed nec vllus dolor.

Elisus sa. sum. penul. pdu. ab elido dis. elisus fm. et ē eli-
sus valde: vel extra: vel euidenter lesus.

Elixū xi. vocat qđ in aq̄ solū decoq̄t. Lixa enī aqua dī eo
qđ sit soluta. vnde mēbra loco mota lixa dicuntur.

Elleborus fluuius ē: et hec elleborus et hoc elleboz: et ē q̄-
dā herba q̄ circa illū fluuiū plurimū nascit. hāc romani
veratrū vocāt: qz sūptū in potu mētē in isaniā deducit.
Est aut elleboz⁹ pabulū nocēs. esca tm̄ ē coturnicū: et ple-
rūq; tempā ad salutez hoīs: et cor. pe. Macer de virib⁹
herbarum. Qualiter elleborus sit nobis accipiendus.

Ellum. in eccum est.

Elluo onis. p geminū l. mas. ge. dī gluto vel leccator: q oīa
bona sua elluit: dissipat: et dispigit. et derivat ab eluo.

Elogiū. logiū vel logos cōponit cū e. et dī hoc elogiū. i. p-
uerbiū et responsus diuinū: et ignominia: et ordo: et textus
carmīnū: et pprie malozū vel criminū: vel text⁹ maloz
gestoz: vel deoz mysteriū. vñ hic elogi⁹ versiculus.

Eloy vel eloe in oly exponitur.

Eloquoz ab e. et loquoz cōponit eloquoz queris. elocut⁹ sū.
et cor. lo. et ē eloq valde vel ornate vl apte: et expedite loq
et māifeste enūciare et oratoris. vñ eloquēs tis. oīs ge.
i. disertus facundus expedite et euidenter loquens.

Eluceo ces. xi. valde vel extra vel euidenter vel pre alyis
lucere: ab e. et luceo luces: et pdu. lu.

Eludiani quidā heretici ab eludio dicti qui dicūt post na-
tūritatem xp̄i Mariam alios filios de viro Ioseph pe-
perisse: et produ. penul.

Elul nō ebull vt qdam legunt fm Bedam dī september.
vel fm alios elul october: et accentuatur in fine. nullus
enim mensis ebull vocat ita qđ b. sit scda littera.

Elumbis. lumbus cōponit cū z. et dī hic et hec elumbis et
hoc elūbe. i. debilis q̄si extra lūbos. i. extra fortitudinē.

Eluo is. elui. tū. cōponit ab e. et luio luis. et est eluere lauare
purgare vel lauādo destruere corrodere vel effundere:
et dissipare. In luio luis vide infra in lra l. in suo loco.

Elutus ta. tū. nomē est: et derivat ab eluo is. et pdu. penl.
et dī elutus mundus madidus insipidus. et cōparat elu-
tus tior. simus. vñ elute tius. sime. aduer. Dora. in ser-
monibus. Irriguo nihil est elutius horto.

Eluuies ab eluo is. dī h⁹ eluuiēs ei. et h⁹ eluuiū uy. et h⁹ elu-
uio onis. i. nimia aq̄z iundātia: vel dstructio ex aq̄rum

Eluuio onis. in eluuiēs vide. (abūdantia. s. diluuiū.

E ante M

Emac vel emas vel emath grece: latine sanguis. et accen-
tuantur hec tria in fine.

Emacitas tis. fe. gen. i. emendi auuiditas: et dī ab emax cis.

Emaculus la. lum. aliquantulū emax. et cor. penul.

Emanceps. manceps cōponit cū e. et dī h⁹ emanceps pis. q
cū pmo fuisset māceps: iā ab illa seruitute et ptate ē libe-
ratus. vñ emācipo pas. pare. i. a fuitute liberare. sed iaz
ioleuit cōsuetudo vt fili⁹ de ptate patris liberat⁹ dicaē
emācipat⁹: s3 seru⁹ a seruitute liberat⁹ dicaē manumis-
sus: s3 pprie pdicta vocabula cōueniāt captis in plio: et i
fuitutē redactis s3 Dug. Pap. vō dīc. Emācipare iuris
ppry dñz statuere: q̄si extra manū. i. ptatē suā facere.

Emancipo pas. in emancipes exponitur: et cor. ci.

Emano ab e. et mano nas. cōponit emano nas. nati. natū. et
ē emanare extra manare ebullire: pcedere: et pdu. ma.

Emanuel hebraice qđ i latio fmōe significat nobiscū dō. s. f.
qz p vginē de⁹ nat⁹ hoīb⁹ i carne appuit: et acuit in fine.

Emarceo es. emarcui. ab e. et marceo es. cōponit v̄bū neu. et caret sup̄io. et ē emarcere euidenter marcere. elāguere.

Emasculo. ab e. et masculus cōponit emasculo las. et ē emasculare: eneruare: debilitare: vel castrare: et cor. penul.

Emath. sanguis grece. idē emathia. i. sanguinolēta ppter

Emaus p̄p̄riū nomē castel. (mlta bella: et acuit in fine. li: qd̄ post nicopolis dictū est: et acuit in fine.

Emax. ab emo mis. dicitur hic et hec emax cis. i. emptor auis: vel qd̄ facile emit: et cōparat. vñ emaciter tius. ad

Emblema matris ge. neu. i. eminēs (uer. et pdu pe. gti. sculptura: vel ornamētū vasoz: vel varietas pauimēti: siue diuersitas coloz in pauimento qui d̄r lichostratos vel frustū auri: vel argēti. vñ p̄rudētī de sicomachia. Sordēt argēti emblemata: et pdu. ble. et cor. ma.

Embolism⁹ mi. mas. ge. i. supaugmētū. vñ hic et hec embolismalis. et hoc le. i. supexcrecēs: vt annus embolismalis d̄r q̄si supexcrecēs. qz supat duos ānos p̄cedentes: vna luatione. Dabz. n. ānus embolismalis. iz. luationes. s. iz. sicut et alij anni cōes. et illā tertiādecimā supadditaz que nullo mēsi tribuit. vide de hoc in epacta.

Emēbris. ab e. et membz p̄ponit hic et hec emēbris. et hoc bre. sine mēbro: q̄si extra mēbra. i. extra fortitudinem.

Ememoz. i. oblitus. et cor. me. et est cōmunis ge. ab e. et memoz memoris componitur.

Emensus sa. sum. participium de emetioz tiris. et est emensus: quasi extra mēsus: vel euidenter mensus.

Emeras interpretatur dies. et accentuatur in fine.

Emergo gis. si. sum. ab e. et mergo gis. p̄ponitur. et est emergere extra venire exurgere.

Emeritio. in emeritus vide.

Emerit⁹. merit⁹ p̄ponit cū e. et d̄r emerit⁹ ta. tū. i. iaz extra meritū posit⁹ q̄ nō pōt iā mereri et exercere officiū suū: i. mo liberat⁹ et solut⁹ ē a labore officij sui: sicut miles oliz post. lx. ānos nō cogebat militare: s̄z soluebat a labore solito: et dabat ei ager vel villa vel aliud vñ viueret. et tūc erat emerit⁹: q̄si extra meritū positus. qz nihil postea labore solito merebat. vñ hec emeritio nis. tal. p̄petas: vñ tal. liberatio s̄z Dug. p̄ap. et d̄c. Emerit⁹ valde merit⁹ Itē emeriti milites veterani. qz iā soluti a militia sunt. Emerita ciuitas quā postq̄ cesar edificauit: veteranos

Emetioz iris. tit. vñ emēsus sū. ab e. et metio. (ibi p̄stituit. et ē emetioz q̄si extra metioz: vñ euidenter vñ apte metioz

Emicatim aduerbiū. i. splendor ab emico cas.

Emico cas. ab e. et mico cas. p̄ponit. et cor. mi. vide in mico

Emigraneus vermis capitis: vnde et dicimus (micas. dolores capitis emigraneum esse.

Emina ab emo emis. deriuat hec emina q̄dā mēsurā mediū sextariū p̄tinēs ad emēdū vinū vel annonaz: vel d̄r ab emetioz tiris. vel ab emis qd̄ est dimidiū.

Emineo nes. nui. i. extra manere appere supincūbere: sup. stare. vñ eminēs tis. ois ge. et p̄parat eminēs tior. simus. vñ eminēter ti⁹. sime. aduer. et hec eminētia tie. Et p̄ponit emineo cū sup. et d̄r supemineo nes. et cū pre. et d̄r pre. emineo nes. qd̄ p̄ syncopā iuenit p̄mineo nes. Emineo aut p̄ponit ex e. et maneo nes. a. in i. mutata. et cor. mi.

Eminulus la. lū. i. aliq̄tulū eminēs penl. cor. et d̄r ab emi-

Emin⁹ p̄ponit ab e. et man⁹. i. p̄cul q̄si extra (nens. manū: s̄z cōminus. i. p̄pe. a cō. et manus. et sunt aduerbia loci vñ p̄ris. in. is. Eminus et cōminus localia sunt. vnde qdā. Eminus ad lōge: s̄z cōminus ad p̄pe spectat.

Emissarius. ab emitto d̄r emissus sa. suz. vñ. emissari⁹ ria. riū. i. valde ad emittēdū apt⁹: sic sunt cursores regū vel alioz diuitū q̄ frequēter emittunt ad nūcia ferēda. itē hirc⁹ apompei⁹ dicebat emissari⁹. qz emittebat i deser. tū apompei⁹ grece emissari⁹ latine. Itē h emissari⁹ sary. d̄r equus fortis et velox. qz extra alios eligit. et ad equas

mittit ad coitū. idē et admissarius dicit. de capro admissario habet Leui. 16. Itē emissarius dicit p̄cussor gladiatoz: vel flagitioz. et luxurie satelles.

Emissicius cia. ciū. qd̄ sepe et cito in diuersa loca emittitur vt oculus. et deriuatur ab emitto tis.

Emo emis emi emptū. et ē emere ex alieno meū facere. i. dare suū. et alienū accipere. Emo p̄ponit vt adimo mis. ademi adēptū. i. auferre coemo mis. coemi coēptuz: q̄si fil emo. vel cū alio emo. ex con. et emo emis. Itē dirimo mis. i. videre: seperare. eximo mis. i. auferre vñ extrahere. perimo mis. pemi. i. occidere: redimo mis. redemi redēptū. i. liberare. Emo emis. cū oib⁹ suis p̄positis ē acti. uū. et cor. e. in p̄senti. s̄z in p̄terito pdu. Qui. epist. Turpiter igenuū munera corpus emūt. p̄posita tñ e. i. p̄nti mutant in i. cor. Itē oia faciūt p̄teritū in emi. et supinū i emptū. et habet p. in supino cā euphonia: deberet. n. formari a p̄terito emi. i. mutata in tū. vñ dicit p̄ris. in. io. li. Emi emptū facit: qd̄ iō assumpsit p. qz nō pōt m. ante tū. sine p. iueniri causa eufonia: vt sumptus: p̄mptus: comptus.

E Dic nota q̄ circa rem que emitur et vendit triplex defectus cōsiderari pōt. vnus siquidē fm speciem rei. et hunc qdem defectū: si venditor cognoscat in re quā vendit fraudē cōmittit in vēditōe. vñ venditio illicita reddi. Et hoc est qd̄ d̄r q̄ quosdā Isa. i. Argētū tuū vsqz est in scoziā: vinū tuū mixtū est aq. qd̄. n. p̄mixtuz est partē defectū q̄tū ad spēm. Alius aut defect⁹ ē fm q̄titatē p̄ mēsurā cognoscit. et iō siquis sciēter vtaf deficiētī mēsurā in vēdēdo: fraudē cōmittit: et est illicita vēditio. vñ d̄r Deute. 25. Non habebis in sacco diuersa pondera: mai⁹ et min⁹ nō erit in domo tua: nec modi⁹ maior et minor. Et postea subdit. Abominabit. n. dñs eū q̄ facit h̄: et aduersat oēs iustitiā. Terti⁹ defect⁹ ē ex pte q̄litate: puta si aliq̄d aial ifirmū vēdat q̄si sanuz vel p̄ sano: qd̄ siqz sciēter fecerit: fraudē cōmittit in vēditōe. vñ ē illicita vēditio. Et in his oib⁹ nō solū aliqz peccat iniustam vēditionē faciēdo. s̄z et ad restitutionē faciēdā tenet.

Si vō vēditore ignorate aliqz p̄dictoz defectū i re vendita fuerit: vēditore qd̄ nō peccat: qz iniustū facit māl. ter. nō tñ ei⁹ opatio est iniusta: vt ex p̄dictis p̄z: tenet tñ cū ad ei⁹ noticiā puenerit dānū recōpensare emptori. Et qd̄ d̄c̄m est de vēditore itelligēdū ē et ex pte emptoris. Cōtingit. n. q̄qz vēditore credere suā re esse minus preciosam q̄tū ad speciem sicut siqz vendat aurū loco auricalci: emptor si id cognoscat iniuste emit: et ad restitutionē tenet. Et eadē rō est de defectu q̄litate et qualitatis: sicut de defectu speciei substantialis.

Emolale. vas coquinariū sicut caldaria vel coculū. Locula aut d̄r vasa coquine a coquēdo dicta. oia nāqz vasa cā coquēdi parata cocula d̄r fm Is. vñ in. z. Desiderē vbi nos dicim⁹. Hostias coxerūt in emolis et ollis: greci h̄nt. Hostias coxerūt i eneis ollis. Et d̄r emola q̄si imola ab imolādo: qz ibi hostie imolabant. i. coquebantur. vel d̄r emola q̄si enea olla. et tūc ponit ibi m. pro n. et ab olla subtrahatur vnuz l. qz emola cor. penul.

Emolioz liris. tus. sum. valde vel extra moliri acquirere niti ab e. et molioz liris. componitur.

Emolimentū ab emolo lis. d̄r hoc emolimentū ti. p̄pe lucruz molēdini. s. qd̄ habet ex molēdino p̄p̄ moliturā: s̄z ponit p̄ quolibet lucro vel p̄ q̄lqz cōmoditate. Mach. 3. Et qd̄ emolimentuz: qz custodimus p̄cepta eius.

Emozrogus gia. giū. in emozrois vide.

Emozrois emac vel emas vel emath. grece: latine d̄r sanguis. vñ hec emozrois roidis. qdā ifirmitas q̄ aliqz partē fluxū sanguis. vñ emozroissus sa. suz. q̄ tales infirmitates patit. vñ in euangelio dicit. Quia dñs mulierem emozroissam sanauit. i. fluxuz sanguinis patientem: qd̄

etiam emorrogus dicitur. vel dicitur sic: quia sanguinem mingit per urinam. Item emorrogus dicitur quodam serpens quasi sanguinolentus: quia quem mordet totum sanguinem effluere facit.

Emphasis est expositio loquendi. vide in quarta parte in tractatu de coloribus rhetoricis.

Emphiteosis osis. fe. ge. i. melioratio siue dicitur melioratio nis. vnde cum quis dat agrum alicui ut excolat et meliorat illum: iste dat agrum in emphiteosis: et ille accipit in emphitheo- sim: et videtur positum ab en. quod est in. et phitos. quod est fides: et thesis quod est positio quasi in fide positio: et ideo hic et hanc emphi- theota vel emphitheotica: quod est accipit in emphiteosim: et emphiteoticus ca. cum. quod pertinet ad emphiteosis et hanc em- phiteoticiarius ry. vel emphiteoticiarius ria. riu. id est quod est phi- theotica vel emphiteoticus.

Emphiteoticarius in emphiteosis est.

Empicus sic dicitur Pap. Empici dicuntur illi quibus collectio facta est in pulmone: vel torace et crepuerit: et sanuerit unde sunt saniosi. Empicus est dicitur spiritus sanguinem et pdu. pe. vnde ma- cer de betonia. Empicos tussimque iuuat: suspiria sedat.

Empireum celum factum fuit prima die cum angelis. vnde dicitur Stra- bus. In principio creauit deus celum et terram. Celum igitur non visibile firmamentum hanc scriptura appellat. Sed empireum. id est igneum vel intellectuale quod non ab ardore: sed a splendore dicitur: quod sta- tum factum repletum est angelis. Celum igitur in quo posita sunt luminaria: non in principio: sed secunda die factum est. Sed qui potest an celum empireum sit immobile et incorruptibile: Rursus: quum omnis res determinetur a fine: omnes conditiones celi empirei accipere debent quod pertinet statui bonorum: propter quos factum est. quia illi sunt in plena participatio eterne lucis et eterne et eter- nitatis. ideo decet celum empireum esse lucidum: immobile et incor- ruptibile esse. Est autem celum empireum quoddam corpus principa- liter ordinatum: ut sit habitatio beatorum. hoc magis propter bonos: quorum corpora erunt glorificabuntur: quibus locus est debet esse pro angelos quod loco non indigent: et quia illa gloria excedit in- uestigabilem humanam: ideo est et celum empireum. dicitur autem celum empireum locum contemplationis: non quantum ad necessitatem: sed quantum ad dignitatem: sic et ecclesia dicitur locus orationis. Phi autem hoc celum non cognouerunt: quia nec motui nec visui subiacet. vnde celum empireum ratione investigari non potest: quia quicquid de celis cogno- scimus: hoc est aut per visum aut per motum. Et scias quod celum em- pireum dicitur lucidum: non quia radios emittat sensui nostro visibili- bus: sed quia in natura sua luce habet: eo quod maxime formale est.

Empirici penul. cor. sunt medici: qui solam experientiam siue practicam sectantur vel sequuntur.

Emplastrum stri. dicitur ab en. quod est in. et plastes forma: eo quod super formam morbi inducitur. potest et dicitur iplastrum: sicut dicam

Empozicus in emptorium est. (in energia.)

Empos. empo grece: latine forus: vel mercatum. et hinc hanc et hanc empos ris. id est patiens emptor. Item empos potest esse compositum ab en. quod est in. et protis: et dicitur inde empos quasi impos. id est non potens: cui adimittitur potestas: quasi adempta parte in- minutus: et mutat n. in m. sequente p.

Empticius cia. ciu. i. emptus: vel facilis ad emendum. vnde de seruis empticy dicebantur illi qui in seruitute emebantur: et dicitur ab emo emis.

Emptorium in emptorium exponitur.

Emptorium ab emo emis dicitur hoc emptorium ry. id est locus vbi emittitur: quod et hoc emptorium ry dicitur. vnde Iosephus in. 9. Ad portum nauigare ad emptoria nequaquam pualuit. Et dicitur emptorium vbi que negotiationes exercentur. Item inuenitur hanc emptorium ry. quod deriuatur ab empo grece: quod latine dicitur forus vel mercatum: et dicitur emptorium prope locus iuxta mare vbi negotiationes vel mercationes exercentur. vnde empozicus ca. cum. quod pertinet ad emptorium. hanc emptorica charta dicitur quoddam generum charte: quia in ea merces inuoluuntur cum sit in scripturis minus idolo-

muloz. moles componitur cum e. et dicitur emulor laris. la. (neq.

tus suz. lari. id est diligere. et Cori. ii. Emulor. n. vos dei emu- latio: vel emulari. id est iudicare. Ro. 13. Non in contumacia et emu- latio: et componitur ab e. et malo lis. Item emulari. id est prosequi pro- uicia vel amore. Proverb. 3. Non emuleris bonis malum. et tunc componitur ab e. et molior liris. vnde quod dicitur. Emulor inflat amat iudet ac imitat. Item Ezech. 8. videtur poni pro indi- gnatione vbi dicitur. Erat statutum idolorum ad provocandum emulationem. Ab emulor deriuatur emulus la. lu. id est diligens vel iudus: vel sequitur: vel eiusdem rei studiosus. et in eodem sensu et in eisdem compositis inuenitur demulor laris. vnde demulus la:

Emuctorium ab emugo gis. dicitur hanc emuctori (lu. id est emulus. u3 ry. id est purgatorium. s. ferrum cum quo cadela emungimus: et emuctio cta. ctu. vel emuxus xa. xu. id est purgatus. Exo. 25. Emuctoria quoque vbi de ea que emucta sunt extinguuntur.

Emunxus xa. xu. id est purgatus: et deriuatur ab emugo gis.

E ante N

En. id est in. vide in energia.

Ena. id est vnitas.

Enarro ras. rau. rare. componitur ab e. et narro ras. et est enar- rare euidenter et aperte narrare. vnde hic et hec enarra- bilis et hoc enarrabile.

Encaustum. caustos componitur cum in. vel cum en. quod est in. et dicitur hoc encaustum vel incaustum quasi inustum. s. tinctura scribendi.

Encenia nioz. dicitur initiales vel initia siue noua festa sic dedicatio ecclesiarum: ab en quod est in: et cenon quod est nouus. vnde encenio nias. id est initiare: vel aliquid primo exercere vel i- duere. vnde vestem nouam enceniat quod primo eam induit vel portat. et sicut episcopus ecclesiam enceniat cum eam dedicat. Encenia igitur sic dicitur beatus Hiero. dedicationis templi festiuitas dicebat quod ter legitur dedicatum. Prima dedicatio fuit in autumno quando rex Salomone dedicauit templum decima die septembris. Item quando re- edificatum fuit templum a redeuntibus Babylone: edificatum est in vna duodecima die marty. id est duodecima luna. cum autem An- tiochus epiphane polluisset templum sordibus idolorum: et prophanisset veterem filia eius. Judas machabeus mudauit templum: et re- stituit veterem filia eius in locis suis: et quasi dedicauit illud. 25. die decembris ista dedicatio obseruabatur tempore Christi. vnde dicitur Jo. io. Facta sunt encenia in hierosolymis: et byems erat.

Enciridion. id est liber manualis. et dicitur a cirios quod est manus: et en quod est in. Item enciridion dicitur instrumentum medicorum: sic dicitur: quia manu astringat dum plura contineat ferramenta.

Enclesis. cleo quod est inclinare componitur cum en quod est in: et dicitur hec enclesis sis. id est inclinatio. vnde encliticus ca. cum. id est inclinatio: ut enclitica coniunctio dicitur illa que inclinatur se sub accento precedentis dictiois remittendo suum accentum in illam et inclinatur accentum illi supra se: ut quasi sub accento illi proferatur. vnde enclitico cas. id est sic inclinatur sicut Hug. et fit enclesis in principio et in fine: sicut dixi supra in secunda parte vbi egi de impedimento enclesis.

Encleticus ca. cum. penul. cor. in enclesis exponitur.

Endecas. deca vel decas componitur cum ena: quod est vnitas: et dicitur hec endecas dis. id est yndeci: et cor. penl. in nono et in oblige.

Endecasyllabus ba. bum. id est yndecim syllabarum: ab ende- cas et syllaba.

Endelicia cie. fe. gen. fuit mater fishes. id est aie: et interpretatur intima etas. vel absoluta perfectio: vel delicia sicut calcidium perfecta etas: quasi endos lechia. id est intima etas. sicut Aristoteli absoluta perfectio: sicut Platonem aia mundi.

Endiadis dis. fe. ge. penul. cor. quod dicitur figura de qua dixi in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.

Endogenia. id est na. endogenicus ca. cum. id est nalis. et hic endogeni Endoz grece: aries latine. (ce aduer. id est nalter.

Endromides dis. ab endoz quod est aries dicitur hec endromis: vel endromides. id est vestis villosa de arietinis pellibus facta que iduebantur romani contra frigus: vel endromis dicitur duplex vestis: duplex pallium: forte et villosum et byemale.

Endromis in endromides est.

Eneades. ab enea dñ. hic eneades de. fili' vl' nepos Enece: et qñq; descēderūt ab Enea dicunt eneades: vt romāi: et inde subtracta de. syllaba dñ h' eneades adis. filia vel neptis enee. Itē iueniē h' ene' enei: et ide hic eneides de. et subtracta de. syllaba ab eo qđ dberet dici eneides fit h' eneis dia. i. filia vel neptis enei. sz iā hoc noie magis vti mur p historia facta de enea. et cor. penl. eneades. vñ liber Virgily sic intitulat. Incipit eneis virgily. et cor. pe. eneidis gtūs de eneis: huius eneidis vel eneidos.

Eneator. ab eneu vel es. dñ h' eneator toris. i. cornicē corni crepa: lyricen: lyriciator. s. ere canēs: vel i eneis istris ca: neis eneidis. in eneades vide. et cor. penl. (nens.

Energia ab energumin' dñ. et ē energia vis: et efficacia effectus. vñ Hiero. i. epla ad Pau. ca. y. D3 nescio qđ latētis energie viue vocis act': et i aures discipuli de auzoris ore trāssusa forti' sonat. Energia et dñ agilitas: et rez gestaz aut qñ gestaz sub oculis iductio. Dñ et ai āxietas. vñ Sul gē. Demōes p energiā n̄ credim' illabi aie. Et nō qđ i uenit iergumin' et iergia scriptū p i. et ide valz: qz tātū valet en. apđ grecos quātū in. apđ nos. vñ h' noia greca siue notha qđ p dictā ppōnē hnt i sui ppōne pnt scribi: et scribunt idifferēter mō p en. mō p in. vt encaustū et icaustū: entimema vel itimema: emplastrū vel iplastrū: energumin' vel iergumin': energia vl' iergia: et sic i p silib': sicut dicit Du. tractās de erge. Vel dñ energia iterioz labor: vl' iterioz opatio ab en qđ ē i: et erge qđ ē opatio vl' labor.

Energumin' dñ ab en qđ ē in: et erge qđ ē opus vel labor: et mene qđ ē defect' vel luna. ide energumin'. i. demoniacus a demone possessus et vexat'. et dñ sic qñ iefficax: nō laborās: nō operās: sz in ope deficiēs: vel en. sit augmēta riuū: qz singulis lunatiōib' valde mēte laborat. vel energia dñ vis vel fortitudo: mene luna: ide energumin' fortis in luna: vt sūt lunatici. vl' en. i. in. erge. i. labor: mene. i. defect': noys. i. mēs. ide energumin' qñ laborās in corpore: deficiēs i mēte. vid' i energia: et cor. mi. energumin'.

Eneruis. neruus cōponit cū e. et dñ hic et hec eneruis et hoc enerue. i. sine neruis: solutus: debilis: effeminatus. et dicitur eneruis quasi sine neruo. i. sine virtute.

Eneruitus. ab eneruis dñ eneruitus: et eneruiter aduer. i. solute: debilitate. vel eneruitus. i. vsq; ad eneruos.

Eneruo uas. uau. cōponit ab e. et neruo uas. et est eneruare: dissoluere: d̄molire: debilitare: qñ extra neruos ponere. Qui. de reme. Eneruāt aios cithareq;: iociq;: lyreq;.

Eneus nea. neu. penul. cor. in ercus vide.

Engadi indeclinabile accētuaē in fine: locus vbi finit mare mortuū: et interpretatur hebraice fons. i. baptismus vl' oculus celi aut vitulorum.

Enigma ē qđā tropus. quere in q̄rta parte in ca. de tropis. Dug. sic dicit. Enigma matis. ge. neu. ē sermo figuratus: vel obscura locutio siue similitudo vel q̄stio occulta vl' obscura qđ difficile itelligit nisi apiat: vt illud Judicū. De comedēte exiuit cib': et de forti egressa ē dulcedo significans ex ore leonis fauū esse extractū: inde hic et hec enigmatista ste. q vel q̄ obscure et figurat' loquit'. et enigmatiscus ca. cum. i. obscurus ad exponendū: vel q p enigma loq̄. et enigmatico cas. et enigmatifas. i. p enigma loq.

Enigmatista enigmatiste. in enigma vide.

Enigmatifas enigmatifas. in enigma est.

Eniuiero cōponit ab eni et vo: et acuit in penl. et dñ Pap. et Dug. Vide et in verus ra. rū. et ē eniuiero idē qđ certe: coniunctio affirmatiua.

Eniteo es. iui. vbi neutz ē: et caret supio: et ē enitere valde nitere: fulgere splēdere: micare. vñ enitēs tis. pticipiū: et cor. ni. vide et in nitēs. et cōponit ab e. et niteo nites.

Enitor teris. enisus. vel enixus sum. eniti. i. valde niti: vel foras mittere: vel parere: et cōponit ab e. et nitor toris. et

pdu. ni. vnde enitēs tis. participiū ois ge. et tūc pdu. ni. sed quādo descendit ab eniteo: cor. ni.

Enixa. i. conata ad sufficiēdum aliquid: vel partu liberati fm Pap. vide in enitor.

Ennomaticus in ennoyan exponitur.

Ennoyan cōponit ab en. qđ est in. et noys qđ est mēs: inde enoyan. i. in mēte. i. accidēs qđ dñ eē i mēte: qz nullo corporeo sensu cōprehēdit: sz solo itellectu mētis. vel iō: qz per accidētia et formas rerū noticia fit rerū: que a sensu trāssert ad mēte: et iō accidēs dñ esse in mēte: et inde ennoymaticus ca. cū. i. accidētalis. vñ Jfido. accidentales diffinitiones vocat ennoyan. vel ennoymaticas: qz non substantialia: sed accidētalia declarantur.

Ennos iterptat habitator vel pfundū: et acuit in fine.

Ennosigeus. ennos iterptat habitator: a quo et sigeū qđ ē qđā mōs iuxta Troiā: vñ dictus ē Neptūnus annosigeus. i. habitator: sigei illi' pmōtoz i quo habebat tēplūz iuxta Troiā. vel ennosigeus iterptat pfundū silētium. Ennos enī pfunde dñ: sige silētium vel latibulus: et vocat neptun' sica pfūditate maris: et a silētio qđ ē in pfūdo maris. vel ennosige' dñ ab ennos qđ ē habitator: et sicbe qđ ē pfundū: qñ ennosicheus. i. habitator pfundi.

Eno nas. nau. natū. nare. i. euidenter natate vel extra natare. et cōponit ab e. et no. nas. et cor. enatum supinū penul. similiter enato tas. eius frequentatiuum.

Enoth interpretatur edificatio. ipsius enī nomine ciuitatem edificauit Cain filius Adam.

Enodis. nodus cōponit cū e. et dicit hic et hec enodis et hoc de. penul. pducta. i. sine nodo: vel extra noduz.

Enodo das. dau. dare. cōponit cū e. et nodo das. et est enodare. i. exoluere de nodo tollere: declarare: planum soluere: et produ. no.

Enozmis. nozma me. i. regula cōponit cuz e. et dñ hic et hec enozmis et hoc me. s. d̄formis: turpis: inanis: grādis: irregularis: illitteratus: crassus: sine mensura vel forma.

Enos leticie locus interpretatur.

Ens tis. ge. ois pōt esse nomē vel participiū de sum es est.

Ensatus ta. tū. i. ense armatus: ab ensis dñ: et pdu. penul.

Ensicium cy. ge. neu. occisio facta cuz ense: ab ensis dñ.

Ensiculus li. mas. ge. paruus ensis penul. cor.

Ensifer ra. rum. penul. cor. qui fert ensem.

Ensis sis. mas. ge. i. spata. a secando dicitur.

Enteria enteriorum. i. intestina: penul. acuit.

Entheca. theca cōponit cum en qđ est in: et dñ hec entheca ce. i. reposita rei copiosa substātia qñ in theca reposita. vel entheca ce. i. peculiū vel ppriū. vñ enthecarius riarū. et hic enthecarius ry. i. negociator: et pdu. penul. entheca sic apotheca. Inueniē etiaz hec hec theca: de quo dicam in b. qz p̄ma syllaba et secunda aspiratur.

Entimema. timo qđ ē mēs pponit cū en qđ ē in. vl' ena qđ est vnitas: et dñ hoc entimema matis. qđdam gen' argumētatiōis. s. festina p̄clusio. et dñ sic qñ in mēte vnicū: qz in entimemate vnū ex vno ifert: vel pponit ab en. et timos vel time qđ ē mēs: et monos vnū qñ in mēte vnū: qz vna ppositio in mēte retinet vl' taceē. Entimema at est syllogism' ip̄fect'. i. oīo in q̄ nō oib' ppositiōibus antepositis festinata ifert p̄clusio: vt oē aial currit. q̄ ois hō currit. in hac. n. dicta argumētatiōe subintelligit hec ppositio: ois hō ē aial: et nō apponit ibi: qz si apponere p̄fectus esset syllogismus: et pdu. penul. entimema.

Enucleo. ab e. et nucleo as. au. cōponit enucleo. et est enucleare extra testam nucis nucleū deponere: et ponit pro apire enodare: exp̄ire: māifestare: d̄clarare. vñ enucleatus ta. tū. i. apertus: manifestus: enodatus: expedit: declaratus. et cōparat enucleatus tior. tissim'. vñ enucleatum aduer. vel enucleate tius. siue aduer. et cor. nu.

Enulum vide in enim.

Enum. ab es dicitur hoc enim eni. vnde hoc enulus li. di. mi. paruum enim. s. caldarium.

Enūcio as. pponit ab e. et nūcio as. et enūciare valde nūciare: vnde de aliquo nūciare: vnde euidēter nūciare. vnde hec enūciatio onis. et enūciatiua. uū. vnde dicitur i dialectica. oīo enūciatiua est vox significatiua d' eo qd aliqd ē vnde nō ē.

E ante O

E o is. iui. itū. vnde hec itio onis. et h' it' itus. tui. et hoc iter itineris. E o is. pponit cū ab. et d' abeo is. iui. ire. i. ambulare. Itē cū ad: et d' adeo is. i. ad aliqd ire. Itē pponit cū am. et iterponit b. et d' ambio is. i. circū dare et cupe. et ppe bo nozē. Itē cū an et d' anteo is. Itē cū circū et d' circū eo is et d' m. scribi s; nō pferri. Itē cū con et d' coeo is. subtra cta n. Itē cū ex: et d' exeo is. iui. itū. Itē cū inter et d' inte reo is. i. mori. Itē cū itro et d' itroeo is. vnde h' itroit' tus. Itē cū i: et d' in eo is. iui. itū. vnde h' initiū ty. i. pncipiū. Itē cū p: et iterposita d. d' pdeo dis. diui. dire. ditū. Itē cū pre: et d' preeo is. iui. ire. i. an ire. Itē cū pter et d' ptere reo is. iui. ire. i. iuxta ire vnde trāsire. Itē cū p: et d' pereo is. Itē cū ob: et d' oboeo is. Itē cū re: et d' redeo is et iterponi tur d. Itē cū trās et d' trāseo is. Itē cū sub: et d' subeo is. Itē cum venū: et d' veneo nis. i. vedor. Nota. q' eo is. et oia cōposita ab eo sūt neutra: exceptis illis decē. s. adeo: ambio: anteo is. circū eo: in eo: preeo: ptere o: oboeo p pface re et frequēter circū ire: subeo: trāseo: q' oia sūt actiua. Itē oia cōposita ab eo retinent l'aturā sui i simplicis: excepto ambio qd trāsīt ad l'aturā alioz vboz q' rte cōiugatiōis mutādo e. sui simplicis vbiq; i i. vnde v' sus. Ambio suat io retinet vestigia q' rte. Letera sūt i eo q' veniūt ab eo. Itē eo et ei' cōposita oia faciūt pteritū i iui. v' l' y. p syncopaz. et sup. i itū cor. penl. vt in eo in iui v' l' in y in iui. p eo p iui vel pery pitū: et sic de alijs: excepto veneo qd dberet facere venitū s; facit venū: vt venū iui. Itē excipit ambio: qd q' nō suauit l'aturā sui simplicis id pducit penl. ad mo dū alioz vboz q' rte cōiugatiōis desinētū i io et in sup. et i pncipio. vnde Qui. Iussit et ambite circū dare litora terre. In noie tñ v' bali q' rte declinatiōis cā d' rē ad pncipium cor. penl. vt h' ambit' tus. Et attēde q' ambio fac' futuz idicatiui nō i bo s; in am: sic audiā: ambiā bies. si g' inue nit in bo fit s; antigatē. Oia. n. v' ba q' rte cōiugatiōis oliz faciebāt futuz idicatiui i bo et in boz. vnde adhuc in theo logia et i psalmis iuenit partiboz: metiboz. s; h' antigas absoluit: et solū duo v' ba q' rte cōiugatiōis faciūt illō futu rū in bo. s. eo et queo: et cōposita ab eis: excepto ambio. In cōpositis tñ ab eo iuenit et illō futuz q' nō in am: vt in Lu. euāge. Celū et terra trāsibūt v' ba aut mea nō trāsiet et pibit et piet. Itē scias q' pncipiū pntis et pteriti impfe cti t' p' s nascit a pma psona pteriti ipfecti idicatiui modi i oī cōiugatiōe: bā. mutata i ns: vt amabā amās: exceptis in eo desinētib' q' rte cōiugatiōis v' bis q' mutāt bā in ens: vt ibā iens: qbā quies: pteribā pteriēs. h' n. pncipia hnt pobliquos casus p ie. eu: vt iens eūtis: quies queūtis: pteriēs ptereūtis: trāsīēs trāseūtis: ambiēs ambeūtis: re diēs rdeūtis. De h' i finitio ire dixi i. 3. pte i. c. d' gerūdio

E ois eoy grece dicitur sol oriens vel primus splendor aeris clarescentis qui aurora dicitur.

E ois. ab eos eoy d' eois eoy p' mus equus solis: et adiecti ue declinat' eois eoa eoum. i. orientalis.

E oisq; i. intantum s'm p' apiam.

E ante P

Epacta ē numer' inuariabilis dat' anno ad sciendū quota sit luna i kalēdis cuiuslibz mēsis. et d' epacta ab epi qd est supra et aucta qd ē augmētū. i. excessus āni solaris su pra lunare. Cōpotiste. n. notauerūt q' p' mus ann' seculi nullā habuit epactā: qz nō p' cesserat aliqs annus a q' ac

cepisset vndeci. secundus vō habuit illos vndeciz p epa cta q sūt excessus anni solaris supra lunare: vnde sp addē do vndeci formaē epacta. vbi gra. Epacta pmi āni ē nul la: epacta vō scūdi ē vndeci. Addam' g' vndeci et erūt vi gitiduo: q sūt epacte tertij āni. Quib' addam' vndeciz et erūt trigintatria: quoz triginta faciūt vnu embolismuz: et tria remanēt p epacta qrti āni. Est aut embolism' luna tio triginta diez collecta d' excessu āni solaris ad annum lunare. vnde adde vndeci epactis pcedentis anni et bēbis epactā āni seqntis: nisi sūma illa excedat triginta: qz tunc abyce triginta: qz triginta sūt embolism': et qd remanet est epacta illi' anni: et h' vsq; ad decē et nouē ānos. in vicesi mo āno reuertit' ad caput: et ē epacta nulla. et postea por dinē pcedit: sic dcm ē vsq; ad decē nouē ānos iclusiuē. vnde appellat' ciclus decē nouē nalis. Si autē vultis scire quot' sit ann' cicli epactaz: accipite ānos xpi et ipis ad iū gite vnu annū: qz tūc tot' p' cesserat iste ciclus: et a tali sū ma s' trahite decē nouē quotiēs potestis. et quota remā ferit tot' est ann' cicli epactalis. et si nihil remāserit: dci mus non' ann' erit: h' tñ ē v' x; si a kalēdis ianuary vsq; ad kalēdas septēbris feceritis hāc cōputationē: sed si p' kalēdas septēbris vsq; ad kalēdas ianuary p'dictā cō putationē feceritis d' betis addere duos ānos: qz in kalē dis septēbris mutat' ann' epactalis. āni at xpi nō mutāt vsq; ad natiuitatē d' ni: v' l' poti' ad kalēdas ianuary. vnde a kalēdis septēbris vsq; ad natiuitatē d' ni ad sūmā ānoz xpi debem' addere duos ānos. Dug. at sic dicit. Epacta. i. adiectio. Cōpotiste qdā ad cogscēdū quota sit luna i q' l' z feria cōposuerūt duo g' nā nūeros: quoz vnu reglares lu nares: aliō vō epactas vocauerūt. i. adiectōes. et d' ab epi qd ē supra: et thesis qd ē positio: qz reglares ad iucun' lu narib' ad iueniēdū etatē lune. et h' et pōt dicit: alio tñ re

Epactalēsis est spēs scematis: de q dixi supra in (spectu. q' rta parte in ca. de scemate.

E par epatis ge. neu. i. ficatū. et d' ab epi qd est supra: qz su p' ppositū sit. et hinc epaticus ca. cū. penul. cor. qui patit' in epate. et facit gtūs epatis p t. penult. cor. s'm vsum: tñ Dug. facit eparis vel epatis.

E patiaris ria. rium. qd p' tinet ad epar. Plautus. Cum te morbus agitat epatiarius etc. Et dicitur ab epar.

E paticus ca. cū. in epar vide. (in ca. de metaplasmo.

E pentthesis est qdaz spēs metaplasmi: de q dixi i q' rta pte

E phebā ē pma ps adolescētie s'm p' ap. Ephebā et d' iu uenū emines pulchritudo: v' collectio epheboz. et deri uat' ab epheb': v' vt dicit Alexander. Quo pstant pueri loc' est ephebā dictus. et sic ponit' pro ephebian.

E phebian se. ge. et idecli. accētuaē i fine: et d' riuat' ab ephe b'. et ē ephebian loc' p' stitutiōis vbi iuuenes meretrica banē et p' stituebanē. Mach. li. z. ca. 4. Sup hoc pmit tebat et alia. cl. si p' rati ei' cedereē gymnasiū et ephebiā

E phebiolus li. dimi. in ephebus est. (sibi p' stituere.

E pheb'. ab e. et pheb' cōponit' h' epheb'. i. valde lucid'. s. iuuenis pulcher: et iberbis. vnde hic ephebiolus li. dimi. et mobil' pōt dclinari epheb' ba. bū. et ephebiol' la. lū. pe. cor. s; ephebus pdu. penl. Vnde Lucan' i tertio. Grāde uosq; senes mixtis armauit ephebis. Itē in Aurora dici tur. Ecce fugit dicere senex hic pulcer ephebus.

E phi qdam mensura est. s. triū modioz. et acuitur in fine.

E phimera re. qdā piscis q vno die orit' et i eodē mori: ide d' ephimera re. penl. cor. febris simplex et nō molesta: q in vno die affligit hoiez et eodē die perit q' si supra diē n' excedēs: qz vltra vnu diē nō solet durare. et ide h' ephi meris idis. gen' est historie. s. vni' diei digō. vel vni' diei regularis abbreviatio: cōputatio: calculatio. Epimeris et d' tabula manual' vel liber i quo quotidiani act' scri bi solent. et sonat epimeris apud nos diurnū vel quoti

- diānū. Nā qđ latini dicūt diurnuz: greci epimerda dñt.
 Uel dñ ephimeris ab epi. i. supra z merco res. qđ ē dole-
 re. ide ephimeris ridis. dñ tabula vel liber i qb' vsurary
 scribunt denarios quos mutuo dant ad pignora q̄ reci-
 piunt p qđ cognoscāt si lucrant vel nō: z si damnificanē
 dolent super damno qđ ipsis crescit.
- E**phot. ab epi qđ ē supra dñ ephot idecli. vestis sacerdotal'
 qđ latine iterptat supindumētū. erat. n. palliū suphume-
 rale quo tota sacerdotal' ābitio tegebat. z erāt duo gnā
 vnū lineū z simplex qđ sacerdotes hēbāt: aliō ex diuer-
 sis colorib' auro gēmisq; p̄textū: hñs in vtroq; humero
 lapides duos. s. sinaragdinos auro zclusos: i qb' sculpta
 erant noīa patriarchaz: quo olim pōrifices vtebant.
- E**phrata te. penl. cor. ciuitas ē q̄ dca ē betbleē. z nō d3 vlti-
 ma accētuari i ephrata. ide ephrate' tea. teū. penl. pdu.
 Inuenit' ēt effrate' tea. teū. p f. ab effraim. Vide supra i
- E**pi grece latine dñ supra. (effrate' i suo loco i. c. d. ef.
Epiates dñ ab epi qđ ē supra z altes qđ ē p̄mēs. ide epial-
 tes q̄ si supra p̄mēs: qz suo pōdere videt' suffocāt z graua-
 re dormiētē. z ē qđā spēs fāstnatis q̄ p̄tingit i sōnys.
- E**pijata. Epi p̄pōit cū batō qđ ē nauis: z dñ h' z h' epibata
 te. grece qđ latine dñ laic' v' supueniēs. h' nihil h3 nego-
 cy i nauis: s3 nauulo dato i alias terras trāsir' dispōit. z cor.
- E**picaustoriū. epi p̄pōit cū caustos qđ ē icēfuz: z dñ (ba.
 hoc epicaustoriū ry. istm qđ sit sup ignē cā emittēdi fu-
 mū. Itē epicaustoriū dñ locus vnguētoz vbi seyngebāt
 ad ignē: vel vbi vnguēta fiebāt ad ignē. Epicaustoriū ēt
 dñ locus discernēdi causas. z in q̄libet istaz significatio-
 num accipit' cōpetēter in passione sancti Thome.
- E**picenus nā. nū. penul. pdu. i. supra cōe. vñ qđā noīa dñr
 epicena: vt aquila: de quib' dixi in tertia pte in tractatu
 de genere noīum. in ca. de epiceno genere siue p̄miscuo.
- E**piciclus. ab epi. z ciclus qđ est circulus p̄ponit' h' epicicl'
 cli. penl. pdu. i. paruus circulus posit' sup maiorē circu-
 lum: ita vt epicicli centrū sit in linea maioris circuli.
- E**picstasis. stasis qđ stās v' stat' dñ: cōponit' cū epi qđ est su-
 pra z dñ hec epicstasis sis. v' epistasis. nā c. repñtat zima
 grecoz: z ē epicstasis adiectio lre v' syl. sup statū dictōis.
- E**picureus penul. pdu. vide in epicurus.
- E**picurus. epi cōponit' cū curavel cutis: z dñ h' epicurus ri.
 qđā gen' phoz. qz curā sup cutē corpis hēbāt. dicebāt
 enī voluptatē eē sūmū bonū. ignorātes g' aliā eē volupta-
 tē p̄ter carnalē: dimissa aīa tñ corpī curā ipēdebāt. z iō
 dicti sūt epicuri. z ide epicure' rea. reū. vt dic' Du. Ul' s3
 alios epicurei dicti sūt ab epicuro quodā pho amatore
 voluptatis z vanitatis: nō sapīe: quē ipsi p̄hi porcū noīa/
 uerūt pp voluptatez: qz vanitatis z voluptatis amatoz
 nō sapīe: sūmū bonū voluptatē corpis asserēbat: cui' tra-
 ditōes epicurei seq̄bant: vñ dicebāt deū ex puidētia ni-
 hil agere: i mūdo oīa stare ex corpib': aīaz nihil aliō eē
 q̄z corp'. vñ z dixisse ferē. Nō ero postq̄ mortu' fuero.
- E**pic'. ab epos qđ est laus dñ epic' ca. cū. i. laudabilis. Un'
 Martial'. Epica vulgo liricaq; pagia p̄sonaret. videt' tñ
 h' epica poni p dactilico. Dactil'. n. iuēt' ē ad describen-
 da gesta herou: ex qb' p̄secuti sūt laudē. vel epic' cōpo-
 nit' ab e. z pede. i. p̄faic'. p̄t ḡibi legi epica. i. p̄faica.
- E**pidioecsis est quedā figura de qua supra dixi in quarta
 parte in ca. de coloribus rhetoricis.
- E**pidrom'. epi cōponit' cū dromos qđ ē nauis: z est qđdaz
 gen' nauis. z dñ epidromos v' epidrom' velū scde am-
 plitudinis. s. ad puppim. z cor. penul. siue dro.
- E**pifora. epi p̄po. cū foras qđ ē ferre z dñ h' epifora. i. lippi-
 tudo oculo: qñ. s. pellicula supducit' oculo: z pdu. fo.
- E**pigrāma. grāma qđ ē linea v' lra p̄po. cū epi qđ ē supra:
 z dñ h' epigrāma. t̄s. i. supscriptio. s. titul' v' breuis anno-
 tatio coz q̄ diffus' dñr i seq̄nti oge. z epigrāma dñ ēt il-
- la suprascriptio q̄ supponit' tumulo. s. epitaphiū: v' q̄ sup-
 ponit' imagini alic' ad signādūz cui' imago sit: vel ad si-
 gnādū aliquā p̄petatē illi' cui' imago ē. z pdu. penl. epi-
 grāma. vñ Theodolus. Grecoz p̄m' vestigat grāmata
 cadmus. z scribit' per duo m. vt quidam dicunt.
- E**pigrus. epi p̄ponit' cū agros qđ est tract': z dñ h' epigrus.
 gri. i. clauus quo lignum adheret: qz suptrabat.
- B**pilema. lemos. v' lema. grece latine dñ vorago. z p̄ponit'
 cuz epi qđ est supra z dñ epilema tis. i. emplastrū: qz sup
 lema. i. vulneris vel vlceris voragine ponat.
- E**pilēsia sic. est qđā passio sic dca: qz mētē apphēdēs pari-
 ter z corp' possideat. greci. n. apphēsiōē epilēsiā vocāt.
 h' passio dñ caduca: z als lunatio: z morb' comitialis: qz
 apđ gētiles cū comitioz die cuidā accidisset: comicia di-
 cebant: vel qz ex t̄iore vel verecūdie v' repulse in comi-
 cys sepe illū morbū incurrebāt: cui tāta vis est vt hō va-
 lēs cōcidat z spūmet. hos vīl gus lunaticos vocat: qz p
 lune cursuz p̄tingat eis: z hinc epilēsiacus ca. cū. q̄ tales
 ifirmitatē patiē. z epilētic' ca. cū. pen. cor. in eodē sensu.
- E**pilētic' ca. cū. penl. cor. i epilēsia ē. (in. c. d. colo. r̄beto.
Epilog' ga. guz. idē ē qđ reuolutio. vide supra in q̄rta pte:
Epilemas dñ gēma cum in cādida gēma supnigrescit col-
 lor: vñ z nomē h3 ab epi z melan quod est nigrum.
- E**pimēnia. epi p̄po. cū mēne qđ ē defect': v' luna mēsis. z
 dñ p̄lā h' epimēnia orū. i. expēse: v' xēnia: v' tributaz
 dant' p singulos mēses p' defectū lune. i. post nouilunū.
- E**pimane i q̄rta pte vide i ca. de colo. r̄beto. z acui' i fine.
Epinicia orū. dñ festiuitas z grāz actio p̄ victoria p̄habita
 vñ Mach. z. c. 8. dñ. Et cū epinicia agerēt hierosolymis
 z cor. pe. s3 vsū epinicia. z dñ ab epi qđ ē supra z nicos qđ
 ē victoria. vñ dñ ibi i glo. Pro epiniciis legi' i alia editio-
 ne dies victorie: supatis g' hostib' Judas festū celebrat.
- E**piniriō: sic dic' glo. iterlinearis. Paral. i. c. 15. In citharis
 p octaua canebāt epiniriō zc. z iterptat' victori deo triū-
 ph' z palma. p octaua. n. i. p mysterio f̄surrectōis qđ co-
 lebrat' die. 8. canebāt epiniriō. alia lra dic' epinichiō: qđ
 vt dñt iterptat' victori dō palma: v' victoris dī triūph'.
- E**piphanes pdu. penulti. vnde in Aurora dñ. Antiochus
 cornu significatur hoc epiphanes.
- E**piphanā p̄ponit' ab epi qđ ē supra z phania qđ ē appari-
 tio: q̄si epiphania. i. supna apparitio. Ul' dñ ab epi. z pho-
 ne son': inde epiphania. i. supn' son': vel dñ son': qz eo
 die vox p̄ris sonuit de celo: Dic' ē fili' me' dilect'. Uel
 pleni' z clari' sic p̄t dici. Epiphania q̄druplici vocabu-
 lo nūcupat' s3 q̄ q̄druplici miraculo ista dies decorat'.
 Doc. n. die magi x̄p̄s adorāt. Lū. n. x̄p̄s eēt tredecim diez
 magi ad eū stella dūce venerūt. z ide p̄pe dñ epiphania
 ab epi. qđ ē supra z phanos qđ ē apparitio. z qz tūc dñ
 sum stella apparuit: siue ipse x̄p̄s p stellā q̄ desurū vīa
 est magis ver' de' dñrāt. Eadē et die reuolutis. 29. an-
 nis cū iā ānū. 30. attigisset: qz vt dic' Lu. Erat iesus inci-
 piēs q̄si ānoz. 30. hēbat. n. 29. an. z dies. 13. z tūc in quā
 iordane baptizat' ē. z ob hoc vocat' theophania a theos
 qđ ē de' z phanos apparitio v' phonos son': qz de' triū-
 tas tūc appuit: p̄ in voce: fili' i carne: spūs scūs i colūbe
 spē. ipso itēz die āno reuoluto: cū eēt x̄p̄s ānoz. 30. z 13.
 diez aq̄ i vinū mutauit i nuptys. Et iō vocat' betphā-
 nia a beth qđ ē dom' z phanos appitio: qz miraculo scō
 in domo ver' de' apparuit. p̄redcā tria miracula tāgū-
 tur in qđā ātiphōa q̄ cātāt ad bñdict'. Hodie inqt cele-
 sti spōso iūcta ē ecclia: qm̄ in iordane lauit x̄p̄s ei' crimi-
 na: currūt cū muneribus magi ad regales nuptias: z ex
 aq̄ facto vino letāter iuue. Ipsa isup die reuoluto āno
 cū eēt ānoz. 31. z 13. diez satiauit quinq; milia boiūz de
 gnq; panib' sic dic' Beda. z ob hoc vocat' p̄bagiphania
 a p̄bage vel p̄bagin qđ ē bucca vel māducare z phanos

apparitio: et acuit penul. epiphania siue ni.
 Epiphania oru. nueri plalis ge. neu. sunt ornameta equoru:
 ut frena vel pectoralia. Doza. Optat epiphania bos piger.
 optat arare caball. ide epiphianre. i. equu totalr ornare.
 Epiredu. epi coponit cu reda et dr hoc epiredu dy. et dnr
 epiredia proprie parua et minora uehicula.
 Episcop. scopin qd e itedere vl speculari coponit cu epi
 qd e supra: et dr h epi pi. qsi supspeculator et supintedes:
 cura sbditoz gerens. Ul dr ab epi et copos qd e labor: qsi
 suplaboras. s. sup gregu suu. et e nome operis et oneris: vt
 vult pap. fz illd apli. Qui epatu dsiderat bonu op' dsi
 derat: fz nuc magis videt ee honoris qz oneris. Et est q'
 driptit' ordo epoz. s. i p'riarchas. archiepos: metropolita
 nos: et i epos. P'riarcha sum' et pnceps patru iterptat: qz
 pmu. i. aplicu retinet locu: sic p'riarcha roman': atioche
 nus: alexadrin': vide et de b' i p'riarcha. Archieps dr qz
 sum' et pnceps epoz e. Tenet. n. vice aplicu et psidet taz
 metropolitans qz ceteris epis. Metropolitani a mesu
 ra ciuitatu vocat: singul. n. puicys psidet: quoz auctori
 tati et doctrine ceteri sacerdotes subiecti sut. sine qb' reli
 gs epis nil agef licz. sollicitudo. n. toti' puicie ipis omis
 sa e. Qes at supi' assignati ordies vno et eodez vocabulo
 epi noiant: et io puato noie qda vtunt pp distinctione pra
 tis: qua singuli acceperut. Ab eps at deriuat h et b' epal
 et b' le. vn epalr aduer. It e ab eps h epat' tus. tui. et hoc
 episcopiū py. dignitas vl offm epi. et epoz paris. i. epatus
 bre: vl regere. et cor. sco. Uide et i metropolis. Dic pt
 qri an religiosi q pmouent i epos teneant ad obfuatias
 regulares: Ad h' dico q stat' religiois ad pfectoez prinz
 qsi qda via i pfectione tededi. stat' at epal ad pfectioez
 prinet taqz qda pfectois magisteriu. vn stat' religiois
 coparat ad epale statu: sic disciplina ad magisterium: et
 dispo ad pfectoez. dispo at n tollit pfectoe adueniete ni
 si forte qtu ad id i q' pfectoi repugnat: na qtu ad id qd
 pfectoi agruit magis pfirmat: sic discipulo cu ad magi
 steriu puenerit no agruit q sit auditor: agruit tn sibi q
 legat et meditef et magis qz an. Sic igit odm e q siq sut
 in regularib' obfuatys q no ipediart potificalie offm sed
 magis valer ad pfectois custodia: sic e p'netia: paup'as
 et alia h' ad h' remaet religiosus et fact' eps obligat': et
 p'nis ad portadu habitu sue religiois: q e h' obligatois
 signu. Siq vo sut in obfuatys regularib' q offo potifica
 li repugnet: sic e solitudo: silentiu: et aliq abstinete vl vigi
 lie graues: ex qb' ipotēs corpe redderet ad exequeduz
 potificalie offm ad h' seruada no obligat. In alyz tn pt
 dispesatoe vti fz q regrit necessitas p'one vl officij: vl
 pditio hoiz cu qb' morat: p modu quo et plati religio
 nu i talib' secū dispesat. Testm aut nullo: facere pot: qz
 sola dispesatio ei mittit rez ecclesiasticaz q morte fi
 nit: ex q icipit testm valere: ut apls dic ad Heb. 9. Si tn
 ex p'essione d'ni pape faciat testm no itelligit ex p'po fa
 cere testm: fz aplica auctoritate itelligit ee apliata pras
 sue dispesatiois: vt ei' dispesatio possit valer post morte:
 sic dic frater Thomas. vide et i honoro: et acceptio.
 Epifinalimpha. sinalimpha pponit cu epi qd e supra: et dr
 b' epifinalimpha. i. cursus duaz vocaliu i eade syllaba
 et eade dictoe positaz cu collitioe vtriusqz. et dr epifina
 limpha qsi supra sinalimpha: qz pls e qz sinalimpha: plus
 eni e ita duas vocales subtiliare vt pferat fz vnu ipul
 sus qsi i vno sono: ita tn q vtraqz aliqd soni retineat: qz
 ita duas iugere vt altera totu sonu amittat fz Du. bec
 alio noie dr synerefsis fz quosda. vn dic pap. Epifinali
 pha vl synerefsis e aglutatio duaz syllabaz i vna vt ne
 ri p neri. De synerefsi aut dixi supra in q'rtā pte in ca. d
 metbaplasmo. (epictasis in suo loco.
 Epitasis penul. cor. alio noie dr epictasis p ct. vide supra i

Epistiliu pponit ab epi et stilus: et e capitellu qd supponit
 colune: qz supponat stilo colune: vn epistilia dnr qsi sup
 stilos. i. sup colunas. Et scias q tres sut ptes colune. s. ba
 sis. i. fundametu: stilus. s. illud rectu qd sup basim erigit.
 Epistilium vo dicit illud qd stilo superponit.
 Epla dr ab epi qd est supra et stolon qd e missio: qsi supra
 missio: qz supra intetione mittetis gerit offm nuci: vl qz
 epla i dignitate pemiet simplici missioi. Et dscribit sic.
 Epla e ligatio lral' absentis p'one vel absentib' mittetis
 plene significas volutatē. Legatio lral' dr ad d'ria nuci
 qz si p solu nuciū sine lris aliqd itimam' no epla fz qda
 stola. i. simplex missio nomiat. Absenti p'one ponit ad
 d'rias fmonis q ptinet ad pntes. Na et si ca pudoris qz
 pnti eplaz destinam': tn ei no scribim' vt pnti. mittetis
 plene significas volutatē: io subiugit: qz pot qnqz palic'
 ptis subtractione epla d'curtari qd tolleradu est: diu mo
 plene mittetis affect' expmat' et dclaref. Partes vo eple
 a plib' ponit qnqz. s. salutatio: exordiu: narratio: peticio
 et clusio. Et lz ptes sic nalt' ordinent: tn exordiu: narra
 tio et peticio pnt nalt' ordine pmutare: fz si salutatio nec
 clusio. qz illa por sp e: et b' vltima dz ee. Na peticio pre
 poni pot exordio: vt si dicā. Amicitiaz tua rogo qtenus
 equu mihi accomodes vsqz roma: cu oia q habeo sint ex
 posita semp ad tuu bnplacitu et madatu. Silt' narratio
 pot p'mitti exordio: vt si dicā. Sciatis me sine vro auxi
 lio no posse i studio pmanere: qz mihi estis spalis d'ns et
 bnfactor pussim'. Peticio et qnqz narratione anticipat:
 vt si dicā. Rogo d'natione vestra qtin' mihi pecunia tras
 mittatis: qz illa tota qua mecu detuli ia expedi carioze
 bononie tpe psisteti. Quis etiaz epla ex qnqz p'ib' inte
 gref: pot tn ex pauciorib' qnqz stare: sic ex salutatioe et
 narratioe. pot et i sola narratioe vl peticioe stare oib'
 alyz p'ib' relegatis: vn narratioe subtracta non dz peti
 tio remoueri: vl ecouerso. subtrahit tn qnqz salutatio ca
 idignatiois. et tuc tm sufficiut noia p'sonaz. Qnqz tacef
 exordiu: qz rei dignitas p se pz. qnqz narratio: vt i lris p'
 ceptiuus. Interdu peticio: vt frequer i eplis remissiuus
 qnqz clusio: qz comoditas vl icomoditas p se pz: vl qz
 epla e nimis lōga. verutn iuenit q i salutatioe sola qda
 abbas eplaz destinauit in huic modu. B. talis ecclie di
 ct' abbas dilecto i xpo filio. B. bnfactori: bn icipe: meli'
 psequi: et optime terminare. Qd bn fieri potuit qz p ta
 le eplaz volutari mittetis plenarie satisfecit. Doc. n. dr
 eplaris dictaminis vltimu coplemetu. vn vsus. Dic sa
 tis est pars vna due tres qtuoz oēs. Uide in exordium.
 Epistolaz. ab epla dr h et b' eplaris et b' re: qd e eple: vl qd
 ptinet ad eplaz. et b' eplare ris. et b' eplariu liber eplaz.
 Epitaphiu. taphos qd est tumulu vl sepulchru pponit cu
 epi. et dr h' epitaphiu pby. qd supscribit tumulo mortui.
 Epithalamiu. epi ppo. cu talam' et dr h' epithalamiu my.
 .i. car' q fit sup thalamu. i. sposu vl sposa. vn epithalami
 us mia. miu. fz Du. pap. vo sic dic. Epithalamia sut car
 mia nuptiaz: q decantant a scolasticis in honore sposi et
 spose: h' pmu Salomō edidit in laude xpi et ecclie: ex q'
 getiles epithalamiu sibi vedicauerut. Dcm e at eo q in
 thalamis decatef. Diero. i epla ad Paulinu. c. 7. Salo
 mō pacific' et amabilis d'ni mores corrigi: naz docet: ec
 clesia iugit et xps. scāz nuptiaz dulce cait epithalamiu.
 Epithematic'. epi p'oit cuz thesis et dr epithematic' ca. cu.
 .i. supposit' vl apposit'. vn ipe ipe ipm dr epithematico. i.
 appositu: qz appoit. i. iungit cu p' et z' p'ona et z': vt ipse
 lego: ipe legis: ipe legit: ipsi legim' ipsi legitis: ipsi legut.
 Epithetu. epi p'oit cu thesis et dr h' epithetu ti. adiectiuu
 qd lz: qz supponat: fz ppe epithetu dr illud adiectiuu qd
 uenit oi rei alie' maeriei: fz no soli: vt cigni e epithetuz
 albus: corui niger. It e epithetu dr accis qd est p'riu. fz

De E ante P

drūt. Epithetū est qđ uenit oī rei alic^o materiei sz nō so-
li: vt eē nigrū uenit oī coruo sz nō soli. Propriū vō oib^o
vni^o maneriei reb^o z sol^o uenit. vñ epithetō dī qđā figu-
ra cū tale accidēs vl' adiectiuū addit tali rei immediate
sz Dug. De hoc ēt dixi supra i q̄rta pte: in ca. de tropis.

E pithoma maris. ge. neu. vl' epithome mes. acuta vltia. i.
abbreviatio smōis: dī ab epi z thom^o vl' thomos diuisio
p̄cīso: q̄si pfectio smōis. Un̄ Diero. dīc i epla ad Pauli
nū. c. 7. Paralipomenō liber istrī veteris epithome tāt^o
ac tal' ē zc. Dī aut epithoma abbreviatio veteris testamē-
ti: qđ dī istrīm: qz instruit i doctrina fidei z mox. z ponit hic
absolute p abbreviatōe: qz breuiter tāgit p̄missa. Ab
epithoma at dī epithomatic^o ca. cū. i. breuiter dicēs vel
dicit. z epithomoz maris. breuiter loq. vide i Paralip.

E pithimū. epi cōponit cū thimū qđ grece ē flos. z dī hoc
epithimū. i. flos thimi. z ē timbre silis. z dī sic: qz solet
supponi a medicis alijs adiutorijs p̄cedētib^o. vñ epithi-
micus ca. cū. i. occupabile. z epithimū ēt dī thuribuluz.
qđ alio noie dī thimiā materium a suppone thimiā ma-
thū: qđ alio noie dī thuricremulū. vñ dī. Pone thimiā
ma in thuricremulo. z corripit penul. epithimum.

E pilēsis est qđā figura scematis: de q̄ dixi supra i q̄rta pte

E pos grece latine laus. (in ca. de scemate.

E ptimemeris. meris vl' memeris qđ ē diuisio vel ps cōpo-
nit cū hepta qđ est septē: z dī h^eptimemeris q̄si diuisio
sup septimā syllabā: z ē qđā spēz cesure q̄ septima sylla-
ba nālr correpta pducit. Septima dico respectu trium
spōdaicoz pedū: vt h. Tātalus z sene peryt iniuria mē-
se. z fit in p̄ncipio q̄rti pedis siue sup septimā syllabā: vt
dixi. Et p̄ponit cū post z dī h^e postseptimemeris. Vide i
p̄thimemeris. z cor. penl. sz meli^o scribit p b. p̄ma sylla.

E pto onis. i. memoria.

E pudorat^o ta. tū. extra pudorē possit. Vide in pudorat^o.

E pudor^o. ab epudorus: qđ ē pudore plen^o. z p̄ponit vt epu-
dorus ra. rū. i. extra pudorē. i. verēcūdiā impudēs.

E pule. epulū li. i. singulari nūero: z he epule i plali: z sic est
ethoclitū gnē z declinatōe. z dī epulū: q̄si opulum ab
opulētia rez. z dī fm quosdā epulū p corpali. sed epule
laz. p spūali. i. pro refectione scie vel vtutis. vñ Plato in
Thi. Venistis ad epulas besternas. Ab epulū dī epuloz
laris. lar^o. sū. i. epul^o vti. hic v̄balia. z h^o epulatoziū. i. loc^o

E pulo onis. i. epulon^o est. (epulatiōis. z cor. penul.

E pulon^o. ab epuloz laris. dī h^e epulon^o ni. i. gluto epulis de-
dit: q̄ alr dī h^e epulo lonis. vñ Aug. de ci. dei. Epulones
ēt deos ionis parasitos eē dixerūt. z pducit etiā lo.

E pulus. i. lux.

E ante Q

E q̄bilis. ab equo eqs dī h^e z h^e eq̄bilis z h^o le. z p̄ syncopā
h^e z hec eq̄lis z hoc eq̄le. ide eq̄liter: z h^o eq̄litas tatis. z p
cōpositionem ineq̄bilis vel inequalis: inequale: inequa-
litas: ineq̄liter: inequabilitas: inequaliter.

E quanimis. equus eq̄ equū cōponit cuz aius: z dī h^e z hec
eq̄nimis z hoc me. z eq̄nimus ma. mū. i. equi z patientis
ai. z hinc eq̄nimitas tatis. i. ai eq̄tas z patiētia. z cor. mi.

E quarius. ab equus equi hic equarius ry. custos equozū.
z hec equaria rie. similiter.

E ques. ab eqs dī h^e z hec eques eq̄tis. i. miles. vñ h^e z h^e eq̄-
tissa femina equitas. z cor. e. sicut equus substātiū. Un̄
quidā. Et modo vadit eques qui solet ire pedes.

E quester. ab equus dī h^e z hec eq̄ster vl' eq̄stris z hoc stre.
Un̄ poti^o fm modernos h^e eq̄ster hec eq̄stris z hoc stre.
qui vadit i equo. Nach. z. li. ca. ii. Apparuit p̄cedēs eos
equester. Equester etiā fm Pap. sumit p illo q̄ certami-
nib^o medys iteruenit: p quē vtraqz pars equā fidē secta-
tur: z tūc videt dīci ab equus equa equura.

E quidē. i. certe: p̄iunctio approbatiua vl' expletina: sz z alia

De E ante Q

possit eē. z cor. penl. Un̄ in Aurora dī. Nō egdē setōs vt
me saluēt p̄cor illi. z est figure simplicis. Un̄ dicit P̄rif.
in. i6. li. Quidā equidē cōiunctionē p̄positā esse estimās
ab ego z quidem sed errant: simplex enim est. Dier. 33.
Equidem semen iacob z dauid serui mei zc.

E quidiū dy. Equ^o eq̄ equū siue eq̄tas p̄ponit cū dies z fit h^o
eq̄diū dy. idē qđ egnoctiū q̄si eq̄tas diez cū noctib^o. vñ
h^o z h^o eq̄dialis z h^o le. i. egnoctialis. (rus ri. z cor. se.

E quifer^o ri. maf. ge. i. ferus equ^o z siluestris: ab equus z fe-

E qman^o na. nū. q̄ eq̄lr vtraqz manu ad gladiū vl' ad aliō
tenēdū v̄tis. z p̄ponit ab equ^o eq̄ equus z man^o: z cor. ma.

E quinoctiū. equ^o adiectiuū siue eq̄tas cōponit cū nox no-
ctis. z dī hoc egnoctiū ty. i. eq̄litas noctiū cū dieb^o: z fit
bis i āno. i. in festo scē crucis: z idib^o marty. vñ v̄sus. Eq̄
crucis festū dat tpa martīs z id^o. Hoc ē festū crucis qđ
est dcimo octauo kal. octobris dat equa tpa. i. egnoctiū:
qz illa die p̄tingit egnoctiū autūnale. z id^o martīs. i. mar-
ty: dat eq̄ tpa: h^o ē egnoctiū: qz tūc ē egnoctiū v̄nale. Et
est egnoctiū maxia diei artificial^o z noctis adeq̄tio. Ab
egnoctiū dī h^e z h^o eq̄noctial^o z h^o le. z h^o eq̄noctial. lis. taz
p̄parallelo q̄z p coluro i quo fit egnoctiū. Vide i solsti-

E quinus na. nū. penl. pdu. in equus equi est. (tium.

E quipēso fas. saui. fatū. ab equ^o adiectiuū z pēso fas. p̄po-
nit. z est equipēfare eque cogitare vl' eque iudicare.

E quiparo ras cōponit ab equ^o substātiū z paro ras. z iue-
nit in trib^o significatiōib^o. Nā equiparare. i. imitari: vñ
Virgi. in buco. Nec calamis solum equiparas sed voce
magistrū. Itē equiparare. i. eq̄re vel cōparare: vt equipa-
ro hoc illi. i. equo: vel cōparo q̄si oīdo eē equū illi. Item
equiparare. i. parē fieri: vt iste i breui tpe doctozes suos
equiparauit. i. par factus est illis.

E gpolleo. equ^o adiectiuū p̄ponit cū polleo les. z dī egpol-
leo les. z cū valeo: z dī equaleo les. in codē sentit. i. paci-
ficari: p̄ferri: assilari. vñ egpollēs: equalens ge. ois. z ide
equipollentia: equalentia. i. similiū rez equalitas.

E gricia cie. armētū equoz vl' vaccaz. z dī ab equ^o equi.

E quistatium ty. ge. neu. stabulum vbi equi stant. z cōponi-
tur ab equus equi z sto stas.

E quitania nie. dī ab eq̄tate aq̄ cuiusdā flumy: qz fere vndi
qz eā cingit: vel p̄ driū: qz oblique eā cingit: vel dī ab aq̄-
vnde equitanicus ca. cū. aligs de terra illa penul. cor.

E quitatus in equito tas. vide.

E quito tas. i. equū facere: vt eq̄to illi. i. rectuz facio illi. Et
p̄ponit: vt iegto tas. nō recte: nō eq̄ agere: z deriuat eq̄-
to ab equ^o eq̄ equus. Itē eq̄to tas. p̄t eē frequē. hui^o vbi
equo eq̄s: z tūc tātū valet q̄tū frequēter eq̄re: z tūc est
actiuū: z p̄struū cū actō in p̄dictis significatiōib^o. Equi-
to pdu. e. cū sit ibi ae diphthōgus. Itē eq̄to tas. p̄t de-
riuari ab equ^o eq̄: z tunc eq̄tare. i. militare: z sic cor. e. vñ
hic eq̄tatus tus. i. actus eq̄tādī: vel multitudo eq̄tū. Un̄
in Lanti. Eq̄tari in currib^o p̄para onis assimilaui te.

E quiualeo les. cor. va. z exponit in equipolleo.

E quiuocus. vox p̄ponit cū equ^o adiectiuū: z dī equoc^o ca.
cū. qđ vna voce plura significat. Et describit sic equocū
Equiuoca sunt quoz solū nomē est cōe: z sz illud nomē
rō sube est diuersa: vt cū aīal significet aīal veruz z aīal
pictū: nomē est eis cōe solū z rō substātie vtriusqz fm il-
lud nomē ē diuersa. Dicim^o. n. de leone picto in pariete
Ecce terribile aīal. z de aīali vō qđ est leo idez dicimus
equocādo hoc nomē aīal ad vtrūqz. Equiuocatio vō sic
describit. Equiuocatio est eiusdē dictiōis diuersa itērio
siue significatio. Vel fm alios equuocatio est cū diuersē
reruz rōnes in codē noie simpliciter vniunt. In hac aut
descriptiōe res sumit cōiter ad rē z modū significādī.

E quo q̄s. q̄i. q̄re. equū facere: z dī ab equ^o adiectiuū. z cō-
ponit cū ad. z dī adequo q̄s. Itē cū con z dī coequo q̄s.

abiecta n. Itē cum ex r dī exequo q̄s. Itē cum ob r dī obliquo quas. Equo quas. actiuū est cum oib⁹ suis cōpo sitis: r pdu. primam. Nā scribit p ae diphthōgū: s3 eques nomē per e. solā r cor. primā. Unde versus. Ne sis solus eques: tibi me per equum precor eques.

Equoz oris ge. neu. i. mare trāquillū. r dī ab eq̄litate. Unī vsus. Lū fremit esse fretum: mare dicas cum sit amaz. pontus ponte caret: sed ab equo dicitur equoz.

Equule⁹. ab equ⁹ eg dī h equule⁹ lei p quodā tormēto fco ad modū eg s3 Dug. Pap. vō dīc ab equ⁹ eg h equulus vel equuleus dimi. paruus equ⁹: vel genus tormēti.

Equ⁹. ab equ⁹ eq̄ equū dīnat h equ⁹ equi. i. caballus: qz eque currat. vī dī ab equo eq̄s: qz olim qñ eg q̄drigis iū gebant eq̄bant pares forma r siles cursu copulabāt. Et ide h eq̄ eque: r eqn⁹ na. nū. pe. pdu. res eg vī ad equuz ptinēs. r scribit p e. solā: r cor. primā. s3 equ⁹ q̄. quū. scribitur p ae diphthōgū: r sic pdu. primā. vñ vsus. Nō ē dignus equo cui carior ē equ⁹ equo. Miles pūgit equum s3 iudex iudicat equū. Et scribit equ⁹ eg r equ⁹ adiectiuū per geminū u. r amittit u. post q. viz lre tā vocalis q̄ rsonantis. Et scias q̄ noia equoz r gñā sūt diuersa: r diuersis d causis iposita. Equ⁹ nāq̄ ē gñale nomē oīuz equoz: r dī ab equādo vt dcm ē. Caballus dī q̄si cauallus: qz pede cauat terrā: vī qz pedē h3 cauū: vt dextrarius. vel cabo dī equ⁹ castrat. q̄si cauo: r ide caballus q̄si diminutiū. s3 vīllis equ⁹. Dextrari⁹ dī: qz p dextrā ducit. Palafred⁹ dī a passu r leni r freno r ducēdo: qz leni passu p frenuz ducit. r ide dī gradari⁹ a gradu. r describit sic. Gradari⁹ equ⁹ mollis īcessus siue successura īcedēs. Itēz pōt dīci man⁹: qz ad manū nitat r ducat: vī qz māsfuetudie manū sequit. Uered⁹ dī equ⁹ q̄ vebit redā. Badi⁹ dī equ⁹ quasi vadi⁹ a vado dis: qz forti⁹ vadat iter cetera aialia ipe est et spadix quē freneticū vocāt. r dī spadix a color palme: quā siculi spadica vocāt. r ē glauc⁹ q̄ q̄si pictos h3 oculos: r quodā splēdore pfusos. Nā glaucōn album greci dīcūt. et scias q̄ eg nō coeūt cū mīrib⁹: sic nec came li. Unī Arist. in. 8. li. de aialib⁹. Cameli nō cognoscūt matres. q̄dā ciuitate opiebat camele caput: vt eius pullus sup eā saltaret: q̄ coopto mīris capite sup eā saltauit: qui postq̄ de ipa descēdebat añq̄z pplebat coit⁹ momordit īgenitorē r īterfecit eum. Et dī q̄ rex septētriois hēbat equā pulchrā: r pepit equū pulchrū: r rex ille voluit extrahere ab illo r mīre aliquē pullū: r īgeniabat equū saltat sup mīrez suā coopiēdo faciē mīris: r saltauit sup ipsā: r tē discoapiebat facies mīris r cognouit ipsā fugit equ⁹ r eiecit se ab alto r mortuus est. Dec Arist. De nā etiam equoz loquēs s3 i. z. li. etymo. sic dīc. Uuacitas equoz mlra. Exultat. n. in cāpis: odorāt bellū: excitant sono tu be ad plū: voce accēsi ad cursū puocant: dolēt cū victi fuerit: exultāt cū vicerit. Quidā in bello sentiūt hostes: adeo vt aduersarios mortu petāt. aliq̄ et ppos dños rcoq̄ scūt oblici māsfuetudinis si mutent: aliq̄ pter dñz i dorso nullū rciipiūt: īterfcis vī moziētib⁹ dñis. mlti lachrymas fūdūt. solū enī equū post hoiez lachrymari r doloris affectū sētire dīcūt. vñ et in cētauris equoz r hoīuz nā p mixta est. Solēt. n. ex equoz vī mesticia vel alacritate euentū futuruz dimicaturi colligere. vide in musculus.

Equus eq̄ equū. i. rect⁹: iustus. r dī a iusto: qz iustus ex lege est: q̄si ius custodiēs. Equus eq̄ equū ex nā: r ē scribē dū p ae diphthōgū: s3 equ⁹ p aiali p e. solā. Et comparat equ⁹ quoz. quissim⁹. vñ eque qui⁹. sime. aduer. r hec eq̄tas tatis. r equo eq̄s vbi actiuū. r pdu. primā equus adiectiuū: cū scribat p ae diphthōgū: s3 equ⁹ equi: cor. e. Unī qdā. Miles pūgit equū: sed iudex iudicat equum.

E ante R

E ra re. fe. ge. i. pecunia siue moneta. r dīcī ab es eris.

Eradico cas. i. euellere: destruere. ab e. r radico cas. rponitur. vnde eradicans participium ge. oīs. Job. 31. Dia eradicans genimina. r pdu. di.

Eramētū. ab es dī hoc eramētū ti. instrm de ere: sic ferra.

Erariū ry. in es exponit. (mentū de ferro.

Erari⁹. ab era ere dī h erari⁹ ry. i. monetari⁹: r b⁹ eraria. i. monetaria. Vel erari⁹ siue eraria dī quicūq̄ vel q̄cūq̄ opat in ere: r dī ab ere: r erari⁹ ria. riu. qd ad es vel ad.

Erégiōe. i. ex opposito: sic vna regio oppo (eraz pertinet. nī aly vt cōtra eā distinguit. r est qdā irregularis vo cum cōgeries potius q̄ compositio.

Ereus. ab es dī ereus erea erēū: r eneus enea enēū: r i eodem sensu. s3 qd constat ex ere: per ae scribuntur.

Ergasteriuz dīcī ab erge qd est op⁹ r sterion qd ē statio. r dī hoc ergasteriuz loc⁹ vbi aliqd op⁹ fit: q̄si oparia statio. r ergasteriū dī magisteriū qd fit in tali loco. Lbryso. p hoc ipm ergasterium hui⁹ artis apparuit.

Ergastulū. ab erge r stolon qd est missio dī hoc ergastulū li. i. carcer rustic⁹ r loc⁹ dānatōz. s. ad quē rei ligati mittebant r tibi opabant opa sibi iniūcta. Exo. 7. cap. de ergastulo egyptiozuz. Inuenit et qñq̄ p carcere corpis in quo aia in hac vita tenet. q̄si icarcerata. Itēz ergastula dīr vincula r ppedes: q̄b⁹ illi q̄ erant in ergastulis ligabant. Lucan⁹ in. 5. li. Ut pmū fortuna redit seruilia soluit Agmina: p̄feto seuas ergastulo ferro. Exacuere: fm Du. Pap. vō sic dīc. Ergastulū carcer vī loc⁹ vbi dānati marmora secāt aut aliqd opant. Itē ergastulū duz op⁹.

Ergata te. cōis ge. i. operator vel vicin⁹: r dī (aliqd dī. ab erge quod est opus.

Erge grece latine dīcī opus: r accentuat in fine.

Erica. ab vro dī hec erica ce. q̄si yrica: qz ignee sit vtutis.

Ericanus na. nuz. penul. cor. cōponit ab es eris r cano nis. s. qui canit cum ere: idem dīcī erisonus.

Erici⁹ vī irici⁹ dī ab erigo gis. s. aial spinis suis cooptū ide dcm: qz erigit se qñ spinis claudif: q̄b⁹ vndiq̄ p̄tect⁹ est īfidias. Nā statiz vt aliqd p̄senserit p̄s se surrigit: r in globū p̄uersus se i sua recolligit arma: h⁹ prudētia qdaz est: qz vitē ascēdit r vna exacinat: vt acini cadāt sup terrā: tūc supin⁹ volutat se sup illos ita vt acini figant i spinis suis: r sic portat escā filys suis: idē aial ē erinaci⁹ r irinaci⁹. Quidā dīcūt q̄ sūt diuersa aialia. dīcūt. n. q̄ erinacy sunt aialia de cauernis petraz aggregatim pcedētia vt dīcīt Pap. Irici⁹ figurā porcelli lactētis h3: s3 de foris spinosus est. De hoc require in bechinus in b.

Eridanus. i. padus. vide in padus.

Erigo gis. xi. ctū. erigere. i. ex imo surfū regere. r rponit ab

Erinaci⁹ in erici⁹ est. (e. r rego gis. r cor. ri.

Erinis nis. eris grece latine dī lis. vñ hec erinis nis. vī ni dis. i. furia ifernalis: q̄si ad litē r discordiaz nata: r pdu. ri. Unī qdā. Erge notat litem signat erinis idem.

Eripes dis. ge. oīs. q̄ h3 pedes ereos. r rponit ab es r pes.

Eris grece latine dī lis. r sic accētua in fine. Itēz eris est vbu futurū idicatiui modi de sum es est: r cor. primā. Itē eris ē genitiu⁹ h⁹ nois es eris. r sic pdu. primā: qz scribit p ae diphthongū. vñ qdā. Verbu fiet eris: genitiu⁹ dī rison⁹ na. nū. penl. cor. qd sonat cū ere. r rponit (eris. cum es r sono nas. idem r ericantus.

Ereras erari erare dī ab es eris. r est erare linire: p̄p̄rare. Et rponit: vt deero ras. i. auferre: vel valde erare. Inero ras. obero. i. p̄cio. s. ere cōducere. vnde oberat⁹ tā. tū. i. ere cōduct⁹. Unī in vita sancti Martini. Oberatos h3 meos scriptozes p quos tibi mee ineptie publicant. Et oberare ē vndiq̄ ere circūdare. Itē cōponit: vt subero ras. i. latēter p̄cio. s. ere p̄ducere. Et suberare ē sub auro vī argēto vī alio metallo vī alia re es p̄ere. vñ r aurū dī suberatū: qz sub se es h3: q̄si deauratū es. vñ p̄er

- sus. Neq; suberato mēdosum terminat auro.
Erodo dis. si. sum. ab e. z rodo dis. z est erodere extra vel
 valde rodere. z pdu. ro.
Erogo as. gau. gare. i. dare: tribuere: z proprie in elemosy
 nas: z cōponit ab e. z rogo gas. z cor. ro.
Erpica ce. fe. ge. istm rusticoz ad terēdas glebas: z trahi
 tur a bob. vñ dñ erpica q̄si arpica ab arpe q̄d ē rape. vñ
 q̄si arapeta. i. arata petēs. p̄us enī terra arat: z postea er
 picat: z hinc erpicari^o qui erpicā facit vel trahit. et adie
 ctive pōt declinari erpicarius ria. riū. z erpico cas.
Erraticus ca. cum. penul. cor. in erro ras. est.
Error ras. rare. i. exorbitare: q̄si extra rē ire. z h̄c v̄balia. z
 errat^o tus: z h̄c erratū ti. ambo p̄ delicto. z h̄c error rois.
 vñ errone^o nea. neū. i. errore plen^o. Itē ab erro errabun
 dus da. dū. z erratic^o ca. cū. z h̄c z h̄c erratit^o z h̄c le. oīa ī eo
 dē sensu. Erro cōponit: vt aberro ras. lōge a via errare.
 dcerro ras. de alijs errare: vñ vno loco ad aliū errare:
 vel dcerro ras. z inerro ras. valde errare. z pererro ras. i. p̄
 fecte errare: vñ p̄ alia loca errare. suberro ras. sub^o vel
 paz errare. Erro z oīa p̄posita ab eo sūt neu. Et scias q̄
 est duplex error. s. cognitiois z electiois. z sic errāt oēs q̄
 opant malū etiā ex industria vel certā sciētia.
Erro nis mas. ge. i. glibet vagus z instabil. ab erro ras. vñ
 Dorati^o in sermonib^o. Teq; ipz vitas fugitiu^o z erro.
Eruca ce. ab erodo dis. deriuat h̄c eruca ce. modic^o v̄mis
 frōdiū: q̄si eroda. Itē eruca est q̄dā herba: z tūc deriuat
 ab vro ris: q̄si vrica: qz ignee sit v̄tutis: z in cibo sepe sum
 pta veneris incēdiū cōmoueat. z pdu. penul. Qui. Non
 te minus erucas iubeo vitare solaces.
Eructo tas. in ructus est.
Eructuo as. in ructus est.
Erudero ras. rani. rare. i. purgare: rudera eycere: z cōponi
 tur ab e. z rudero vel ruder ris.
Erudio dis. diui. ditū. ab e. z rudio dis. z est erudire istruere:
 q̄si extra rudē vel ruditatem ponere. z cor. ru.
Erugino nas. ab erugo ginis. deriuat erugino nas. penul.
 cor. sic a rubigo rubigio nas. erugie vñ rubigine corūpe
 deuastare. Et p̄ponit: vt erubigio as. derubigio nas. eru
 gio as. drugio as. i. rubiginē vñ eruginē auferre. z sūt acti
Erugo. ab erodo dis. dñ h̄c erugo ginis. i. sāguisuga. (ua.
 Itē erugo vitiū rodēs ferrū z segetes. z nascit hec corru
 ptio ex minutissima pluuiā circa festū scī Joānis. z poni
 tur sepe p̄ amore pecūie. z dñ erugo q̄si erodo: qz erodat
 vñ erugo dñ ab es eris: z h̄c h̄c p̄pe ē eris. vñ dñ erugo q̄si
 eris rubigo: sic ferrugo ferri rubigo: vñ erugie^o nea. neū.
 de erugine ex̄ns. z erugio sus sa. sū. erugine plen^o. z pdu.
 ru. Matth. 6. Ubi nec erugo nec tineā d̄molit. Auroza.
 In terris vbi sunt erugo tineā fures. q̄ aut erugo sit cor
 ruptio segetū dñ ī glo. sup illō Amos. 4. Percussi vos in
 v̄eto vr̄ete: z ī arugine mltitudinē hortoz v̄roz zc. aru
 go ingt. i. rubigo vñ erugo q̄ ap̄d iobel eruca dñ: q̄ ita fit.
 cū nocte ros vñ iber sup teneras spicas cadit īualescēte
 sole v̄tū ī rubeū colorē: z canescūt grana adhuc tenera.
 Aurugo etiā dñ morbus qui in hoīe nascit ex̄ abūdātia
 fellis corrupti: qui corrupit sanguinem z vertit in pallo
 rem: z queq; dulcia vertit in amaritudinem.
Erumna. Rumē cōponit cū e. z dñ hec erūna ne. miseria:
 inopia: calamitas: q̄si extra rumē. i. cibū. vñ erūnosus sa.
 suz. i. miser: paup: inops: sic dicit^o: qz p̄ inopiā miser fact^o
 esuriat z sitiāt: z erūno nas. i. inopē z miserz facere.
Erunt dicēdum est nō erint futuz de sum es est.
Eruo is. rui. rutum. i. euertere: ab e. z eruo is.
Erusco cas. dñ q̄si eruco cas. i. era in vnum colligere: sicut
 numerary faciunt. z dicit^o ab es eris.
Erutus ta. tū. penul. cor. i. extra rap^o vel ereptus: aut euer
 sus. Zach. 3. Torris erutus de igne.

E

ante

S

- E**s eris ge. neu. dñ ab aer: qz sit eiusdez coloris cū aere. vñ
 h̄c erariū ry. loc^o vbi pecunia publica ponit. z dñ ab es
 eris: qz olim p̄us ibi es reponēbat. Es. n. p̄us olim fuit ī
 vsu auro z argēto z ferro nōdū iuētis: ex qbus metallis
 q̄uis postea facta fuisz pecunia: nomē tñ erary p̄māsit
 ab eo metallo: vñ pecūia initiū sūpsit. z qz es v̄tpote p̄us
 iuētū hēbat in vsu cuiuslibz metalli. ide ē q̄ iuenit^o pro
 quolibet metallo gñalr: z scribit^o p̄ae: sed tace^o a.
Esca esce dñ ab edo es ē: z dñ esca: qz eā os cāpiat: z est ety
 mo. Et ide escosus sa. sū. i. escis plen^o: pinguis: crassus.
Escale. ab esca dicitur hoc escale lis. q̄dlibet vas ad escas
 deferēdas vel accipiēdas aptum.
Escaria rie. fe. ge. i. mēsa escis plena: z dicit^o ab esca esce.
Escari^o. ab esca dñ escarius ry. qdā piscis dicit^o sic: qz solus
 escā ruminare p̄hibet. nam aly pisces nō rumināt.
Eschines z Demosthenes fuerūt duo oratores. Eschines
 ipugnauit cām thesifontis: z Demosthenes defendit z
 p̄ualuit. Inuenit etiā echinus echini: z corripit penl. tā.
 Eschines q̄s Demosthenes. De his facit mētōez Diero.
 in eplā ad Paulinū ca. z. Uñ z eschines cū rhodi exula
 ret: z legere^o demosthenis illa oīo quā aduersus cū ha
 buerat mirātibus cūctis atq; laudātibus suspirans ait.
 Quid si ipsaz audissetis bestia sua v̄ba resonātez?
Esco. ab esca dñ esco cas. i. escā tribuere: vñ escis pascere: z
 cōponit: vt adesco cas. i. ad escā vocare: vñ valde escare.
 Inesco cas. i. esca impinguare vel decipere escis.
Esculentus ta. tum. i. pinguis componit ab esca z lentos
 greco q̄d significat plenitudinem. Et cōparat^o esculetior
 tissimus. vnde esculente tius. tissime aduerbium: z hec
 esculentia tie. i. pinguedo: crassitudo.
Esculetum ti. penult. pdu. locus vbi multe crescunt escu
 le: z dicitur ab esculis.
Esculus li. fe. ge. ab esca dñ. Est enī qdā arbor cui^o fructus
 esca est. z vt dicit^o qdā est sorbus vel nespilus fm Dug.
 z fm Pap. est arbor glandifera. z cor. scu.
Esebon accentuatur in fine: z interpretatur cingulum tristi
 tie: vel cogitatio meroris.
Esquilie ab esca z ales cōponit: vt he esq̄lie arū. qdā vic^o
 rome vbi erat v̄stria publica. Uñ Inuenalis. Esquilias
 dictū q̄ petūt a vimine collē. Qui locus dñ hebraice car
 nariū. z dñ ille locus esquilie q̄si alitū esce: qz aues ibi co
 medebāt hoīum cadauera. vñ qdā mons vicin^o dictus
Esquilinus ni. in esquilie vide. (est esquilinus.
Esledum di. genus est vebiculi. Dorati^o. Esleda festi
 vant. z cor. penulti.
Essentia. ab esse īfinitiuo deriuatur hec essentia tie. i. sub
 stantia vel pprietas essendi. vnde hic z hec essentialis z
 hoc le. vnde essentialr eēntialitas fm Dug. Pap. v̄o di
 cit. Essentia substantia: natura: vel eternitas: eo qz semp
 est. Et differt eēntia ab eē: qz eē est actus eēntie. Eēntia
 aut dñ cui^o actus est esse. Subsistētia cui^o actus est sub
 sistere. Substātia cui^o actus ē substare. Hoc aut dupli
 citer dñ: sic in singulis patere pōt. Esse enī est act^o alic^o:
 vt qd est: vt calefacere est actus calefacientis: z est act^o
 alicuius vt quo est. s. quo denominat^o esse: sic calefacere
 est actus caloris. Utrum autē damnati velint non esse
 dicam in infernus: Vide etiam in vnus.
Estas. ab estus dñ hec estas estatis: z est calida z sicca. Et
 scias qz q̄tuor sunt tpa anni: hyems: ver: estas: autūnus:
 Hyems est frigida z humida z p̄uenit cū elemēto aque
 z cū humore flegmatico. Ver aut humidū z calidū ē. z
 cōuenit cū elemēto aeris: z cū humore sanguinis. Estas
 v̄o est calida z sicca: z cōuenit cū elemēto ignis: z cū hu
 more cholere. Autūnus aut frigidus z siccus: z h̄c cōue
 niētia cū elemēto terre: z cū hūore melācholice. Hyems

aut fm quosdā incipit. 9. kalendas decembris. s. in festo clemētis. Uer incipit. 8. kalendas marty. s. in festo sancti Petri. Estas incipit. 8. kalēdas iuny. s. i festo scti Urbani. Autūnus aut initiū sumit. 9. kalēdas septēbris. s. i festo sancti Bartholomei: vel fm alios. 8. kalēdas septēbris. vñ vsus. Dat clemēs hyemē dat petrus ver kathe dratus. Estuat yrban: autūnat bartholomeus. De pue niētia elemētōz ⁊ humoz corpis dixi in elemētum.

Estacula le. dimi. parua estas.

Estifer ra. rum. penul. cor. i. ferēs estatē vel estum: ex estas vel estus: ⁊ fero fers componit.

Estiuus. ab estas dī estiuus ua. unz. ad estatē ptinens. vñ plaliter hec estiuua uoz. dñr loca in nemozib⁹ vbi in estate bestie sub ymbra morant⁹ vt vitēt calozem. vñ estiuo uas. ad ymbzam in estate quiescere. Item ab estas vel estiuus dicitur hic ⁊ hec estiuualis ⁊ hoc le. ad estatē vel ad estiuum pertinens.

Estoz oris. i. vorator: epulo: māducus: māday: ardelio ab edo es est dicit: ⁊ pdu. penul. in grō.

Estrix cis. fe. femina gulosa. ⁊ pdu. stri in grō: ⁊ forma ab estuo as. in estus vide.

Estus. ab vro vris dī h estus stus. stui. q̄st vsus. i. calor: fer uoz. vñ estuosus sa. suz. estu plenus. Et cōparat estuosus stoz. sissimus. vñ estuose sius. sime. aduer. ⁊ estuo as. fer nere: bullire: calere. Et cōponit: vt exestuo as. ⁊ inestuo as. ⁊ est neu. cum suis compositis.

Esurio ris. forma ab esu supino de edo es ē addita rio. ⁊ ē esurire meditari edere: vñ meditatio. ille esurit cui⁹ alius est in patinis. ⁊ inde hec esuries ei. ⁊ cor. u. añ r. Et scias q̄ esurio ris. facit p̄teritū esuriui: vt pz Matth. 25. Esuriui enim ⁊ nō dedistis mihi māducare: qd̄ est cōtra nām vbi meditatio. Verba enim meditatio carēt p̄ teritis: sed dic q̄ esuriui ponit pro famui siue famez habui. de hoc tñ plenius dixi in tertia parte in tractatu de speciebus verboz in ca. de vbo meditatio.

Estus. a passiuo huius vbi edo: qd̄ iuenit in tertia p̄sona: dī estus sa. sum. i. comestus: corrosus. Et cōponit: vt p̄me sus: coesus: abesus: obesus. ⁊ pdu. e.

E ante

Estacula le. penul. cor. est dimi. de etas. i. parua etas. ⁊ scribit per ae diphthongum in prima.

Etas. ab euo dī hec etas etatis q̄si euitas. Etas plerūq̄ dī pro vno anno: ⁊ p̄ septē: ⁊ p̄ cētū: ⁊ p̄ quouis tpe: sic deā. q̄si euitas. s. silitudo eui. Nā euum est etas p̄petua. cui⁹ nec initiū nec finis extrem⁹ noscīt: qd̄ greci vocāt eonas: qd̄ aliqui apud eos p̄ seculo: q̄nq̄ p̄ eterno ponit: vnde apud latinos etas ē deriuatiuū ab euū vel ab esse p̄pter ei⁹ durabilitatē. Et dī etas duob⁹ modis: aut mūdi: aut hoīs. Mūdo aut nō assignant⁹ etates q̄stū ad subam: qz sic in p̄petuū durabit. sed q̄stū ad statū: sic enim trāsibit mūdu: quia p̄teryt figura mundi fm Apostolum. Si gura inquit nō est substantia: ⁊ sic mundus antiquatur ⁊ senescit. Et fm hoc distinguunt mūdi etates metapho rice ad silitudinez etatis vnus hoīs. Variant enim in homie etates fm diuersas notabiles varietates i statu ipsius. vñ p̄ma etas hominis dicitur infantia vsq̄ ad septē annos. exinde vsq̄ ad quatuordecim annos est etas secūda. s. pueritia necdū ad generandū apta: vñ puer dicitur a puritate: qz purus est: necdū lanuginē ⁊ florez genaruz bz. Tertia etas est adolescentia ad gignēdū apta ⁊ adulta: q̄ prozogat vsq̄ ad viginti octo ānos. Que tres etates cōputant⁹ q̄nq̄ pro vna. Quarta est iuuentus firmissima omniū aliaz etatum finiēns in gnquagesimo āno. Quinta ē senioris. i. grauitas: q̄ est declinatio a iuē tute in senectutē nōduz senect⁹: sed iam nō iuuentus: qz senioris etas est: quā greci p̄ bytem vocant. Nam senex

apud grecos nō p̄ byten: s. geron dicit: q̄ etas a gnquagesimo āno incipiēs in septuagesimo āno terminatur. Sexta etas est senectus: q̄ nullo annoz termino finit: sed post illas gnq̄ etates q̄stuncunq̄ vite est senectuti deputat. Seniu aut est vltima pars senectutis durans vsq̄ in finē: dicta: sic qz termin⁹ est sexte etatis s. 3. Dug. ⁊ 35. Etates aut mūdi sic distinguunt. Nam p̄ma etas mundi fuit ab Adā vsq̄ ad Noe. in qua fuit generis humani institutio ⁊ lapsus. Secūda a Noe vsq̄ ad Abraā in qua fuit generis humani destructio per diluuiū: ⁊ renouatio. Tertia ab Abraā vsq̄ ad Dauid: in qua fuit circūcisio ⁊ legis institutio. Quarta a Dauid vsq̄ ad trās migrationē Babylonis. s. iude in babyloniaz: in qua lex floruit sub regib⁹ ⁊ prophetis. Quinta a trās migratione babylonis vsq̄ ad xpm in qua fuit populi captiuatio et liberatio. Sexta a xpo vsq̄ ad finē mūdi: in qua est generis humani redēptio. In septima ergo etate ⁊ vltima venit xps. vñ ⁊ Joānes dicit. Nouissima hora ē. Et Paulus in. i. ad Corin. Scriptū ē in quos fines seculoz detenerunt. Nō tñ opz q̄ eq̄li nūero ānoz etas hūani generis cōpleat. sicut nec etas vni⁹ hoīs: qz vltima etas hoīs q̄nq̄ bz tātū q̄stū omnes p̄me. Nescit enim finis vltime etatis homis siue finis mūdi vt dixi in antichristus. Et scias q̄ a p̄ncipio mūdi vsq̄ ad incarnationē xpi fluxerūt anni gnq̄ milia ducenti viginti octo: sic dicunt Prosper ⁊ Eusebius cesariensis: ⁊ Hieronym⁹ in chronicis suis. Orosius aut p̄ byter scribēs ad Augustinū dicit sic. Sūt ab Adam p̄mo hoie vsq̄ ad Ninū magnū vt dicunt regem q̄ natus est Abraaz: āni tria milia centuz octoginta quatuor: q̄ ab oibus historiographis vl̄ omitti vel ignorati sunt. Anni aut ab Abraam vsq̄ ad cesarem augustū. i. vsq̄ ad natiuitatē xpi: q̄ fuit āno ipery cesaris quadragessimosecundo facta pace cū parthis: iam porte nō clausae sunt: ⁊ bella toto orbe cessauerūt: colliguntur āni duo milia. is. ⁊ sic colligunt āni gnq̄ milia centū ⁊ nonagintanovem a p̄ncipio mūdi vsq̄ ad xpm fm Orosius. Et vt dicit in Auroza. Incipiens ab Adam fuit ad Noe labilis etas. P̄ma per ānoz milia pene duo. Et vt dicit frater Thomas triplex est p̄fectio. s. nature: gratie: ⁊ glorie. P̄fectio nature est q̄ fuit in p̄ncipio seculoz: de q̄ dicit in Gen. i. q̄ die septimo cōpleuit deus opus suum. P̄fectio vō glorie erit in fine seculoz. ⁊ qz p̄fectio gratie est mediū inter vtrāq̄: ideo xps per que gratia facta est circa mediū seculoz venit. Vñ dicit in Abacuc. 3. In medio annoz notū facies. Quidā aut distinguunt tñ quatuor etates fm q̄ aptant⁹ quatuor tēporibus anni. Sunt enim quatuor tempora. s. ver. estas: autumnus: et hyems. Et sunt quatuor hominis etates. s. pueritia: que est calida ⁊ humida sicut ⁊ ver. Secūda etas. s. iuētus: que est calida ⁊ sicca sicut estas. Tertia est senect⁹: q̄ est frigida ⁊ sicca sicut autumnus. Quarta est seniu qd̄ est frigidum ⁊ humidum sicut hyems ex collectione flegmatici humoris q̄ abundat in senio: ⁊ aptat⁹ hyemi frigide ⁊ humide. De hoc etiam vide in estas.

Eternus. euiternus syncopatur ⁊ dicit⁹ etern⁹ eterna eternum. Vel dicitur ab etas. s. qd̄ caret p̄ncipio: ⁊ carebit fine. s. qd̄ non habuit p̄ncipium siue essentie: nec habebit finem qualis est solus deus. vnde eterne aduerbium. Et vt dicit Boetius in q̄nto libro de consolatiōe: eternitas est interminabilis vite tota simul ⁊ perfecta possessio. Et nota q̄ eternū est vt dixi quod caret p̄ncipio ⁊ fine. P̄petuū enī ē qd̄ in tempore incipit esse ⁊ caret fine. Sempiternū est qd̄ cum tēpore incipit esse ⁊ cum tēpore desinit esse. Temporale est qd̄ in tempore incipit esse: ⁊ in tempore desinit esse. Solus ergo deus eternus est: angeli ⁊ anime perpetue sunt: mundus ⁊ tempus sempi

- terna sunt: temporalia sunt homines et hominum facta. Item ab eternis hic et hec eternalis et hoc eternale. unde de eternaliter aduerbium. unde hec eternalitas eterna litatis. De coeternitate et equalitate personarum diuinarum dicam in persona. Item vide in anima.
- E** testiculo las. i. testiculos auferre: vel valde testiculare: verbu actiuu. et componit ab e. et testiculo las. et cor. cu.
- E** ther etheris est superius elementu. s. ignis. et est nomen grecum masculin. unde ethereus rea. reu. et hec ethra ethre. i. splendor etheris. Unde illud in hymno. Quem terra portus ethra colunt adorant predicant. Quidam tamen legunt ibi ethera: ita quod sit nominatiui casus. dicimus enim etherem vel ethera. unde hec ethera re. sed ethra secundum Dug. de bet dicit. Communis tamen ecclesie usus dicit ethera. Item ether dicitur superior pars aeris.
- E** theroclit. ta. tu. quod sit nomen etheroclitu dictu est supra in diuersicliniu. et cor. penul. etheroclitus.
- E** therogeneus ab etheros vel etheron quod est diuersum: et genos quod est natura componit: ut etherogenea. nea. neu. penul. cor. i. diuersarum naturarum: ut patet in homine quod est totus etherogeneus. i. diuersarum naturarum. Hoc et patet in partibus organicis: ut in manu et in pede: quia manus et pes consistunt ex rebus diuersarum naturarum: puta ex pelle: ex carne: meruis ossibus et venis. Sed aliter est in homogeneis: quia in homogeneis totu et pars sunt vni nature: sicut frumetu: piper: vinu: argentu: caro et ossa: quia quilibet pars frumetu frumetu est: et quilibet pars piperis vini argenti carnis et ossis piperis vinu argentu caro et os est. et componit homogeneu ab homos quod est vnu: et genos natura: ide homogenea. nea. neu. penul. cor. i. vnus nature. de hoc vide in. 3. parte in tractatu de nomen nominum in ca. de nominibus complexiuis.
- E** thicus. ethis grece latine dicitur mos. unde ethicus ca. cu. penul. cor. i. moralis. et hec ethica ce. i. moralitas: vel scientia que tractat de moribus. et ethicus ca. cum. i. proprium secundum Dugu. Item ut dicitur Papias. Ethica genus febris cuius tres sunt species: prima secunda et tertia: et habet esse in membris. De prima leuiter liberatur aliquis: de secunda vix: de tertia raro vel nunquam.
- E** tymologia. etymos vel etymon grece latine dicitur veru: et logos sermo vel ratio: inde hec etymologia grece. quasi veriloqui: quia etymologizatio vocabulu vera ipsius originem eloquimur. Et diffinit sic. Etymologia est expone vni vocabulu per aliud vocabulu siue vnu siue plura magis notu vel magis nota in eadem lingua vel diuersis secundum reprobrietates vel litterarum similitudinem: ut lapis quasi ledens pedem. piper quasi pedibus eger. Et ide etymologicus ca. cu. i. figuratiu: vel quod pertinet ad etymologia: vel qui etymologizat. et etymologizo zas. i. sic exponere secundum Dugu. An etymologia faciat derivationem dixi in tertia parte quasi in principio in tractatu de speciebus nouis. Item nota quod etymologia aliter sumit quam est vna pars grammatice. Grammatica siquidem diuidit in quatuor partes. s. orthographias: etymologia: dia: syntactica: et prosodia. et tunc etymologia dicitur ab etymon quod est verum: et logos sermo: inde etymologia. i. tractat de veritate omnium partium orationis absolute. et sic sumpta est tertia pars istius libri.
- E** thiopeia. Ab ethis quod est mos: et poio pois. i. fingo fingis: dicitur hec ethiopeia peie. id est confirmatio morum in qua hominis personam fingimus pro exprimendis effectibus etatis: studij: fortitudinis: letitie: sensus: meroris: audacie secundum Dugu. Papias dicit. Ethiopeia est cum sermonem ex aliena persona inducimus: et cum fingimus personam mulieris vel vocem.
- E** thiope p. ps. scribitur: quod cognosci potest ad genitiuum quod format a nomen interposita i. et cor. penul. ta in nomen quod in genitio. Et sicut dicit Dugu. ethiopes dicti sunt a cham quod vocat est ebus: a quo originem traxerunt. Ebus enim hebraica lingua ethiops interpretatur. et hinc ethiopia pie. fe. ge. quod interpretatur tenebre. unde ethiopicus ca. cu. et ethiopus pia. pium. ambo gentilia.
- E** this grece latine dicitur mos: et accetuat in fine.
- E** thna ne. mons sicilie ex igne et sulphure dictus. ide et gorbenna secundum Papiam.
- E** thnicus ca. cu. penul. cor. i. gentilis: et dicitur ab ethnos.
- E** thnos grece latine dicitur gens: et accetuat in fine.
- E** thra ethre in ether exponit.
- E** thronus na. num. qui nullu habet thronu. s. qui nullam regni partem habet. et componit ab e. et thronus ni. quasi extra thronum. et corripit thro.
- E** tia est coniunctio calis vel copulatiua: vel secundum diuersa adiuncta alteri species esse potest. et est secunda littera t. in Papia.

E

ante

V

- E** u vox respondentis aduerbium est.
- E** us vox vocatis aduerbium est secundum Dugu. Et Papias dicit. Eu vox respondetis. Eus vox aduerbium est vocatis. Eu grece latine dicitur bonum. Inuenit etiam heu aspiratus et tunc est interiectio volentis.
- E** ua interpretatur vita: siue calamitas: siue ve. Vita quia origo fuit nascendi. Calamitas et ve quia propter preuentionem causam extitit moriendi. Ad cadendo enim nomen assumpsit calamitas: quasi calamitas. Uel ideo vita et calamitas est dicta: quia mulier sepe est viro causa salutis: et sepe calamitatis et mortis origo: quod est ve. Quare eua fuit facta de costa ad dicam in mulier: in m. lra.
- E** uagino nas. in vagina vide.
- E** uan. tis. mas. ge. i. bachus: dictus sic a voce sacrificantium proclamantium euoe. vel dicitur ab eu quod est bonum. Item euan. tis. quasi bonus deus.
- E** uangelium bona annuntiatio interpretatur. Grece. n. eu bonu: latine angelus nuncius interpretatur secundum Papiam. Dugutio autem dicit quod angelus dicitur ab agios id est sanctus: inde dicitur hoc euangelium id est annuntiatio: quod componitur cum eu quod est bonum u. vocali conuersa in consonantem: et fit euangelium id est bonu nuncium. unde hic euangelista euangeliste qui euangelium composuit. et euangelizo euangelizas. i. euangelium annuntiare. unde patet quod euangelium scribitur per simplex u. Et ut dicit Hieronymus in epistola ad Galathas: non debemus putare in verbis scripturarum esse euangelium: sed in sensu: non in superficie: sed in medulla: non in sermonum folijs: sed in radice rationis. Item in originali super. i. 4. Marci. In euangelicis inquit sermonibus semper lre iunctus est spiritus: et quicquid primo frigere videtur aspectu si tetigeris calet. Uide in theologus. Item de quatuor euangelistis figuratis per quatuor facies in Ezechie le dicam in Marcus.
- E** uanidus in vanidus est.
- E** ubasis vel ebasis sine u. secundum quosdam: vide in ebasis et in quarta parte in ca. de colo. rbeto.
- E** ucaris. Eu quod est bonum componitur cum caris quod est gratia: et dicitur hic et hec eucaris huius eucaridis. i. homo bene gratosus. et cor. ca. Ecc. 6. Et lingua eucaris in bono homine abundabit.
- E** ucaristia. caris. quod est gratia componit euz eu quod est bonum: et dicitur nominatiuo hec eucaristia. genitiuo huius eucaristie. id est bona gratia: vel gratiarum actio. unde etiam eucaristia dicitur sacrificij panis et calicis. s. sacrificium corporis et sanguinis christi: quasi bona gratia. Quid est enim melius quod gratiosius corpe et sanguine christi: Certe nihil. Unde eucaristo stas. i. gratulari. Uide in missa: et in comunio.
- E** uchius ab eu quod est bonu et chios filii componit ut hic euchiis chy. s. bachus. i. boni filius: quo nomine euz iuppiter

nominavit quū gigantē interfecit. vel potius cōponitur
 vtriusque ab eu et ious quod est filius: et interponitur ch.
Eudoxia pie. fe. ge. i. bona gloria: claritas. et cōponitur ab eu.
 quod est bonū. et doxo: quod est gloria: quasi bona gloria.
Eudulia lie. fe. ge. cōponitur ab eu. quod est bonū et dulia quod est
 seruitus: ideo hec eudulia lie. quasi bonū seruitiū.
Euetus. ab euenio nis. dicitur huiusmodi casus: finis: pncipiū
 vñ Quid. epi. Exitus acta pbat: careat successibus opto.
 Quisq; ab euetu facta notanda putat. De p̄dictis tribus
 significatiōib; dicitur quādam. Euetus dicitur pncipiū finē quoq;
Euestigio. i. cito et continuo: statim. et cōponitur ab e. (casus.
 et vestigiū fm̄ Du. Sed dicitur quod in veritate nō ē hic p̄posi-
 tio: sed irregularis vocū p̄geries. et hoc ideo: quia casus cuius
 sua p̄pone fugit loco aduerby: vñ aduerbialis determi-
 nationis. vñ p̄nt casualia cū suis p̄ponibus ad interroga-
 tiones aduerbioz respōderi: vt quo vadis: ad vrbē. quā
 facies hoc: euestigio. i. cito: vel statim: vel moy.
Eueus filius chanaā: a quo dicti sūt euei. Ipsi sūt et gabaon-
 nite de ciuitate gabaon: qui supplices venerūt ad Josue
 et acuit penul. eueus.
Eufemia mie. i. bona fortuna ab eu. quod est bonus. vñ que-
 dam virgo dicta est eufemia: quasi bene fortunata.
Eufonia in prosa acuit penl. in colorib; rhetor. ē i q̄rta pte.
Eufortuniū ny. i. bonū fortunium. ab eu. quod est bonus:
 et fortunium.
Eufrates huiusmodi eufratis vel eufrate mas. ge. et hoc eufrate
 fluuii ē mesopotamie de paradiso exiens copiosissim; gē-
 mis: q; p̄ mediā babiloniā influit: hic ab vbertate nomen
 accepit. Nā hebraice eufrata fertilitas interpretat. Mesopotamiam
 in quibusdam locis ita irrigat: sicut nilus alexandri-
 am: et pdu. pe. Luca. Tigris et eufrates vno se fonte re-
 soluit. Itē Auroza. Grugifer eufrates natat h; q; pluria
 p̄fert. De vltia autē syllaba pōt dubitari quō accentuet.
 Ad hoc dico quod eufrates tis. et casus ab eo descendentes nō
 debēt in fine accentuari: s; hoc eufrate tes. et casus ab eo
 venientes debēt accentuari in fine: sic in penthecoste tes.
 Eufratē quā scribit p̄ m. descendit ab eufrates tis. et sic nō
 accentuat in fine. s; quā scribit p̄ n. descendit ab eufrate tes.
 et tūc acuit in fine: sic p̄thecosten. et sic de silibus dicas.
Eufrate tea. teū. dicitur ab eufrates fluuii: s; eufrate p̄ duo
 ff. ab eufrata venit. vide supra in eufrate. et acuit penl.
Euge aduerbiū ē. pōt ēt quāq; esse iteriectio. et est euge ali-
 quā exultatoriū: vel exultatis. Matth. 15. Euge serue bo-
 ne et fidelis: quia sup̄ pauca fuisti fidelis: supra multa te cō-
 stituā: intra in gaudiū dñi tui. euge. i. bñ tibi sit s; Chry-
 so. vel fm̄ Rabanū. Euge dicitur quasi ad bonū genitus: ab
 eu. quod est bonū et genit. et videtur eē cōpositio: s; potius est
 etymo. et sic est exultatoriū: vt dixi vel applausoriū. Glo.
 aut dicit. Gaudēs dñs in gaudiū intrare iubet: et sic ē con-
 gaudētis. Itē euge aliquā est irrisoriū. Psal. Dilatauerūt
 sup̄ me os suū et dixerūt mihi: euge euge viderunt oculi
 nri. et sic ē euge irrisoriū vt dixi vel exprobratoriū: sine
 exprobrantis. Itē euge est exhortatoriū. p̄pheta. Nō
 dicant in cordib; suis euge euge anime nostre: ne dicāt
 et. Itē euge aliquā est adulatoriū. Psal. Serant confe-
 sionē suam q; dicūt mihi euge euge. Inuenit
 etiam euge aduerbiū positū noialiter pro adulatione: vñ
 adulatoria laude. vnde p̄rsius. Euge tuū et velle. nam
 velle hic excute tuū: quasi dicat: excute. i. remoue tuum
 euge. i. tuā adulationē et tuum velle.
Eugenes penul. cor. greci dicunt quod nos ingenuos vel no-
 biles. i. boni generis dicimus.
Euidēs ab e. et vidēs cōponitur: vt hic et hec et hoc euidēs tis.
 ge. ois. i. clarus vñ aptus. et p̄parat. vñ hec euidētia tie. i.
 apertio vel claritas. et cōponitur cū in. et dicitur ineuidēs gene.
 omnis. i. obscurus vel inapertus. et similiter cōparatur.

inde ineuidētia tie. i. obscuritas. et cor. iii.
Euilat filius chus. a quo getuli. i. mauri. Itē euilat dicitur p̄
 prium terre fm̄ Papiam.
Euiro ab e. et viroz cōponitur: vt euiro ras penul. pdu. debi-
 litare: eneruare. Itē euiro ras potest cōponi ab e. et vir: et
 tunc cor. penul. et est euirare. i. castrare: debilitare.
Euitaneus nea. neum. in euum exponitur.
Euiternus. in euum vide.
Euito tas. tau. tare. i. valde vitare: vel euidenter vitare.
 vnde hic et hec euitabilis et hoc le. vñ euitatus tata. tauū.
 idest valde vitatus: vel euidenter vitatus. Itē euitat po-
 test cōponi ab e. et vita. et tūc euitatus. i. vita priuatus. vñ
 dicit Papi. Euitatus vita priuatus. i. perterritus.
Eulogiū gy. ab eu. bonū et logiū. et est eulogiū sapiētia vel
 bona fama: vel testimoniū: vel cantus. Item eulogia di-
 cuntur laudes electe: et summatim collecte: vt sigs in ima-
 gine alicuius laudes scribat eulogia dicunt. Itē ab eu.
 quod est bonū et logos componitur: vt hec eulogia gie. et
 sunt eulogie benedictiones: salutationes: et bone dona-
 tiones. vnde in decreto. 16. dis. de eulogys ad sacra con-
 silia cōstitutis. et eulogicus eulogica eulogicum: et eulo-
 gius gie. gium. i. benedictus.
Eumenis dis. fe. ge. furia infernalis: quasi in bono deficiēs ab
 eu quod est bonū et mene defect. et cor. penulti. vñ Grecis.
 Eumenides quia deficiūt bonitate vocant.
Eunucia cie. in eunuchus exponitur.
Eunucizo zas. in eunuchus est.
Eunuc ci. mas. ge. grecū est. i. spado: et hinc eunucizo zas. et
 eunuco cas. i. eunucuz facere: et hec eunucia cie. i. facies:
 sed pluralr eunucie eunuciaz sunt delitie. et videtur esse
 cōpositū eunucus ab eu quod est bonū et nice victoria.
Euo euas. i. insanio. et euare iuenit pro euacuare et fugere:
 et dicitur ab euan. tis.
Euocatio ē quādam figura allothece. q; p̄tinet sub syntbesi: de
 q; dixi i q̄rta pte in. c. de allothece: vbi egi de syntbesi.
Euphemismos. vide in coloribus rhetoricis.
Eupolis. eupoleos grece latine eupolis facit. i. bona ciui-
 tas. sic et similia fm̄ Papi. et cōponitur ab eu quod est bonū. et
 polis ciuitas. et est fe. ge. et cor. po.
Euprepia pie. pulchritudo: decor: fm̄ Papi.
Eurip. ripa p̄ponitur cū eu quod est bonū. et dicitur huiusmodi euripus pi. i.
 maris estuatio: vñ locus in mari piculosus. vñ sic dicitur. q̄si
 bona ripa: p̄rium Boe. Estuatis more fert euripi: fm̄
 Dug. Papi. vñ dicit. Euripus est reductio maris vñ aq; q;
 quod sit fm̄ cremētum vel decemētū lune: et pdu. ri.
Euroaster stri. mas. ge. vñ collateralis ab austro: sic dicitur
 et: quia sit inter eurū et austrū: et cōponitur ab euro et auster.
 Inuenit etiā euroaquilo. vide in triphonicis.
Europa fuit filia Agenoris regis lybie quam iupiter ab
 aphrica raptā Cretam aduexit. et ab ea tertiam partem
 mundi europam vocauit. vnde europius pia. pium. et eu-
 ropicus ca. cuz. Et nota quod tres sunt partes mundi. i. eu-
 ropa: libya: et asia. de quibus Lucanus in. 6. Europā mi-
 seri: libyam: asiāq; timere.
Eurus. ab eos eoi. dicitur huiusmodi eurus euri: vñ flans ab oriēte:
 quasi ab eo ruens. vide in triphonicis.
Eus vocantis aduerbiū est. vide supra in eu.
Eusebia bie. i. pietas. vnde eusebius. i. pius. et est compositum
 eusebia ab eu quod est bonus et sebes quod est pie-
 tas. vnde fm̄ cōpositionem eusebia. i. bona pietas. hinc
 etiam grece ciconia dicitur eusebes. i. bone pietatis auis.
 Serit eniz quod sicut alitur a parentib; dum parua est: ita
 postmodum senes parentes alat: et cor. bi. fm̄ vsuz. vide
 de hoc in ciconia.
Eustochius. Tuchs quod interpretat fortuna componitur
 cum eu quod est bonū. et componitur vt hoc eustochius. i.

- bene fortunata: et est feminini generis: quia qualitas vocis
essentiam rei non mutat.
- E**uticiani, quidam heretici dicti ab eutice constantinopolitano
abbate: quia post humanam assumptionem negavit existere in
duabus naturis: sed sola divinam asseruit in eo esse naturam: et per dicitur. a.
- E**uum, ad hoc infinitum esse hoc eum dicitur. i. seculum vel tempus:
vel spatium: quod cum mundo cepit esse. Eum etiam est presentiarium
status omnium quod sunt: et fuerunt: et futura sunt. i. in cuius presentia
sunt omnia preterita et futura tanquam presentia. unde euiternum
num. et euitaneus. nea. neum. i. perdurabilis.
- E** ante X
- E**x. modo per extra accipitur: ut excludo: exlex. modo per uatiuum est:
ut explicio: exoro. modo interueniunt vel perfectiui est: ut exoro:
explico: efficio: extendo: Item ex. perpositio interdum per valde
accipitur: sicut excelsus. interdum per extra: ut exul: secundum Papi.
Cum quibus autem litteris in compositione ponatur ex. et cum quibus e. ut
xi supra in prima parte de syllaba: ubi egi de hac littera x. Que
autem sit differentia inter de. et ex. habes in de.
- E**xacerbo bas. componitur ab ex. et acerbo bas. quod non est in usu:
et est exacerbare uias acerbis colligere: exasperare.
- E**xacero ras. i. ab acere purgare: ab ex. et acero componitur et
- E**xactio onis. fe. ge. iniusta petitio. et derivatur ab
exigo gis. actum. tu. u. in i. et addita o. fit exactio.
- E**xactor. ab exigo gis. dicitur hie exactor toris. i. iniustus petitor.
- E**xactus cta. ctu. vide in exigo gis.
- E**xaggero ras. raui. componitur ab ex. et aggero ras. et est exagge
ro valde aggerare: atollere: maius facere: sic est illud euang
gely. Et tu capharnaum que usque ad celum exaltata es. Non quod
deus usque ad celum capharnaum exaltata erat: sed eius nimias
- E**xalage ptime sub synthese. vide (supbia exaggerat.
in quarta parte in ca. de coloribus rhetoricis.
- E**xalto ras. i. in altum tollere. ab ex. et alto ras.
- E**xamen nis. i. filium medium quo trutina et statera regitur: et la
ces equant. unde et i laceis amertum dicitur. vel examen dicitur lingu
la que in foramine trutine vertitur huc et illuc: sed quia pside
rat equalitatem ponderatorum. unde et exam dicitur iudicium discretio:
probatio: inquisitio. Exam dicitur et dicitur apud congregatio: et per transla
tionem hominum. unde examino nas. nauis. nare. i. probare: equaliter iu
dicare: vel discutere: et diligenter ingredi: inuestigare.
- E**xamussim aduerb. componitur ab ex. et amussis quod est plumbatum
cemeterio. et ide examussim aduer. i. valde sine dubita
tione: et omnino sine dubitatione. Nam perpositio in hac compositio
ne auget. unde per p. uides quod per seipsas syllabas deficere predi
ctorum ratione: nec aliter posse examussis tractari: nisi posita sit
- E**xancho clas. i. haurio. vide in ancho clas. (in dictione.
- E**xancozo ras. i. ancoram euellere: nauem dissoluere: et com
ponitur ab ex. et ancozo ras. et est uerbum actiuum. vel po
test componi ab ex. et ancora ancoze.
- E**xanguis ab ex. et sanguis componitur: ut hic et hec exanguis
et hoc exanguis: huius exanguis. i. extra sanguinem vel palli
dus: et est trium syllabarum: tam in neutro quam in genitivo.
- E**xanimis et exanimus dicitur. et componitur ab ex. et animus.
vide in animus.
- E**xanimo mas. aui. are. i. debilitare: perterrefacere. ab ex. et
animo mas. unde exanimatus ta. tum. i. debilitatus: perterre
factus: consternatus. Dester. is. Et pene exanimata est.
- E**xaplois. dicitur ab exa. quod est sex et plois. quod est plica: quasi sex
habes plicas. i. sex columellas: et per quosdam dicitur perferri exa
plois: quod est trium syllabarum. Qui enim est diphthongus greca que
sonat i. ta apud nos que apud grecos. Diero. in plogo iosue
ut per grecorum explois: que et sumptu et labore maximo indi
gent: editionem nostram habeant: et ponitur exaplois hic pro
sex exemplaribus vel interpretationibus.
- E**xaro ras. i. describere: vel valde arare: ab ex. et arar as
componitur: et cor. a.
- E**xartuo exartuas. i. diuido ab ex. et artuo artuas componitur.
- E**xascio as. i. dolare. ab ex. et ascio as.
- E**xaspero peras. perauis. ab ex. et aspero ras. componitur. et est ex
aspere: exacerbare: vel commouere: vel facere asperum.
- E**xautozo ras. unde exautozatus ta. tum. in autozo ras. vide.
- E**xcaresco scis. inchoati. i. incipio candere: ab ex. et cades
des. addita co. fit excaresco scis.
- E**xcatuviso fas. in scaturio exponitur.
- E**xcauo uas. penul. cor. ab ex. et cauo uas. uerbum actiuum.
Job 14. Lapides excauant aque.
- E**xcedo dis. cessus. excedere: exire: extra cedere. et excedo
i. excello: vel transcendere: vel supero: et per dicitur. ce.
- E**xcedra dre. ab idoz. vel idros. quod est aqua dicitur hie idrus. vel
hec idra: serpens aquaticus. De idra legitur quod fuit Draco
multorum capitum: quilibet fuit in leerna palude puencie archa
die. Dec latine excedra dicitur: quia uino cetero tria capita excre
scebant: sed hoc fabulosus est. Nam constat idram locum fuisse uo
mentem a quibus vastitates ciuitatem vicinam: in quo uino meatu
clauso multi eruebant. Quod hercules uidebat loca illa com
bussit: et sic aque meatus clausit. unde et idram dicitur interfecisse.
Et scias quod in aliquibus libris scribitur excedra per d. et tunc est ety
mo. excedra quasi excelsa idra: in aliquibus per t. exetra quasi ex
celsa tria. et ista littera compositio est: et hinc media naturaliter per d. Ex
cedre autem comparat Hieronymus emulum suum per detractio
nis sibilum. vel forte quod quando auferunt una uia detrahendi inue
nit detractor aliam uiam uel plures. unde in plogo Esdre dicit
Diero. Itaque licet exetra sibilet uictoria: si non incedia
iactet. Simon autem fuit quidam perditio cuius insidys ca
pra fuit troia: et ideo dicitur uictor cui comparat Hieronymus
emulum suum detractiois incendia iacentem.
- E**xcelleo les. in excello lia. vide.
- E**xcello. cello lis. vel celleo les. componitur cum ex. et dicitur excelleo
les. lui. vel excello lis. culi. vel elui. culsum vel celsus.
- E**xcelleo neutrum est et absolutum: et dicitur tunc cum ablatiue: ut
Iste excelleat sapia. Excello lis. transitiuum est: et dicitur cum
actiue et dicitur in eodem sensu: ut iste excelleat illi. et secundum hoc est
actiuum. et iste excelleat illi. et est idem sensus. et secundum hoc est neu
trum. unde excellens ge. ois. et hec excellentia tie.
- E**xcellus. celsus componitur cum ex. et dicitur excelsus sa. su. et com
ponitur ut excelsus fior. simus. unde excelsus situs. sine. et hec ex
celsitudo dinis. i. altitudo. sublimitas.
- E**xcendo dis. i. valde accendo: ab ex. et cades des.
- E**xceptorius ria. rium. dicitur ab excipio pis. Exceptoria sunt
que excipiuntur vel debent excipi.
- E**xcerpo pis. psi. excerptum. i. extra carpe: eligere: extrahere
et componitur ab ex. et carpo pis.
- E**xcessus sus. ab excedo dis.
- E**xetra tre. vide in excedra.
- E**xcidiosus sa. sus. i. plenus excidio: et dicitur ab excidium du.
Excidium du. i. destructio: uel euersio: uel casus: et potest deriua
ri ab excedo dis. i. destruere: vel cedere. et dicitur ab excido
dis. pro cadere. et secundum hoc antepenul. cor. siue ci.
- E**xcido dis. si. su. i. extra uel valde cedere: uel destruere. vel
euertere: et potest ab ex. et cedo dis. cecidi. et per dicitur. ci. ubi q.
item excido dis. excidi potest potest ab ex. et cado dis. et tunc caret
sup. et cor. ci. ubi q. et est excide extra cade: uel ex aliq. ca
Excidu du. duu. quod facile cadit: ab excido dis. dicitur. (de.
Excio es. ciui. citu. i. puocare: commouere: et componitur ab ex
et cio es. ciui. citu. et cor. penul. istud supinum excitu: et tunc ab
eo descendit hie frequentatiuum excito. tas. pe. cor. Item dicitur ex
cio cis. ciui. tu. et tunc excitu tu. pe. per dicitur. q. a cio ciuiz. non
uenit imo citu. et tunc ab eo deriuatur excito tas. penul. per d.
unde per q. in illo rursario congrue potest dici. Excita dicitur poten
tia tua: ita quod penul. de excita sit longa uel breuis.
- E**xcelliare. i. cum uxore esse.
- E**xcido ab ex. et scindo dis. componitur: et abicitur s. x. precedente.
- E**xcio cis. ab ex. et cio cis. vide in excio es.

- E**xcipio ab ex. et capio componit excipio pis. excepi. et est ex-
cipere: eligere: extrahere: extra capere: super alia cape: reci-
pere: latenter cape: inuadere: et pertinet ad insidiatores.
- E**xcipulum li. i. venabulum ab excipio pis. quia excipiat ap-
cipere: et melior ab (veniente.
excipio pis. quia meliora solent excipi et eligi: quasi extra alia.
- E**xcito tas. tauri. in excieo es. exponitur.
- E**xclamatio exponit in quarta parte in ca. de coloribus rhetorice.
- E**xclusor foris. masculini generis. qui et exclusarius dicitur. i. ianitor qui fo-
ras excludit homines. et dicitur ab excludo dis. et per d. clu.
- E**xcodico ab ex. et codex per truco componit excodico cas. et est
excodicare circa codicem. i. truncum aperire terras et velut
lacum efficere.
- E**xcolens ab excolo dicitur h. et b. et h. excolens tis. qui excolit vel
purus et deliciosus: et diligenter parat: et tunc comparat: ut exco-
lens tior. simus. vnde Joan. cassianus dicit. Excolitiores ci-
uiliam non adimunt puritatem si cum moderamine sumantur.
- E**xcolitus ta. tu. i. bene cultus et diligenter. et dicitur ab excolo
lis. et cor. li.
- E**xcolo las. laui. vnde excolas tis. omnis generis. i. purgans: vel emit-
tens: discutiens. Mat. 23. Excolates culicem. i. minima di-
scutiens. camelum autem glutientes. i. de maioribus preceptis
non curantes. et componit excolo las ab ex. et colo las. vide in
colo las. Inuenit et excolo lis. tertie coniugationis ab ex.
et colo lis. vide in colo las. et per d. co. excolo. quoniam est prime
coniugationis: sed quando est tertie cor.
- E**xcommunicatio onis. vide in excommunico.
- E**xcoico cas. caui. care. i. extra coione facio: coione puare: et
est actiuus: et componit ab ex. et coico cas. vnde excoicat ta. tu. et
hec excoicatio onis. Et scias quod duplex est excoicatio.
vna est minor quam separat tamen a participatione sacrorum: sed non a
coione fidelium: et ideo talis excoicatio licet coicare: sed non li-
cet ei sacra conferre. Alia est maior excoicatio: et h. separat ho-
minem a sacris ecclesie: et a coione fidelium. et ideo tali excoica-
tione excoicatio coicare non licet. Sed quia ecclesia excoicatio-
nem ad medelam non ad iudicium inducit. excipiunt ab hac genera-
litate quidam: qui coicare licet. s. in his qui pertinet ad salutem:
quod de talibus licite homo cum excoicatio loqui potest: et est alia verba in-
terferere: ut facilius salutis verba ex familiaritate recipian-
tur. Excipiunt autem quidam persone ad quas specialiter pertinet puissio
de excoicatis. s. vxor: filius: rusticus: et fideus. Sed h. in-
telligendum est de filiis non emancipatis: alii tenent vitare pa-
tre excoicatum. De alijs autem intelligitur quod licet excoicatio coi-
care: si ante excoicationem ei se subdiderunt: non autem si post.
Quidam vero intelligunt e contrario. s. quod superiores possint licite
coicare inferioribus excoicatis. Alij vero contrarium dicunt: sed ad mi-
nus in his eis coicare debet: qui sunt eis obligati: quia sic in-
feriores obligantur ad obsequium superiorum: ita superiores ad p-
uidendum inferiorum. Sunt et quidam casus excepti: sicut quoniam ignora-
tur excoicatio: et quoniam aliqui sunt pegrini: et viatores in terra ex-
coicatoz qui licite possunt ab eis emere vel et accipere ele-
mosynam: et sicut si aliquis videat excoicatum in necessitate: quia
tunc ex precepto charitatis tenetur ei prouidere. vnde versus. Uti-
le lex humile: res ignorat: necesse. ut utilitas referat ad
verba salutis: lex ad matrimonium: humile ad subiectionem:
cetera patet. In quibus autem vitandus sit excoicatus: patet in his
versibus. Si per delictis anathema quis efficiatur. Os orare: va-
riconsul. in consul est. (le: comunio: mesa negat.
- E**xcois ab ex. et cor. componit h. et b. et h. excois dis. i. iers:
familiarius: inspiens. ex dicitur excois dis. omnis generis. quasi extra cor. et in eo-
dem sensu cum e. et dicitur excois dis. omnis generis. quasi sine corde. vnde
Dora. i. epi. Sub dña meretrice fuisset turpis et excois.
- E**xcremetum est quod super excrescit: ut in arboribus quod putat: seu
quod expuimur s. p. pap. et dicitur ab excresco scis: vel ab excreo.
- E**xcreo as. ani. are. i. expuere: et pycere: et componit ab ex. et
screo as. et ab yciis s. precedere x.
- E**xcretus ta. tu. penul. pdu. dicitur ab excresco scis.
- E**xcubie aru. i. vigilie: custodie: insidie: et derivat ab excu-
bo bas.
- E**xcubo bas. i. vigilare causa custodie. quasi extra cubare
quod faciunt quae ciuitates vel castella: vel castra custodiunt de
nocte. et componit ab ex. et cubo bas. potest et dici excubo bis.
ab ex. et cubo bis in eodem sensu: et cor. cu. excubo bas. vide
in cubo bis. Excubare est s. p. pap. dicitur pre foribus inuigilare.
- E**xcudo dis. di. cusum. cudere. i. feriendo eycere. i. extra cu-
dere. et componitur ab ex et cudo dis. et pdu. cu.
- E**xcursio fas. verbum frequens. et format ab excursu supino de
excurro ris. u. mutata in o.
- E**xcuso fas. saui. sare. quasi extra cussionem ponere: quasi non cede-
re: vel excutere dicitur quasi frequenter cudere: ut ille qui excusat
sit extra malam famam. et componit ab ex. et cuso fas quod est frequens.
de cudo dis. cusu. Et scias quod homo multipliciter et libenter se
excusat. vnde dicit Bernar. de gradibus humilitatis. Multis
modis fiunt excusationes in peccatis. Aut. n. dicit quod se excusat non
feci: aut si feci bene feci: aut si male non multum male: aut si
multum male: non mala intentione. Si autem et illa sic ad a et eua-
ngelium: aliam se nititur excusare persuasione. s. sic peccaciter est ap-
ta si defunderet: quasi occultas et malas cogitationes cordi suo
aduenientes humiliter reuelaret abbati: vide in ybi. Et addit
Bernar. Licet. n. gna h. excusationis eatenus male iudice-
tur: quatenus ore prophetico verba malitie appellantur: multo tamen
periculosior est fallax atque superba confessio quam puicax et obstina-
ta defensio. Nonnulli. n. cum de peccatis arguuntur sciunt
quod si defenderent non crederent: subtiliter inueniunt argumentum
defensionis verba risidentes dolose confessionis. Est quippe ut
scriptum est: qui negat humiliat se: et interiora eius plena
sunt dolo: vult demittere. posternum corpus: aliquas sibi la-
chrymas extorquet si potest: voces suspirijs: verba gemitibus
interripunt. Gloriosa res est humilitas: quam ipsa quoque super-
bia palliare se appetit ne vilescat: sed hec cito tergiversa-
tio a plato reprehenditur: si ad hanc superbam culpam non differ-
rat pena. vasa figuli probat fornax: et tribulatio vere peni-
tentes discernit. Qui. n. veraciter penitet: laborum penite-
tie non abhorret: sed quicquid sibi pro culpa quam odit iungitur:
tacita conscientia patienter amplectitur.
- E**xecro: ab ex et sacro cras. componit execro cras. sed frequens
tius inuenitur execroz craris. in deponenti: et est execrari ma-
ledicere: excoicare: extra sacrum facere. et cor. e. siue penul.
- E**xedra dre. i. cathedra: thronus: sedes: sella: suggestus: vel
exedra est camera secreta: vel locus thesauri: vel locus sub-
selliorum. i. absida: vel camera: vel locus quidam separatus modi-
cum a portico vel a palatio. Uel exedra genus est fenestre quam
exterius dilatatur: sed interior coartatur. Item inuenitur exe-
dra pro gazophilacio: et est pro thalamo. et cor. penul.
- E**xemplum ab ex: et amplum pla. plium. dicitur h. exemplum: quod fit ad istar
alteri. vnde h. exemplar aris: ad similitudinem fit. vnde exemplo
plas. verbum actiuum. vnde quidam. Exemplar genus est: exemplum quod tra-
his ide. Uel exemplar liber est: exemplum quod trahis ide. Et est
exemplum alie dicitur vel facti preteriti propter cum certi autoris
noie: ut omnes per superna preia laborare debemus: sic fecit Ap-
s quod tot verba passus est. Item exemplum est quidam species argum-
tationis: et hinc hoc exemplum est quoniam fit processus ab vno particu-
lari ad aliud: ut athenienses pugnare contra thebanos est malum.
ergo thebanos pugnare contra focenses est malum.
- E**xemptus ta. tu. dicitur ab eximo mis. et dicitur exemptus subtractus
sublatus: extractus: quasi ex aliquo emptus. i. tractus.
- E**xeniū. ab exenos quod est pegrinum dicitur h. exeniūz ny. munus
pnu: et quodcumque munus mittitur allicui: quod vulgo dicitur et gallice
present. et componit h. exeniū per eodem s. bug. p. pap. dicitur. Exenia
pna: dona: munera beneficia. Eccl. 20. Exenia et dona ex-
cecant oculos iudicium. (exense. i. extra sensum.
- E**xensis. sensus componit cum ex: et dicitur hic et hec exensis et hoc

- E**xentero ras. raur. rare. quasi exintrare dicitur. i. que intra sunt extrahere. Enteria enim dicuntur intestina que sic dicuntur quasi exintra. et cor. penul. exentero.
- E**xequie. ab exequor quod est. dicitur be. exege garuz. officium mortuorum. et obsequia que fiunt circa sepulturam. unde hic et hec exegalus et hoc le. ad exegas pertinens: vel res exegarum.
- E**xequo quis. qui. que. ab ex. et equo equus: et scribitur per ae diphthongum.
- E**xequor. ab ex. et sequor quod est. dicitur. compositum (thogum exaequo. exequor queris. i. extra alia sequi: aliquid perficere: ad effectum ducere. instar ad aliquid faciendum. unde executio dicitur effectus: et abycis s. precedere x. et cor. e. exequor.
- E**xerceo ces cui. citum. ab ex. et arceo ces. et est verbum actiuum. et est exercere: operari: experiri: extra arcere.
- E**xercito ab ultio superi. de exerceo ces. exercitu u. in o. mutato fit exercitatus. frequenter. unde exercitatus. ta. tum. (Et non exercitatus dicitur prope defatigatus: sed exercitatus artibus assuetus. i. collectio hominum in expeditione. unde dicitur hoc exercitatus ty. et adiective exercitatus. ta. tum. et dicitur exercitatus prope defatigatus. et scribitur per t. in penul. exercituum: sed t. h. sonum de c.
- E**xermis. ab ex. et arma componitur hic et hec exermis et hoc exerme. i. extra arma: et exermus ma. mu. idem.
- E**xero. ab ex. et sero ris. componitur exero ris. rui. tum. i. foras emittere: vel nudare: manifestare. unde exerto tas. frequenter. et exertus ta. tum. et cor. penul. exero ris.
- E**xesus. ab exedo dis. quod componitur ab ex. et edo dis. dicitur exesus sa. sum. i. corrosus: extra vel valde esus: consumptus: euacuatus. et pdu. penul. exesus.
- E**xhalo las. ab ex. et halo las. componitur exhalo las. laui. lare. i. foras emittere: redolere: vel de vita recedere: et est neu. sicut et suum simplex. et pdu. ha.
- E**xhaurio ris. ab ex. et haurio. in haurio vide.
- E**xhaustus sta. stum. i. consumptus: euacuatus: extenuatus. ab ex. et haurio ris. et componitur cum in. et dicitur exhaustus. i. non exhaustus.
- E**xhebenus ni. fe. ge. quodam gemma preciosa et candida qua aurifices aurum poliunt. et componitur ab ex. et hebenus.
- E**xheredo das. ab ex. et heredo das. componitur. et pdu. re. vide in heredo das.
- E**xhibeo bes. bui. bitum. componitur ab ex. et habeo. et cor. hi. et est exhibere: ostendere. vel presentare: vel dare.
- E**xhortor taris. ab ex. et hortor componitur. in hortor vide.
- E**xitialis. in exitum est: et pdu. a.
- E**xitolu li. dimi. paruum exitum.
- E**xitiu. ab exitus dicitur hoc exitum ty. i. tormentum: vel mors: clades: calamitas: castus: aduersus: exitus malus. unde exitiosus sa. su. et h. et h. exitiabilis et h. le. piculosum: vel quod infert exitum.
- E**xigo. ago componitur cum ex. et dicitur exigo gis. egi. actum: quod h. et g. significatiodes. nam exigere. i. expellere. et exigere. i. perficere. et exigere. i. iniuste petere. et exigere quod est simpliciter ponitur per regere vel petere. et exigere. i. extra vel ultra agere. et exigere. i. diuidere. unde exactus. ta. tum. z. Nacha. vlti. Sicut enim vinum semper bibere: aut semper aquam bibere: alternatim autem uti delectabile: ita legentibus si semper exactus sit sermo non erit gratus. Exactus. i. perfectus: exactus: delectabilis.
- E**xiguus. ab exigo gis. quod est diuidio dis. deriuatur exiguus gua. guum. i. paruum. quod enim est exiguum alterius eget suffragio secundum du. pap. vo dicit. Exiguus ibecillus: infirmus mul.
- E**xilio lis. lini. vel lui. exultum. exilire. i. (tum egens: paruum. extra vel valde salire. unde exulto tas. et componitur exilio ab ex. et salio salis. vide in salio lis.
- E**xilis. ab ex. et bilus vel bilum componitur h. et h. exilis et h. le. i. tenuis: et macer. vel exilis quasi sine ilibus. non enim exilis vel h. re. illa. vel exilis dicitur ab exeo: quod possit quasi super augustum exire. et comparatur: vel exilio: lissimum. unde exilire. i. lissime. aduer. et h. exilitas tatis. i. tenuitas. et pdu. exilis pe. et videtur esse aspirandum: quod componitur ab bilus: sed alias non. unde Dora. in
- e**pla. Exilis domus est ubi non multa supersunt.
- E**ximius. ab ex. et imus. componitur eximius mia. miu. et dicitur eximius quasi extra imum positus. i. maximus: clarus: nobilis: sublimis: et h. et viz suplatiuum. unde dicitur cum genitio plurali: ut Dauid eximius prophetarum. vel componitur ab ex. quod est valde eminens: ide eximius. i. valde eminens. et hec iunctura egpollet suplatiuo: et ita significatione suplatiuum habet a suis componentibus. et comparatur per suppletionem quam non habet viz suplatiuum: ut eximius magis eximius eximiosissimus. unde h. eximiositas tatis. i. sublimitas: magnitudo: nobilitas: claritas.
- E**ximmutuo as. aui. are. componitur ab ex. et immutuo as. et est eximmutuare: depauperare: pauperem facere.
- E**ximo mis. emi. emptum. eximere. i. auferre: vel extrahere. et dicitur eximo quasi extra emo. i. traho. et componitur ab ex. et emo mis. et cor. penul. eximo.
- E**ximprouiso non est dicitio composita: sed quedam irregularis vocum congeries fungens loco vnius dictionis: sicut dixi tertia parte: ubi determinavi de figura composita nominis.
- E**xinatio nis. niui. componitur ab ex. et inatio nis. et est exinatio re: adnihilare: depmtere: euacuare: diminuerere. et pdu. a. unde ap. ad philip. Exinatio uel semetipsus formam sui accipiens. i. eximia sua quoddam inane supersit. i. formam serui. i. naturam humanam que est quoddam inane respectu diuinitatis.
- E**xintegro: in integer vide.
- E**xistimo. ex. componitur cum estimo: et dicitur existimo mas. i. putare. unde h. existitatio. i. putatio: vel illese dignitatis statum factum.
- E**xisto stis. extiti. stere. ab ex. et sisto (ma et moribus accipit). stis. et est existere pmtere extra stare. vide et in sisto.
- E**xit. ab exeo is. dicitur h. exitus. et signat multa. Nam exitus. i. finis. unde Qui. epi. Exitus acta probat careat successibus opto. Quisq. ab euentu fata notanda putat. Item exitus. i. mora. Item exitus. i. egressus. unde ppha. In exitu israel de egypto.
- E**xlex gis. ge. ois. i. sine lege: extra legem: ab ex. et lex gis. componitur: et ut dicitur Paulus. L. sequente x. iuenit in hoc nomine lex: et pdu. le. et desinit in ex naturaliter productam.
- E**xoccupo pas. i. expedire: ab ex. et occupo: et cor. cu.
- E**xodiarius in exodium vide.
- E**xodiu. ab ex. et oda quod est carum componitur hoc exodiu dy. i. pm. carum. i. initium carilene. et hic h. exodiari. ry. i. p. cetoz gatus incipit ante alios: et exodiari. ria. riu. ad exodiu vel ad.
- E**xodus odo. quod est via componitur cum ex. (exodiari. i. p. cetoz. et dicitur hic exodus di. i. exitus quasi itus vel viatio extra. et hinc quidam liber dicitur exodus quod continet exitum vel egressum populi israel de egypto. et cor. penul. exodus.
- E**xoleo les. leui. vel lui. exoletum vel litum. i. crescere: ab ex. et oleo les. componitur: in oleo les. vide. pap. vo dicit. Exoleuit. i. in obliuionem venit: deficit: corruptus est. et cor. o. ante l.
- E**xolet. ab exoleo les. dicitur exolet. ta. tum. i. excretus nutritus: vel adultus. Plautus in empidico. Domi reliquum virginem exoletam. i. gradem. Item dicitur exolet. ta. tum. i. valde fetidus: et tunc componitur ab ex. et olet. i. fetidus: et est nomen. (ne. i. extra somnum.
- E**xomnis. ab ex. et sonus componitur hic et hec exomnis et hoc.
- E**xomologesis fe. ge. grece: latine interpretatur confessio: vel pces siue sit laudis: ut cum dicitur Mattheus. ii. Confiteor tibi pater celi et terre etc. siue sit peccatorum. et differt a letaniis que interpretantur rogationes: quia exomologesis per sola confessione peccatorum agit. letanie autem propter rogandum deum et impetrando in aliquo malo misericordiam eius fiunt.
- E**xorabilis. ab exoro dicitur hic et hec exorabilis et hoc le. quod facile potest exorari. i. concedere rogata. et hinc exorabiliter aduer. et componitur ut inexorabilis. i. non exorabilis. unde de inexorabiliter. et comparatur.
- E**xorcismus mi. i. increpatio vel iuratio aduersus diabolum: ut recedat. ide h. et hec exorcista ste. i. coniurator vel increpator. inuocat. n. super cathecuminos: et super eos qui habent spiritum imundum nomen domini nostri iesu christi adiurans per eum ut

egrediaē ab eis. et exorcizo gas. i. adiurare: increpare fz
 Dug. Pap. etiā dicit. Exorcism^o grece cōiuratio vel ser-
 mo increpatōis est aduersus diabolū vt discedat: sicut ē
 illud Zacha. 3. Increpet in te dñs sathan. vide in ordo.
 Exorcista ste. in exorcismus est.
 Exordiarⁱ. ab exordiū dñ exordiarⁱ ria. riū. i. ad exordiū
 ptinēs. et hinc exordiarⁱ ry. q incipit vel exordiū facit.
 Exordior diris. exordit^r suz. vl exorsus suz. ab ex. et ordior.
 et exordiri icipe: vl loq. vñ exorsus sa. sū. i. locut^r icept^r.
 Exordiū. ab exordior diris. dñ h^o exordiū dy. i. iceptio. Itē
 exordiū dñ p^a oñonis i rhetorica. Nā fz Jfido. i li. ety/
 mo. Partes oñonis i rhetorica arte sūt qtuor. i. exordiū:
 narratio: argumētatio: et cōclo. Darū p^a auditoris aiuz p/
 tuocat. 2ª res gestas explicat. 3ª fidē assertorib^o facit. 4^a
 finē tori^o oñonis plectit. et vt diē Pap. Exordiū dñ pñ
 tipū oñonis q orator i sua cā facit: in q^o reddit auditores
 beniuolos: dociles: et attētos. De exordio ēt dixi supra in
 Exordia rie. fe. ge. i. nascētia. ab exordior iris. dñ. (epistola.
 Exors. fors pōit cū ex. et dñ h^o et h^o exors tis. i. extra sorte: et
 abycif s. pcedēte r. Sap. 2. Nō nūz sit exors luxurie
 Exorsus. i. exordior vide. (nfe. i. alien^o: vl extra sorte.
 Exosso sas. saui. ab ex. et osso. sas. pponit. et ē exossare: lania-
 re: discindere: ossa extrahere. et est actiuuz. pōit ēt pro
 debilitare: vel ifirmare. Quū enī ossa sint corpis robur
 Exosus sa. suz. i. valde vl p^a (q ea aufert corp^o debilitat.
 fecte odiens. et pstruit cū actō: vt exosus bella. i. odiens
 valde. et cōponit ab ex. et osus. vide in osus. et fz Pap. exo-
 sus est q aliqū odit. odiosus vero qui oditur.
 Expando dis. di. expassuz: vñ illud. Expassis in cruce ma-
 nibus. i. extēsis. Inuenit ēt expāsis qd sustinēdū est. sed
 fm Prif. Pādeo pateo patior faciūt supinū passuz. et cō-
 ponit expādo ab ex. et pando dis. vide in pando dis.
 Expapillo. ab ex. et papilla cōponit expapillo las. laui. lare.
 idest exoluere: denudare: et pprie papillas.
 Expassus sa. sum. vide in expando dis.
 Expatulor laris. latus. lari. vñ deponē. ab ex. et spatulor
 laris. qd deriuat a spatula. et est expatulari spatulaz au-
 ferre: vel frangere: et cor. tu.
 Expecto ctas. au. are. i. demorari: sustinere: p̄stolari expe-
 ctat q vēturus ē: spectat q videt vel appropriat fz Pap.
 Expectoro ras. raui. expectorare. ab ex. et pect^r pōit. et est
 expectorare: exoluere: firmaculū a pectore remouere.
 Expedio. ab ex. et pedica pponit expedio dis. diui. ditū. et ē
 expedire: liberare: explicare: exoluere: qñ extra pedicā
 ponere. et ide expedit^r ta. tū. i. exolut^r: liber: p̄mpt^r. et cō-
 parat vt expedit^r tior. tissim^o. vñ expedite ti^o. tissime. ad-
 uerb. et hec expeditio onis: sic dicim^o aliqū eē i expedi-
 tōe: vbi hoies liberi et p̄mpti efficiunt. Expedit^r cōpo-
 nit vt i expedit^r ta. tū. Itē. expedire. i. uenire vl pdesse
 vl vtilē eē: et fz hoc sepe iuenit ipsonale expedit: vt ibi.
 Expedi vobis: vt vnus moriat hō p p̄plo: ne tota gens
 Expeditus. in expedio est. (peat. et cor. pe. expedio dis.
 Expēdo dis. pensuz. pēdere. i. expēsas facere. ab ex. et pen-
 do. dis. vñ de hec expensa se.
 Expefacio cis. feci. factū. i. excitare: vel facere euigilare.
 et cōponit ab expgiscoz sceris. et facio cis. et acuit sa.
 Expgiscoz sceris. exprect^r expgisci. i. a sōno euigilo. et ppo-
 nit ab ex. et pgo gis. qd pōit a p. et rego gis. vñ diē Prif.
 io. li. Expgiscoz: qz a pgo ē exprectū fac. qd. f. pōit ex p.
 et rego: qd fac rectū: qñuis vetustissimi ēt expgit^r dicebat.
 Expior ab ex. et pario pponit expior riris. expt^r suz. expiri
 vñ cōe. i. pbare vel pbari: cognoscere: tētare: cognosci
 vel tētari. vñ h^o expimētū ti. et h^o expiētia tie. et expt^r ta.
 tū. q aut expior cōponat a pario. p̄z p Prif. in. io. dicētē.
 Sūt et alia ex hoc ipso. i. pario cōposita deponētia expe-
 rior opior. quoqz participia expert^r: opt^r: a pario ostēdūt

esse cōposita: cuius participiū partus est. et vt vult Prif.
 p̄z q experior sit verbum deponēs: sed dic q olim expe-
 rior fuit deponens: sed nunc est cōmune.
 Experrectus cta. ctū. est participiū de expergiscoz: vt i ex-
 pergiscoz dixi. Jsa. 29. Et sicut sōniat esuriēs et comedit:
 quū autē fuerit experrectus vacua est aīa eius.
 Expers. pars pponit cū ex. et dñ hic et hec expers. tis. i. imu-
 nis sine parte. vñ expertius ria. tiū. i. expers fm Dug.
 Pap. vero dicit: expers. i. extra partē vl patriā: alienus:
 extraneus: ide expertia. i. extraneitas.
 Expes. ex. cōponit cuz spes. et dicit hic et hec et hoc expes: et
 deficit in obliq. i. extra spez: vel sine spe. despat^r. Persu-
 us. Donec decept^r et expes. et ē gnte declinatiōis. Et sci-
 as q expes nō potuit obliquos hñe: qz oporteret q abla-
 tiuus suus desineret in e. et in i. quū sit ois ge. qd in gnta
 declinatiōe eē nō potuit. Silt oporteret q abltūs desu-
 neret in e. cor. vt ptingit in oib^o bis q sūt ois ge. vt felice
 audace. Sz abltūs gnte declinatiōis nō pōt desinere in
 Expicor caris. et expico cas. dñ ab ex. et spico. cas. (e. cor.
 et pdu. pi. vide in spico cas.
 Expilo las. idē est qd depilo: et ex eisdez verbis pōt cōponi
 de quibus depilo. vñ potest corripe pi. et producere fm
 diuersas compositiones. vide in pilo las.
 Expingo gis pegi pactū. i. expellere. et componit ab ex et pā
 go gis. quod est impello vel iungo.
 Expinis. spina componit cuz ex. et dñ h^o et hec expinis et hoc
 expine. i. extra spinas: vel sine spinis. et pdu. pi.
 Expino nas. nau. nare. i. spinas auferre vl extrahere. et cō-
 ponit ab ex et spino nas. et produ. penul.
 Expio. ab ex et pio as. cōpōit expio as. i. expurgare: ex toto
 vl pfecte piare. vñ h^o expiamē pe. pdu. et hec expiatio. i.
 purgatio: pia actio: mundatio: et expiabilis expiabile qd
 Expiro ras. raui. rare. i. mori. extra spm mit. (expirari p̄t.
 tere. ab ex et spiro ras. cōponitur. et pducit pi.
 Expiscoz scaris. i. ex toto a piscib^o euacuare: vel acgrere. et
 componitur ab ex et piscoz scaris.
 Explet^r ta. tū. i. finit^r: ab expleo ples. dñ: qd pponit ab ex et
 pleo ples. Explet^r cōponit cū in et dñ i explet^r ta. tū. i. nō
 finit^r. Itē ab expleo dñ expletius ua. uū.
 Explicit. ab explicio cas. dñuat explicit et expliciūt vñ de
 fectiuū. i. terminat et finit: vl finiunt et terminant: nec i
 Explicit^r. ab explicio cas. vel ab expli^r (uenit de eo pls.
 cit vbo defectiuo deriuat explicit^r ta. tū. i. extēsus: finit-
 tus: vel terminat et cōponit vt inexplicitus ta. tū.
 Explico cas. cui. citū. Inuenit ēt plicau catū. antiquit^r ab
 ex et plico cas. cōponit. et est explicare ordinare digerere
 distentare: extra plicam ponere: soluere: aperire.
 Explo do dis. si. sum. in plaudo exponit. et pdu. plo.
 Explozo ras. raui. rare. i. exgrere: iuestigare: et produ. plo. et
 pōit ab ex et plozo ras. Auroza. Per quos explozet ple.
 Explosus sa. sum. penul. pdu. ab ex (bis et vrbis opus.
 plodo dis. sum. vide in plaudo dis.
 Expolia: ab expolio as. qd cōponit ab ex et spolio as. dñ h^o
 expolia lie. pda sic dicta: ab expoliando.
 Expompo pas. pau. pare. i. vituperare: detestari: et compo-
 nitur ab ex et pompo pas.
 Expmo mis. p̄si. p̄sū. exp̄mere. i. extra p̄mere effūder: ma-
 nifestare: rep̄ntare. et pponit ab ex et p̄mo mis. et cor. pri.
 Expbroz bras. cōponit ab ex et p̄bro bras. et cor. pro nāli-
 ter et est exprobare viffamare: increpare: quiciari p̄teri-
 tam culpam opprobriose enarrare.
 Expultrix trcis. mulier expellēs: et format ab expulsor oz
 in rix. et sic deberet dici expulsrix: sz mutat s. in t. sic vult
 Prif. vt ēt dixi in tertia pte in ta. de vbo qñ in p̄ncipio.
 Expumo mas. maui. mare. i. valde vel extra spumare: vel
 spumas auferre: ab ex et spumo,

Ex puncto et otis. in pungo gis. est.
Ex puo puis. pul. putu. puere. i. extra spuer. et pponit ab ex.
Ex quiro ris. siui. situ. ab ex. et quo ris. pponit: et spuo. pdu. qui. et est exgrere: inuestigare: extra querere.
Ex ta sut medie pecoz ptes: itestina: fibre fz Pap. fz autē Du. dī hoc extū ti. intestinū. ab exco. is. vel ab exto. tas.
Ex tales et ani idē sūt. i. viealui purgādi. vñ i. (cet. et i. sto. p. Regū. Lōputrescebāt pminētes extales eoz: qd dicit Josephus factū fuisse ex violēta passiōe disynterie: et vt putrescā itestia egereret. vñ mures ebulliētes de agris comedebāt extales eoz. et dcliat h^c extales lis. et pd. ta.
Ex tasis sis. fe. ge. pe. coz. i. excessus mētis. i. cū hō ponit ex tra statū sue mētis: sic i articlo mortis. et pponit ab ex. et stasis. qd ē stat. vl fz Pap. extasis excessus mētis dī: q fit pauore mētis: vl aliq̄ reuelatiōe. Itē extasis ē quedā spēs metaplasmi: de q̄ dictū ē i q̄rta parte i ca. de meta
Ex tēplo dicēdū ē nō extiplo. Tractū ē enī ab (plasmō. āriquoꝝ p̄suetudie: q̄ audire solebāt rīsa i tēplis: et p̄ple to offō dicebāt sacerdotes clara voce. Extēplo: ac si dice rēt: exite de tēplo. Qm̄ hō igiŕ statiz audito exhibāt ita iō lenit vsus: vt ponereŕ extēplo aduerbials p̄ statiz vl cō festiz. ita dīc Alexā. Du. aut in libello de accētū dicit: q̄ extēplo dicēdū ē p̄. nō extiplo p̄. Pap. et dīc. Extēplo: repētine. Extēplo: subitō. i. extra tpis āplitudinē. Magī et bñ. dīc q̄ extēplo nō ē vā p̄positio: s; poti⁹ qdā irregu laris vocū geries sic de cetero: defacili. vñ p̄positio hō nō venit p̄ p̄pōnē s; p̄ appōnē: sic dixi i 3° pte i ca. de figu ris nois i sine. Ex dictis pz q̄ i. 6. ca. puer. vbi dī. Dīc ex tīplo veniet p̄ditio sua. d; dīc extēplo p̄. in penl. syl. lz vicio scriptoz iueniāŕ ibi extiplo p̄. scriptū et male.
Ex tēdo dis. di. tentū. vel extensuz. extēdere. i. extra tēde re: explicare: ab ex. et tendo. componit.
Ex ter tera. terū. i. vltim⁹ vl extrane⁹. extern⁹: et dī ab ex
Ex terminio nas. auī. are. i. terminū auferre: vl exu (tra. le facere: q̄si extra terminū ponere: et eycere: et p̄pe dicit de exulib⁹: et ponit p̄ demoliri. Mat. 6. Extermināt fa cies suas. i. demoliunt: dissoluūt: deuenustāt: dissipāt: q̄ si extra terminos humane p̄ditionis abducūt. vñ h^c et h^c exterminabilis et hoc le. et cōponit vt iexterminabilis et hoc le. Itē ab extermino dī h^c exterminiū nū. i. desola tio: extra terminos eiectio: exiliū. Adors et q̄nq; dī exter miniū: q; extra terminos vite pōit: et coz. mi. exterminio as.
Ex tern⁹. ab extra dī extern⁹ na. nuz. i. alienus. vñ externo
Ex ter⁹ ra. rū. idē ē qd̄ extern⁹. (nas. nauī. nare. i. alienare.
Ex tesis in extasis ē in ca. de metaplasmo in quarta parte.
Ex timo. timo qd̄ ē mēs pponit cū ex. et dī extimo mas. i. appreciari: vel putare: q̄si ex mēte sic habere.
Ex tinguo guis. xi. ctū. guere. i. mortificare: et ptiet ad ignē: et pponit ab ex. et stinguo guis. et abycit s. x. p̄cedente.
Ex tipex. extū p̄pōit cū specio cis. vl ispecio cis. et dī h^c et h^c et hoc extipex: vel extispex cis. i. augur q̄ inspicit extra.
Ex tīpo pas. pauī. pare. i. emittere: euacuare: ab ex. et stīpo pas. cōponitur. et pdu. sti.
Ex tirpo. ab ex. et stirpo pas. cōponit extirpo pas. i. a radice subuertere: a stirpe extrahere: dstruere: ex toto vl euidē
Ex tispex. i. extipex pponit. (ter siue castra stirpare.
Ex tollēs. ab extollo lis. dī extollēs tis. ge. ois. inde extollē ter aduerb. et hec extollentia tie. i. superbia.
Ex torris. ab ex. et terra. cōponit hic et hec extorris ris. i. ex pers: vel extra terrā posit⁹: exul. et p̄prie expulsus de ter ra sua vi. vel pōt cōponi ab ex. et torris. idē extorris. i. ex ul. p̄prie cui interdicebāŕ ignis patrie.
Ex tra. ex. p̄positio est. inde extra aduer. loci. et cōparaf vt extra exterior extim⁹. vel extrem⁹. i. nouissim⁹. vñ hec extremitas tatis. et extremo mas. i. extremuz facere vel

vltimū: vel purgare: auferre extrisecus: defozis fz Du.
Ex traduce sūt due ptes: et ex. p̄positio et traduce qd̄ est ca sus ablti de tradux cis. (Un̄ q̄rit an aie sint ex tradu ce. i. ex altero ducte vel p̄pagate: vt sit aia: vel de aia. et ē dicēdū q̄ nō: imo a deo creant⁹: q; d̄s aias creādo ifūdīt: et ifūdēdo creat. vide i tradux. (Dic pōt q̄ri qm̄ aia in fundat̄ corpi: Ad h^c dico q̄ q̄dragesimo die aia mascu li ifūdīt suo corpi. Aia vero mulieris post p̄ceptionē sui corpis ifūdīt i octuagesima die. In xpo at̄ alr fuit. Un̄ scias q̄ p̄ceptio xpi subito facta fuit: ita q̄ h^c q̄tuor i istā ti eodē fuerūt. s. p̄uersio sanguis illi⁹ mālīs i carnē et ali as ptes corpis xpi: et formatio mēbroꝝ organicoꝝ: et aia tio corpis organici: et assūptio corpis aiati in vnitare di uine p̄sone. In alyz at̄ h^c successiue p̄tingit: ita q̄ maris p̄cept⁹ nō pf. cif vsq; ad q̄dragesimū diē: vt dīc Az. i. 9. li. de aialib⁹. Semē aut̄ vsq; ad nonagesimū: vel fz ali os vsq; ad octuagesimū: et idē ē fz istos: sic i historys ha beŕ sup Leuit. q̄ mlier paries masculū arcebat̄ ab itro itu tēpli q̄dragita dieb⁹. paries vō feminā octuagita. In pariēte figdē feminā duplicabant̄ dies q̄ ad tēpli igref sionē: sic et duplicabant̄ q̄ ad corpis formationē. Nā sic q̄dragita dieb⁹ corp⁹ masculi organizat̄ et pficiūt. et i ipso die q̄dragesimo aia ifundīt: sic corp⁹ femie i octuagita dieb⁹ pficiūt: et in octuagesimo die aia rōnal̄ ispirat̄: s; in p̄letiōe corpis masculi vidēŕ Aug. sup addere sex dies: q̄ sic distiguūt̄ fz eū i epi. ad Diero. Semē p̄ris sex die: h^c p̄mis q̄si lactis h; silitudinē: nouē dieb⁹ quertit̄ i sa guinē: deide duodeci dieb⁹ solidat̄: decē octo dieb⁹ for mat vsq; ad p̄fca mēbroꝝ lineamēta. et hic iā reliquo tpe vsq; ad tps p̄t⁹ auget̄ magnitudie. vñ vsus. Sex i lacte dies: ter sunt in sāguie trini. Bis semi carnē: ter semi mē bra figurāt. et h^c vidēŕ eē figuratū in euāgelio Joānis: vbi dī in. z. ca. Quadragitafex ānis edificatū ē tēplū h^c. In xpi at̄ p̄ceptōe mā quā vgo mīstrauit statī formā et figurā corpis humani accepit: et anima in veritate di ne p̄sone ē assūpta. S; vide diligēter q̄ Aug. dīc q̄ nūe r⁹ tēpli p̄uenit corpi xpi. Un̄ nō q̄ sic dīc glosa Aug. Sic tēplū q̄dragitafex ānis edificatū ē: sic corp⁹ xpi i vtero vgis q̄dragitafex dieb⁹ fuit formatū. S; hoc itelligit̄ n. ab istāti p̄ceptōis xpi corp⁹ fuerit formatū: et oia mē bra et lineamēta hūerit: tñ corp⁹ ita paruū erat q̄ hōli neamēta nō appēbāt i ipso vsq; ad q̄dragita sex dies: et iō q̄tū ad augmētū dī formatū i q̄dragitafex dieb⁹: et iō cū sit duplex p̄fectio. s. exñtie et apparētice: p̄mā p̄fectōez hūit corp⁹ xpi in istāti p̄ceptionis. scōz aut̄ nō hūit nisi post q̄dragitafex dies. et iō bñ dīc Aug. q̄ nūer⁹ tēpli cō uenit corpi xpi isto mō itelligendi. Itē scias q̄ iudei lo quūt̄ de edificatōe tēpli sub 3020 bobel scā cū dñt. Qua dragitafex ānis edificatū ē tēplū hoc: nō de illa q̄ scā ē sub Salomone. nā illa in viginti ānis cōpleta fuit.
Ex trāe⁹ nea. neū. q̄si exterrāe⁹. i. extra terrā suā posit⁹: ab
Ex tremisco scis. i. icipio extreme vbu ichoa. (extra dī. et formatur a scōa p̄sona extremis addita co.
Ex tremo mas. penul. pdu. in extra exponitur (tre.
Ex trēo is. ui. ere. q̄si extra tremere ab ex et tremo is. et coz.
Ex trem⁹ ab extra aduer. dī exterior extim⁹ vel extrem⁹ i. p̄clarus: p̄cellēs: nouissim⁹: fz Pap. vide i extra. tñ ex trem⁹ magis est in vsu q̄ extim⁹. De sacro extreme vn
Ex tricabilis in extrico cas. est. (ctiōis regre in vnguo.
Ex trico cas. ab ex et trico cas. pponit extrico cas. et ē extri care expedire: exoluere: et pdu. tri. vñ Uirgi. in. 6. Enei. Dīc labor ille dom⁹ et iextricabil⁹ error. Tho. 6. Sumus ei⁹ extricat oē demoniū. Ab extrico driuat̄ h^c et h^c extri cabilis et hoc le. et pponit: vt iextricabilis. i. insolubilis.
Ex tringo gis. xi. ctū. ab ex et strigo gis. pponit. et ē extringe re extra vel valde strigare vel a strictura remouere.

Extrinsecus ex extra derivat extrinsecus ca. cū. et est extrinsecus de foris aduer. loci. vel potius aduerbialis positū i extrudo dis. trusi. trusus. extrudere. i. Cuenit: et cor. pe. valde vel extra trudere: depellere: lōge abire: lōge facere: et pponit ab ex. et trudo dis. et pdu. tru.

Extruo is. xi. ctū. ab ex. et struo is. pponit. et ē extruere. valde et tū. i. extra extroz exponit. (de vel extra struere.

Exstupo pes. pui. vbi neutz ē et caret supio. et pponit ab ex. et stupo es. et ē extupe valde stupe: vel a stupore cessare:

Exuberis. vber p māmā pponit cū (liberare: et cor. stu. ex. et dō h et b exuberis et h re. et dicunt exuberis infantēs q extracti sūt ab vberē: et pdu. u. sed penul. cor.

Exubero ras. ab ex. et vbero ras. vide etiā in vbero ras.

Exuco cas. in succus est.

Exudo das. daui. ab ex. et sudo das. pponit vbi neutz. et est exudar sudorē emitter: vlt extra sudorē ire. et pdu. penl.

Exulis. cōis ge. et descēdit ab exulo remota (exudo das. o. sic a vigilo vigil. et a psulo psul. et ē exul extra solū ppriū posit: et hic h exiliū ly. q̄si extra solū ppriū positio: exterminū: et exulari ria. riu. q̄ exulat: et cor. pe. exul i gto.

Exularius ria. rium. in exul vide.

Exulcerō ras. rani. pponit ab ex. et vlcerō ras. et exulcerare. i. extra vel deorsum vlcerare: vel vlcera auferre: et aceri uare: eneruare. et est actiuū: et cor. ce.

Exulo solū pponit cū ex. et dō exulo las. i. extra solū sue terre poni: et exterminari: et est neutrūpassiuū: et sic dō psruui. ego exulo a rege. et nō dō dicit: ego exulo illū f3 Du. Pap. et dicit. Exulare extra solū habitare. Exulo a te. Que aut sint vba neutropassiuā: et q̄ neutropassiuā: dictū ē supra i tertia parte in tractatu vboz: in ca. de genere verboz.

Exulto. exulio lis. liui: vel lui. vltū vltū. i. valde vlt extra salire. vñ exulto ras. i. frequēter exilire: qd pprie fit quum letamur: et iō pponit exultare p letari: s3 pprie saliedo f3 Du. Pap. vō dicit. Exultare gaudere: gloriari: pponit ab ex. et saltare. Exultatio vboz atq; mēbroz est: letitia vō

Exundo. ab ex. et vndo das. pponit exū (mētis gaudiū. do das. i. valde abundare: vel exrescere.

Exuo. ab ex. et suo is. pponit exuo is. xui. utū. exuer. i. extra ber: expoliari. ide exut ta. tū. i. expoliari: extract: expls.

Exupo. ab ex. et supo as. pponit exupo as. aui. i. valde supra.

Exuro ris. exussi. ustū. pponit cū ex. et vro ris. et ē exurer valde vtere. et pdu. u. vñ exustus ta. tū. i. pbustus: de quo ni

Exuuie. ab exuo is. he exuuie arū. i. spolia: (hil supest. yelles: idumēta: qz exuunt. Exuuie et iduuie dicunt tunice serpētū: qz iduunt et exuunt fm Du. Pap. vō dicit. Exuuie spolia occisoz hostiū: vel tunice serpentum.

Exzebias interpretat fortis dñs: vel fortitudo dñi.

Exzebiel interpretat fortitudo dei: vel imperiū dñi.

In latinis dictōibus ponimus vt fama: fili. in grecis vō dictōib ph. vt orphens: pheton.

Cdic tñ scire debem q nō tā fixis labris est pnūciāda f. quō ph. atq; h solū iterest: sic dicit. p. in p lib. maio.

Faba be. dō q̄si faga: a fagin qd est comedere. vñ fabari ria. riu. qd fit de fabis: vel qd p̄tinet ad faba: et h fabari. i. cātoz. et dicebant apō gētiles cātores fabary: qz illo legumie maxie vtebant i cibo et p pōnē h fabafresa se. qz hoies eā frēdeāt. i. frāgāt: cū molēdo eā cōminuūt: vel sūt due ptes. et dō fresus sa. suz. i. fract

Fabafresa se. in faba est. (a frendeo des.

Fabellale. dimi. pua fabula. et hinc fabello las. i. loqui.

Faber bzi. derivat a facio cis: q̄si facer a faciēdo ferrū q̄si faciēs ferrū. hic ē postea hoc vbi tractatū ē ad aliarū rez artifices: s3 cū adiectioe: vt faber lignari: faber carpētari. vñ h faberculus li. di. et h fabzissa se. yxor fabzi.

vñ h fabzilla: et fabercula le. di. vñ h fabrica ce. loc? fabricadi. faber pponit: vt h aurifaber bzi. Itē a faber bzi. dō faber bza. bzi. i. ingeniosus: caut? pulcher: pposit? vñ fabre aduer. qd pponit: vt fabrefect? cta. ctū. i. artificiose et ingeniose fact? et pponit faber: vt affaber bza. bzi. i. valde faber: et ē ifaber bza. bzi. i. nō faber: nō pulcer: nec ppo

Fabos grece: latine dicit timor siue metus. (situs.

Fabzateria. a faber bzi. dō hec abzateria rie. i. ornatus fabroz: vel loc? vel dom? vbi fabzice sūt: vlt fabzateria rie. est ciuitas cāpanie. vñ fabzitermus na. nū. Noia enī desinētia in teria faciūt possessiuū in nus r. precedēte.

Fabzefactus cta. ctū. in faber bzi. exponitur.

Fabzico. a faber bzi. dō abzico cas. i. instruo: cōpono: munio: et est neu. cū oib? suis cōpositis. vide tñ poni aliqñ i deponēti gñe. vñ illud ppheticū. Abzicat? est auroz et solē. Sed multa vba iueniunt actiuā et deponētia in eadez voce. vñ potius dicēdū est q̄ fabricatus fm q̄ constructur cū actō significat actionē: et descēdit a vbo neutro. i. abzico: sicut a ceno naui. cenatus. et cor. bzi.

Fabzilis. a faber bzi. dicit hic et hec abzilis et hoc le. penl. pdu. ad abzū pertinens: vel a abzio perfectuz.

Fabula. a for faris dō h fabla le. res q nec vā ē nec vifilis. et fabla ē illa vā: q̄ nihil h3 vitatis i se. et illa falsa ē q̄ aliqd vitatis i se p̄tinet admixtū. Sic. n. ē i amore mod? nō hūisse modū: sic ē in fabula vitatis nō hūisse vitatē. et dō fabla a fādo: qz i solo fatū psistat. Itē fabla q̄z dō hystoria silr a fādo: qz eā famur. q̄z locutio: vñ fablosus falsū. et h et h fablaris et h re. et h fablo onis. recitator fabulaz vlt iuētoz. et fabuloz laris. i. fabulas dicere vel falsa.

Face impatiuum de facio cis. et nunc vtimur p apocopaz fac. est enim face ablatiuus de fax cis.

Facesso. a facio cis. dō facesso si. sitū. vbi dōsideratiuū. i. de sidero face. itē facesser. i. dōsinere: cessare: recedere: vt dicit facesso q̄si facere cesso. vñ p̄udēt? in li. hymnoz. facessite ingt ne nostrā grauet obsequela mortē. i. dōscēdite f3 Aug. et format p̄teritū a p̄ma psona p̄ntis. o. in i. mutata: vt facesso si. s3 sup. facē facessitū pe. pdu. ad modū q̄rte q̄si dōscēderet ab hō p̄terito facessiuū. Quidā dōnt capessū facessū: s3 ego dico q̄ facessū et capessū nō sūt voces significatiue. vñ i tertia pte vide vbi egi dō p̄teritis et supinis vboz tertie iugatois desinētiū i so. et formatur facesso a facio cis. is. mutata i es. et addita so fit facesso.

Facetia tie. i. curialitas: vrbalitas: elegantia: suauitas: et pprie in factis: et dicitur a facetus ti. addita a.

Facet? a facio dō facer? ta. tū. i. curialis: vrbā? pprie de doctrina: et pprie in factis. s. q iocos et lusus gestis et factis cōmodat. et cōparatur. q̄ aut dō facetus q̄si fauēs cetul

Faciecula le. dimi. parua facies. (etymo. est et pdu. ce.

Facies cie. dō a facio: qz facit noticiā hois: vel qz fit scā a nā. Est. n. facies nālis et cert? et imutabilis oris habitus. Vult? g artificialis et vari? ē: et f3 affectōz animi mō tristis mō let? vñ solet dici q̄ facies scā est: vult? vō fit. vñ vsus. Lōssit facies: s3 vult? sepe mutat. vide in vult?.

Facillim? a facio cis. derivat h et h facil? et hoc le. qd pparat vt facil? lioz. lim?. et ide aduer. facil? lius. lime. et sunt gnq suplatina q̄ finiūt i lim?. vñ vsus. In lim? gnq dat fag? cetera linq. et scribit facil? p vñū l. s3 facillim? p duo. qz format a suo positio facil? remota is. et addita lim?.

Facilis cōpo. vt difficil. vñ difficilr: et difficulter aduer. et vide q̄ p facil? vtimur facile: et p difficilr vtimur difficile vlt difficulr: et p difficultas vtimur difficultas. et vt dicit Pap. facile. i. sine difficultate: leue: et vt dicit Grecif. dō id facile qd nō grauat ad faciendū. cui nō pōdus ict dō esse leue. Oppositū facili graue dico leui quoq; pond?.

Facin? a facio cis. dō h facin? faciozis. et differt a flagitio. Quicqd. n. agit idomita cupiditas ad corrupēdū animū

flagitiū vocat: s; qd agit vt alteri noceat facin^o d^r. r h^e
sūt duo gna oīuz pctōz: s; flagitia peiora sūt: q̄ cū corrup
perit aiuz ad facioza p̄siliā. Sūt. n. flagitia i dōis vel cor
gitatiōib^o. s; facioza i scis: vñ r illa dicūt flagitia a flagi
tādo facere qd sibi noceat: vñ a flagitādo corruprelā libi
dinis. S; h^e dicūt facioza a scī cōmissiōe: q; fac qd alte
ri nocz. r hīc faciozozus sa. sū. r cōparē vt faciozozus sioz.
sim^o. ¶ Et nō q; facin^o aliqñ accipit i bona significatio
ne. s. p̄ scō qd fere discernit ex adiūcto: vt pulchrū faci
cio cis. eci. factū. r ē facere ex p̄ia (nus: p̄clarū facin^o.
cēti mā aliqd opari: s; creare ē ex nihilo aliqd p̄duce:
vt supra i creoz. pleni^o dcm ē. Facio p̄pōit cū p̄pōnib^o
r aduerbys: r cū infinitis r noib^o: qd sigillatiz oīdem^o: s;
accipe p̄pōnes large: sic Donat^o. ¶ Scias q; q; facio p̄pō
nit cū ad. r d^r afficio cis. i. tormētare: vñ iformare: r p̄ti
net p̄pē ad p̄pēates itrisecas. r p̄pōit cū cō. r d^r cōficio
cis. itē cū de. r d^r d^rficio cis. itē cū ex. r d^r efficio cis. itē cū
i. r d^r ificio cis. i. deturpeo: r p̄tiet ad p̄pēates itrisecas.
itē cū in. r d^r inficioz aris. deponē. i. negare vitatē: q̄si nō
facere factū. itē cū iter. r d^r iterficio cis. i. occido. itē cuz
pre. r d^r p̄ficio cis. i. p̄pono. itē cū p. r d^r p̄ficio cis. itē cuz
p. r d^r p̄ficio cis. r ex eis dē p̄pōit p̄ficiōz sceris. p̄fici
sci. i. ire. itē cū re. r d^r reficio cis. i. restituere: recreare. itē
cū ob. r d^r officio cis. mutata b. i. f. i. noceo. itē cū sub. r d^r
sufficio cis. b. mutata i. f. Itē p̄pōit facio cū aduerbys r
d^r bñfacio cis. malefacio cis. satisficio cis. forifacio cis.
cere. forifactū. i. oīdo. r p̄strunnē oīa ista cū vtis. Itē fa
cio p̄pōit cū infinitis v̄boz hñtib^o actiuā vocē vñ passiūā
qd p̄z p̄ expōnē: vt calefacio cis. i. facio calere. tepefacio
cis. i. facio tepere. terrefacio cis. i. facio terrere. madesa
cio cis. i. facio maderē. Cōponit ē cū mltis alyz infinitis
s; oīa talia p̄pōita p̄struūt cū actis. Itē p̄pōit facio cuz
noib^o: r d^r nihilifacio cis. r floccifacio cis. i. paruipēde:
vilipēdere: q̄si nihil app̄ciari vel parū: q; floccus lane fe
re nulli^o ē p̄cy. lucrifacio cis. i. lucrari: acqrere. vñ p̄ Paul.
Dia arbitroz vt stercoza vt xpm lucrifaciā. Itē p̄pōit vt
deifico cas. magnifico cas. i. deū vel magnū facere. Itēz
edifico cas. i. edē facei. domifico cas. i. domū facei. itē sa
crifico cas. i. sacrificiū facio. itē vñficioz aris. i. vsus facio.
itē gratifico aris. i. gaudere: vñ gr̄as agei: vñ gratū facei:
vel eq̄parare. itē ludifico aris. i. deludei: qd atiq; ludifi
co cas. dicebat. ¶ Et scias q; facio i ipatiuo dberet face
re face. sed ad d̄riaz istius ablti face: facit fac p̄ apocopa
quā corruptionē qdā p̄pōita ab eo retinet: qdā nō. Itēz
aiaduerte q; facio est neutz sola voce. nā significatiōe
actiuū ē: s; q; vox ei^o d̄fici i passiuo: s; s; atiquos iueniat
facit r faciat: iō adiudicatū ē neu. ge. ¶ Nō. ḡ diligēter
has reglas. Facio neutz ē r oīa ab eo p̄pōita. Cū p̄pōni
bus vō put Donat^o accepit p̄pōnes si desinat i o. actiuā
sūt p̄ter ista q̄tuoz: d̄ficio: p̄ficio: sufficio: r offō: q̄ s̄ neu.
Deficio tñ p̄ reliquo: r deficio p̄ sūmistro r p̄ substituo
sūt actiuā. Si vō desinat i oz. sūt passiuā p̄ter p̄ficiōz: r i
ficioz q̄ sūt deponē. Itē oīa talia p̄pōita redeūt ad regu
laritatē i ipatis: vt p̄fice: ifice. r oīa i p̄nti mutāt a. simpli
cis in i. vt p̄ficio. r supinū i e. vt p̄fectū. s; p̄teritū sui sim
plicis retinet imutatū: vt p̄feci p̄fectū. Itē oīa p̄pōita a
facio: r ab aduerbys vñ infinitis sūt neutra: r oīa retinent
l̄aturā sui simplicis vbiq;: r accētū silr: r sup eadē sylla
ba: r oīa retinet corruptionē ipatiui: vt bñfacio: calefa
cio: bñfac: calefac: bñfacei: calefacei: bñfactū: calefactū.
Itē oīa p̄pōita a facio r noib^o: nō ex toto facile p̄nt disti
gui. circa gen^o: s; qdā sūt actia: vt d̄ficio: magnifico: qdā
neutra: vt edifico: domifico: nihilifacio: qdā deponētia:
vt vñficioz: gratifico: ludifico: caris. Doc tñ reglariter
p̄t dici q; oīa p̄pōita a facio r noib^o q̄ ex toto retinet l̄a
turā r accētū sui simplicis: vt sup eadē syl. sūt neu. vt ni

bilifacio: floccifacio: lucrifacio: r silia. De istis r de p̄pō
sitis ab infinitis sciēdū ē q; r significatiōe r p̄structionē
hñt actiuā: s; adiudicata sūt neu. gñi. eadē rōne q̄ r coz
simplicia. s. q; eoz vox defic i passiuo: s; iueniat apd the
ologos ē i p̄ r r p̄sona. Itē oīa p̄pōita a facio r noib^o
trāseūt ad p̄mā iugationez: vt d̄ficio cas. exceptis illis
q̄ retinet l̄aturā sui simplicis ex toto: vt nihilifacio q̄ s̄
3^e iugatiōis cū suo simplici: sic r oīa alia p̄pōita a facio
De accētū h^o vbi facio: r ab eo p̄pōitōz dcm ē ē in 2^a
pte i ca. de ipedimētis accēt^o: vbi agit de ipedi^o. p̄som.
Facitergium gy. i. togilla sine paruulū gausape ad tergen
dum faciem. r cōponit a facies r tergo gis.
Facio tas. penul. coz. vide in facto ctas.
Facticius. a factus deriuat facticius cia. ciū. r d^r nomē fa
cticiū: qd factū ē ad similitudinē soni illius rei que noiatur
vel facticiū nomē est illud qd a p̄prietate sonoz inuētū
est p̄ imitationē: vt turtur: taratā tara: tintinabulū.
Factio a facio cis. d^r hec factio onis. i. act^o faciēdi vñ fiēdi
r factio d^r ficta actio. Quū. n. aliq; fingit se aliqd facei
cā p̄modi alie: r fac vt icōmoder illi: factio p̄pē d^r. vñ
r factio d^r pditio. vñ factiosus sa sū. i. fictitiosus q; fingit
se facei vt p̄fit: fac tñ vt noceat: vñ r factiosus d^r pdi
toz. fautio r fautiosus a faueo faui fautū aliud signifi
Factiosus sa. sum. in factio onis. exponitur. (cat.
Facto ctas. i. frequēter facere: r forma^o a factu vltimo su
pino de facio cis. u. mutata in o. r ab hoc frequentatiuo
facto ctas. descēdit aliud frequentatiuū. i. factito ctas.
Fact^o a facio cis. d^r h^o fact^o ctus. ctui. r hoc factū cti. vñ po
tius a fio: r est fact^o actus faciēdi: vel passio fiēdi: factū
qd fit. Declinat etiam adiectiue factus cta. ctum.
Facula le. dimi. pua fax: r ide faculo las. pen. coz. i. fingere
Faculēt^o ta. tñ. i. lucid^o clar^o. r p̄pōit a (faces vñ facere.
fos r letos ide faculēt^o. i. plen^o luce lucid^o r ornar^o. r cō
parat: vt faculētus tioz. sim^o. vnde faculēter tius. sine.
aduer. r hec facultia tie. splendor: decusatio.
Facultas a facilis d^r hec facultas tatis. i. facilitas vel pos
sibilitas. vñ r facultas alie^o d^r scia illi^o in q̄ p̄te ceteris ē
facilis r potēs ad respōdendū: r qd q̄rit soluedū. Facul
tas etiam d^r qlibet scia. q; reddat eū facile r potētes ad
p̄dicta faciēda. Item facultas dicif copia opum.
Facūd^o a for. faris. d^r facūd^o da. dū. i. dist^o q; facile fari p̄
qd itelligit. r cōparē. vñ h^o facūdia die: r facūditas tatis.
r ē facūdia magnū dei donū duz q; cōmode p̄t eleg q̄
cōmode itelligit. r hinc facundiosus sa. sū. r facūdar^o ra.
tū. plen^o facundia: r facundo das. i. facere facundum.
Fage vel fagios grece comedere d^r latine fm p̄ap.
Fagin grece: latin e dicitur comedere fm Dugu.
Faginus a fagus d^r fagin^o na. nū. r fagine^o nea. neu in co
dē sensu qd est de fago: vel qd p̄tinet ad fagū. r hoc fagi
netum ti. locus vbi abundāt fagi. r coz. penul. faginus.
Fagolidozos grece māducātes maledictū latie. fage. n. co
medere: lidozos maledictū. r acui^o vlti. vñ Diero. i plo
go sup Ezech. diē. S; vereoz ne illō eis eueniat qd grece
significātū d^r vt vocē fagolidozos. h^o ē māducātes se
necias: q̄si diceret. Uereoz ne ipis sp̄te legētib^o r d̄tra
hētib^o euēiat: qd grece signātū d^r i d̄testatōe taliū q̄ latī
ne: q; apd grecos v̄bū v̄sitatū ē: r maxie d̄tractōis exp̄
siuū: vt vocent fagolidozos. i. maledcā cōedētes: icōpo
rātes sibi eadē q̄ pus maledixerūt d̄trahēdo. Quidā vō
exponūt sic. Fagin grece cōedere lidozos maledcā: ide
fagolidozos. i. cōedētes maledictū vñ maledictōez. Ta
les sūt d̄tractozes q; nihil aliō vident h̄re i ore nisi male
dictōes vñ d̄tractōes maledictas: h^o ē apd nos: māducā
tes senecias. p̄dci apd grecos ēphatice vocāt fagilodo
ros alios vñ s; alios senecia grecū ē: r latie d^r be lua: imū
dū aīal. Dac p̄physiolog^o diē alū marē alū feminā. r q; ē